LM-066/2023

Folketingstidende
Tillæg A

FOLKETINGET

Lovforslag nr. **L 205** Folketinget 2018-19

Fremsat den 13. marts 2019 af erhvervsministeren (Rasmus Jarlov)

Forslag

til

Lov om ændring af selskabsloven, lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, lov om erhvervsdrivende fonde og forskellige andre love[1)]

(Ændring af reglerne om reelle ejere som følge af 5. hvidvaskdirektiv)

§ 1

I selskabsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1089 af 14. september 2015, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 262 af 16. marts 2016, § 2 i lov nr. 681 af 8. juni 2016, § 1 i lov nr. 1547 af 13. december 2016, § 2 i lov nr. 1665 af 26. december 2017, § 1 i lov nr. 675 af 29. maj 2018 og senest ved § 1 i lov nr. 676 af 29. maj 2018, foretages følgende ændringer:

1. *Fodnoten* til lovens titel affattes således:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/25/EF af 21. april 2004 om overtagelsestilbud, EU-Tidende 2004, nr. L 142, side 12, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012, EU-tidende 2014, L 173 side 190, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF af 17. maj 2006 om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, om ændring af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF og om ophævelse af Rådets direktiv 84/253/EØF, EU-Tidende 2006, nr. L 157, side 87, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/56/EU af 16. april 2014 om ændring af direktiv 2006/43/EF om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, EU-Tidende 2014, nr. L 158, side 196, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/36/EF af 11. juli 2007 om udøvelse af visse aktionærrettigheder i børsnoterede selskaber, EU-Tidende 2007, nr. L 184, side 17, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/828 af 17. maj 2017 om ændring af direktiv 2007/36/EF, for så vidt angår tilskyndelse til langsigtet aktivt ejerskab, EU-Tidende 2017, L 132, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/102/EF af 16. september 2009 på selskabsrettens område om enkeltmandsselskaber med begrænset ansvar, EU-Tidende 2009, nr. 258, side 20, dele af Rådets direktiv 2013/24/EU af 13. maj 2013 om tilpasning af visse direktiver vedrørende selskabsret på grund af Republikken Kroatiens tiltrædelse, EU-Tidende 2013, nr. L 158, side 365, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2017/1132/EU af 14. juni 2017 om visse aspekter af selskabsretten (kodifikation), EU-Tidende 2017, nr. L 169, side 46, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF, EU-Tidende 2013, nr. L 182, side 19, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/50/EU af 22. oktober 2013 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer

1) Lovforslaget indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EU og 2013/36/EU, EU-Tidende 2018, nr. L156, side 43.

CQ000860

Erhvervsmin.,
Erhvervsstyrelsen, j.nr. 2018-1168

er optaget til handel på et reguleret marked, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel, og Kommissionens direktiv 2007/14/EF om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i direktiv 2004/109/EF, EU-Tidende 2013, nr. L 294, side 13, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF, EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/843 af 30. maj 2018 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU, EU-Tidende, L 156, side 43, og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2017/1132/EU af 14. juni 2017 om visse aspekter af selskabsretten (kodifikation), EU-Tidende 2017, nr. L 169, side 46.«

2. I *§ 18, stk. 2, 1. pkt.*, ændres »3 år« til: »5 år«.

3. *§ 18, stk. 4*, affattes således:

»*Stk. 4.* Opdatering af personoplysninger omfattet af stk. 1 og 2 for fuldt ansvarlige deltagere, ejere og ledelsesmedlemmer ophører 5 år efter, at den pågældende person ophører med at være aktiv i en virksomhed, som er registreret i Det Centrale Virksomhedsregister.«

4. *§ 58 a* affattes således:

»**§ 58 a.** Kapitalselskabet skal indhente oplysninger om selskabets reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Stk. 2. Enhver, der direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer kapitalselskabet, skal efter selskabets anmodning forsyne selskabet med de oplysninger om ejerforholdet, der er nødvendige for selskabets identifikation af reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Stk. 3. Kapitalselskabet skal registrere oplysningerne om deres reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder, i Erhvervsstyrelsens it-system hurtigst muligt efter, at selskabet er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer. Enhver ændring af de oplysninger, som er registreret om de reelle ejere, skal registreres hurtigst muligt efter, at selskabet er blevet bekendt med ændringen. De registrerede medlemmer af kapitalselskabets direktion, jf. § 10, stk. 1, skal betragtes og registreres som reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system, hvis selskabet efter at have udtømt alle muligheder for identifikation herefter ingen reelle ejere har, eller ingen reelle ejere kan identificeres.

Stk. 4. Kapitalselskabet skal mindst en gang årligt undersøge, om der er ændringer til de registrerede oplysninger om selskabets reelle ejere. Resultatet af den årlige undersøgelse fremlægges på det møde, hvor det centrale ledelsesorgan godkender årsrapporten.

Stk. 5. Kapitalselskabet skal opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om dets reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Kapitalselskaber skal endvidere opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Stk. 6. Kapitalselskabet skal efter anmodning udlevere oplysninger om selskabets reelle ejere, herunder om selskabets forsøg på at identificere dets reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. Kapitalselskabet skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre kompetente myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Stk. 7. Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet og andre kompetente myndigheder kan vederlagsfrit videregive oplysninger om reelle ejere, der er registreret, jf. stk. 3, eller er indhentet, jf. stk. 6, til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og finansielle efterretningstjenester.

Stk. 8. Stk. 1-7 finder ikke anvendelse for kapitalselskaber, hvis ejerandele eller obligationer handles på et reguleret marked eller et tilsvarende marked, som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende internationale standarder.

Stk. 9. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om oplysningernes registrering, tilgængelighed og offentliggørelse efter stk. 1, 3 og 5, i Erhvervsstyrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger kapitalselskabet skal registrere i styrelsens it-system.«

5. Efter § 58 b indsættes før overskriften før § 59:

»**§ 58 c.** Kapitalselskaber, der skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om reelle ejere, jf. § 58 a, skal efter anmodning forsyne personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendskabsprocedurer, med oplysninger om selskabets ejerforhold.

Stk. 2. Modtager Erhvervsstyrelsen indberetninger i medfør af hvidvaskloven om uoverensstemmelser i forhold til de registrerede oplysninger om et kapitalselskabs reelle ejere, foretager Erhvervsstyrelsen en undersøgelse af forholdet, jf. § 17, stk. 1, og § 58 a, stk. 6. Erhvervsstyrelsen kan over for kapitalselskabet fastsætte en frist for forholdets berigtigelse.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen kan sideløbende med undersøgelsen, jf. stk. 2, offentliggøre en meddelelse om indberetningen i Erhvervsstyrelsens it-system. Kapitalselskabet skal have mulighed for at gøre indsigelse mod indberetningen, inden den offentliggøres, medmindre formålet med offentliggørelsen af meddelelsen om indberetning derved forspildes.«

6. *§ 225, stk. 1, nr. 4*, affattes således:

»4) kapitalselskabet ikke har registreret oplysninger om reelle ejere, eller selskabet har foretaget mangelfuld registrering i henhold til § 58 a,«.

Nr. 4-6 bliver herefter nr. 5-7.

7. I *§ 225, stk. 1*, indsættes efter nr. 4 som nyt nummer:
»5) kapitalselskabet ikke har opbevaret dokumentation for oplysningerne om selskabets reelle ejere, eller selskabet har opbevaret mangelfuld dokumentation i henhold til § 58 a,«.
Nr. 5-7 bliver herefter nr. 6-8.

8. I *§ 367, stk. 1, 1. pkt.*, ændres »§ 58 a, stk. 2 og 3« til: »§ 58 a, stk. 3, 5 og 6«.

9. I *§ 367, stk. 4*, ændres »§ 58 a, stk. 5« til: »§ 58 a, stk. 9«.

§ 2

I lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, jf. lovbekendtgørelse nr. 1295 af 15. november 2013, som ændret bl.a. ved § 2 i lov nr. 262 af 16. marts 2016, § 3 i lov nr. 1665 af 26. december 2017 og senest ved § 2 i lov nr. 676 af 29. maj 2018, foretages følgende ændringer:

1. *Fodnoten* til lovens titel affattes således:
»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF, EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF af 17. maj 2006 om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, om ændring af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF og om ophævelse af Rådets direktiv 84/253/EØF, EU-Tidende 2006, nr. L 157, side 87, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/56/EU af 16. april 2014 om ændring af direktiv 2006/43/EF om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, EU-Tidende 2014, nr. L 158, side 196, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU, nr. L 156, side 43.«

2. I *§ 12, stk. 1*, indsættes efter nr. 1 som nye numre:
»2) virksomheden ikke har registreret oplysninger om reelle ejere, eller virksomheden har foretaget mangelfuld registrering i henhold til § 15 g,
3) virksomheden ikke har opbevaret dokumentation for oplysningerne om virksomhedens reelle ejere, eller virksomheden har opbevaret mangelfuld dokumentation i henhold til § 15 g,«.
Nr. 2 og 3 bliver herefter nr. 4 og 5.

3. I *§ 15 d, stk. 2, 1. pkt.*, ændres »3 år« til: »5 år«.

4. *§ 15 d, stk. 4*, affattes således:
»*Stk. 4.* Opdatering af personoplysninger omfattet af stk. 1 og 2 for fuldt ansvarlige deltagere, ejere og ledelsesmedlemmer ophører 5 år efter, at den pågældende person ophører med at være aktiv i en virksomhed, som er registreret i Det Centrale Virksomhedsregister.«

5. *§ 15 g* affattes således:

»**§ 15 g.** En virksomhed omfattet af denne lov, bortset fra enkeltmandsvirksomheder, skal indhente oplysninger om virksomhedens reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Stk. 2. Enhver, der direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer virksomheden, skal efter virksomhedens anmodning forsyne virksomheden med de oplysninger om ejerforholdet, der er nødvendige for virksomhedens identifikation af reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Stk. 3. Virksomheden skal registrere oplysningerne om deres reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder, i Erhvervsstyrelsens it-system hurtigst muligt efter, at virksomheden er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer. Enhver ændring af de oplysninger, som er registreret om de reelle ejere, skal registreres hurtigst muligt efter, at virksomheden er blevet bekendt med ændringen. De registrerede medlemmer af virksomhedens daglige ledelse, jf. § 11, stk. 1, skal betragtes og registreres som reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system, hvis virksomheden efter at have udtømt alle muligheder for identifikation herefter ingen reelle ejere har, eller ingen reelle ejere kan identificeres. Er virksomheden ikke forpligtet til at registrere ledelse, jf. § 11, stk. 1, skal medlemmer af virksomhedens daglige ledelse registreres, når reglen i 3. pkt. finder anvendelse.

Stk. 4. Virksomheden skal mindst en gang årligt undersøge, om der er ændringer til de registrerede oplysninger om de reelle ejere. Resultatet af den årlige undersøgelse fremlægges på det møde, hvor ledelsen godkender årsrapporten eller lignende.

Stk. 5. Virksomheden skal opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om dens reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Virksomheden skal endvidere opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om forsøg på identifikationen af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Stk. 6. Virksomheden skal efter anmodning udlevere oplysninger om virksomhedens reelle ejere, herunder om virksomhedens forsøg på at identificere dens reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. Virksomheden skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre kompetente myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Stk. 7. Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet og andre kompetente myndigheder kan vederlagsfrit videregive oplysninger om reelle ejere, der er

registreret, jf. stk. 3, eller er indhentet, jf. stk. 6, til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og finansielle efterretningstjenester.

Stk. 8. Stk. 1-7 finder ikke anvendelse for virksomheder, hvis ejerandele eller obligationer handles på et reguleret marked eller et tilsvarende marked, som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende internationale standarder.

Stk. 9. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om oplysningernes registrering, tilgængelighed og offentliggørelse efter stk. 1, 3 og 5, i Erhvervsstyrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger virksomheden skal registrere i styrelsens it-system.«

6. Efter § 15 i indsættes før overskriften før § 16:

»**§ 15 j.** Virksomheder, der skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om reelle ejere, jf. § 15 g, skal efter anmodning forsyne personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendskabsprocedurer, med oplysninger om deres ejerforhold.

Stk. 2. Modtager Erhvervsstyrelsen indberetninger i medfør af hvidvaskloven om uoverensstemmelser i forhold til de registrerede oplysninger om en virksomheds reelle ejere, foretager Erhvervsstyrelsen en undersøgelse af forholdet, jf. § 15 c, stk. 1, og § 15 g, stk. 5. Erhvervsstyrelsen kan over for virksomheden fastsætte en frist for forholdets berigtigelse.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen kan sideløbende med undersøgelsen, jf. stk. 2., offentliggøre en meddelelse om indberetningen i Erhvervsstyrelsens it-system. Virksomheden skal have mulighed for at gøre indsigelse mod indberetningen, forinden denne offentliggøres, medmindre formålet med offentliggørelsen af meddelelsen om indberetning derved forspildes.«

7. *§ 21, stk. 1, nr. 4*, affattes således:

»4) virksomheden ikke har registreret oplysninger om reelle ejere eller virksomheden har foretaget mangelfuld registrering i henhold til § 15 g,«.

8. I *§ 21, stk. 1*, indsættes efter nr. 4 som nyt nummer:

»5) Virksomheden ikke har opbevaret dokumentation for oplysningerne om virksomhedens reelle ejere, eller virksomheden har opbevaret mangelfuld dokumentation i henhold til § 15 g,«.

Nr. 5-7 bliver herefter nr. 6-8.

9. I § *23, stk. 1, 1. pkt.*, ændres »§ 15 g, stk. 2 og 3« til: »§ 15 g, stk. 3, 5 og 6«.

§ 3

I lov nr. 712 af 25. juni 2014 om erhvervsdrivende fonde, som ændret bl.a. ved § 3 i lov nr. 262 af 16. marts 2016, § 4 i lov nr. 1665 af 26. december 2017 og senest ved § 3 i lov nr. 676 af 29. maj 2018, foretages følgende ændringer:

1. I *fodnoten* til lovens titel ændres »og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF, EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73« til: »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF, EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/843/EU af 30. maj om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU, nr. L 156, side 43«.

2. I *§ 18, stk. 2, 1. pkt.*, ændres »3 år« til: »5 år«.

3. *§ 18, stk. 4*, affattes således:

»*Stk. 4.* Opdatering af personoplysninger omfattet af stk. 1 og 2 for fuldt ansvarlige deltagere, ejere og ledelsesmedlemmer ophører 5 år efter, at den pågældende person ophører med at være aktiv i en virksomhed, som er registreret i Det Centrale Virksomhedsregister.«

4. *§ 21 a* affattes således:

»**§ 21 a.** Fonden skal indhente oplysninger om fondens reelle ejere herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Stk. 2. Fondens reelle ejere skal efter fondens anmodning forsyne fonden med oplysninger om fondens reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder, som fonden er forpligtet til at indhente.

Stk. 3. Fonden skal registrere oplysningerne om fondens reelle ejere herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder i Erhvervsstyrelsens it-system hurtigst muligt efter, at fonden er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer. Enhver ændring af de oplysninger, som er registreret om de reelle ejere, skal registreres hurtigst muligt efter, at fonden er blevet bekendt med ændringen.

Stk. 4. Fonden skal mindst en gang årligt undersøge, om der er ændringer til de registrerede oplysninger om de reelle ejere. Resultatet af den årlige undersøgelse fremlægges på fondens årsregnskabsmøde.

Stk. 5. Fonden skal opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om dens reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Fonden skal endvidere opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Stk. 6. Fonden skal efter anmodning udlevere oplysninger om fondens reelle ejere, herunder om fondens forsøg på at identificere dens reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. Fonden skal end-

videre efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre kompetente myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Stk. 7. Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet og andre kompetente myndigheder kan vederlagsfrit videregive oplysninger om reelle ejere, der er registreret, jf. stk. 3, eller er indhentet, jf. stk. 6, til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og finansielle efterretningstjenester.

Stk. 8. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om oplysningernes registrering, tilgængelighed og offentliggørelse efter stk. 1, 3 og 5, i Erhvervsstyrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger fonden skal registrere i styrelsens it-system.«

5. Efter § 21 c indsættes før overskriften før § 22:

»**§ 21 d.** Fonde, der skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om reelle ejere, jf. § 21 a, skal efter anmodning forsyne personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendskabsprocedurer, med oplysninger om deres reelle ejere.

Stk. 2. Modtager Erhvervsstyrelsen indberetninger i medfør af hvidvaskloven om uoverensstemmelser i forhold til de registrerede oplysninger om fondens reelle ejere, foretager Erhvervsstyrelsen en undersøgelse af forholdet, jf. § 17, stk. 1, og § 21 a, stk. 5. Erhvervsstyrelsen kan over for fonden fastsætte en frist for forholdets berigtigelse.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen kan sideløbende med undersøgelsen, jf. stk. 2, offentliggøre en meddelelse om indberetningen i Erhvervsstyrelsens it-system. Fonden skal have mulighed for at gøre indsigelse mod indberetningen, forinden denne offentliggøres, medmindre formålet med offentliggørelsen af meddelelsen om indberetning derved forspildes.«

6. *§ 115, stk. 1, nr. 3*, affattes således:

»3) fonden ikke har registreret oplysninger om reelle ejere, eller fonden har foretaget mangelfuld registrering i henhold til § 21 a,«.

7. I *§ 115, stk. 1*, indsættes efter nr. 3 som nyt nummer:

»4) fonden ikke har opbevaret dokumentation for oplysningerne om fondens reelle ejere, eller fonden har opbevaret mangelfuld dokumentation i henhold til § 21 a,«.

Nr. 4 og 5 bliver herefter nr. 5 og 6.

8. I *§ 132, stk. 1, 1. pkt.*, ændres »§ 21 a, stk. 2 og 3« til: »21 a, stk. 3, 5 og 6«.

§ 4

I SE-loven, jf. lovbekendtgørelse nr. 654 af 15. juni 2006, som ændret ved § 6 i lov nr. 516 af 12. juni 2009, § 8 i lov nr. 634 af 12. juni 2013, § 4 i lov nr. 262 af 16. marts 2016 og § 5 i lov nr. 1665 af 26. december 2017, foretages følgende ændringer:

1. I *fodnoten* til lovens titel indsættes efter »side 73«: », og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU, nr. L 156, side 43«.

2. I *§ 15* indsættes som stk. *2* og *3*:

»*Stk. 2.* Erhvervsstyrelsen kan anmode skifteretten om at opløse et SE-selskab, hvis selskabet ikke har registreret oplysninger om reelle ejere, eller hvis selskabet har foretaget mangelfuld registrering i henhold til § 17 a. Opløsningen gennemføres efter bestemmelserne i §§ 226-229 i selskabsloven med de fornødne afvigelser under hensyn til SE-selskabets særlige karakter.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen kan anmode skifteretten om at opløse et SE-selskab, hvis selskabet ikke har opbevaret dokumentation for oplysningerne om selskabets reelle ejere, eller hvis SE-selskabet har opbevaret mangelfuld dokumentation i henhold til § 17 a. Opløsningen gennemføres efter bestemmelserne i §§ 226-229 i selskabsloven med de fornødne afvigelser under hensyn til SE-selskabets særlige karakter.«

3. I *§ 17, stk. 4, 1. pkt.*, ændres »3 år« til: »5 år«.

4. *§ 17, stk. 6*, affattes således:

»*Stk. 6.* Opdatering af personoplysninger omfattet af stk. 3 og 4 for fuldt ansvarlige deltagere, ejere og ledelsesmedlemmer ophører 5 år efter, at den pågældende person ophører med at være aktiv i en virksomhed, som er registreret i Det Centrale Virksomhedsregister.«

5. *§ 17 a* affattes således:

»**§ 17 a.** SE-selskabet skal indhente oplysninger om selskabets reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Stk. 2. Enhver, der direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer SE-selskabet, skal efter SE-selskabets anmodning forsyne selskabet med de oplysninger om ejerforholdet, der er nødvendige for selskabets identifikation af reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Stk. 3. SE-selskabet skal registrere oplysningerne om dets reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder, i Erhvervsstyrelsens it-system hurtigst muligt efter, at selskabet er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer. Enhver ændring af de oplysninger, som er registreret om de reelle ejere, skal registreres hurtigst muligt efter, at SE-selskabet er blevet bekendt med ændringen. De registrerede medlemmer af SE-selskabets daglige ledelse, jf. § 17, stk. 2, skal betragtes og registreres som reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system, hvis selskabet efter at have udtømt alle muligheder for identifikation herefter ingen reelle ejere har, eller ingen reelle ejere kan identificere.

Stk. 4. SE-selskabet skal mindst en gang årligt undersøge, om der er ændringer til de registrerede oplysninger om reelle ejere. Resultatet af den årlige undersøgelse fremlægges på det møde, hvor ledelsen godkender årsrapporten.

Stk. 5. SE-selskaber skal opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om dets reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. SE-selskabet skal endvidere opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Stk. 6. SE-selskaber skal efter anmodning udlevere oplysninger om selskabets reelle ejere, herunder om selskabets forsøg på at identificere dets reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. SE-selskaber skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre kompetente myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Stk. 7. Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet og andre kompetente myndigheder kan videregive oplysninger om reelle ejere, der er registreret, jf. stk. 3, eller er indhentet, jf. stk. 6, til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og finansielle efterretningstjenester.

Stk. 8. Stk. 1-7 finder ikke anvendelse for SE-selskaber, hvis ejerandele eller obligationer handles på et reguleret marked eller et tilsvarende marked, som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende internationale standarder.

Stk. 9. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om oplysningernes registrering, tilgængelighed og offentliggørelse efter stk. 1, 3 og 5, i Erhvervsstyrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger SE-selskabet skal registrere i styrelsens it-system.«

6. Efter § 17 b indsættes:

»**§ 17 c.** Ved etablering af et SE-selskab skal der senest samtidig med registreringen af SE-selskabet, jf. § 16, indhentes og registreres oplysninger om selskabets reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

§ 17 d. SE-selskaber, der skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om reelle ejere, jf. § 17 a, skal efter anmodning forsyne personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendskabsprocedurer, med oplysninger om deres ejerforhold.

Stk. 2. Modtager Erhvervsstyrelsen indberetninger i medfør af hvidvaskloven om uoverensstemmelser i forhold til de registrerede oplysninger om et SE-selskabs reelle ejere, foretager Erhvervsstyrelsen en undersøgelse af forholdet, jf. § 17 a, stk. 6, og selskabslovens § 17, stk. 1. Erhvervsstyrelsen kan over for SE-selskabet fastsætte en frist for forholdets berigtigelse.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen kan sideløbende med undersøgelsen, jf. stk. 2, offentliggøre en meddelelse om indberetningen i Erhvervsstyrelsens it-system. SE-selskabet skal have mulighed for at gøre indsigelse mod indberetningen, forinden denne offentliggøres, medmindre formålet med offentliggørelsen af meddelelsen om indberetning derved forspildes.«

7. I *§ 21, stk. 1*, ændres »§ 17 a, stk. 2 og 3« til: »§ 17 a, stk. 3, 5 og 6«.

§ 5

I SCE-loven, som ændret ved § 7 i lov nr. 516 af 12. juni 2009, § 9 i lov nr. 634 af 12. juni 2013 og § 5 i lov nr. 262 af 16. marts 2016, foretages følgende ændringer:

1. I *fodnoten* til lovens titel indsættes efter »side 73«: », og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU, nr. L 156, side 43«.

2. I *§ 13* ændres »§ 21, stk. 2« til: »§ 21, stk. 3«.

3. I *§ 13* indsættes som stk. *2* og *3*:

»*Stk. 2.* Erhvervsstyrelsen kan anmode skifteretten om at opløse et SCE-selskab efter § 21, stk. 3, i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, hvis SCE-selskabet ikke har registreret oplysninger om reelle ejere, eller selskabet har foretaget mangelfuld registrering i henhold til § 14 a.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen kan anmode skifteretten om at opløse et SCE-selskab efter § 21, stk. 3, i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, hvis SCE-selskabet ikke har opbevaret dokumentation for selskabets oplysninger om reelle ejere, eller hvis SCE-selskabet har opbevaret mangelfuld dokumentation i henhold til § 14 a.«

4. *§ 14 a* affattes således:

»**§ 14 a.** SCE-selskabet skal indhente oplysninger om selskabets reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Stk. 2. Enhver, der direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer SCE-selskabet, skal efter selskabets anmodning forsyne selskabet med de oplysninger om ejerforholdet, der er nødvendige for selskabets identifikation af reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Stk. 3. SCE-selskaber skal registrere oplysningerne om selskabets reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder i Erhvervsstyrelsens it-system hurtigst muligt efter, at selskabet er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer. Enhver ændring af de oplysninger, som er registreret om de reelle ejere, skal registreres hurtigst muligt efter, at SCE-selskabet er blevet bekendt med ændringen. De registrerede medlemmer af SCE-selskabets daglige ledelse, jf. § 14, stk. 2, skal betragtes og registreres som reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system, hvis SCE-selskabet efter at have udtømt alle muligheder for identifikation herefter ingen reelle ejere har, eller ingen reelle ejere kan identificere.

Stk. 4. SCE-selskaber skal mindst en gang årligt undersøge, om der er ændringer til de registrerede oplysninger om reelle ejere. Resultatet af den årlige undersøgelse fremlæg-

ges på det møde, hvor ledelsen godkender årsrapporten eller lignende.

Stk. 5. SCE-selskabet skal opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om dets reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. SCE-selskabet skal endvidere opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Stk. 6. SCE-selskaber skal efter anmodning udlevere oplysninger om selskabets reelle ejere, herunder om selskabets forsøg på at identificere dets reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. SCE-selskabet skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre kompetente myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Stk. 7. Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet og andre kompetente myndigheder kan videregive oplysninger om reelle ejere, der er registreret, jf. stk. 3, eller er indhentet, jf. stk. 6, til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og finansielle efterretningstjenester.

Stk. 8. Stk. 1-7 finder ikke anvendelse for SCE-selskaber, hvis ejerandele eller obligationer handles på et reguleret marked eller et tilsvarende marked, som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende internationale standarder.

Stk. 9. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om oplysningernes registrering, tilgængelighed og offentliggørelse efter stk. 1, 3 og 5, i Erhvervsstyrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger SCE-selskabet skal registrere i styrelsens it-system.«

5. Efter *§ 14 b* indsættes:

»**§ 14 c.** Ved etablering af et SCE-selskab skal der senest samtidig med registreringen af SCE-selskabet, jf. § 14, indhentes og registreres oplysninger om selskabets reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

§ 14 d. SCE-selskaber, der skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om reelle ejere, jf. § 14 a, skal efter anmodning forsyne personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendskabsprocedurer, med oplysninger om deres ejerforhold.

Stk. 2. Modtager Erhvervsstyrelsen indberetninger i medfør af hvidvaskloven om uoverensstemmelser i forhold til de registrerede oplysninger om et SCE-selskabs reelle ejere, foretager Erhvervsstyrelsen en undersøgelse af forholdet, jf. § 14 a, stk. 6, og lov om visse erhvervsdrivende virksomheder § 15 c, stk. 1. Erhvervsstyrelsen kan over for selskabet fastsætte en frist for forholdets berigtigelse.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen kan sideløbende med undersøgelsen, jf. stk. 2, offentliggøre en meddelelse om indberetningen i Erhvervsstyrelsens it-system. SCE-selskabet skal have mulighed for at gøre indsigelse mod indberetningen, forinden denne offentliggøres, medmindre formålet med offentliggørelsen af meddelelsen om indberetning derved forspildes.«

6. I *§ 19, stk. 1*, ændres »§ 14 a, stk. 2 og 3« til: »§ 14 a, stk. 3, 5 og 6«.

§ 6

I lov om administration af Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs forordninger om indførelse af europæiske økonomiske firmagrupper, jf. lovbekendtgørelse nr. 281 af 17. april 1997, som ændret ved § 37 i lov nr. 718 af 25. juni 2010 og § 6 i lov nr. 262 af 16. marts 2016, foretages følgende ændringer:

1. I *fodnoten* til lovens titel indsættes efter »side 73« til: »og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU, nr. L 156, side 43«.

2. *§ 1 a* affattes således:

»**§ 1 a.** En europæisk økonomisk firmagruppe skal indhente oplysninger om firmagruppens reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Stk. 2. Enhver, der direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer firmagruppen, skal efter firmagruppens anmodning forsyne firmagruppen med de oplysninger om ejerforholdet, der er nødvendige for firmagruppens identifikation af reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Stk. 3. Den europæiske økonomiske firmagruppe skal registrere oplysningerne om firmagruppens reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder i Erhvervsstyrelsens it-system hurtigst muligt efter, at firmagruppen er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer. Enhver ændring af de oplysninger, som er registreret om de reelle ejere skal registreres hurtigst muligt efter, at firmagruppen er blevet bekendt med ændringen. De registrerede medlemmer af virksomhedens daglige ledelse, jf. § 1, stk. 1, skal betragtes og registreres som reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system, hvis virksomheden efter at have udtømt alle muligheder for identifikation herefter ingen reelle ejere har, eller ingen reelle ejere kan identificere.

Stk. 4. Den europæiske økonomiske firmagruppe skal mindst en gang årligt undersøge, om der er ændringer til de registrerede oplysninger om reelle ejere.

Stk. 5. Den europæiske økonomiske firmagruppe skal opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om dens reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Firmagruppen skal endvidere opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Stk. 6. Den europæiske økonomiske firmagruppe skal efter anmodning udlevere oplysninger om firmagruppens reelle ejere, herunder om firmagruppens forsøg på at identificere dens reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. Firmagruppen skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre kompetente myndigheder, når disse myndigheder vur-

derer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Stk. 7. Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet og andre kompetente myndigheder kan videregive oplysninger om reelle ejere, der er registreret, jf. stk. 3, eller er indhentet, jf. stk. 6, til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og finansielle efterretningstjenester.

Stk. 8. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om oplysningernes registrering, tilgængelighed og offentliggørelse efter stk. 1, 3 og 5, i Erhvervsstyrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger firmagruppen skal registrere i styrelsens it-system.«

3. Efter *§ 1 b* indsættes:

»**§ 1 c.** Ved etablering af en europæisk økonomisk firmagruppe skal der senest samtidig med registreringen af den europæiske økonomiske firmagruppe indhentes og registreres oplysninger om firmagruppens reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

§ 1 d. Europæiske økonomiske firmagrupper, der skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om reelle ejere, jf. § 1 a, skal på anmodning forsyne personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendskabsprocedurer, med oplysninger om deres ejerforhold.

Stk. 2. Modtager Erhvervsstyrelsen indberetninger i medfør af hvidvaskloven om uoverensstemmelser i forhold til de registrerede oplysninger om en europæisk økonomisk firmagruppes reelle ejere, foretager Erhvervsstyrelsen en undersøgelse af forholdet, jf. § 1 a, stk. 6, og § 2 a, stk. 1. Erhvervsstyrelsen kan over for firmagruppen fastsætte en frist for forholdets berigtigelse.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen kan sideløbende med undersøgelsen, jf. stk. 2, offentliggøre en meddelelse om indberetningen i Erhvervsstyrelsens it-system. Den europæiske økonomiske firmagruppe skal have mulighed for at gøre indsigelse mod indberetningen, forinden denne offentliggøres, medmindre formålet med offentliggørelsen af meddelelsen om indberetning derved forspildes.«

4. Efter § 2 indsættes:

»**§ 2 a.** Erhvervsstyrelsen kan af anmelder forlange de oplysninger, som er nødvendige for at vurdere, om loven og den europæiske økonomiske firmagruppes vedtægter er overholdt.

Stk. 2. Ved registrering og anmeldelse efter regler fastsat i medfør af loven kan Erhvervsstyrelsen i indtil 3 år fra registreringstidspunktet stille krav om, at der indsendes bevis for, at registreringen eller anmeldelsen er lovligt foretaget. Erhvervsstyrelsen kan i forbindelse hermed i særlige tilfælde stille krav om, at der indsendes en erklæring afgivet af en revisor om, at de økonomiske dispositioner i forbindelse med anmeldelsen eller registreringen er lovligt foretaget. Opfyldes kravene i henhold til 1. og 2. pkt. ikke, fastsætter styrelsen en frist til forholdets berigtigelse. Sker berigtigelse ikke senest ved udløbet af den fastsatte frist, kan styrelsen om nødvendigt foranledige den europæiske økonomiske firmagruppe opløst efter reglerne i § 5, stk. 6.«

5. I *§ 5* indsættes som *stk. 3-6*:

»*Stk. 3.* Erhvervsstyrelsen kan anmode skifteretten om at opløse en europæisk økonomisk firmagruppe, hvis firmagruppen ikke har registeret oplysninger om reelle ejere, eller hvis firmagruppen har foretaget mangelfuld registrering i henhold til § 1 a.

Stk. 4. Erhvervsstyrelsen kan anmode skifteretten om at opløse en europæisk økonomisk firmagruppe, hvis firmagruppen ikke har opbevaret dokumentation for firmagruppens oplysninger om reelle ejere, eller hvis firmagruppen har opbevaret mangelfuld dokumentation i henhold til § 1 a.

Stk. 5. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte en frist, inden for hvilken den europæiske økonomiske firmagruppe kan afhjælpe en mangel efter stk. 3 og 4. Afhjælpes manglen ikke senest ved udløbet af den fastsatte frist, kan Erhvervsstyrelsen træffe beslutning om tvangsopløsning.

Stk. 6. Tvangsopløsningen gennemføres efter bestemmelserne i §§ 226-232 i selskabsloven med de fornødne afvigelser under hensyn til europæiske økonomiske firmagruppers særlige karakter.«

6. I *§ 7, stk. 2*, ændres »§ 1 a, stk. 2 og 3« til: »§ 1 a, stk. 3, 5 og 6«.

§ 7

I lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 1140 af 26. september 2017, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 665 af 8. juni 2017, § 1 i lov nr. 667 af 8. juni 2017, § 1 i lov nr. 1547 af 19. december 2017 og senest ved § 1 i lov nr. 706 af 8. juni 2018, foretages følgende ændringer:

1. I *fodnoten* til lovens titel indsættes efter »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (4. hvidvaskdirektiv), EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73,«: »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU, nr. L 156, side 43«.

2. *Overskriften* før § 23 affattes således:

»"Særlige regler for gensidige forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser vedrørende stiftelse m.v."«

3. *§ 23, stk. 3-6*, ophæves, og i stedet indsættes:

»*Stk. 3.* Et gensidigt forsikringsselskab og en tværgående pensionskasse skal indhente oplysninger om det gensidige

forsikringsselskabs og den tværgående pensionskasses reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Stk. 4. Enhver, der direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer et gensidigt forsikringsselskab eller en tværgående pensionskasse, skal efter det gensidige forsikringsselskab eller den tværgående pensionskasses anmodning forsyne det gensidige forsikringsselskab eller den tværgående pensionskasse med de oplysninger om ejerforholdet, der er nødvendige for det gensidige forsikringsselskabs eller den tværgående pensionskasses identifikation af reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Stk. 5. Det gensidige forsikringsselskab og den tværgående pensionskasse skal registrere oplysningerne, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder, i Erhvervsstyrelsens it-system hurtigst muligt efter, at det gensidige forsikringsselskab og den tværgående pensionskasse er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer. Enhver ændring af de oplysninger, som er registreret om de reelle ejere, skal registreres hurtigst muligt efter, at selskabet eller pensionskassen er blevet bekendt med ændringen. De registrerede medlemmer af det gensidige forsikringsselskabs eller den tværgående pensionskasses direktion skal betragtes og registreres som reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system, hvis det gensidige forsikringsselskab og den tværgående pensionskasse efter at have udtømt alle muligheder for identifikation herefter ingen reelle ejere har, eller ingen reelle ejere kan identificere.

Stk. 6. Det gensidige forsikringsselskab og den tværgående pensionskasse skal mindst en gang årligt undersøge, om der er ændringer til de registrerede oplysninger om reelle ejere. Resultatet af den årlige undersøgelse fremlægges på det bestyrelsesmøde, hvor bestyrelsen godkender årsrapporten.

Stk. 7. Det gensidige forsikringsselskab og den tværgående pensionskasse skal opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om dets reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Det gensidige forsikringsselskab og den tværgående pensionskasse skal endvidere opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Stk. 8. Det gensidige forsikringsselskab og den tværgående pensionskasse skal efter anmodning udlevere oplysninger om det gensidige forsikringsselskabs og den tværgående pensionskasses reelle ejere, herunder om det gensidige forsikringsselskabs og den tværgående pensionskasses forsøg på at identificere deres reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. Det gensidige forsikringsselskab og den tværgående pensionskasse skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre kompetente myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Stk. 9. Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet og andre kompetente myndigheder kan vederlagsfrit videregive oplysninger om reelle ejere, der er registreret, jf. stk. 5, eller er indhentet, jf. stk. 8, til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og finansielle efterretningstjenester.

Stk. 10. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om oplysningernes registrering, tilgængelighed og offentliggørelse efter stk. 3, 5 og 7, i Erhvervsstyrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger det gensidige forsikringsselskab og den tværgående pensionskasse skal registrere i styrelsens it-system.«

4. Efter § 23 indsættes i *kapitel 3:*

»**§ 23 a.** Et gensidigt forsikringsselskab og en tværgående pensionskasse, der skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om reelle ejere, jf. § 23, skal efter anmodning forsyne personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendskabsprocedurer, med oplysninger om det gensidige forsikringsselskabs eller den tværgående pensionskasses ejerforhold.

Stk. 2. Modtager Finanstilsynet indberetninger i medfør af hvidvaskloven om uoverensstemmelser i forhold til de registrerede oplysninger om et gensidigt forsikringsselskabs eller en tværgående pensionskasses reelle ejere, foretager Finanstilsynet en undersøgelse af forholdet. Finanstilsynet kan over for det gensidige forsikringsselskab eller den tværgående pensionskasse fastsætte en frist for forholdets berigtigelse.

Stk. 3. Efter anmodning fra Finanstilsynet kan Erhvervsstyrelsen, jf. stk. 2, sideløbende med undersøgelsen, offentliggøre en meddelelse om indberetningen i Erhvervsstyrelsens it-system. Det gensidige forsikringsselskab eller den tværgående pensionskasse skal have mulighed for at gøre indsigelse mod indberetningen, inden den offentliggøres, medmindre formålet med offentliggørelsen af meddelelsen om indberetning derved forspildes.«

5. *§ 81 b* affattes således:

»**§ 81 b.** Sparekassen skal indhente oplysninger om sparekassens reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Stk. 2. Enhver, der direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer sparekassen, skal efter sparekassens anmodning forsyne sparekassen med de oplysninger om ejerforholdet, der er nødvendige for sparekassens identifikation af reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Stk. 3. Sparekassen skal registrere oplysningerne, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder, i Erhvervsstyrelsens it-system hurtigst muligt efter, at sparekassen er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer. Enhver ændring af de oplysninger, som er registreret om de reelle ejere, skal registreres hurtigst muligt efter, at sparekassen er blevet bekendt med ændringen. De registrerede medlemmer af sparekassens direktion skal betragtes og registreres som reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system, hvis sparekassen efter at have udtømt alle muligheder for identifikation herefter ingen reelle ejere har, eller ingen reelle ejere kan identificere.

Stk. 4. Sparekassen skal mindst én gang årligt undersøge, om der er ændringer til de registrerede oplysninger om reel-

le ejere. Resultatet af den årlige undersøgelse fremlægges på det bestyrelsesmøde, hvor bestyrelsen godkender årsrapporten.

Stk. 5. Sparekassen skal opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om dens reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Sparekassen skal endvidere opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Stk. 6. Sparekassen skal efter anmodning udlevere oplysninger om sparekassens reelle ejere, herunder om sparekassens forsøg på at identificere deres reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. Sparekassen skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre kompetente myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Stk. 7. Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet og andre kompetente myndigheder kan vederlagsfrit videregive oplysninger om reelle ejere, der er registreret, jf. stk. 3, eller er indhentet, jf. stk. 6, til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og finansielle efterretningstjenester.

Stk. 8. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om oplysningernes registrering, tilgængelighed og offentliggørelse efter stk. 1, 3 og 5, i Erhvervsstyrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger sparekassen skal registrere i styrelsens it-system.«

6. Efter § 81 b indsættes:

»**§ 81 c.** Sparekasser, der skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om reelle ejere, jf. § 81 b, skal på anmodning forsyne personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendskabsprocedurer, med oplysninger om sparekassens ejerforhold.

Stk. 2. Modtager Finanstilsynet indberetninger i medfør af hvidvaskloven om uoverensstemmelser i forhold til de registrerede oplysninger om en sparekasses reelle ejere, foretager Finanstilsynet en undersøgelse af forholdet. Finanstilsynet kan over for sparekassen fastsætte en frist for forholdets berigtigelse.

Stk. 3. Efter anmodning fra Finanstilsynet kan Erhvervsstyrelsen sideløbende med undersøgelsen, offentliggøre en meddelelse om indberetningen i Erhvervsstyrelsens it-system. Sparekassen skal have mulighed for at gøre indsigelse mod indberetningen, inden den offentliggøres, medmindre formålet med offentliggørelsen af meddelelsen om indberetning derved forspildes.«

7. *§ 85 b* affattes således:

»**§ 85 b.** Andelskassen skal indhente oplysninger om andelskassens reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Stk. 2. Enhver, der direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer andelskassen, skal efter andelskassens anmodning forsyne andelskassen med de oplysninger om ejerforholdet, der er nødvendige for andelskassens identifikation af reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Stk. 3. Andelskassen skal registrere oplysningerne, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder, i Erhvervsstyrelsens it-system hurtigst muligt efter, at andelskassen er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer. Enhver ændring af de oplysninger, som er registreret om de reelle ejere, skal registreres hurtigst muligt efter, at andelskassen er blevet bekendt med ændringen. De registrerede medlemmer af andelskassens direktion skal betragtes og registreres som reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system, hvis andelskassen efter at have udtømt alle muligheder for identifikation herefter ingen reelle ejere har, eller ingen reelle ejere kan identificere.

Stk. 4. Andelskassen skal mindst en gang årligt undersøge, om der er ændringer til de registrerede oplysninger om reelle ejere. Resultatet af den årlige undersøgelse fremlægges på det bestyrelsesmøde, hvor bestyrelsen godkender årsrapporten.

Stk. 5. Andelskassen skal opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om dens reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Andelskassen skal endvidere opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Stk. 6. Andelskassen skal efter anmodning udlevere oplysninger om andelskassens reelle ejere, herunder om andelskassens forsøg på at identificere dens reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. Andelskassen skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre kompetente myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Stk. 7. Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet og andre kompetente myndigheder kan vederlagsfrit videregive oplysninger om reelle ejere, der er registreret, jf. stk. 3, eller er indhentet, jf. stk. 6, til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og finansielle efterretningstjenester.

Stk. 8. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om oplysningernes registrering, tilgængelighed og offentliggørelse efter stk. 1, 3 og 5 i Erhvervsstyrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger andelskassen skal registrere i styrelsens it-system.«

8. Efter § 85 b indsættes:

»**§ 85 c.** Andelskasser, der skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om reelle ejere, jf. § 85 b, skal på anmodning forsyne personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendskabsprocedurer, med oplysninger om andelskassens ejerforhold.

Stk. 2. Modtager Finanstilsynet indberetninger om uoverensstemmelser i de registrerede oplysninger om en andelskasses reelle ejere i medfør af hvidvaskloven, foretager Finanstilsynet en undersøgelse af forholdet. Finanstilsynet kan over for andelskassen fastsætte en frist for forholdets berigtigelse.

Stk. 3. Efter anmodning fra Finanstilsynet kan Erhvervsstyrelsen sideløbende med undersøgelsen offentliggøre en meddelelse om indberetningen i Erhvervsstyrelsens it-system. Andelskassen skal have mulighed for at gøre indsigelse mod indberetningen, inden den offentliggøres, medmindre formålet med offentliggørelsen af meddelelsen om indberetning derved forspildes.«

9. *§ 336 a* affattes således:

»**§ 336 a.** Sparevirksomheden skal indhente oplysninger om sparevirksomhedens reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Stk. 2. Enhver, der direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer sparevirksomheden, skal efter sparevirksomhedens anmodning forsyne sparevirksomheden med de oplysninger om ejerforholdet, der er nødvendige for sparevirksomhedens identifikation af reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Stk. 3. Sparevirksomheden skal registrere oplysningerne, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder, i Erhvervsstyrelsens it-system hurtigst muligt efter, at sparevirksomheden er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer. Enhver ændring af de oplysninger, som er registreret om de reelle ejere, skal registreres hurtigst muligt efter, at sparevirksomheden er blevet bekendt med ændringen. De registrerede medlemmer af sparevirksomhedens direktion skal betragtes og registreres som reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system, hvis sparevirksomheden efter at have udtømt alle muligheder for identifikation herefter ingen reelle ejere har, eller ingen reelle ejere kan identificere.

Stk. 4. Sparevirksomheden skal mindst en gang årligt undersøge, om der er ændringer til de registrerede oplysninger om reelle ejere. Resultatet af den årlige undersøgelse fremlægges på det bestyrelsesmøde, hvor bestyrelsen godkender årsrapporten.

Stk. 5. Sparevirksomheden skal opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om dens reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Sparevirksomheden skal endvidere opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Stk. 6. Sparevirksomheden skal efter anmodning udlevere oplysninger om sparevirksomhedens reelle ejere, herunder om sparevirksomhedens forsøg på at identificere dens reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. Sparevirksomheden skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre kompetente myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Stk. 7. Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet og andre kompetente myndigheder kan vederlagsfrit videregive oplysninger om reelle ejere, der er registreret, jf. stk. 3, eller er indhentet, jf. stk. 6, til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og finansielle efterretningstjenester.

Stk. 8. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om oplysningernes registrering, tilgængelighed og offentliggørelse efter stk. 1, 3 og 5, i Erhvervsstyrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger sparevirksomheden skal registrere i styrelsens it-system.«

10. Efter § 336 a indsættes før overskriften før § 337:

»**§ 336 b.** Sparevirksomheder, der skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om reelle ejere, jf. § 336 a, skal på anmodning forsyne personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendskabsprocedurer, med oplysninger om sparevirksomhedens ejerforhold.

Stk. 2. Modtager Finanstilsynet indberetninger om uoverensstemmelser i de registrerede oplysninger om en sparevirksomheds reelle ejere i medfør af hvidvaskloven, foretager Finanstilsynet en undersøgelse af forholdet. Finanstilsynet kan over for sparevirksomheden fastsætte en frist til forholdets berigtigelse.

Stk. 2. Efter anmodning fra Finanstilsynet kan Erhvervsstyrelsen sideløbende med undersøgelsen, jf. stk. 1, 2. og 3. pkt., offentliggøre en meddelelse om indberetningen i Erhvervsstyrelsens it-system. Sparevirksomheden skal have mulighed for at gøre indsigelse mod indberetningen, inden den offentliggøres, medmindre formålet med offentliggørelsen af meddelelsen om indberetning derved forspildes.«

11. I *§ 373, stk. 2, 1. pkt.*, ændres »§ 23 stk. 4 og 5« til: »§ 23, stk. 5, 7 og 8«, »§ 81 b, stk. 2 og 3« ændres til: »§ 81 b, stk. 3, 5 og 6«, »§ 85 b, stk. 2 og 3« ændres til: »§ 85 b, stk. 3, 5 og 6«, og »§ 336 a, stk. 2 og 3« ændres til: »§ 336 a, stk. 3, 5 og 6«.

§ 8

I lov om firmapensionskasser, jf. lov nr. 1703 af 27. december 2018, foretages følgende ændringer:

1. I *fodnoten* til lovens titel indsættes efter »EU-tidende 2016, nr. L 254, side 37«: »og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU, nr. L 156, side 43«.

2. *§ 111* affattes således:

»**§ 111.** En firmapensionskasse skal indhente oplysninger om firmapensionskassens reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Stk. 2. Enhver, der direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer firmapensionskassen, skal efter firmapensionskassens anmodning forsyne firmapensionskassen med de oplysninger om ejerforholdet, der er nødvendige for firmapensionskassens identifikation af reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Stk. 3. Firmapensionskassen skal registrere oplysningerne, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder, i Erhvervsstyrelsens it-system hurtigst muligt efter, at firmapensionskassen er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer. Enhver ændring af de oplysninger, som er registreret

om de reelle ejere, skal registreres hurtigst muligt efter, at firmapensionskassen er blevet bekendt med ændringen. De registrerede medlemmer af firmapensionskassens direktion skal betragtes og registreres som reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system, hvis firmapensionskassen efter at have udtømt alle muligheder for identifikation herefter ingen reelle ejere har, eller ingen reelle ejere kan identificere.

Stk. 4. Firmapensionskassen skal mindst en gang årligt undersøge, om der er ændringer til de registrerede oplysninger om reelle ejere. Resultatet af den årlige undersøgelse fremlægges på det bestyrelsesmøde, hvor bestyrelsen godkender årsrapporten.

Stk. 5. Firmapensionskassen skal opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om dens reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Firmapensionskassen skal endvidere opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Stk. 6. Firmapensionskassen skal efter anmodning udlevere oplysninger om firmapensionskassens reelle ejere, herunder om firmapensionskassens forsøg på at identificere dens reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. Firmapensionskassen skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre kompetente myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Stk. 7. Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet og andre kompetente myndigheder kan vederlagsfrit videregive oplysninger om reelle ejere, der er registreret, jf. stk. 3, eller er indhentet, jf. stk. 6, til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og finansielle efterretningstjenester.

Stk. 8. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om oplysningernes registrering, tilgængelighed og offentliggørelse efter stk. 1, 3 og 5, i Erhvervsstyrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger firmapensionskassen skal registrere i styrelsens it-system.«

3. Efter § 111 indsættes:

»**§ 111 a.** Firmapensionskasser, der skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om reelle ejere, jf. § 111, skal efter anmodning forsyne personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendskabsprocedurer, med oplysninger om firmapensionskassens ejerforhold.

Stk. 2. Modtager Finanstilsynet indberetninger om uoverensstemmelser i de registrerede oplysninger om en firmapensionskasses reelle ejere i medfør af hvidvaskloven, foretager Finanstilsynet en undersøgelse af forholdet. Finanstilsynet kan over for firmapensionskassen fastsætte en frist for forholdets berigtigelse.

Stk. 3. Efter anmodning fra Finanstilsynet kan Erhvervsstyrelsen sideløbende med undersøgelsen, offentliggøre en meddelelse om indberetningen i Erhvervsstyrelsens it-system. Firmapensionskassen skal have mulighed for at gøre indsigelse mod indberetningen, inden den offentliggøres, medmindre formålet med offentliggørelsen af meddelelsen om indberetning derved forspildes.«

4. I *§ 117, stk. 2, 1. pkt.*, ændres »§ 111, stk. 2 og 3« til: »§ 111, stk. 3, 5 og 6«.

§ 9

I lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1166 af 19. september 2018, som ændret ved § 35 i lov nr. 1555 af 19. december 2017, § 6 i lov nr. 1520 af 18. december 2018 og § 14 i lov nr. 1707 af 27. december 2018, foretages følgende ændringer:

1. I *fodnoten* til lovens titel ændres »og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning 648/2012/EU og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (4. hvidvaskdirektiv), EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73« til: »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning 648/2012/EU og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (4. hvidvaskdirektiv), EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU, nr. L 156, side 43«.

2. *§ 136 a* affattes således:

»**§ 136 a.** En kapitalforening og en AIF-SIKAV skal indhente oplysninger om foreningens reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Stk. 2. Enhver, der direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer kapitalforeningen eller AIF-SIKAV'en, skal efter kapitalforeningens eller AIF-SIKAV'ens anmodning forsyne kapitalforeningen eller AIF-SIKAV'en med de oplysninger om ejerforholdet, der er nødvendige for kapitalforeningens eller AIF-SIKAV'ens identifikation af reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Stk. 3. Kapitalforeningen og AIF-SIKAV'en skal registrere oplysningerne, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder, i Erhvervsstyrelsens it-system hurtigst muligt efter, at foreningen er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer. Enhver ændring af de oplysninger, som er registreret om de reelle ejere skal registreres hurtigst muligt efter, at foreningen eller AIF-SIKAV'en er blevet bekendt med ændringen. De registrerede medlemmer af foreningens eller AIF-SIKAV'ens bestyrelse skal betragtes og registreres som reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system, hvis forenin-

gen eller AIF- SIKAV'en efter at have udtømt alle muligheder for identifikation herefter ingen reelle ejere har, eller ingen reelle ejere kan identificere.

Stk. 4. Kapitalforeninger og AIF-SIKAV'er skal mindst en gang årligt undersøge, om der er ændringer til de registrerede oplysninger om reelle ejere. Resultatet af den årlige undersøgelse fremlægges på det bestyrelsesmøde, hvor bestyrelsen godkender årsrapporten.

Stk. 5. Kapitalforeningen eller AIF-SIKAV'en skal opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om dens reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Foreningen eller AIF- SIKAV'en skal endvidere opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Stk. 6. Kapitalforeningen eller AIF-SIKAV'en skal efter anmodning udlevere oplysninger om foreningens eller AIF-SIKAV'ens reelle ejere, herunder om foreningens eller AIF-SIKAV'ens forsøg på at identificere dens reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. Foreningen eller AIF-SIKAV'en skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre kompetente myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Stk. 7. Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet og andre kompetente myndigheder kan vederlagsfrit videregive oplysninger om reelle ejere, der er registreret, jf. stk. 3, eller er indhentet, jf. stk. 6, til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og finansielle efterretningstjenester.

Stk. 8. Stk. 1-7 finder ikke anvendelse for kapitalforeninger eller AIF-SIKAV'er, hvis ejerandele eller obligationer handles på et reguleret marked eller et tilsvarende marked, som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende internationale standarder.

Stk. 9. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om oplysningernes registrering, tilgængelighed og offentliggørelse efter stk. 1, 3 og 5, i Erhvervsstyrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger kapitalforeningen eller AIF-SIKAV'en skal registrere i styrelsens it-system.«

3. Efter § 136 a indsættes før overskriften før § 137:

»**§ 136 b.** Kapitalforeninger og AIF-SIKAV'er, der skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om reelle ejere, jf. § 136 a, skal efter anmodning forsyne personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendskabsprocedurer, med oplysninger om kapitalforeningens eller AIF-SIKAV'ens ejerforhold.

Stk. 2. Modtager Finanstilsynet indberetninger om uoverensstemmelser i de registrerede oplysninger om en kapitalforenings eller AIF-SIKAV's reelle ejere i medfør af hvidvaskloven, foretager Finanstilsynet en undersøgelse af forholdet. Finanstilsynet kan i denne forbindelse over for kapitalforeningen eller AIF-SIKAV'en fastsætte en frist for forholdets berigtigelse.

Stk. 3. Efter anmodning fra Finanstilsynet kan Erhvervsstyrelsen sideløbende med undersøgelsen, offentliggøre en meddelelse om indberetningen i Erhvervsstyrelsens it-system. Kapitalforeningen eller AIF-SIKAV'en skal have mulighed for at gøre indsigelse mod indberetningen, inden den offentliggøres, medmindre formålet med offentliggørelsen af meddelelsen om indberetning derved forspildes.«

4. I *§ 190, stk. 2*, ændres »§ 136 a, stk. 2 og 3« til: »§ 136 a, stk. 3, 5 og 6«.

5. I *§ 190, stk. 4*, ændres »§ 136 a, stk. 5« til: »§ 136 a, stk. 8«.

§ 10

I lov om investeringsforeninger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1154 af 19. september 2018, som ændret ved § 8 i lov nr. 532 af 29. april 2015 og § 5 i lov nr. 1520 af 18. december 2018, foretages følgende ændringer:

1. I *fodnoten* til lovens titel ændres »og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2012/648/EU og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (4. hvidvaskdirektiv), EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73« til: »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2012/648/EU og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (4. hvidvaskdirektiv), EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU, nr. L 156, side 43«.

2. *§ 14 a* affattes således:

»**§ 14 a.** En investeringsforening eller en SIKAV skal indhente oplysninger om investeringsforeningens eller SIKAV'ens reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Stk. 2. Enhver, der direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer investeringsforeningen eller SIKAV'en, skal på investeringsforeningens eller SIKAV'ens anmodning forsyne investeringsforeningen eller SIKAV'en med de oplysninger om ejerforholdet, der er nødvendige for investeringsforeningens eller SIKAV'ens identifikation af reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Stk. 3. Investeringsforeningen eller SIKAV'en skal registrere oplysningerne, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder, i Erhvervsstyrelsens it-system hurtigst muligt efter, at investeringsforeningen eller SIKAV'en er ble-

vet bekendt med, at en person er blevet reel ejer. Enhver ændring af de oplysninger, som er registreret om de reelle ejere, skal registreres hurtigst muligt efter, at investeringsforeningen eller SIKAV'en er blevet bekendt med ændringen. De registrerede medlemmer af investeringsforeningens bestyrelse eller direktion eller SIKAV'ens bestyrelse skal betragtes og registreres som reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system, hvis investeringsforeningen eller SIKAV'en efter at have udtømt alle muligheder for identifikation herefter ingen reelle ejere har, eller ingen reelle ejere kan identificere.

Stk. 4. Investeringsforeninger og SIKAV'er skal mindst en gang årligt undersøge, om der er ændringer til de registrerede oplysninger om reelle ejere. Resultatet af den årlige undersøgelse fremlægges på det bestyrelsesmøde, hvor bestyrelsen godkender årsrapporten.

Stk. 5. Investeringsforeningen eller SIKAV'en skal opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om deres reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Investeringsforeningen eller SIKAV'en skal endvidere opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Stk. 6. Investeringsforeningen eller SIKAV'en skal efter anmodning udlevere oplysninger om investeringsforeningens eller SIKAV'ens reelle ejere, herunder om investeringsforeningens eller SIKAV'ens forsøg på at identificere deres reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. Investeringsforeningen eller SIKAV'en skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre kompetente myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Stk. 7. Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet og andre kompetente myndigheder kan videregive oplysninger om reelle ejere, der er registreret, jf. stk. 3, eller er indhentet, jf. stk. 6, til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og finansielle efterretningstjenester.

Stk. 8. Stk. 1-7 finder ikke anvendelse for investeringsforeninger eller SIKAV'er, hvis ejerandele eller obligationer handles på et reguleret marked eller et tilsvarende marked, som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende internationale standarder.

Stk. 9. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om registrering, oplysningernes tilgængelighed og offentliggørelse efter stk. 1, 3 og 5, i Erhvervsstyrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger investeringsforeningen eller SIKAV'en skal registrere i styrelsens it-system.«

3. Efter § 14 a indsættes før overskriften før § 15:

»**§ 14 b.** Investeringsforeninger og SIKAV'er, der skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om reelle ejere, jf. § 14 a, skal efter anmodning forsyne personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendskabsprocedurer, med oplysninger om investeringsforeningens eller SIKAV'ens ejerforhold.

Stk. 2. Modtager Finanstilsynet indberetninger om uoverensstemmelser i de registrerede oplysninger om en investeringsforenings eller SIKAV's reelle ejere i medfør af hvidvaskloven, foretager Finanstilsynet en undersøgelse af forholdet. Finanstilsynet kan i denne forbindelse over for investeringsforeningen eller SIKAV'en fastsætte en frist for forholdets berigtigelse.

Stk. 3. Efter anmodning fra Finanstilsynet kan Erhvervsstyrelsen sideløbende med undersøgelsen, offentliggøre en meddelelse om indberetningen i Erhvervsstyrelsens it-system. Investeringsforeningen eller SIKAV'en skal have mulighed for at gøre indsigelse mod indberetningen, inden den offentliggøres, medmindre formålet med offentliggørelsen af meddelelsen om indberetning derved forspildes.«

4. I *§ 190, stk. 1, 2. pkt.*, ændres» § 14 a, stk. 2 og 3« til: »§ 14 a, stk. 3, 5 og 6«.

§ 11

I lov om Det Centrale Virksomhedsregister, jf. lovbekendtgørelse nr. 653 af 15. juni 2006, som ændret bl.a. ved § 11 i lov nr. 262 af 16. marts 2016 og senest ved § 1 i lov nr. 1665 af 26. december 2017, foretages følgende ændringer:

1. I *§ 3* indsættes efter nr. 2 som nyt nummer:
»3) En trust eller et juridisk arrangement, der ligner en trust.«
Nr. 3-6 bliver herefter nr. 4-7.

2. I *§ 5, stk. 2,* ændres »2 og 6« til: »2, 3 og 7«.

3. I *§ 5, stk. 3,* ændres »§ 3, nr. 3-5« til: »§ 3, nr. 4-6«.

4. I *§ 11, stk. 1, nr. 7,* indsættes efter »adresse«: », bopælsland, statsborgerskab«.

5. I *§ 11 a* indsættes efter stk. 1, som nyt stykke:
»*Stk. 2.* En trust eller et lignende juridisk arrangement, jf. § 3, nr. 3, som i henhold til anden lovgivning er forpligtet til at have sine reelle ejere registreret, skal være registreret i Det Centrale Virksomhedsregister. For en trust eller et lignende juridisk arrangement skal som minimum registreres oplysninger omfattet af § 11, stk. 1, nr. 1-8.«
Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

6. I § *11 a, stk. 2,* der bliver stk. 3, og i *§ 22, stk. 2,* indsættes efter »stk. 1«: »og 2«.

7. I *§ 12, stk. 1,* ændres »2 og 6« til: »2, 3 og 7«.

8. I *§ 12, stk. 2,* ændres »§ 3, nr. 3-5« til: »§ 3, nr. 4-6«.

9. I *§ 18, stk. 3, 2. pkt.*, ændres »virksomheder« til: »juridiske enheder, jf. § 3, nr. 1-3«.

10. *§ 18, stk. 4, 1.* og *2. pkt.*, affattes således:
»Oplysning om adresse og bopælsland for fuldt ansvarlige deltagere, stiftere, ejere og ledelsesmedlemmer offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister, indtil der er forløbet 5 år efter, at personen er ophørt med at være aktiv i en

juridisk enhed, jf. § 3, nr. 1-3, som er registreret i Det Centrale Virksomhedsregister. Dette gælder for både aktive og ophørte juridiske enheder.«

11. *§ 18, stk. 6,* affattes således;

»*Stk. 6.* Opdatering af personoplysninger omfattet af stk. 3 og 4 for fuldt ansvarlige deltagere, ejere og ledelsesmedlemmer ophører 5 år efter, at den pågældende person ophører med at være aktiv i juridiske enheder, jf. § 3, nr. 1-3, som er registreret i Det Centrale Virksomhedsregister.«

§ 12

I lov om fonde og visse foreninger, jf. lovbekendtgørelse nr. 938 af 20. september 2012, som ændret ved § 3 i lov nr. 634 af 12. juni 2013, § 3 i lov nr. 639 af 12. juni 2013, lov nr. 734 af 25. juni 2014 og § 12 i lov nr. 262 af 16. marts 2016, foretages følgende ændringer:

1. I *fodnoten* til lovens titel indsættes efter »side 73«: », og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/834/EU af 30. maj 2018 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU, nr. L 156, side 43.«

2. *§ 4* affattes således:

»**§ 4.** Fonden skal indhente oplysninger om fondens reelle ejere, jf. § 5, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Stk. 2. Fondens reelle ejere skal efter anmodning fra fonden forsyne fonden med de oplysninger, som fonden er forpligtet til at indhente efter stk. 1.

Stk. 3. Fonden skal registrere oplysninger efter stk. 1 i Erhvervsstyrelsens it-system hurtigst muligt efter, at fonden er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer. Enhver ændring af de oplysninger, der er registreret om de reelle ejere, skal registreres hurtigst muligt efter, at fonden er blevet bekendt med ændringen.

Stk. 4. Fonden skal mindst 1 gang årligt undersøge, om der er ændringer til de registrerede oplysninger om de reelle ejere.

Stk. 5. Fonden skal opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om dens reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Fonden skal endvidere opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Stk. 6. Fonden skal efter anmodning udlevere oplysninger om fondens reelle ejere, herunder om fondens forsøg på at identificere dens reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. Fonden skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre kompetente myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Stk. 7. Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet og andre kompetente myndigheder kan vederlagsfrit videregive oplysninger om reelle ejere, der er registreret, jf. stk. 3, eller er indhentet, jf. stk. 6, til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og finansielle efterretningstjenester.

Stk. 8. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om registrering, oplysningernes tilgængelighed og offentliggørelse efter stk. 1 og 3, i Erhvervsstyrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger fonden skal registrere i styrelsens it-system.«

3. Efter § 4 indsættes:

»**§ 4 a.** Fonde skal efter anmodning forsyne personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendskabsprocedurer, med oplysninger om fondens reelle ejere.

Stk. 2. Modtager fondsmyndigheden fra Erhvervsstyrelsen indberetninger i medfør af hvidvaskloven om uoverensstemmelser i forhold til de registrerede oplysninger om fondens reelle ejere, foretager fondsmyndigheden en undersøgelse af forholdet, jf. § 37.

Stk. 3. Efter anmodning fra fondsmyndigheden kan Erhvervsstyrelsen, sideløbende med undersøgelsen, offentliggøre en meddelelse om indberetningen i Erhvervsstyrelsens it-system, indtil forholdet er bragt i orden. Fonden skal, medmindre formålet med offentliggørelsen af meddelelsen om indberetning derved forspildes, have mulighed for at gøre indsigelser mod indberetningen forinden denne offentliggøres.«

4. I *§ 43, stk. 1,* ændres »§ 4, stk. 2 og 3,« til: »§ 4, stk. 3, 5 og 6«.

5. *§ 52* affattes således:

»**§ 52.** Foreningen skal indhente oplysninger om foreningens reelle ejere, jf. § 52 a, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Stk. 2. Foreningens reelle ejere skal efter anmodning fra foreningen forsyne foreningen med de oplysninger, som foreningen er forpligtet til at indhente efter stk. 1.

Stk. 3. Foreningen skal registrere oplysninger efter stk. 1 i Erhvervsstyrelsens it-system hurtigst muligt efter, at foreningen er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer. Enhver ændring af de oplysninger, der er registreret om de reelle ejere, skal registreres hurtigst muligt efter, at foreningen er blevet bekendt med ændringen.

Stk. 4. Foreningen skal mindst 1 gang årligt undersøge, om der er ændringer til de registrerede oplysninger om de reelle ejere.

Stk. 5. Foreningen skal opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om dens reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Foreningen skal endvidere opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Stk. 6. Foreningen skal efter anmodning udlevere oplysninger om fondens reelle ejere, herunder om foreningens forsøg på at identificere dens reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. Foreningen skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre kompetente myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Stk. 7. Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet og andre kompetente myndigheder kan vederlagsfrit videregive oplysninger om reelle ejere, der er registreret, jf. stk. 3, eller er indhentet, jf. stk. 6, til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og finansielle efterretningstjenester.

Stk. 8. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om registrering, oplysningernes tilgængelighed og offentliggørelse efter stk. 1 og 3, i Erhvervsstyrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger foreningen skal registrere i styrelsens it-system.«

6. Efter § 52 a indsættes:

»**§ 52 b.** Foreninger skal efter anmodning forsyne personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendskabsprocedurer, med oplysninger om foreningens reelle ejere.

Stk. 2. Modtager Civilstyrelsen fra Erhvervsstyrelsen indberetninger i medfør af hvidvaskloven om uoverensstemmelser i forhold til de registrerede oplysninger om foreningens reelle ejere, foretager Civilstyrelsen en undersøgelse af forholdet.

Stk. 3. Efter anmodning fra Civilstyrelsen, kan Erhvervsstyrelsen, sideløbende med undersøgelsen nævnt, offentliggøre en meddelelse om indberetningen i Erhvervsstyrelsens it-system, indtil forholdet er bragt i orden. Foreningen skal, medmindre formålet med offentliggørelsen af meddelelsen om indberetning derved forspildes, have mulighed for at gøre indsigelser mod indberetningen, forinden denne offentliggøres.«

7. Efter § 52 b indsættes:

»**§ 52 c.** Civilstyrelsen kan af foreningens bestyrelse, revisor eller andre, der har kendskab til foreningens forhold, forlange de oplysninger, der er efter Civilstyrelsens skøn er nødvendige til at vurdere, om en forening overholder sine forpligtelser i medfør af § 52.

Stk. 2. Civilstyrelsen kan pålægge foreningen at bringe forhold, der strider imod § 52, i orden.«

8. I *§ 54* ændres »§ 52, stk. 2 og 3,« til: »§ 52, stk. 3, 5 og 6, og undladelse af at afgive oplysninger efter § 52 c, stk. 1, eller at efterkomme et pålæg efter § 52 c, stk. 2,«.

§ 13

Stk. 1. Loven træder i kraft den 10. januar 2020, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 1, nr. 6 og 7, § 2, nr. 2, 7 og 8, § 3, nr. 6 og 7, § 4, nr. 2, og § 17 c i SE-loven, som affattet ved denne lovs § 4, nr. 6, § 5, nr. 3, og § 14 c i SCE-loven, som affattet ved denne lovs § 5, nr. 5, § 1 c i lov om administration af Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs forordninger om indførelse af europæiske økonomiske firmagrupper som affatet ved denne lovs § 6, nr. 3, og § 6, nr. 4 og 5, træder i kraft den 1. juli 2019.

Stk. 3. Regler fastsat i medfør af § 58 a, stk. 5, i selskabsloven, § 15 g, stk. 5, i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, § 21 a, stk. 4, i lov om erhvervsdrivende fonde, § 17 a, stk. 5, i lov om det europæiske selskab (SE-loven), § 14 a, stk. 5, i lov om det europæiske andelsselskab (SCE-loven), § 1 a, stk. 4, i lov om administration af Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs forordninger om indførelse af europæiske økonomiske firmagrupper, § 23, stk. 6, § 81 b, stk. 4, § 85 b, stk. 4, og § 336 a, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed, § 68, stk. 5, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, § 136 a, stk. 5, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. og § 14 a, stk. 5, i lov om investeringsfonde m.v., forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af § § 58 a, stk. 9, i selskabsloven, § 15 g, stk. 9, i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, § 21 a, stk. 8, i lov om erhvervsdrivende fonde, § 17 a, stk. 9, i lov om det europæiske selskab (SE-loven), § 14 a, stk. 9, i lov om det europæiske andelsselskab (SCE-loven), § 1 a, stk. 8, i lov om administration af Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs forordninger om indførelse af europæiske økonomiske firmagrupper, § 23, stk. 10, § 81 b, stk. 8, § 85 b, stk. 8, og § 336 a, stk. 8, i lov om finansiel virksomhed, § 111, stk. 8, i lov om firmapensionskasser, § 136 a, stk. 9, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. og § 14 a, stk. 9, i lov om investeringsfonde m.v.

§ 14

Stk. 1. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske henholdsvis de grønlandske forhold tilsiger, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Lovens §§ 1-3, 8 og 12 kan ikke sættes i kraft for Færøerne.

Stk. 3. Lovens §§ 4-6 og 11 kan ikke sættes i kraft for hverken Færøerne eller Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
   1.1. Baggrund
2. Lovforslagets indhold
   2.1. Ejeres pligt til at give oplysning om deres ejerskab
      2.1.1. Gældende ret
      2.1.2. Erhvervsministeriets overvejelser
      2.1.3. Den foreslåede ordning
   2.2. Mulighed for kompetente myndigheder m.v. til at videregive oplysninger om ejerforhold
      2.2.1. Gældende ret
      2.2.2. Erhvervsministeriets overvejelser
      2.2.3. Den foreslåede ordning
   2.3. Virksomheders, fondes og foreningers undersøgelsespligt
      2.3.1. Gældende ret
      2.3.2. Erhvervsministeriets overvejelser
      2.3.3. Den foreslåede ordning
   2.4. Behandling af indberettede uoverensstemmelser i forhold til reel ejer-oplysninger
      2.4.1. Gældende ret
      2.4.2. Erhvervsministeriets overvejelser
      2.4.3. Den foreslåede ordning
   2.5. Kontrol af oplysninger om reelle ejere
      2.5.1. Gældende ret
      2.5.2. Erhvervsministeriets overvejelser
      2.5.3. Den foreslåede ordning
   2.6. Mulighed for tvangsopløsning eller sletning af virksomheder og erhvervsdrivende fonde
      2.6.1. Gældende ret
      2.6.2. Erhvervsministeriets overvejelser
      2.6.3. Den foreslåede ordning
   2.7. Grundregistrering af truster og lignende juridiske arrangementer som forudsætning for at kunne registrere reelle ejere
      2.7.1. Gældende ret
      2.7.2. Erhvervsministeriets overvejelser
      2.7.3. Den foreslåede ordning
3. Forholdet til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven
4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
6. Administrative konsekvenser for borgerne
7. Miljømæssige konsekvenser
8. Forholdet til EU-retten
9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
10. Sammenfattende skema

1. Indledning

Formålet med lovforslaget er at gennemføre dele af 5. hvidvaskdirektiv. Lovforslaget gennemfører den del af direktivet, der omhandler reelle ejere i selskaber og andre juridiske enheder. 5. hvidvaskdirektiv medfører bl.a. ændringer til artikel 30 om reelle ejere af selskaber og andre juridiske enheder i 4. hvidvaskdirektiv.

Formålet med ændringerne i 5. hvidvaskdirektiv er at styrke indsatsen mod hvidvask, terrorfinansiering og skatteunddragelse yderligere. Lovforslaget indfører således en pligt for ejere til at forsyne den virksomhed, fond eller forening, som den pågældende er ejer af, med oplysninger om sit ejerskab. Der indføres endvidere mekanismer, der skal sikre, at oplysningerne om reelle ejere er passende, nøjagtige og aktuelle, herunder bl.a. en undersøgelsespligt for de omfattede virksomheder, fonde og foreninger. Ydermere indføres mulighed for myndighederne til at følge op på indberetninger, der modtages i medfør af den foreslåede bestemmelse i hvidvaskloven, om indberetninger af uoverensstemmelser i forhold til de registrerede oplysninger om reelle ejere.

Lovforslaget indeholder endvidere forslag om mindre præciseringer af dele af bestemmelsen om reelle ejere på baggrund af FATF's og Global Forums anbefalinger om, hvordan der bedst sikres gennemsigtighed i ejerforhold.

Det foreslås også at ændre lov om Det Centrale virksomhedsregister (CVR-loven), så der sikres overensstemmelse mellem den periode, hvor oplysningerne opdateres og offentliggøres efter dansk lovgivning, og den periode, hvor oplysningerne skal være tilgængelige som følge af 5. hvidvaskdirektivs bestemmelse om sammenkobling af EU-medlemslandenes registre over reelle ejere.

Det foreslås desuden, at der indføres en bestemmelse om registrering af truster og lignende juridiske arrangementer i CVR-loven, så det sikres en entydig identifikation af den pågældende trust eller det lignende uridiske arrangement i forbindelse med registreringen af reelle ejere.

De foreslåede bestemmelser skal medvirke til, at registreringen af reelle ejere i de omfattede virksomheder, fonde og foreninger er passende, nøjagtige og aktuelle. Formålet er at sikre øget gennemsigtighed, således at personer med svigagtige intentioner får sværere ved at gemme sig bag selskabskonstruktioner af forskellig art.

1.1. Baggrund

Lovforslaget har til formål at gennemføre dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/843 af 30. maj 2018 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelsen af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/13/EF og 2013/36/EU (herefter benævnt 5. hvidvaskdirektiv). 5. hvidvaskdirektiv medfører bl.a. ændringer til artikel 30 om selskaber og andre juridiske enheder og artikel 31 om truster og lignende juridiske arrangementer i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelsen af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU), nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (herefter benævnt 4. hvidvaskdirektiv).

Lovforslaget skal ses i sammenhæng med forslag til lov om ændring af lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven) og lov om finansiel virksomhed (Gennemførelse af 5. hvidvaskdirektiv), (L 204), der gennemfører den øvrige del af 5. hvidvaskdirektiv, og som fremsættes samtidig med dette lovforslag. Hvidvasklovens anvendelsesområde udvides til at omfatte kunsthandlere, udbydere af veksling mellem virtuelle valutaer og fiat-valutaer, der efter lovforslaget er et lovligt betalingsmiddel, som er udstedt af en centralbank. Dertil udvides anvendelsesområdet til at omfatte udbydere af virtuelle tegnebøger, der efter lovforslaget om ændring af hvidvaskloven er enheder, som leverer tjenester til at beskytte private kryptografiske nøgler på vegne af deres kunder med henblik på at opbevare, lagre og overføre virtuelle valutaer. Herudover indføres en pligt til at foretage indberetning om uoverensstemmelser i forhold til de registrerede reel ejer-oplysninger samt regler om indhentning, opbevaring og registrering af reelle ejere af udenlandske truster og lignende juridiske arrangementer.

5. hvidvaskdirektiv er ligesom tidligere hvidvaskdirektiver et minimumsdirektiv, hvilket betyder, at de enkelte EU-medlemslande har mulighed for at fastsætte skærpede regler.

Det fremgår af præambelbetragtning nr. 4 i 5. hvidvaskdirektiv, at der – til trods for, at der er sket betydelige forbedringer med hensyn til vedtagelsen og gennemførelsen af Financial Action Task Force's (FATF) anbefalinger og tilslutningen til Global Forums arbejde for gennemsigtighed – er behov for yderligere at øge gennemsigtigheden på såvel det økonomiske og finansielle område inden for EU. Det fremgår desuden, at forebyggelse af hvidvask af penge og terrorfinansiering kun kan være effektiv, hvis der skabes ugunstige forhold for kriminelle ved at sikre øget gennemsigtighed i ejerskabsstrukturer. 5. hvidvaskdirektiv har – udover at afdække og efterforske hvidvask af penge – også til formål at forebygge hvidvask af penge og terrorfinansiering.

Dette lovforslag har desuden til formål at støtte op om *aftalen om yderligere initiativer til styrkelse af indsatsen mod hvidvask og terrorfinansiering*, der blev indgået den 19. september 2018 mellem Regeringen (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti) og Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti. Lovforslaget har ligeledes til formål at gennemføre en del af *aftalen om styrket kontrol og vejledning*, der blev indgået den 28. november 2017 mellem Regeringen (Venstre, Liberal Alliance, Det Konservative Folkeparti) samt Dansk Folkeparti, Socialdemokratiet, Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti og Alternativet om øget regelefterlevelse på skatteområdet.

Som følge af 5. hvidvaskdirektiv, aftalen om styrkelsen af indsatsen mod hvidvask og terrorfinansiering og aftalen om styrket kontrol og vejledning foreslås det, at registreringen

af reelle ejere bliver underlagt en målrettet kontrol, der koordineres mellem relevante myndigheder, samt at mulighederne for sanktion udvides ved manglende efterlevelse af reglerne om reelle ejere.

Danmark er medlem af Financial Action Task Force (FATF), der er et mellemstatsligt samarbejde, hvis formål er at forebygge, at de finansielle systemer bliver udnyttet til hvidvask og finansiering af terror. Medlemmer af FATF er folkeretligt forpligtede til at efterleve FATF's 40 anbefalinger, som senest er revideret i februar 2012 og opdateret i oktober 2018. EU's hvidvaskdirektiver, herunder 4. hvidvaskdirektiv og 5. hvidvaskdirektiv, tilstræber at skabe rammerne for, at medlemslandene kan opfylde de nævnte anbefalinger, og direktiverne skal derfor ses i sammenhæng med anbefalingerne.

Danmark er desuden medlem af The Global Forum on Transparency and Exchange of Information for Tax Purposes (herefter Global Forum), der er et organ under OECD (Organization for Economic Co-operation and Development). Global Forum arbejder for gennemsigtighed og udveksling af oplysninger på skatteområdet bl.a. for at modvirke skatteunddragelse. Som medlem af Global Forum er Danmark forpligtet til at efterleve Global Forums standard for gennemsigtighed og udveksling af oplysninger på skatteområdet.

Både FATF og Global Forum har stor fokus på reglerne om reelle ejere, da øget gennemsigtighed omkring ejerforhold kan være et effektivt og afskrækkende middel samt modvirke, at indviklede selskabsstrukturer udnyttes til skatteunddragelse og sløring af hvidvask og terrorfinansiering.

FATF evaluerede i november 2016 Danmarks efterlevelse af de 40 anbefalinger. Den endelige rapport (Mutual Evaluation Report) udkom i august 2017. Danmark blev i februar 2017 evalueret af Global Forum for overholdelse af Global Forums standard. Den endelige rapport (Peer Review Report on the Exchange of information on Request) udkom i november 2017. Danmark skal overfor begge internationale organer løbende følge op på evalueringerne og redegøre for, hvor og hvordan der er sket forbedringer siden evalueringerne. Evalueringen fra Global Forum viste bl.a., at de danske regler om reelle ejere på visse punkter er uklare og kan give anledning til tvivl. Der er bl.a. behov for at tydeliggøre, at de danske regler om reelle ejere følger den såkaldte "kaskademodel", som findes i FATF's anbefaling nr. 10, der ligeledes anvendes af Global Forum. Kaskademodellen indebærer, at alle de omfattede virksomheder, fonde og foreninger som udgangspunkt har reelle ejere, som skal registreres. Muligheden for at betragte og registrere ledelsen som reelle ejere er således alene en undtagelse til denne hovedregel. Global Forums evaluering viste desuden, at der er behov for at tydeliggøre, hvad pligten til opbevaring af oplysninger om reelle ejere omfatter, herunder dokumentation for hvad der er gjort for at konkludere, hvem der er virksomhedens, fondens eller foreningens reelle ejere. Endelig viste evalueringen et behov for at tydeliggøre, hvornår der skal ske opdatering af de registrerede oplysninger om reelle ejere.

Lovforslaget har derfor også til formål at præcisere reglerne om reelle ejere på baggrund af de to internationale evalueringer.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Oplysningspligt for ejere og virksomheder, fonde og foreninger

2.1.1. Gældende ret

Virksomheder, fonde og foreninger skal bl.a. indhente oplysninger om deres reelle ejere efter reglerne om reelle ejere i selskabslovens § 58 a, lov om visse erhvervsdrivende virksomheder § 15 g og lov om erhvervsdrivende fonde (erhvervsfondsloven) § 21 a og forskellige andre love.

Der eksisterer imidlertid ikke i dag en lovbestemt forpligtelse for reelle ejere (fysiske personer) af de omfattede virksomheder, fonde og foreninger til at give oplysninger om deres ejerskab til den pågældende virksomhed, fond eller forening, som vedkommende er reel ejer af.

Der eksisterer dog en pligt for legale ejere (fysiske og juridiske personer) til at give meddelelse til selskabet om betydelige kapitalposter. Denne pligt omfatter kun aktieselskaber (A/S), anpartsselskaber (ApS), partnerselskaber (P/S), iværksætterselskaber (IVS), SE-selskaber og kommanditselskaber (K/S), der er registreringspligtige efter § 2, stk. 3, i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder.

Der eksisterer i dag heller ikke en klar bestemmelse om, at de omfattede virksomheder, fonde og foreninger er forpligtede til at give oplysninger om deres ejerforhold til personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendskabsprocedurer.

Personer og virksomheder omfattet af reglerne om kundekendskabsprocedurer i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven) skal bl.a. have kendskab til en kundes reelle ejere (kend-din-kunde).

Som følge heraf er det en nødvendig forudsætning, at kunden og dens reelle ejere, giver de oplysninger, der er nødvendige til brug for kundekendskabsproceduren. De omfattede virksomheder, fonde og foreninger samt deres reelle ejere kan allerede i dag som følge af disse bestemmelser føle sig forpligtet til at give oplysninger om deres ejerskab, for at der kan etableres et kundeforhold.

2.1.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Erhvervsministeriet overvejede i forbindelse med indførelsen af registeret over reelle ejere, om der skulle være en handlepligt for reelle ejere til at give oplysninger om deres ejerskab. Det blev dog vurderet, at det ikke var nødvendigt, da der allerede gjaldt en underretningspligt for legale ejere, og 4. hvidvaskdirektiv alene fastsatte krav for selskaber og juridiske enheder om at indhente reel ejer-oplysningerne.

5. hvidvaskdirektiv stiller imidlertid krav om, at reelle ejere af selskaber og andre juridiske enheder forsyner selskabet eller den anden juridiske enhed med alle de oplysninger, som er nødvendige for, at selskabet eller den anden juri-

diske enhed kan opfylde pligten til at indhente og opbevare oplysninger om deres reelle ejere.

Erhvervsministeriet har overvejet, om denne pligt alene skal omfatte reelle ejere, eller om pligten bør omfatte alle ejere uanset arten og omfanget af deres ejerskab. Det er Erhvervsministeriets vurdering, at det ved at lade alle ejere være omfattet i højere grad sikres, at virksomhederne får bedst mulig adgang til de relevante oplysninger om deres ejere, herunder art og omfang af ejernes rettigheder, og at virksomhederne på den baggrund mere kvalificeret vil kunne tage stilling til, hvem der er den pågældende virksomheds reelle ejere.

Herudover har Erhvervsministeriet overvejet behovet for at indføre en bestemmelse om, at de omfattede virksomheder, fonde og foreninger skal give oplysninger om deres ejerforhold til personer og virksomheder, der skal udføre kundekendskabsprocedurer.

4. hvidvaskdirektiv stiller krav om, at de selskaber og andre juridiske enheder, der er omfattet af pligten til at indhente, opbevare og registrere oplysninger om reelle ejere, ud over oplysninger om deres legale ejere, skal pålægges at give oplysninger om deres reelle ejere til personer og virksomheder, der er forpligtet til at udføre kundekendskabsprocedurer.

Det er Erhvervsministeriets vurdering, at direktivets bestemmelse ikke er gennemført tilstrækkeligt klart i dansk lov, da det alene fremstår som en nødvendig forudsætning for at kunne indgå i et kundeforhold som følge af, at den person eller virksomhed, der iværksætter kundekendskabsproceduren, har pligt til at indhente oplysninger om kundens ejerforhold. På baggrund heraf foreslår Erhvervsministeriet, at der indføres en bestemmelse, der forpligter de omfattede virksomheder, fonde og foreninger til at give de nødvendige oplysninger om deres ejerforhold til den person eller virksomhed, der i medfør af hvidvaskloven iværksætter kundekendskabsprocedurer.

2.1.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der indføres krav om, at alle ejere af virksomheder, der er omfattet af pligten til at indhente og registrere reel ejer-oplysninger, pålægges en pligt til at forsyne virksomheden, de er ejer af, med oplysninger om deres ejerskab. Hermed kan virksomheden tage stilling til, hvem der er de reelle ejere, herunder arten og omfanget af de reelle ejeres rettigheder. For fonde m.v., der ikke har ejere i traditionel forstand, omfatter pligten de reelle ejere.

Der lægges op til, at pligten alene skal være en pligt til at give de relevante oplysninger om ejerskabet, når virksomheden, fonden eller foreningen indhenter oplysninger om dens reelle ejere. Der er derimod ikke tale om, at ejerne pålægges en underretningspligt, som den, der gælder for legale ejere af kapitalselskaber, der skal underrette selskabet om betydelige kapitalposter.

Herudover foreslås, at der indføres en pligt for de omfattede virksomheder, fonde og foreninger til at give oplysninger om deres ejerforhold til personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendskabsprocedurer. For de omfattede virksomheder medfører det ud over oplysninger om deres reelle ejere også oplysninger om deres ejer- og kontrolstruktur. For fonde m.v., der ikke har ejere i traditionel forstand, omfatter pligten oplysninger om deres reelle ejere.

2.2. Mulighed for kompetente myndigheder m.v. til at videregive oplysninger om ejerforhold

2.2.1. Gældende ret

Registrering af reelle ejere foretages i Erhvervsstyrelsens it-system, og oplysningerne offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister. Enhver har således adgang til oplysningerne om reelle ejere.

Der eksisterer i dag en generel hjemmel til videregivelse af personoplysninger til andre myndigheder, hvis det bl.a. er nødvendigt 1) af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesser eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt eller 2) for at overholde en retlig forpligtelse, som påhviler den dataansvarlige, jf. artikel 6, stk. 1, litra c og e, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2016/679/EU af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (herefter persondataforordningen), jf. forvaltningslovens § 28, stk. 1.

Der eksisterer ikke i dag i reglerne om reelle ejere, der er indført i selskabsloven, lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, erhvervsfondsloven og forskellige andre love, en eksplicit bestemmelse om, at kompetente myndigheder og Statsadvokaten for Økonomisk og International Kriminalitet (SØIK) kan videregive oplysninger om reelle ejere til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og Financial Intelligence Units (FIU). Den danske FIU er SØIK.

2.2.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Erhvervsministeriet har overvejet behovet for en lovhjemmel, der giver SØIK og andre kompetente myndigheder mulighed for at videregive oplysninger om ejerforhold til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og FIU'er, i de love, der fastsætter regler om reelle ejere.

4. hvidvaskdirektiv stiller krav om, at kompetente myndigheder og FIU'er kan videregive oplysninger om reelle ejere, som de omfattende virksomheder, fonde og foreninger skal indhente, opbevare og registrere, til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og FIU'er. Det har hidtil været vurderingen, at den nuværende løsning, hvor oplysninger om reelle ejere er tilgængelige for enhver i Det Centrale Virksomhedsregister, har gennemført kravet tilstrækkeligt.

De oplysninger, som SØIK og andre kompetente myndigheder skal have mulighed for at videregive, omfatter imidlertid også oplysninger, som ikke er tilgængelige i Det Centrale Virksomhedsregister, f.eks. identitetsoplysninger (CPR-nummer eller udenlandsk identifikationsnummer,

statsborgerskab m.v.), og oplysninger om ejerforhold, som er indhentet direkte hos virksomheden, fonden eller foreningen.

Det har været overvejet, om muligheden for at videregive oplysninger begrundet af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesser, eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, vil være tilstrækkeligt grundlag for videregivelsen af oplysninger. Eftersom indhentning, opbevaring og registrering af reelle ejere er indført på baggrund af 4. hvidvaskdirektiv og har til formål at hindre hvidvask, terrorfinansiering og skatteunddragelse, er det Erhvervsministeriets vurdering, at videregivelse af oplysninger om de omfattede virksomheders, fondes og foreningers ejer- og kontrolstruktur henhører under offentlig myndighedsudøvelse og vil desuden være en opgave i samfundets interesse. Erhvervsministeriet er dog også af den opfattelse, at det er vigtigt, at der ikke er tvivl om, at oplysningerne kan videregives til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og FIU'er. Det er tilsvarende vigtigt, at det fremstår meget tydeligt for bl.a. de registrerede reelle ejere, at der i lovgivningen er lovhjemmel til en sådan videregivelse. Det er på den baggrund Erhvervsministeriets vurdering, at den nuværende løsning ikke i tilstrækkelig grad understøtter en tydelig hjemmel til videredeling af oplysninger om reelle ejere, og at en klar hjemmel hertil bør indføres.

2.2.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der indføres en hjemmel til, at kompetente myndigheder og SØIK kan videregive oplysninger om reelle ejere, som de har indhentet direkte hos virksomheden, fonden eller foreningen eller fra Erhvervsstyrelsens register over reelle ejere, til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og FIU'er, finansielle efterretningstjenester (Financial Intelligence Units - FIU). Den foreslåede hjemmel omfatter de oplysninger, som virksomheden, fonden eller foreningen er forpligtet til at opbevare og til enhver tid kunne dokumentere, og de oplysninger, der er registreret i Erhvervsstyrelsens it-system.

2.3. Virksomheders, fondes og foreningers undersøgelsespligt

2.3.1. Gældende ret

De omfattede virksomheder, fonde og foreninger har pligt til at indhente oplysninger om deres reelle ejere, herunder art og omfang af de reelle ejeres rettigheder, jf. bl.a. selskabslovens § 58 a. Pligten omfatter også, at virksomheden, fonden eller foreningen i fornødent omfang skal sikre opdaterede oplysninger om reelle ejere. Opdateringsfrekvensen afhænger af den pågældende virksomheds, fonds eller forenings konkrete forhold. Virksomheden, fonden eller foreningen skal dog som minimum sørge for at kontrollere og opdatere reel ejer-oplysningerne én gang årligt, f.eks. i forbindelse med afholdelse af generalforsamlinger eller lignende.

2.3.2. Erhvervsministeriets overvejelser

5. hvidvaskdirektiv stiller krav om, at medlemsstaterne indfører mekanismer, der kan sikre, at de registrerede reel ejer-oplysninger er passende, nøjagtige og aktuelle. Direktivet fastsætter ikke hvilke konkrete mekanismer, der skal være tale om, bortset fra et krav om, at virksomheder og personer omfattet af hvidvaskloven skal indberette uoverensstemmelser i forhold til registrerede reel ejer-oplysninger. Det samme gælder for myndigheder, hvis det er relevant og ikke griber unødigt ind i myndighedernes funktioner.

Det fremgår i dag af bemærkningerne til selskabslovens § 58 a, at selskaber som minimum i forbindelse med generalforsamlinger eller lignende skal sørge for at kontrollere og i fornødent omfang opdatere oplysninger om deres reelle ejere, hvis selskabet bliver bekendt med, at der er sket ændringer.

Den gældende regulering vurderes ikke at indeholde en tilstrækkelig klar pligt til, at de omfattede virksomheder, fonde og foreninger skal undersøge, om oplysningerne om deres reelle ejere fortsat er korrekte, eller om der er sket ændringer i de registrerede oplysninger.

Erhvervsministeriet har på den baggrund overvejet, hvilke mekanismer der vil være effektive for at sikre opdaterede reel ejer-oplysninger uden, at det samtidig medfører for store byrder for de omfattede virksomheder, fonde og foreninger. Det er Erhvervsministeriets vurdering, at det bør fremgå klart af lovgivningen, at de omfattede virksomheder, fonde og foreninger har en pligt til mindst én gang årligt at sikre sig, at de registrerede oplysninger om deres reelle ejere er nøjagtige og aktuelle.

Det har desuden været overvejet, hvordan det sikres, at virksomheder, fonde og foreninger følger op på allerede registrerede oplysninger om deres reelle ejere, herunder om de bør bekræfte oplysningerne, som er registreret hos Erhvervsstyrelsen, hvis der ikke er sket ændringer i de registrerede oplysninger. Det er vurderingen, at registreringen af en sådan bekræftelse vil være forbundet med byrder for de omfattede virksomheder, fonde og foreninger. Det er samtidig vurderingen, at det ledelsesorgan, der godkender årsrapporten eller for den pågældende eller tilsvarende juridiske enhed, bør forholde sig til de registrerede oplysninger om enhedens reelle ejere. For fonde og foreninger omfattet af fondslovgivningen, er det bestyrelsen, der bør forholde sig hertil.

2.3.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at det tydeliggøres, at omfattede virksomheder, fonde og foreninger har pligt til mindst én gang årligt at sikre, at de registrerede reel ejer-oplysninger er korrekte og opdaterede.

Det foreslås desuden, at der indføres en pligt til, at resultaterne af den årlige undersøgelse skal fremlægges på det årlige møde, hvor selskabets eller den anden juridiske enheds årsrapport eller tilsvarende godkendes af det pågældende ledelsesorgan. For så vidt angår ikke-erhvervsdrivende fonde og foreninger omfattet af fondslovens regler om registrering af reelle ejere, indføres der ikke krav om, at resultaterne af den årlige undersøgelse fremlægges på det møde, hvor en

årsrapport eller tilsvarende godkendes, idet det ikke er alle fonde eller foreninger, der er forpligtet til at udfærdige en årsrapport. Det foreslås derfor, at fonde og foreninger – som øvrige juridiske enheder – forpligtes til at foretage en årlig undersøgelse, men det må være op til de enkelte fonde og foreninger at fastsætte, hvordan bestyrelsen mv. orienteres om undersøgelsens resultat.

2.4. Behandling af indberettede uoverensstemmelser i forhold til reel ejer-oplysninger

2.4.1. Gældende ret

Erhvervsstyrelsen har for så vidt angår selskaber omfattet af selskabslovens § 17 mulighed for at forlange de oplysninger, som er nødvendige for, at der kan tages stilling til, om loven er overholdt. Bestemmelsen giver desuden mulighed for i indtil 3 år fra registreringstidspunktet at stille krav om, at der indsendes bevis for, at registreringen eller anmeldelsen er lovligt foretaget. Tilsvarende følger af lov om visse erhvervsdrivende virksomheder og erhvervsfondsloven.

I henhold til selskabslovens § 16, stk. 3, kan Erhvervsstyrelsen træffe beslutning om, at registreringer ikke kan finde sted, hvis der er tvivl om lovligheden af foretagne eller anmeldte registreringer, før der er skabt klarhed om forholdet. Erhvervsstyrelsen kan ligeledes offentliggøre en meddelelse i styrelsens it-system om grundlaget for styrelsens beslutning. Tilsvarende bestemmelser følger af lov om visse erhvervsdrivende virksomheder og erhvervsfondsloven.

Den gældende bestemmelse om reelle ejere i selskabslovens § 58 a fastsætter ikke, hvordan eventuelle fejl i oplysningerne om reelle ejere, som indberettes af tredjemand, skal behandles. Bestemmelsen fastsætter desuden ikke regler om offentliggørelse af en meddelelse om, at der er modtaget en indberetning af uoverensstemmelser i de registrerede reel ejer-oplysninger.

Tilsvarende er der ikke i lov om fonde og visse foreninger fastsat regler om, hvorledes indberetninger fra tredjemand om uoverensstemmelser i forhold til oplysninger om reelle ejere skal håndteres. Civilstyrelsen har som fondsmyndighed i medfør af § 37 i lov om fonde og visse fonde mulighed for at føre tilsyn med fondenes efterlevelse af reglerne om registrering af reelle ejere. Tilsvarende beføjelser findes ikke i dag for så vidt angår foreninger.

2.4.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Med 5. hvidvaskdirektiv stilles krav om, at der indføres mekanismer, der kan sikre, at de registrerede reel ejer-oplysninger er passende, nøjagtige og aktuelle, herunder pligt til indberetning af uoverensstemmelser i reel ejer-oplysninger for personer og virksomheder omfattet af hvidvaskloven og for myndigheder. Herudover fastsætter direktivet, at der skal træffes de fornødne foranstaltninger til at løse uoverensstemmelserne, og at der i mellemtiden oplyses herom i det centrale register, hvis det er hensigtsmæssigt.

Det har været overvejet, på hvilken måde indberetningspligten og -løsningen samt opfølgningen på indberetninger kan tilrettelægges.

Det er Erhvervsministeriets vurdering, at indberetningspligten bør indføres i hvidvaskloven, der fastsætter bestemmelser for de virksomheder og personer, der skal omfattes af denne pligt, herunder at indberetningsløsningen udvikles i Erhvervsstyrelsens it-system. Der henvises derfor til § 15 a, jf. § 1, nr. 21, i forslag om ændring af lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven) og lov om finansiel virksomhed (Gennemførelse af 5. hvidvaskdirektiv) (L 204), der fremsættes samtidig med dette lovforslag.

I forhold til behandlingen af indberettede uoverensstemmelser i reel ejer-oplysningerne er det Erhvervsministeriets vurdering, at der bør ske en konkret sagsbehandling af den myndighed, der er kompetent i forhold til det selskab eller den juridiske enhed, som indberetningen vedrører. Det er vurderingen, at den kompetente myndighed bør have muligheden for at indhente oplysninger til brug for afklaringen af den indberettede uoverensstemmelse. Samtidig bør det være muligt at kræve bevis for registreringen, der ikke bør være begrænset af et bestemt antal år for, hvornår dokumentation kan indhentes, eftersom en indberetning kan modtages senere end 3 år efter registreringen, f.eks. som led i etableringen af et nyt kundeforhold, hvor uoverensstemmelsen bliver kendt.

Det er desuden vurderingen, at det ved modtagelse af oplysninger om uoverensstemmelser om reel ejer-oplysninger kan være relevant at offentliggøre en meddelelse om uoverensstemmelsen, men at det også er vigtigt at sikre, at en sådan indberetningsløsning ikke vil blive misbrugt til gene for de virksomheder, fonde og foreninger.

2.4.3. Den foreslåede ordning

Som følge af kravet om, at personer og virksomheder omfattet af hvidvaskloven såvel som kompetente myndigheder skal indberette uoverensstemmelser i oplysninger om reelle ejere, som de bliver bekendte med, foreslås det, at uoverensstemmelserne indberettes til Erhvervsstyrelsen, der sikrer, at de indkomne indberetninger fordeles til videre foranstaltning til de myndigheder, der har tilsyns- og kontrolkompetencen over for den pågældende virksomhed, fond eller forening.

I forbindelse med indberetningen af en uoverensstemmelse foreslås det, at der foretages en partshøring af selskabet eller den anden juridiske enhed, som indberetningen vedrører. Høringen skal sikre, at korrekte oplysninger om selskabets eller den juridiske enheds reelle ejere fremgår af Erhvervsstyrelsens register.

Det foreslås desuden, at der indføres hjemmel til, at Erhvervsstyrelsen selv eller efter anmodning fra den kompetente myndighed, som behandler indberetningen, kan offentliggøre en meddelelse i Det Centrale Virksomhedsregister om, at der er indberettet en oplysning om uoverensstemmelse i reel ejer-oplysningerne. Det foreslås, at offentliggørelsen af en sådan meddelelse alene foretages, såfremt det vurderes hensigtsmæssigt.

Det foreslås endvidere, at der indføres en bestemmelse i lov om fonde og visse foreninger, hvorefter Civilstyrelsen

kan føre tilsyn med, at foreninger omfattet af loven, overholder de forpligtelser, der følger af reglerne om reelle ejere.

2.5. Kontrol af oplysninger om reelle ejere

2.5.1. Gældende ret

Der eksisterer i dag mulighed for at foretage en kontrol af oplysninger, der er registreret i henhold til selskabsloven, jf. lovens § 17, der er registreret i henhold til lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, jf. denne lovs § 15 g, og der er registreret i henhold til erhvervsfondsloven, jf. denne lovs § 17.

I forhold til virksomheder og fonde omfattet af selskabsloven, lov om visse erhvervsdrivende virksomheder eller erhvervsfondsloven kontrollerer Erhvervsstyrelsen registreringer af reelle ejere igennem registreringskontrol eller efterfølgende kontrol. Registreringskontrol foregår på den måde, at en indberetning igennem Virk.dk bliver udtaget til manuel sagsbehandling, og efterprøvet, før registreringen offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister. Den efterfølgende kontrol er den indsats, som retter sig imod registreringer, der allerede er foretaget, og som fremgår af Det Centrale Virksomhedsregister.

Der eksisterer i dag en mulighed for Finanstilsynet, der fører tilsyn med finansielle virksomheder, for at undersøge den enkelte finansielle virksomheds forhold.

For så vidt angår ikke-erhvervsdrivende fonde omfattet af lov om fonde og visse foreninger, kan Civilstyrelsen som fondsmyndighed i medfør af lovens § 37 føre tilsyn med, om de oplysninger, den pågældende fond har registreret om sine reelle ejere, er korrekte. Civilstyrelsen har i dag ikke tilsvarende tilsynsmulighed for foreninger omfattet af loven.

2.5.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Det fremgår af præambelbetragtning 22 i 5. hvidvaskdirektiv, at præcis identifikation og kontrol af oplysninger om fysiske og juridiske personer er afgørende for at bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering. Direktivets artikel 30 og 31 fastsætter, at medlemsstaterne skal sikre, at oplysninger, der opbevares i det centrale register om reelle ejere er passende, nøjagtige og aktuelle, og at der skal indføres mekanismer med henblik herpå. Bestemmelsen fastsætter, bortset fra indberetningspligten, ikke konkret, hvilke kontrolmekanismer, der skal være tale om. FATF har udtalt, at som led i mekanismer til sikring af passende, nøjagtige og aktuelle oplysninger, bør det sikres, at oplysninger om reelle ejere regelmæssigt kontrolleres, samt at kontrollen bør være en myndighedsopgave. Dette understøttes af Global Forums evaluering af Danmark, der udmøntede sig i en anbefaling om udarbejdelse af en plan for kontrol af oplysningerne om reelle ejere. Erhvervsministeriet har - udover selskabers og andre juridiske enheders undersøgelsespligt og indberetningspligten for personer og virksomheder omfattet af hvidvaskloven - overvejet, hvilken form for kontrol og tilsyn, der bør føres med registreringen af reelle ejere, herunder behovet for en særskilt kontrolbestemmelse i forhold til oplysningerne om reelle ejere. Det er Erhvervsministeriets vurdering, at der bør føres en målrettet kontrol med registrering af reelle ejere svarende til den kontrol, der udføres i øvrigt med lovpligtige registreringer i henhold til selskabslovgivningen. Det er desuden Erhvervsministeriets vurdering, at Erhvervsstyrelsens it-løsning til registrering af reelle ejere i videst muligt omfang bør understøtte muligheden for kontrol.

2.5.3. Den foreslåede ordning

Som følge af, at de virksomheder, fonde og foreninger, der skal registrere reelle ejere, henhører under forskellige ressortmyndigheder, foreslås det, at det er den relevante myndighed, der udøver kontrollen med registreringen af reelle ejere. Det foreslås, at der foretages kontrol eller tilsyn i overensstemmelse med den pågældende særlov, som regulerer kravet om indhentning, opbevaring og registrering af oplysninger om reelle ejere for den omfattede virksomhed, fond eller forening.

Det foreslås endvidere, at der indføres en bestemmelse i lov om fonde og visse foreninger, hvorefter Civilstyrelsen kan føre tilsyn med, at foreninger omfattet af loven, overholder de forpligtelser, der følger af reglerne om reelle ejere.

2.6. Mulighed for tvangsopløsning eller sletning af virksomheder og erhvervsdrivende fonde

2.6.1. Gældende ret

En bred kreds af virksomheder, fonde og foreninger har siden den 23. maj 2017 haft pligt til at indhente, opbevare og registrere oplysninger om deres reelle ejere. Oplysningerne skal registreres i Erhvervsstyrelsens registreringsløsning som en del af oplysningerne om virksomhedens, fondens eller foreningens forhold. Fristen for eksisterende virksomheder, fonde og foreninger for at registrere oplysninger om reelle ejere udløb den 1. december 2017.

Reglerne om reelle ejere er indført i selskabsloven, lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, erhvervsfondsloven, lov om det europæiske selskab (SE-loven), lov om det europæiske andelsselskab (SCE-loven), lov om administration af Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs forordninger om indførelse af europæiske økonomiske firmagrupper (EØFG-loven), lov om finansiel virksomhed, lov om firmapensionskasser, lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., lov om investeringsforeninger m.v., lov om Det Centrale Virksomhedsregister (CVR-loven) og lov om fonde og visse foreninger (fondsloven).

Siden den 1. juli 2018 har det været en betingelse, at der ved etablering af et nyt kapitalselskab, en virksomhed med begrænset ansvar eller en erhvervsdrivende fond registreres oplysninger om reelle ejere senest samtidig med registreringen af virksomheden i Erhvervsstyrelsens it-system. Hvis virksomheden ikke har nogen reelle ejere eller ikke kan identificere de reelle ejere, skal de registrerede medlemmer af virksomhedens direktion optages som reelle ejere. Det betyder, at fristen er sammenfaldende med den generelle anmeldelsesfrist i bl.a. selskabslovens § 40, stk. 1, som gælder ved bl.a. registrering af stiftelsen af et selskab. Tilsvarende bestemmelse blev indført for interessentskaber og komman-

ditselskaber, der er registreringspligtige i henhold til lov om visse erhvervsdrivende virksomheder. Bestemmelsen blev indført som følge af, at den tilsvarende bestemmelse i forhold til registrering af legale ejere allerede var gældende for registreringspligtige kommanditselskaber, idet selskabslovens § 58 finder tilsvarende anvendelse.

Kravet om registrering af reelle ejere som en betingelse for at drive virksomhed hænger sammen med muligheden for at kunne tvangsopløse virksomheder, der ikke opfylder deres registreringsforpligtelse, og skal derfor anses som en samlet løsning for at sikre registrering af de reelle ejere. Det har derfor siden den 1. juli 2018 været muligt at oversende kapitalselskaber, virksomheder med begrænset ansvar og erhvervsdrivende fonde til tvangsopløsning ved skifteretten, hvis virksomheden intet har registreret om sine reelle ejere. Bestemmelsen finder anvendelse for både nye og eksisterende virksomheder. Nye virksomheder, som har registreret ejere ved etableringen af virksomheden, men som efterfølgende har slettet deres reelle ejere, kan oversendes til tvangsopløsning ved skifteretten. Eksisterende virksomheder, som ikke har registreret reelle ejere, eller som efter udløbet af fristen for registrering af reelle ejere den 1. december 2017 har slettet oplysningerne om deres reelle ejere, kan oversendes til tvangsopløsning ved skifteretten.

For interessentskaber og kommanditselskaber er registreringen af virksomheden i henhold til lov om visse erhvervsdrivende virksomheder ikke en betingelse for at drive virksomhed, men alene en registrering som følge af, at disse virksomheder er forpligtet til at indberette deres årsregnskab. Det vil sige, at et interessentskab henholdsvis et kommanditselskab kan erhverve rettigheder og indgå forpligtelser, uanset om virksomhedens reelle ejere er registreret i Erhvervsstyrelsens it-system eller ej. Eftersom registreringen af et interessentskab eller et kommanditselskab ikke er en betingelse for at drive virksomhed, kan disse virksomhedsformer ikke sanktioneres med opløsning. Manglende registrering af reelle ejere i forhold til interessentskaber hhv. kommanditselskaber vil kunne sanktioneres i form af bødestraf eller administrativ udstedelse af tvangsbøder.

Registrering af reelle ejere som forudsætning for registrering af nye virksomheder og tilhørende mulighed for tvangsopløsning er i dag ikke indført for SE-selskaber, SCE-selskaber og europæiske økonomiske firmagrupper.

De omfattede virksomheder, fonde og foreninger er forpligtet til at stille oplysningerne om deres reelle ejere til rådighed for SØIK og andre offentlige myndigheder, når disse myndigheder anmoder herom. De omfattede virksomheder, fonde og foreninger skal foretage alle rimelige forsøg på at identificere deres reelle ejere og skal til enhver tid kunne dokumentere over for bl.a. SØIK og Erhvervsstyrelsen, hvad de har foretaget sig, samt hvilken identifikation de har foretaget af den eller de reelle ejer.

I henhold til selskabslovens § 225, stk. 1, kan Erhvervsstyrelsen i dag anmode skifteretten om at opløse et kapitalselskab, hvis der konstateres et eller flere objektivt konstaterbare forhold, som selskabet ikke overholder. Det gælder f.eks. manglende indsendelse af årsrapport i henhold til årsregnskabsloven, manglende registrering af ledelse eller hjemsted, som foreskrevet i selskabsloven eller i selskabets vedtægter og manglende registrering af selskabets reelle ejere. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte en frist for berigtigelse af det konkrete forhold efter bestemmelsens stk. 2. Sker berigtigelse ikke rettidigt, vil selskabet blive oversendt til tvangsopløsning ved skifteretten.

Pligten til at opbevare den dokumentation, der er indhentet for at kunne identificere reelle ejere, er imidlertid ikke omfattet af den gældende hjemmel til tvangsopløsning, men kan i dag alene sanktioneres med bøde.

Tilsvarende gør sig gældende for virksomheder med begrænset ansvar (A.M.B.A., F.M.B.A., S.M.B.A.) og erhvervsdrivende fonde. Eftersom interessentskabers og kommanditselskabers registrering efter lov om erhvervsdrivende virksomheder ikke er en betingelse for at drive virksomhed, er det ikke muligt at anvende reglerne om tvangsopløsning som sanktion over for disse virksomhedsformer.

2.6.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Reguleringen af danske virksomheder bygger på den grundlæggende forudsætning om, at der skal være åbenhed om virksomhedens forhold. Det drejer sig både om de registrerede oplysninger om virksomhedernes ledelse og regnskaber, men også ejerforhold, der for kapitalselskaber og de kommanditselskaber, der skal registreres i henhold til lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, omfatter både registreringen af reelle og legale ejere. For en bredere kreds af virksomheder omfatter ejerforhold alene registrering af de reelle ejere. Det har derfor været overvejet, om kravet om registrering af reelle ejere som betingelse for registrering af en virksomhed, der er blevet indført for en række virksomheder, også bør gælde for de europæiske virksomhedsformer (SE-selskaber, SCE-selskaber og europæiske økonomiske firmagrupper).

De indledende erfaringer med de registrerede oplysninger om reelle ejere viser imidlertid, at registreringerne er mangelfulde, og at muligheden for tvangsopløsning kan blive nødvendig at anvende over for de virksomheder, der ikke har registreret de lovpligtige oplysninger. Det er derfor vurderet, hvorvidt der bør indføres tilsvarende mulighed for tvangsopløsning af SE-selskaber, SCE-selskaber og europæiske økonomiske firmagrupper. Tilsvarende er det vurderingen, at det bør være muligt at slette interessentskaber og kommanditselskaber på grund af manglende registrering af reelle ejere. Det er desuden vurderingen, at en mangelfuld registrering af reelle ejere, dvs. at der er foretaget en registrering af reelle ejere, men f.eks. ikke alle virksomhedens reelle ejere er blevet registreret, også bør kunne føre til tvangsløsning, hvis manglen ikke berigtiges.

For at sikre den nødvendige gennemsigtighed i ejerforhold er det vurderingen, at den dokumentation, som de omfattede virksomheder, fonde og foreninger er forpligtet til at opbevare, foreligger og er fyldestgørende. Det er derfor overvejet, om mulighederne for sanktion skal udvides med muligheden for tvangsopløsning henholdsvis sletning. Det er vurderingen, at opbevaring af dokumentation for reelle ejere og

identifikationsforsøg er vigtig, idet oplysningerne skal stilles til rådighed for SØIK og andre offentlige myndigheder, når disse myndigheder anmoder herom. Oplysningerne danner desuden grundlag for registreringen af reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system. Det er derfor vurderingen, at en kontrol af de lovpligtige oplysninger, herunder manglende eller mangelfuld dokumentation, skal kunne føre til tvangsopløsning henholdsvis sletning af en virksomhed m.v., hvis forholdet ikke bringes i overensstemmelse med loven.

2.6.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der ved etablering af SE-selskaber, SCE-selskaber og europæiske økonomiske virksomhedsformer samtidig skal foretages registrering af reelle ejere, herunder oplysninger om arten og omfanget af de reelle ejeres rettigheder. Hvis virksomheden efter at have udtømt alle muligheder ikke har nogen reelle ejere eller ikke kan identificere de reelle ejere, skal de registrerede medlemmer af virksomhedens daglige ledelse optages som reelle ejere.

Registrering af reelle ejere indebærer 3 muligheder: 1) at virksomheden har reelle ejere, dvs. at virksomheden har identificeret den eller de personer, der ejer eller kontrollerer virksomheden i henhold til definitionen på at være en reel ejer, 2) at virksomheden ikke har reelle ejere, f.eks. fordi ingen personer ejer eller kontrollerer virksomheden iht. definitionen på at være en reel ejer eller 3) at virksomheden ikke kan identificere de reelle ejere, f.eks. fordi virksomheden efter at have udtømt alle muligheder ikke kan fremskaffe de nødvendige identitetsoplysninger.

SE-selskabers pligt til at indhente og offentliggøre oplysninger om reelle ejere er bl.a. fastsat i § 17 a i SE-loven. Tilsvarende bestemmelser er indført i § 14 a i SCE-loven og i § 1 a i lov om administration af Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs forordninger om indførelse af europæiske økonomiske firmagrupper. Det foreslås derfor, at ændringen indføres i en ny bestemmelse for at sikre, at der ikke er tvivl om, at fortolkningen af bestemmelsen om reelle ejere skal være overensstemmende på tværs af de respektive love.

Det foreslås således, at registreringen af SE-selskabets reelle ejere, ligesom registrering af eksempelvis legale ejere og ledelse, gøres til en betingelse for at kunne registrere etableringen af selve selskabet.

Det foreslås endvidere, at muligheden for at kunne oversende virksomheder og fonde til tvangsopløsning ved skifteretten udvides. Det foreslås derfor, at muligheden for at tvangsopløse virksomheder og fonde som følge af manglende registrering af reelle ejere også skal gælde for SE-selskaber, SCE-selskaber og for europæiske økonomiske firmagrupper. Tilsvarende foreslås, at interessentskaber og kommanditselskaber, der efter lov om visse erhvervsdrivende virksomheder er forpligtet til at være registreret i Erhvervsstyrelsens it-system, skal kunne slettes. Samtidig foreslås det, at muligheden for tvangsopløsning eller sletning af en virksomhed også skal omfatte mangelfuld registrering af reelle ejere.

Det foreslås desuden, at der indføres mulighed for at tvangsopløse kapitalselskaber, virksomheder med begrænset ansvar og erhvervsdrivende fonde, SE-selskaber, SCE-selskaber og europæiske økonomiske firmagrupper, der ikke opbevarer den lovpligtige dokumentation for identificeringen af deres reelle ejere, eller den opbevarende dokumentation er mangelfuld. Det foreslås, at tilsvarende mulighed for sletning af interessentskaber og kommanditselskaber indføres.

2.7. Grundregistrering af truster og lignende juridiske arrangementer som forudsætning for at kunne registrere reelle ejere

2.7.1. Gældende ret

CVR-loven indeholder regler om bl.a. optagelse af grunddata, herunder oplysninger om virksomhedsdeltageres navne og adresser m.v., om juridiske enheder (virksomheder m.v.) i Det Centrale Virksomhedsregister. De registrerede grunddata er som udgangspunkt offentligt tilgængelige, men de juridiske enheder kan anmode om, at de registrerede grunddata ikke må benyttes i direkte markedsføringsøjemed.

Det Centrale Virksomhedsregister har tre hovedfunktioner. For det første skal registret indeholde grunddata om juridiske enheder og de dertil knyttede produktionsenheder. For det andet skal der i Det Centrale Virksomhedsregister foretages en entydig og generelt anvendelig fælles nummerering af juridiske enheder (CVR-nummer) og produktionsenheder (P-nummer). For det tredje skal Det Centrale Virksomhedsregister stille virksomhedsoplysninger til rådighed for offentlige myndigheder og private.

Der eksisterer i dag i CVR-lovens § 11 a en bestemmelse om, at en juridisk person, som i henhold til anden lovgivning er forpligtet til at registrere reelle ejere, skal være registreret i Det Centrale Virksomhedsregister. CVR-loven regulerer ikke registrering af reelle ejere.

Juridiske enheder, jf. CVR-lovens § 3, nr. 2, er i CVR-lovens forstand en samlebetegnelse for bl.a. aktie- og anpartsselskaber, interessentskaber, kommanditselskaber, fonde, partnerselskaber, andelsselskaber, virksomheder med begrænset ansvar, foreninger og andre sammenslutninger med selvstændig retsevne.

De juridiske enheder, som defineret i CVR-lovens § 3, tildeles i henhold til lovens § 5 ét CVR-nummer, og det er hensigten med CVR-loven, at det tildelte nummer skal følge den juridiske enhed fra etablering til ophør.

Udgangspunktet for CVR-loven er, at der er tale om registrering af grunddata for juridiske enheder (virksomheder m.v.), som er registreringspligtige i henhold til anden lovgivning. Det vil hovedsageligt sige selskabsretlig eller skatteretlig lovgivning. CVR-loven giver dog også mulighed for, at juridiske enheder, som ikke er omfattet af en lovpligtig registrering, kan lade sig registrere i systemet.

Muligheden for en juridisk enheds registrering giver en række fordele i forhold til omverdenen, hvor tildelingen af et CVR-nummer – og den medfølgende mulighed for at slå enheden op i et offentligt register – gør det nemmere at identificere/legitimere sig over for omverdenen.

CVR-lovens § 11 indeholder bestemmelser om, hvilke grunddata der skal optages i registret og indeholder desuden bemyndigelse til, at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om optagelse og registrering af grunddata i registret, herunder om virksomheder og grunddata, som frivilligt kan optages i registret. Endvidere kan Erhvervsstyrelsen i henhold til CVR-lovens § 16 a fastsætte regler om, at virksomheder selv kan eller skal anmelde og registrere grunddata i Erhvervsstyrelsens it-system. Tilsvarende gælder for frivillige anmeldelser, meddelelser og erklæringer.

2.7.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Erhvervsministeriet har overvejet, hvordan kravet i 5. hvidvaskdirektiv om registrering af reelle ejere af udenlandske truster og lignende juridiske arrangementer skal udformes. Truster og lignende juridiske arrangementer kan ikke etableres efter dansk ret og er derfor ikke omfattet af den selskabsretlige eller fondsretlige regulering i Danmark. Det er vurderingen, at antallet af truster og lignende juridiske arrangementer, der bliver omfattet af pligten til at registrere reelle ejere, er begrænset. Heraf kan der være truster og lignende juridiske arrangementer, som i henhold til skattelovgivningen skal registreres.

Det har været overvejet, om der kan etableres en løsning, hvor reelle ejere kan registreres, men uden at selve trusten eller det lignende juridiske arrangement skal registreres. En sådan registrering er dog vurderet at være uhensigtsmæssig, da det anses for nødvendigt at have en entydig identifikation af trusten og det lignende juridiske arrangement, for at oplysninger om enhedens reelle ejere kan registreres og opdateres, som det er krævet i henhold til 5. hvidvaskdirektiv. For truster og lignende juridiske arrangementer, hvor et registreringsbevis fra et andet EU-medlemsland kan træde i stedet for registrering af reelle ejere i Danmark, anses det ligeledes for nødvendigt med en entydig identifikation af, hvilken trust eller lignende juridiske arrangement registreringsbeviset vedrører.

Det er Erhvervsministeriets vurdering, at reguleringen og registreringen af truster og lignende juridiske arrangementer skal begrænses til et minimum, da disse enheder ikke anerkendes selskabsretligt i Danmark og ikke skal være underlagt en selskabsretlig regulering som selskaber, der kan etableres i henhold til dansk selskabslovgivning.

2.7.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at udenlandske truster og lignende juridiske arrangementer, der skal registrere reelle ejere i henhold til anden lovgivning - som foreslået i § 1, nr. 47, i forslag om ændring af lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven) og lov om finansiel virksomhed (Gennemførelse af 5. hvidvaskdirektiv) (L 204) - skal grundregistreres i henhold til CVR-loven svarende til den grundregistrering, som juridiske personer omfattet af reel ejer-bestemmelsen skal foretage, hvis de ikke er registreret i henhold til anden lovgivning.

Det er alene de grundlæggende oplysninger, som er nødvendige for at identificere trusten eller den lignende juridiske enhed, som skal registreres. Grundregistreringen nødvendiggør registrering af oplysninger omfattet af CVR-lovens § 11, nr. 1-8, som bl.a. virksomhedsnavn og -form, CVR-nummer (tildeles ved registrering). Det er derfor ikke hensigten, at truster og lignende juridiske arrangementer skal give yderligere oplysninger – andet end frivilligt – for at kunne opfylde kravet om registrering af reelle ejere.

De nærmere regler om grundregistreringen vil blive fastsat ved bekendtgørelse, som vil følge de eksisterende bestemmelser om registrering i Erhvervsstyrelsens it-system. Det betyder bl.a., at registreringen skal foretages gennem Erhvervsstyrelsens selvbetjeningsløsning på www.virk.dk.

3. Forholdet til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven

Databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven har fundet anvendelse siden den 25. maj 2018.

Databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven gælder bl.a. for behandling af personoplysninger, der helt eller delvis foretages ved hjælp af automatisk databehandling, og på ikke-automatisk behandling af personoplysninger, der er eller vil blive indeholdt i et register.

Forordningen og loven gælder dog bl.a. ikke for behandling af personoplysninger omfattet af lov om retshåndhævende myndigheders behandling af personoplysninger.

I databeskyttelsesforordningen findes de relevante bestemmelser om, hvornår personoplysninger må behandles, herunder indsamles og videregives. Det følger af forordningens artikel 6, stk. 1, at behandling af personoplysninger kun er lovlig, hvis:

- den registrerede har givet samtykke til behandlingen af sine personoplysninger til et eller flere specifikke formål, jf. litra a,
- behandling er nødvendig af hensyn til opfyldelse af en kontrakt, som den registrerede er part i, eller af hensyn til gennemførelse af foranstaltninger, der træffes på den registreredes anmodning forud for indgåelse af en kontrakt, jf. litra b,
- behandling er nødvendig for at overholde en retlig forpligtelse, som påhviler den dataansvarlige, jf. litra c,
- behandling er nødvendig for at beskytte den registreredes eller en anden fysisk persons vitale interesser, jf. litra d,
- behandling er nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt, jf. litra e, eller
- behandling er nødvendig for, at den dataansvarlige eller en tredjemand kan forfølge en legitim interesse, medmindre den registreredes interesser eller grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, der kræver beskyttelse af personoplysninger, går forud herfor, navnlig hvis den registrerede er et barn, jf. litra f.

Herudover skal de grundlæggende principper i forordningens artikel 5 altid iagttages. Det følger bl.a. heraf, at personoplysninger skal behandles lovligt, rimeligt og på en gennemsigtig måde i forhold til den registrerede (lovlighed, ri-

melighed og gennemsigtighed). Endvidere må personoplysninger alene indsamles til legitime formål og må ikke viderebehandles på en måde, der er uforenelig med disse formål (formålsbegrænsning). Herudover skal personoplysninger være tilstrækkelige, relevante og begrænset til, hvad der er nødvendigt i forhold til de formål, hvortil de behandles (dataminimering).

Ifølge forordningens artikel 6, stk. 2, kan medlemsstaterne opretholde eller indføre mere specifikke bestemmelser for at tilpasse anvendelsen af forordningens bestemmelser om behandling med henblik på overholdelse af stk. 1, litra c og e, ved at fastsætte mere specifikke krav til behandling og andre foranstaltninger for at sikre lovlig og rimelig behandling, herunder for andre specifikke databehandlingssituationer som omhandlet i forordningens kapital IX (artikel 85-91).

Det fremgår herom af betænkning nr. 1565/2017 om databeskyttelsesforordningen, at det efter forordningen kun vil være muligt at opretholde og indføre mere specifikke bestemmelser for at tilpasse anvendelsen i forbindelse med artikel 6, stk. 1, litra c og e, hvorfor det ikke for så vidt angår artikel 6, stk. 1, litra a, b, d og f, vil være muligt at tilpasse anvendelsen, jf. herved side 166.

Det følger af databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 3, der fastsætter nærmere betingelser for at anvende artikel 6, stk. 2, at grundlaget for behandling i henhold til stk. 1, litra c og e, skal fremgå af EU-retten eller af medlemsstaternes nationale ret, som den dataansvarlige er underlagt.

Databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 3, skal ses i forlængelse af artikel 6, stk. 2. Artikel 6, stk. 3, er således en uddybning af, hvordan de bestemmelser, som indføres efter artikel 6, stk. 2, hvorefter medlemsstaterne kan opretholde eller indføre specifikke regler, nærmere vil skulle udformes.

Efter databeskyttelsesforordningen er det således muligt at opretholde og indføre mere specifikke bestemmelser for at tilpasse anvendelsen i forbindelse med artikel 6, stk. 1, litra c og e, vedrørende behandling på baggrund af en retlig forpligtelse eller i samfundets interesse.

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Bestemmelser om reelle ejere i 5. hvidvaskdirektiv gennemføres dels i forslag om ændring af hvidvaskloven (L 204) og dels i nærværende lovforslag. Lovforslagene fremsættes samtidig. For de omfattede virksomheder, fonde og foreninger indeholder forslaget supplerende krav for at sikre den nødvendige gennemsigtighed i ejerforhold og oplysningernes aktualitet. I forhold til hvidvaskloven omfatter det oprettelsen af register over reelle ejere af truster og lignende juridiske arrangementer og de samme supplerende krav som for virksomheder, fonde og foreninger. De supplerende krav nødvendiggør etableringen af en indberetningsløsning, herunder et sagsbehandlingsmodul og sammenkobling af registreret over reelle ejere til Business Register Information System (BRIS). Heraf vedrører udgifterne til sagsbehandlermodulet i forbindelse med indberetningsløsningen og hovedparten af udgifterne til integrationen til BRIS nærværende lovforslag.

Lovforslaget vil nødvendiggøre en ændring af Erhvervsstyrelsens it-system med henblik på etablering af en indberetningsordning til uoverensstemmelser i reel ejer-oplysninger og i forhold til sammenkoblingen af reel ejer-registre på EU-niveau. Desuden må der påregnes udgifter til løbende drift af systemet samt kontrol af de informationer, der registreres.

Det forventes, at lovforslaget for så vidt angår de nye supplerende krav til bestemmelsen om reelle ejere ikke vil medføre et øget ressourceforbrug i Erhvervsstyrelsen, Finanstilsynet og Civilstyrelsen i forhold til vejledning m.v. til de omfattede virksomheder, fonde og foreninger.

Lovforslaget indebærer administrative konsekvenser i forhold til behandlingen af de tvangsopløsningssager, som følger af udvidelsen af muligheden for at oversende kapitalselskaber, virksomheder, der er registreringspligtige efter lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, og erhvervsdrivende fonde til tvangsopløsning på grund af mangelfulde registreringer af reelle ejere.

Det forventes, at det stigende antal tvangsopløsninger (500-600 om året) vil medføre øgede udgifter til domstolene. Det er dog Erhvervsministeriets forventning, at tvangsopløsningstidspunktet i hovedparten af disse sager alene bliver fremrykket i forhold til, hvornår oversendelse til tvangsopløsning ellers vil ske, da de sidenhen ville blive oversendt pga. manglende årsrapport m.v. Med andre ord forventes det, at der vil være sammenfald mellem de virksomheder, der bliver oversendt på grund af mangelfulde oplysninger om reelle ejere og de virksomheder, der bliver oversendt på grund af, at de ikke rettidigt har indsendt deres årsrapport.

Forslaget vil kunne medføre positive administrative konsekvenser, da de supplerende krav vedrørende reelle ejere kan være et redskab til forebyggelse af hvidvask og anden økonomisk kriminalitet, som bl.a. skatteunddragelse.

Erhvervsministeriet vurderer, at lovforslaget efterlever principperne om digitaliseringsklar lovgivning.

Lovforslaget forventes i øvrigt ikke at have væsentlige økonomiske konsekvenser eller implementeringskonsekvenser for det offentlige.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget vurderes ikke at have økonomiske konsekvenser for erhvervslivet, men der vil være administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Med lovforslaget bliver de virksomheder, fonde og foreninger, der allerede i dag er forpligtet til at indhente, opbevare og registrere oplysninger om deres reelle ejere, forpligtet til at give oplysninger om deres ejerforhold til personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven iværksætter kundekendskabsprocedurer. De omfattede virksomheder, fonde og foreninger forpligtes ydermere til at foretage en årlig undersøgelse af, om de registrerede oplysninger om deres reelle ejere er korrekte. Endvidere skal resultatet af undersøgelsen fremlægges på det møde, hvor årsrapporten eller tilsvarende godkendes af virksomhedens ledelse. Samlet

set er der tale om ca. 350.000 virksomheder, fonde og foreninger, der er omfattet af reglerne om reelle ejere.

De administrative konsekvenser følger overvejende af virksomheders, fondes og foreningers årlige undersøgelse af, om de registrerede oplysninger om deres reelle ejere er korrekte og med fremlæggelsen af undersøgelsesresultatet på bestyrelsesmødet for årsrapportens godkendelse eller tilsvarende.

Der er ikke økonomiske eller administrative byrder, som skal kvantificeres, forbundet med udvidelse af muligheden for tvangsopløsning, da der alene er tale om konsekvenser ved manglende overholdelse af lovgivningen.

Det vurderes, at principperne for agil erhvervsrettet regulering ikke er relevante for de konkrete ændringer, der foreslås i lovforslaget, da ændringerne ikke påvirker virksomhedernes, fondenes og foreningernes muligheder for at teste, udvikle og anvende nye digitale teknologier og forretningsmodeller.

Lovforslaget har endvidere været forelagt Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering, der på det foreliggende grundlag har vurderet, at lovforslaget medfører administrative konsekvenser under 4 mio. kr. årligt.

Ved vurderingen af de administrative konsekvenser er det lagt til grund, at pligten for ejere af virksomheder, fonde og foreninger til at forsyne den virksomhed m.v., som de er ejer af, med oplysninger om deres ejerskab, når virksomheden m.v. anmoder herom, ikke vil være forbundet med nye byrder, da det antages, at ejerne allerede i dag stiller oplysningerne til rådighed ved forespørgsel.

Det er endvidere vurderingen, at virksomheders, fondes og foreningers pligt til årligt at sikre, at oplysningerne om deres reelle ejere er korrekte, svarer til den praksis, der allerede eksisterer, og pligten til at fremlægge resultaterne af undersøgelsen på det årlige møde, hvor årsrapporten eller lignende godkendes af ledelsen, alene vil medføre et marginalt tidsforbrug.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget kan medføre administrative konsekvenser for borgerne som følge af oplysningspligten.

Lovforslaget medfører en pligt for ejere af de omfattede virksomheder, fonde og foreninger til at forsyne, den virksomhed, fond eller forening, som de er ejer af, med oplysninger om deres ejerskab.

7. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke miljømæssige konsekvenser.

8. *Forholdet til EU-retten*

Lovforslaget gennemfører dele af Europa-Parlamentet og Rådets direktiv (EU) 2018/843 af 30. maj 2018 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2019/139/EF og 2013/36/EU.

Med lovforslaget gennemføres artikel 1, nr. 15, der vedrører ændringen af artikel 30 vedrørende reelle ejere af selskaber og andre juridiske enheder. I Danmark omfatter det en bred kreds af selskaber, virksomheder, fonde, selvejende institutioner og visse foreninger.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 17. december 2018 til den 18. januar 2019 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer mv.:

Advokatrådet/Advokatsamfundet, Akademikernes Centralorganisation, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdsmarkedets Tillægs Pension (ATP), Bryggerforeningen, Børsmæglerforeningen, Centralorganisationens Fællesudvalg, CEPOS, Copenhagen Business School, Danish Venture Capital and Private Equity Association, Danmarks Nationalbank, Danmarks Skibskredit A/S, Danmarks Statistik, Dansk Aktionærforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Erhverv, Dansk Industri, Dansk Investor Relations Forening – DIRF, Dansk Iværksætter Forening, Dansk Landbrugsrådgivning – Videncenteret for Landbrug, Dansk Management Råd, Dansk Metal, Dansk Standard, Danske Advokater, Danske Forsikringsfunktionærers Landsforening, Danske Maritime, Danske Rederier, Danske Regioner, Datatilsynet, De Samvirkende Købmænd (DSK), Den Danske Aktuarforening, Den Danske Dommerforening, Den Danske Finansanalytikerforening, Den Danske Fondsmæglerforening, Det Nationale Netværk af Virksomhedsledere, Det Økonomiske Råds Sekretariat, Digitaliseringsstyrelsen, Domstolsstyrelsen, Finans Danmark, Finansforbundet, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, First North, Forbrugerombudsmanden, Foreningen Danske Revisorer, Foreningen Freelance Bogholdere, Forsikring & Pension, FSR – Danske Revisorer, FTF, Garantifonden for indskydere og investorer, Grønlands Selvstyre, HK , IFR – Investeringsforeningsrådet, Ingeniørforeningen i Danmark, Investeringsfonds Branchen, IT-Branchen, KL, Komiteen for god selskabsledelse, Kommunale Tjenestemænd og Overenskomstansatte, Kommunekredit, Kooperationen, Kristelig Arbejdsgiverforening, Kristelig Fagbevægelse, Kuratorforeningen, Københavns Universitet, Landbrug og Fødevarer, Landbrugets Rådgivningscenter, Landscenteret, Landsdækkende Banker, Ledernes Hovedorganisation, Liberale Erhvervs Råd, LO - Landsorganisationen i Danmark, Lokale Pengeinstitutter, Lønmodtagernes Dyrtidsfond, NASDAQ OMX Copenhagen A/S, OXFAM IBIS, Realkreditforeningen, Realkreditrådet, Rigsombuddet på Færøerne, Rigsadvokaten, Rigsrevisionen, Roskilde Universitet, Sammenslutningen af Landbrugets Arbejdsgiverforeninger, Skattestyrelsen, SMVdanmark, Statsadvokaturen for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet, Syddansk Universitet, Team Effektiv Regulering, VP Securities og værdipapircentralen, XBRL Danmark, Aalborg Universitet og Aarhus Universitet.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindre udgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Der vil være positive administrative konsekvenser ved de nye krav vedrørende reelle ejere, da øget gennemsigtighed i ejerforhold kan være et redskab til forebyggelse af hvidvask og anden økonomisk kriminalitet, som bl.a. skatteunddragelse.	Lovforslaget vil nødvendiggøre en ændring af Erhvervsstyrelsens it-system mhp. etablering af en indberetningsordning til uoverensstemmelser i reel ejeroplysninger og ift. sammenkoblingen af reel ejer-register på EU-niveau. Lovforslaget indebærer administrative konsekvenser ift. behandlingen af tvangsopløsningssager.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner		Der må påregnes udgifter til løbende drift af systemet samt kontrol af de informationer, der registreres. Lovforslaget vurderes ikke at medføre et øget ressourceforbrug i Erhvervsstyrelsen, Finanstilsynet og Civilstyrelsen i forhold til vejledning m.v. til de omfattede virksomheder, fonde og foreninger.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet		Lovforslaget har været sendt til Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering (TER), der på det foreliggende grundlag har vurderet, at lovforslaget medfører administrative konsekvenser under 4 mio. kr. årligt.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Lovforslaget vil medføre administrative omkostninger, idet personer, der er ejere af de omfattede selskaber m.v. vil være forpligtede til at forsyne selskabet m.v. med oplysninger om deres ejerskab, når selskabet m.v. anmoder herom.
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget gennemfører dele af Europa-Parlamentet og Rådets direktiv (EU) 2018/843 af 30. maj 2018 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2019/139/EF og 2013/36/EU.	
Er i strid de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering (sæt x)	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1 *(fodnoten)*

Det foreslås, at fodnoten til lovens titel nyaffattes således, at det fremgår, hvilke af Europa-Parlamentets og Rådets direktiver, som loven helt eller delvist gennemfører. Fodnoten er affattet fejlagtigt. Henvisningen til kodificeringen af selskabsdirektiverne har medført at henvisninger til andre direktiver ved en fejl er blevet udeladt. Ud over at bringe fodnoten i overensstemmelse med de direktiver, som selskabsloven allerede gennemfører, foreslås det, at der i selskabslovens EU-note tilføjes en henvisning til dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 (4. hvidvaskdirektiv), EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73, om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF, som delvis gennemføres i dansk ret ved lovforslaget. Henvisningen er fejlagtigt udgået ved en tidligere ændring af selskabsloven.

De ændringer, der foreslås i dette lovforslag, er bl.a. nødvendiggjort som følge af ændringen af artikel 30 i 4. hvidvaskdirektiv, jf. § 1, nr. 15, i 5. hvidvaskdirektiv.

Til nr. 2 *(§ 18, stk. 2, 1. pkt.)*

Ifølge den gældende bestemmelse i selskabslovens § 18, stk. 1, skal oplysning om navn på personer, som er registreret i henhold til loven, til enhver tid fremgå af Erhvervsstyrelsens it-system, medmindre Erhvervsstyrelsen træffer anden beslutning. I henhold til den gældende § 18, stk. 2, i selskabsloven offentliggøres adresseoplysningerne indtil 3 år efter, at en registreret person er ophørt med at være aktiv i en virksomhed, der er registreret i Det Centrale Virksomhedsregister.

De gældende regler i selskabsloven om offentliggørelse af personoplysninger implementerer reglerne i artikel 2, stk. 1, litra d, i Rådets første direktiv, direktiv 68/151/EØF om samordning af de garantier, som kræves i medlemsstaterne af de i traktatens artikel 58, stk. 2, nævnte selskaber til beskyttelse af såvel selskabsdeltagernes som tredjemands interesser, med det formål at gøre disse garantier lige byrdefulde, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2017/1132/EU af 14. juni 2017 om visse aspekter af selskabsretten (kodifikation). Ændringen af artikel 30, stk. 10, jf. artikel 1, nr. 15, litra g, i 5. hvidvaskdirektiv indebærer, at oplysningerne om reelle ejere skal være tilgængelig igennem en registersammenkoblingsløsning i mindst 5 år og højst 10 år efter, at selskabet blevet slettet fra Erhvervsstyrelsens register.

Det foreslås således i *stk. 2, 1. pkt.*, at oplysning om adresse for personer registreret i henhold selskabsloven offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister, indtil der er forløbet 5 år, efter at personen er ophørt med at være aktiv i en virksomhed, som er registreret i Det Centrale Virksomhedsregister.

Reglerne har til formål at sikre gennemsigtighed om, hvilke selskabsretlige tilknytninger en given person har eller har haft, samt hvilke funktioner den pågældende i den forbindelse varetager eller har varetaget. Muligheden for at kunne sammenholde en registreret persons navn og adresse bidrager til, at tredjemand kan sikre den registreredes identitet, hvilket blandt andet er relevant i tilfælde, hvor der skal gøres et personligt krav gældende mod den pågældende, eller hvor det f.eks. er nødvendigt at fastlægge, hvem der kan tegne et givent selskab.

Dette vil gælde for både aktive og ophørte virksomheder. Der er tale om en ændring, der svarer til de foreslåede ændringer i CVR-loven vedrørende reglerne om opdatering og offentliggørelse af adresseoplysninger, jf. lovforslagets § 11, nr. 10.

For personer med dansk CPR-nummer opdateres navne og adresser i Det Centrale Virksomhedsregister automatisk på baggrund af oplysninger fra Det Centrale Personregister. Såfremt en person har registreret navne- og adressebeskyttelse i Det Centrale Personregister, vil adressen ikke blive offentliggjort i Det Centrale Virksomhedsregister, så længe CPR-beskyttelsen er gældende, medmindre personen anmoder Erhvervsstyrelsen om, at adressebeskyttelsen ikke skal gælde i Det Centrale Virksomhedsregister. Personer, der ikke har et CPR-nummer, kan anmode Erhvervsstyrelsen om adressebeskyttelse i Det Centrale Virksomhedsregister.

Det bemærkes, at adresse og bopælsland foreslås oplyst adskilt, så det teknisk er muligt at offentliggøre bopælsland uden offentliggørelse af adressen, dvs. vejnavn, husnr., postnr. og by, hvis en person har adressebeskyttelse. Grunden hertil er, at bopælsland indgår i de minimumsoplysninger, der skal være tilgængelige om de reelle ejere. For nærmere herom henvises til lovforslagets § 11, nr. 4.

Til nr. 3 *(§ 18, stk. 4)*

Ifølge den gældende bestemmelse i selskabslovens § 18, stk. 1, skal oplysning om navn på personer, som er registreret i henhold til loven, til enhver tid fremgå af Erhvervsstyrelsens it-system, medmindre Erhvervsstyrelsen træffer anden beslutning. I henhold til selskabslovens § 18, stk. 4, opdateres personeoplysningerne indtil 3 år efter, at fuldt ansvarlige deltagere, ejere og ledelsesmedlemmer er ophørt med at være aktiv i en virksomhed, der er registreret i Det Centrale Virksomhedsregister. Personoplysninger omfattet af stk. 1 og 2 for stiftere opdateres ikke.

De gældende regler i selskabslovens om offentliggørelse af personoplysninger implementerer reglerne i artikel 2, stk. 1, litra d, i Rådets første direktiv, direktiv 68/151/EØF om samordning af de garantier, som kræves i medlemsstaterne af de i traktatens artikel 58, stk. 2, nævnte selskaber til beskyttelse af såvel selskabsdeltagernes som tredjemands interesser, med det formål at gøre disse garantier lige byrdefulde, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2017/1132/EU af 14. juni 2017 om visse aspekter af selskabsretten (kodifikation). Ændringen af artikel 30, stk. 10, jf.

artikel 1, nr. 15, litra g, i 5. hvidvaskdirektiv indebærer, at oplysningerne om reelle ejere skal være tilgængelig igennem en registersammenkoblingsløsning i mindst 5 år og højst 10 år efter, at selskabet blevet slettet fra Erhvervsstyrelsens register.

Det foreslås i *stk. 4,* at opdatering af personoplysninger omfattet af selskabslovens § 18, stk. 1 og 2, for fuldt ansvarlige deltagere, ejere og ledelsesmedlemmer ophører 5 år efter, at den pågældende person ophører med at være aktiv i en virksomhed, som er registreret i Det Centrale Virksomhedsregister.

Den foreslåede ændring svarer til de foreslåede ændringer i CVR-loven vedrørende reglerne om opdatering af navne- og adresseoplysninger, jf. lovforslagets § 11, nr. 11.

Reglerne har til formål at sikre gennemsigtighed om, hvilke selskabsretlige tilknytninger en given person har eller har haft, samt hvilke funktioner den pågældende i den forbindelse varetager eller har varetaget. Muligheden for at kunne sammenholde en registreret persons navn og adresse bidrager til, at tredjemand kan sikre den registreredes identitet, hvilket blandt andet er relevant i tilfælde, hvor der skal gøres et personligt krav gældende mod den pågældende, eller hvor det f.eks. er nødvendigt at fastlægge, hvem der kan tegne et givent selskab.

For personer med dansk CPR-nummer opdateres navne og adresser i Det Centrale Virksomhedsregister automatisk på baggrund af oplysninger fra Det Centrale Personregister. Såfremt en person har registreret navne- og adressebeskyttelse i Det Centrale Personregister, vil adressen ikke blive offentliggjort i Det Centrale Virksomhedsregister, så længe CPR-beskyttelsen er gældende, medmindre personen anmoder Erhvervsstyrelsen om, at adressebeskyttelsen ikke skal gælde i Det Centrale Virksomhedsregister. Personer, der ikke har et CPR-nummer, kan anmode Erhvervsstyrelsen om adressebeskyttelse i Det Centrale Virksomhedsregister.

Det bemærkes, at adresse og bopælsland foreslås oplyst adskilt, så det teknisk er muligt at offentliggøre bopælsland uden offentliggørelse af adressen, dvs. vejnavn, husnr., postnr. og by, hvis en person har adressebeskyttelse. Grunden hertil er, at bopælsland indgår i de minimumsoplysninger, der skal være tilgængelige om de reelle ejere. For nærmere herom henvises til lovforslagets § 11, nr. 4.

Det foreslås samtidig, at bestemmelsen i det gældende stk. 4, 2. pkt., om, at personoplysninger for stiftere ikke opdateres, udgår.

Personer, der er stifter af en virksomhed, har ofte også en anden funktion i virksomheden, f.eks. ejer eller ledelsesmedlem, der skal registreres. Det vurderes derfor uhensigtsmæssigt, at personoplysninger for stifter ikke opdateres, da personen samtidig kan være registreret som følge af en anden funktion, der medfører, at personoplysningerne skal opdateres.

Til nr. 4 *(§ 58 a)*

Selskabslovens § 58 a fastslår, at selskaber skal indhente og opbevare oplysninger om selskabets reelle ejere, samt at oplysningerne skal registreres i et centralt register hos Erhvervsstyrelsen.

Bestemmelsen gennemfører artikel 30, stk. 1-6 og stk. 9, i 4. hvidvaskdirektiv og medfører, at det bredest mulige spektrum af selskaber og andre juridiske enheder skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om deres reelle ejere, herunder kapitalselskaber, dvs. A/S, ApS, IVS og P/S.

Selskabslovens § 58 a finder anvendelse for alle kapitalselskaber, men gælder ikke filialer af udenlandske selskaber eller lignende, som er registreret i Danmark, da der er tale om sekundær etablering og dermed ikke en juridisk person. Tilsvarende gælder bestemmelsen ikke for indenlandske filialer, da de heller ikke er juridiske personer.

Artikel 1, nr. 15, i 5. hvidvaskdirektiv ændrer artikel 30 i 4. hvidvaskdirektiv om reelle ejere i selskaber og andre juridiske enheder. Artikel 30, stk. 1, 2. pkt., stk. 2, 3 og 8, i 4. hvidvaskdirektiv er fortsat gældende. 5. hvidvaskdirektiv medfører, at artikel 30, stk. 1, første afsnit nyaffattes samt tilføjes et nyt stykke, og at stk. 4-7, 9 og 10 nyaffattes.

Ændringerne indebærer ingen ændringer i de eksisterende krav, men alene nye krav. Disse nye krav omfatter ejerens pligt til at forsyne selskabet med ejer-oplysninger og mekanismer til sikring af, at oplysningerne om reelle ejere er opdaterede og aktuelle, herunder bl.a. en undersøgelsespligt for selskaber.

Dette følger af den gældende § 58 a, stk. 1, 1. pkt., i selskabsloven, at selskabet skal indhente oplysninger om selskabets reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Det gældende stk. 1, 1. pkt., gennemfører artikel 30, stk. 1, 1. pkt., i 4. hvidvaskdirektiv. Ændringen af artikel 30, stk. 1, 1. pkt., i 5. hvidvaskdirektiv medfører ingen materielle ændringer i forhold til 4. hvidvaskdirektiv, idet der alene er tale om en præcisering af, at bestemmelsen omfatter selskaber og andre juridiske enheder *etableret* på et EU-medlemslands område. Det vil sige juridiske personer (selskaber, fonde og foreninger), der kan stiftes i henhold til dansk lovgivning.

Det foreslås i *stk. 1*, at kapitalselskaber skal indhente oplysninger om selskabets reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Kapitalselskabers pligt til at indhente oplysninger om selskabets reelle ejere, herunder de reelle ejeres rettigheder, indebærer konkret, at selskabet skal identificere de reelle ejere, herunder foretage de nødvendige tiltag i forhold til at fastlægge identiteten på de reelle ejere. Pligten omfatter som minimum, hvad selskabet ved eller burde vide. Heri ligger bl.a., at selskabet har pligt til at undersøge og eventuelt opdatere oplysningerne, hvis selskabet bliver bekendt med, at der eventuelt er sket ændringer i oplysninger om selskabets reelle ejere.

For at finde frem til, hvem der er selskabets reelle ejere, vil det være nødvendigt at fastlægge selskabets ejer- og kontrolstruktur. Oplysninger fra Erhvervsstyrelsens register over reelle ejere viser, at mange kapitalselskaber har en simpel ejerstruktur bestående af 1-2 ejere, og at få selskaber og-

så har ejerstrukturer, der indebærer, at selskabet er ejet af en eller flere selskaber m.v., som det kan være nødvendigt at få overblik over for at kunne identificere den eller de personer, der i sidste ende er selskabets reelle ejere.

Reelle ejere i kapitalselskaber, jf. definitionen på reelle ejere i selskabslovens § 5, nr. 26, vil være fysiske personer, som direkte eller indirekte besidder eller har kontrol over en tilstrækkelig andel af kapitalandelene eller stemmerettighederne i et selskab eller på anden måde har kontrol. En besiddelse på mere end 25 pct. vil være en indikation på reelt ejerskab, jf. artikel 3, stk. 6, litra a, i), i 4. hvidvaskdirektiv. Dette udelukker dog ikke, at en anden fysisk person reelt har kontrol med selskabet. Er der tale om, at en fysisk person har ejerskab, og en anden har kontrol, skal begge betragtes som reelle ejere. Er der tale om en juridisk person, som besidder ejerandele, er det de fysiske personer bagved, der eventuelt skal betragtes som reelle ejere, hvis definitionen på at være en reel ejer er opfyldt. Det er både danske og udenlandske personer, der kan være reelle ejere af selskabet. Ligesom undersøgelsen af ejer og kontrolstrukturen også omfatter både danske og udenlandske selskaber m.v., hvis de indgår heri.

Der henvises til bemærkningerne til selskabslovens § 5, nr. 26, jf. Folketingstidende 2015-2016, A, L94 som fremsat, side 34f.

Kapitalselskaber vil i henhold til den foreslåede bestemmelse være forpligtede til at foretage de fornødne undersøgelser med henblik på at konstatere, hvem der reelt ejer eller kontrollerer selskabet. Udgangspunktet er, at alle selskaber har reelle ejere.

For selskaber med en enkel ejerstruktur, hvor en person enten ejer et selskab direkte eller evt. ejer et selskab gennem et holdingselskab, kan kopi af ejerbøgerne være tilstrækkelig dokumentation for det reelle ejerskab.

For selskaber med en mere kompleks ejerstruktur, f.eks. et ejerskab gennem flere selskaber, ejeraftaler eller rettigheder, kan det være nødvendigt at undersøge ejerforholdene nærmere for at klarlægge ejerstrukturen og derved kunne foretage en vurdering af, hvem der er selskabets reelle ejere.

Hvis en fysisk person ejer mere end 25 pct. af stemmerne eller kapitalen, og hvis denne person gennem aftale har overdraget stemmeretten på ejerandelene til en anden, eksempelvis en fysisk person til sikkerhed for pant eller lignende, skal begge fysiske personer betragtes som reelle ejere. Kravet om at have kendskab til de reelle ejere skal ses i sammenhæng med kravet i hvidvasklovens § 11, stk. 1, nr. 3, om, at personer og virksomheder omfattet af loven, skal klarlægge en virksomhedskundes ejer- og kontrolstruktur og identificere de reelle ejere.

Det er uden betydning, om der er tale om direkte eller indirekte ejerskab, da der skal indhentes oplysninger om de bagvedliggende personer. Det er den samlede besiddelse eller kontrol, som er afgørende for, om en fysisk person er reel ejer.

Er ejeren en offentlig myndighed, må det formodes, at ingen fysiske personer ejer eller har kontrol i et omfang, som gør dem til reelle ejere. Vurderingen af, om en eller flere personer er reelle ejere vil dog altid være en konkret vurdering. Er der efter en sådan konkret vurdering ingen fysiske personer i myndigheden, som besidder tilstrækkelig kontrol, må selskabets ledelse registreres som den reelle ejer, jf. den foreslåede stk. 3, 3. pkt.

Er der tale om et selskab, som i tilstrækkeligt omfang ejes eller kontrolleres af en fond, vil fondens bestyrelsesmedlemmer være at betragte som reelle ejere, jf. § 21 b i erhvervsfondsloven, der definerer, hvem der skal betragtes som en fonds reelle ejere, og hvorefter fondens bestyrelse altid vil være reel ejer. Opmærksomheden henledes på, at det er definitionen gældende for selskabet, jf. selskabslovens § 5, nr. 26, der finder anvendelse ved vurderingen af, hvem der er selskabets reelle ejere.

Er der tale om et selskab, som i tilstrækkeligt omfang ejes eller kontrolleres af en udenlandsk trust eller et juridisk arrangement, der ligner en trust, er det som ved fonde den definition af reelle ejere for selskabet, jf. selskabslovens § 5, nr. 26, der finder anvendelse ved vurderingen af, hvem der er selskabets reelle ejere. Truster og lignende juridiske arrangementer, der ikke er en juridisk person, har en personkreds bestående af stifter, forvalter (trustee), eventuelt protektor og begunstigede personer. Ved vurderingen af, hvem der er selskabets reelle ejere, skal det vurderes, om der er en eller flere personer i trustens eller det lignende arrangements personkreds, der ejer eller kontrollerer en tilstrækkelig del af selskabet eller kan kontrollere selskabet ved hjælp af andre midler.

Hvis en fysisk person eksempelvis ejer eller kontrollerer 10 pct. af et aktieselskab direkte og 20 pct. af samme selskab gennem et 100 pct. ejet selskab, vil den pågældende person være reel ejer med 30 pct. af det første selskab.

Pligten for selskabet til at indhente oplysninger om de reelle ejere indebærer også, at selskabet i fornødent omfang skal sikre opdaterede oplysninger om de reelle ejere. Opdateringsfrekvensen afhænger af selskabets konkrete forhold. Det er dog vigtigt, at oplysningerne om reelle ejere ikke bliver statiske.

Det fremgår af lovbemærkningerne til den gældende § 58 a, stk. 1, 1. pkt., i selskabsloven, at selskabet derfor som minimum i forbindelse med afholdelse af generalforsamlinger eller lignende skal sørge for at kontrollere og i fornødent omfang opdatere sine oplysninger som forudsat i den foreslåede bestemmelse, jf. Folketingstidende 2015-2016, A, L94 som fremsat, side 39f. Denne pligt foreslås nu at fremgå tydeligt af bestemmelsen i det foreslåede stk. 4. Nærmere herom nedenfor.

Oplysningerne om reelle ejere skal opdateres i det tilfælde, at der sker ændringer i allerede registrerede oplysninger. Det kan både være oplysninger om den reelle ejer eller eventuelt være ændringer i arten og omfanget af den reelle ejers rettigheder, herunder forøgelse af ejerandele, ændring i stemmer, indgåelse eller ophør af aftale eller lignende forhold.

Det er således selskabets pligt i fornødent omfang at identificere og indhente oplysninger fra den eller de reelle ejere. Denne identifikationsopgave må for hovedparten af de danske selskaber være en overskuelig opgave, da størstedelen af selskaberne kun har en eller få ejere, ligesom de indgår i simple koncernstrukturer med et moderselskab og et begrænset antal driftsselskaber. For et begrænset antal selskaber er koncernstrukturen mere kompleks, og for disse selskaber kan identifikationsopgaven være mere omstændelig.

Det formodes, at selskabets udgangspunkt for kendskab til ejerne er selskabets ejerbog. Med udgangspunkt i ejerbogen kan selskabet identificere fysiske og juridiske personer, som er ejere, og derfra forsøge at identificere, hvem der måtte være de reelle ejere. Selskaberne vil også kunne benytte årsrapporter for de selskaber, som er legale ejere, samt de offentlige registre, som måtte være til rådighed til at finde oplysninger om eventuelle reelle ejere. Det vil eksempelvis i Danmark være oplysninger om legale og reelle ejere, der er registreret hos Erhvervsstyrelsen og kan søges frem i Det Centrale Virksomhedsregister.

Kapitalselskaber skal ud over at indhente oplysninger, herunder identitetsoplysninger på de reelle ejere, også kende de reelle ejeres rettigheder. Det medfører, at selskabet skal have kendskab til art og omfang af den reelle ejers rettigheder, herunder oplysninger om den enkelte persons konkrete ejerbesiddelse, og om der er tale om direkte ejerskab, eller indirekte ejerskab via andre selskaber, virksomheder eller lignende, samt om der eventuelt er tale om opdeling af stemmerettigheder i form af aktieklasser eller lignende. Det skal desuden være oplyst, om der er tale om ejerskab via pantsætning, aftale eller på anden måde, herunder hvem der er berettiget til at udøve stemmerettigheder på ejerens vegne.

Endvidere skal der indhentes oplysninger, hvis der består kontrol ved hjælp af andre midler end de ovenfor nævnte. Denne form for kontrollerende indflydelse kan eksempelvis være en person, der besidder en ret til at udpege flertallet af personer til selskabets ledelsesorganer, en person, der i vedtægterne besidder retten til at godkende selskabets årsrapport i forhold til udbyttebetalinger eller en person, der med sin ejerbesiddelse selvstændigt kan gennemføre eller nedlægge veto til en vedtægtsændring. Selskabet skal aktivt sørge for at indhente oplysninger herom.

Med indførelsen af kravet om, at selskaber skal indhente, opbevare, herunder i fornødent omfang opdatere oplysningerne, og registrere oplysninger om reelle ejere, blev selskaberne omfattet af *kend-dig-selv* (know your self) procedurer, hvor selskabet skal klarlægge sin egen ejer- og kontrolstruktur.

Kapitalselskabet skal således indhente de oplysninger, der er nødvendige for at kunne vurdere, hvem der er selskabets reelle ejere, herunder for at kunne dokumentere, hvad de har foretaget sig for at identificere de reelle ejere, både når det fører til identifikation af de reelle ejere, men også hvis de reelle ejere ikke kan identificeres. Herudover omfatter oplysningerne identitetsoplysninger om den reelle ejer (CPR-nummer eller udenlandsk identifikationsnummer, statsborgerskab m.v.) og oplysninger om arten og omfanget af den reelle ejers rettigheder, som selskabet skal registrere i Erhvervsstyrelsens it-system.

Det foreslåede stk. 1 er en videreførelse af den gældende § 58 a, stk. 1, 1. pkt., i selskabsloven. Der er ikke tiltænkt materielle ændringer. Det foreslås, at pligten til at kontrollere og i fornødent omfang opdatere oplysningerne om selskabets reelle ejere fremover fremgår af det foreslåede stk. 4.

Efter gældende ret er et kapitalselskabs legale ejere forpligtet til at meddele selskabet oplysninger om deres ejerskab og ændringer heri, jf. selskabslovens § 55. Legale ejere har således en handlepligt over for selskabet. Der eksisterer ikke i dag en tilsvarende bestemmelse for reelle ejere.

Et kapitalselskab kan således i dag rette henvendelse til direkte og indirekte ejere af selskabet, dvs. i de forskellige led i selskabets ejerstruktur, med henblik på at indhente oplysninger om ejerforhold, men ejere er ikke forpligtet til at give oplysningerne.

Efter artikel 1, nr. 1, litra a, ii), i 5. hvidvaskdirektiv, der ændrer artikel 30, stk. 1, i 4. hvidvaskdirektiv, stilles der krav om, at reelle ejere af selskaber eller andre juridiske enheder skal forsyne den pågældende enhed med alle oplysninger om deres ejerskab, der er nødvendige for, at selskabet eller den anden juridiske enhed kan opfylde forpligtelsen med hensyn til at indhente og opbevare oplysninger om deres reelle ejere, herunder de reelle ejeres rettigheder.

Eftersom kapitalselskaber på baggrund af deres ejer- og kontrolstruktur skal foretage en konkret vurdering af, hvem der er selskabets reelle ejere, kan oplysninger om ejerforhold hos selskabets direkte såvel som indirekte ejere være nødvendige at indhente. Det vil derfor være relevant, at alle ejere i selskabets ejer- og kontrolstruktur medvirker til, at selskabet får de nødvendige oplysninger for på den baggrund at kunne vurdere, hvem der er selskabets reelle ejere, jf. definitionen i selskabslovens § 5, nr. 26.

Det foreslås derfor i *stk. 2*, at enhver, der direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer kapitalselskabet, skal efter selskabets anmodning forsyne selskabet med de oplysninger om ejerforholdet, der er nødvendige for selskabets identifikation af reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Dermed vil alle selskabets ejere – fysiske såvel som juridiske personer – efter anmodning fra selskabet skulle forsyne selskabet med alle de oplysninger, som selskabet er forpligtet til at indhente efter stk. 1.

Det indebærer, at selskabets ejere på selskabets forespørgsel skal give selskabet alle de oplysninger, som selskabet har brug for, med henblik på at indhente og opbevare oplysninger om reelle ejere og foretage en registrering i reel ejer-registeret i overensstemmelse med selskabslovens regler om registrering af reelle ejere samt bekendtgørelse nr. 488 af 18. maj 2017 om registrering og offentliggørelse af oplysninger om ejere i Erhvervsstyrelsen (ejerregistreringsbekendtgørelsen). Der vil alene være tale om en pligt til at medvirke til, at selskabet kan indhente, opbevare og registrere de nødvendige oplysninger. Oplysningerne vil skulle gives efter anmodning fra selskabet, hvis selskabet ikke alle-

rede er i besiddelse heraf. Der er derimod ikke tale om en handlepligt, hvor ejere af egen drift skal rette henvendelse til selskabet med oplysningerne. Der er således ikke tale om en meddelelsespligt, som kendes fra reglerne om legale ejere, hvor kapitalejere skal give meddelelse til selskabet om betydelige kapitalposter.

Ejerne skal give oplysninger om ejerskab, som de har kendskab til. Oplysningerne omfatter ejerforhold i både nedadgående og opadgående retning. Er ejeren en fysisk person, vil det alene være i nedadgående retning, dvs. oplysning om hvem personen er ejer af. Er ejeren en juridisk person, er det både i nedadgående og opadgående retning, dvs. i forhold til ejerens kapitalandele i selskabet og i forhold til, hvem ejeren er ejet af, dvs. ejerens eventuelle legale og reelle ejere. Fonde har ikke ejere i traditionel forstand og vil derfor alene kunne give oplysninger i nedadgående retning. Er ejeren en trust eller et lignende juridisk arrangement afhænger det af, om trustens eller det lignende juridiske arrangements personkreds (stifter, forvalter, evt. protektor og begunstigede) er fysiske eller juridiske personer.

De oplysninger, som de reelle ejere forpligtes til at give til selskabet, er oplysninger om selve det reelle ejerskab og om de grundlæggende identifikationsoplysninger (navn, CPR-nummer m.v.).

Efter den gældende § 58 a, stk. 2, 1. pkt., i selskabsloven skal kapitalselskaber registrere oplysninger samt ændringer til de registrerede oplysninger om deres reelle ejere hurtigst muligt. Efter den gældende § 58 a, stk. 1, 2. pkt., i selskabsloven skal de registrerede medlemmer af selskabets direktion optages som reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system, hvis selskabet ingen reelle ejere har, eller hvis selskabets reelle ejere ikke kan identificeres.

Bestemmelserne gennemfører 4. hvidvaskdirektivs artikel 30, stk. 3, om, at oplysningerne om reelle ejere skal registreres i et centralt register, og 4. hvidvaskdirektivs artikel 3, stk. 6, litra a, ii), om, at ledelsen skal anses for reelle ejere, hvis selskabet ingen reelle ejere har, eller hvis selskabets reelle ejere ikke kan identificeres. Det er fundet hensigtsmæssigt at registrere direktionen i dette tilfælde i en dansk sammenhæng, idet artikel 3, stk. 12, i 4. hvidvaskdirektiv, definerer "senior management", som personer, som har kendskab til den pågældende virksomheds risiko for at blive inddraget i hvidvask eller terrorfinansiering, og som kan træffe de nødvendige beslutninger i relation til dette.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.*, at kapitalselskaber skal registrere oplysninger om selskabets reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder, i Erhvervsstyrelsens it-system hurtigst muligt efter, at kapitalselskabet er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer.

Bestemmelsen om, at registrering skal ske hurtigst muligt, betyder, at selskabet ikke uden særlig anerkendelsesværdig grund kan vente flere dage med at foretage registreringen af dens reelle ejere. Registreringen skal således foretages uden ugrundet ophold for at sikre registrets aktualitet.

Det foreslås endvidere *i stk. 3, 2. pkt.*, at enhver ændring af de oplysninger, som er registreret om de reelle ejere, skal registreres hurtigst muligt efter, at selskabet er blevet bekendt med ændringen.

Ændringerne omfatter både ændringer som følge af, at en ny person anses for at være reel ejer, eller hvis en person ophører med at være reel ejer samt ændringer i en allerede registreret reel ejers identitetsoplysninger og i arten og omfanget af rettighederne.

Det foreslås i *stk. 3, 3. pkt.*, at de registrerede medlemmer af kapitalselskabets direktion, jf. selskabslovens § 10, stk. 1, skal betragtes og registreres som reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system, hvis selskabet efter at have udtømt alle muligheder for identifikation herefter ingen reelle ejere har eller ingen reelle ejere kan identificeres.

Udgangspunktet er, at alle selskaber har reelle ejere. At selskabet har udtømt alle muligheder for at identificere de reelle ejere, afhænger af en konkret vurdering. Vurderingen kan bl.a. tage højde for selskabets størrelse, ejer- og kontrolstruktur, om selskabets direkte og indirekte ejere er udenlandske personer eller virksomheder samt andre relevante forhold, som har indvirkning på selskabets mulighed for at identificere de reelle ejere. F.eks. vil mulighederne for identifikation som udgangspunkt ikke anses som udtømt, hvis selskabet alene har sendt en e-mail til en formodet reel ejer, som efterfølgende ikke er blevet besvaret. Alternative identifikationsmetoder bør i så fald tages i brug. F.eks. bør relevante oplysninger indhentes fra danske og udenlandske registre, når det er muligt. Herudover bør der rykkes for svar evt. flere gange, foretages telefonopkald, hvis et telefonnummer forefindes, og hvis der er tale om en ejer, som er en juridisk person, kan der tages direkte kontakt til ledelsesmedlemmer såvel som til den juridiske persons via de officielle kontaktinformationer. Herudover kan ejerbøger for selskabet eller selskabets ejer, hvis denne er en juridisk person, anvendes i forbindelse med identifikation. Ligeledes kan oplysninger i årsporter benyttes som led i identifikationen.

Der kan dog være konkrete tilfælde, hvor det i henhold til definitionen på en reel ejer konstateres, at et selskab ikke har reelle ejere eller, at de reelle ejere ikke kan identificeres. Direktionen kan alene betragtes og registreres som reelle ejere, når alle muligheder for at identificere selskabets reelle ejere er udtømte. Dette stemmer overens med den gældende § 11, stk. 1, nr. 3, i hvidvaskloven, hvorefter disse personer også skal legitimeres som reelle ejere i forbindelse med kend-din-kunde procedurer i henhold til hvidvaskloven.

Det er direktionen i det enkelte selskab, der skal registreres som reelle ejere. Hvis der er flere direktører, skal samtlige personer registreres som reelle ejere. Er der tale om en koncern, er hvert enkelt selskab selvstændigt forpligtet. Har ingen af selskaberne i koncernen reelle ejere, f.eks. som følge af, at moderselskabet er optaget til handel på et reguleret marked, er det hver enkelt selskabs direktion, der skal registreres som reelle ejere. Har kun visse selskaber i koncernen ingen reelle ejere, vil kun de pågældende selskaber skulle registrere deres egen direktion som reelle ejere, mens de øvrige selskaber, der har identificeret reelle ejere, vil skulle registrere de pågældende reelle ejere, herunder ejernes rettigheder.

Skal selskabets direktion f.eks. registreres som reelle ejere, vil dette skulle ske hurtigst muligt efter, at selskabet har konstateret, at det ingen reelle ejere har, eller ingen af de reelle ejere kan identificeres.

Med den foreslåede nyaffattelse af stk. 3, der viderefører selskabslovens § 58 a, stk. 2, 1. pkt., og selskabslovens § 58 a, stk. 1, 2. pkt., er der ikke tiltænkt materielle ændringer.

Præciseringen af ordlyden i stk. 3, der i forhold til den gældende § 58 a, stk. 1, 2. pkt., i selskabsloven tydeliggør, at alle selskaber som udgangspunkt har reelle ejere. Præciseringen foreslås som følge af at FATF og Global Forum har påpeget dette.

Kapitalselskaber har efter gældende ret en pligt til at undersøge, om der har været ændringer i de registrerede oplysninger om reelle ejere, mindst én gang årligt. Der eksisterer ikke i dag en pligt til at fremlægge resultatet af den årlige undersøgelse for selskabets ledelse.

Det fremgår af lovbemærkningerne til den gældende § 58 a, stk. 1, i selskabsloven, at pligten for selskabet til at indhente oplysninger om de reelle ejere også indebærer, at selskabet i fornødent omfang skal sikre opdaterede oplysninger om de reelle ejere. Det fremgår desuden, at opdateringsfrekvensen afhænger af selskabets konkrete forhold, og at det er vigtigt, at oplysningerne om reelle ejere ikke bliver statiske, hvorfor selskabet som minimum i forbindelse med afholdelse af generalforsamlinger eller lignende skal sørge for, at kontrollere og i fornødent omfang opdatere sine oplysninger, jf. Folketingstidende 2015-2016, A, L94 som fremsat, side 39f.

Med ændring af artikel 30, stk. 4, jf. artikel 1, nr. 15, litra b, i 5. hvidvaskdirektiv, fastsættes krav om, at EU-medlemsstaterne indfører mekanismer, der skal sikre, at de oplysninger, der registreres om selskabets reelle ejere, er passende, nøjagtige og aktuelle.

Det foreslås derfor i *stk. 4, 1. pkt.*, at kapitalselskaber mindst en gang årligt skal undersøge, om der er ændringer til selskabets registrerede oplysninger om de reelle ejere.

Hvis selskabets forhold tilsiger det, vil selskabet fortsat skulle foretage mere end en årlig undersøgelse af ejer- og kontrolforholdene. Selskaber skal kunne dokumentere, at de relevante undersøgelser er foretaget, jf. bemærkningerne til stk. 5 nedenfor.

Oplysningerne om reelle ejere vil skulle opdateres i de tilfælde, hvor der er sket ændringer i allerede registrerede oplysninger. Det kan eventuelt være ændringer i arten og omfanget af en reel ejers rettigheder, herunder forøgelse af ejerandele, ændring i stemmer, indgåelse eller ophør af aftale eller lignende forhold.

Med den foreslåede bestemmelse om selskabers undersøgelsespligt er der ikke tiltænkt materielle ændringer i forhold til den gældende retstilstand.

For at sikre, at undersøgelsen, jf. det foreslåede stk. 4, 1. pkt., udføres, foreslås det i *stk. 4, 2. pkt.*, at resultaterne af den årlige undersøgelse skal fremlægges på det møde, hvor det centrale ledelsesorgan godkender årsrapporten. Det er ledelsens ansvar, at årsrapporten aflægges, og det er generalforsamlingen, der godkender årsrapporten. Ledelsen skal dog forud for afholdelsen af generalforsamlingen være nået til enighed om årsrapporten, som fremlægges til generalforsamlingens godkendelse.

Formålet med fremlæggelsen af resultatet af undersøgelsen er at sikre, at selskabet mindst en gang årligt tager stilling til, om de allerede registrerede oplysninger fortsat er korrekte, eller om der er sket ændringer i oplysningerne om selskabets reelle ejere, der medfører at de registrerede oplysninger skal ændres hurtigst muligt.

For mange selskaber vil ændringer i selskabets ejer- og kontrolstruktur ikke forekomme særligt ofte, og allerede registrerede oplysninger vil fortsat være de aktuelle oplysninger flere år efter, at registreringen er foretaget.

For selskaber, hvor der ikke er sket ændringer, der medfører, at de allerede registrerede oplysninger skal ændres, vil resultatet af den årlige undersøgelse således være, at de allerede registrerede oplysninger fortsat er nøjagtige og aktuelle.

For selskaber, der i forbindelse med den årlige undersøgelse bliver bekendt med ændringer, der medfører, at de registrerede reel ejer-oplysninger skal ændres, vil resultatet være, at selskabet skal foretage registrering af de ændrede oplysninger i Erhvervsstyrelsens it-system hurtigst muligt efter, at selskabet blev bekendt med ændringerne. Registreringen skal ikke afvente undersøgelsens fremlæggelse for det centrale ledelsesorgan.

Efter den gældende § 58 a, stk. 2, 2. pkt. og 3. pkt., i selskabsloven skal selskabet opbevare oplysninger om dets reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Selskabet skal endvidere opbevare oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Pligten til opbevaring af dokumentation for forsøg på identifikation af reelle ejere følger af definitionen på reelle ejere i 4. hvidvaskdirektiv, jf. direktivets artikel 3, stk. 6, litra a, nr. ii. Det fremgår af bestemmelsen, at de omfattede enheder skal opbevare oplysninger om de foranstaltninger, som de har truffet med henblik på at identificere reelle ejere.

Det foreslås i *stk. 5*, at kapitalselskaber skal opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om dets reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Det foreslås endvidere, at kapitalselskaber skal opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Selskabets pligt til løbende at indhente og opdatere oplysninger om reelle ejere omfatter som minimum, hvad selskabet vidste eller burde vide. Heri ligger bl.a., at selskabet har pligt til at undersøge og eventuelt opdatere oplysningerne, hvis selskabet bliver bekendt med, at der eventuelt er sket ændringer i oplysninger om selskabets reelle ejere.

Det skal til enhver tid kunne dokumenteres, hvad selskabet har gjort for at identificere sine reelle ejere. Kommer selskabet frem til, at det ikke har reelle ejere, eller at selska-

bets reelle ejere ikke kan identificeres, skal dokumentation for, hvad selskabet har gjort i sit forsøg på at identificere reelle ejere, ligeledes opbevares.

Den registrerede ledelse skal sikre, at selskabet opbevarer dokumentation for de oplysninger, som selskabet har indhentet om sine reelle ejere, samt for alle identifikationsforsøg, dvs. dokumentation for, hvad selskabet har foretaget sig for at identificere de reelle ejere, både når det fører til identifikation af de reelle ejere, men også hvis reelle ejere ikke kan identificeres.

Ophører selskabet skal den senest registrerede ledelse sikre, at oplysningerne om og dokumentationen for undersøgelse af den eller de reelle ejere kan fremskaffes 5 år efter ejerskabets ophør eller gennemførelsen af identifikationen.

De oplysninger, som selskabet er forpligtet til at opbevare, omfatter de identitetsoplysninger om de reelle ejere (CPR-nummer eller udenlandsk identifikationsnummer, statsborgerskab m.v.), som selskabet skal registrere i Erhvervsstyrelsens it-system, og oplysninger om arten og omfanget af de reelle ejeres rettigheder.

Er alle muligheder udtømte, og er dokumentationen i overensstemmelse med, hvad selskabet burde vide, vil det være et udtryk for fyldestgørende dokumentation. Det indebærer, at selskab kan dokumentere, at de reelle ejere, herunder det reelle ejerskab, er i overensstemmelse med de oplysninger, der er registreret i Erhvervsstyrelsens it-system. Ejes et selskab indirekte af en reel ejer, er dokumentation for selskabets ejer- og kontrolstruktur en del af dokumentationen for, hvordan selskabet er kommet frem til, at den pågældende person er selskabets reelle ejer. Som led heri kan indgå dokumentation for, at selskabet har været i korrespondance med de juridiske personer, som ejer selskabet direkte eller indirekte, med det formål, at identificere den eller de reelle ejere af selskabet. Det kan eksempelvis være et telefonnotat eller en mailkorrespondance. Indhentes oplysninger om ejerforhold hos andre landes registre, kan denne dokumentation (registreringsbevis) også indgå som dokumentation for de indhentede ejer-oplysninger. Har selskabet anmodet rådgivere (danske eller udenlandske) om hjælp til at fremskaffe oplysninger om personer, der betragtes som virksomhedens reelle ejere, indgår dette også i den dokumentation, der skal opbevares. Det er dokumentation af ordregivende karakter, dvs. hvor selskabet foretager en aktiv handling for at identificere dets reelle ejere.

Har selskabet ingen reelle ejere, eller kan selskabet ikke identificere den eller de reelle ejere, er dokumentation herfor ligeledes omfattet. Eftersom selskaber kan variere i størrelse og kompleksitet, kan der være stor forskel på, hvor meget det er nødvendigt for det enkelte selskab at foretage sig, førend alle muligheder for at identificere de reelle ejere er udtømte. Det kan eksempelvis være dokumentation fra selskabets ejerbog, der viser, at ingen fysiske personer ejer mere end 25 pct., under forudsætning af, at ingen personer kan kontrollere selskabet ved hjælp af andre midler.

Har selskabet eksempelvis forsøgt at indhente oplysninger om dets reelle ejere via andre landes registeroplysninger eller ved hjælp af rådgivere (danske såvel som udenlandske), skal dokumentation herfor gemmes uanset, at det ikke har ført til identifikation af selskabets reelle ejere.

Oplysningerne om reelle ejere og deres rettigheder skal være tilstrækkelige, nøjagtige og opdaterede, hvilket Erhvervsstyrelsen kan efterprøve ved kontrol, jf. selskabslovens § 17. Efter denne bestemmelse kan Erhvervsstyrelsen til enhver tid rette henvendelse til anmelder eller selskabet med henblik på at få dokumenteret de registrerede oplysninger.

Revisor har i henhold til gældende ret pligt til at afgive supplerende oplysninger i revisionspåtegningen i selskabets årsrapport om ikke uvæsentlige forhold, som selskabets ledelse kan ifalde strafansvar for, jf. § 7, stk. 2, 2. pkt., i bekendtgørelse nr. 1468 af 12. december 2017 om godkendte revisorers erklæringer. Da bestemmelsen om registrering og opbevaring af oplysninger om reelle ejere foreslås strafbelagt, skal det enkelte selskabs eventuelle revisor derfor også sørge for at påse, at selskabet har opfyldt disse forpligtelser, da manglende registrering af reelle ejere anses for at være et væsentligt forhold. Hvis revisor konstaterer, at selskabet ikke har registreret reelle ejere, herunder eventuelt registreret direktionen som reelle ejere, og ikke har sørget for at forsøge at identificere sådanne reelle ejere eller ikke har opbevaret oplysninger herom, skal revisor afgive supplerende oplysninger i revisionspåtegningen i selskabets årsrapport. Det er således revisors pligt at kontrollere, om selskabet har registreret reelle ejere. Det er derimod ikke revisors pligt at kontrollere rigtigheden af registreringerne og dokumentationen herfor, eller at vurdere om selskabet har foretaget alle rimelige forsøg på at identificere reelle ejere.

Den gældende pligt i selskabslovens § 147, stk. 2, hvorefter revisor skal påse, at ledelsen overholder en række nærmere angivne forpligtelser, vil også omfatte en kontrol af, at selskabet har foretaget den lovpligtige registrering af ejere samt at kontrollere, at selskabet opbevarer den nødvendige dokumentation. Revisors pligt strækker sig alene til at kontrollere ledelsens handlepligt og således ikke til at kontrollere selve registreringen og dokumentationens indhold. Revisors overtrædelse af pligten til at kontrollere ledelsens overholdelse af deres forpligtelser i forhold til reelle ejere kan medføre sanktioner i medfør af revisorloven.

Opmærksomheden henledes på, at revisor fremover bliver omfattet af den indberetningspligt, som foreslås indført i hvidvaskloven som følge af kravet i 5. hvidvaskdirektiv. Indberetningspligten indebærer, at personer og virksomheder, der skal udføre kend-din-kunde procedurer i henhold til hvidvaskloven, bliver forpligtet til at indberette uoverensstemmelser i en virksomheds oplysninger om reelle ejere, som de får kendskab til. Der henvises til § 1, nr. 21, (§ 15 a) i forslag til lov om ændring af lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven) og lov om finansiel virksomhed (Gennemførelse af 5. hvidvaskdirektiv) (L 204).

Med det foreslåede stk. 5 er der ikke tiltænkt materielle ændringer i forhold til den gældende bestemmelse i selskabslovens § 58 a, stk. 2, 2. og 3. pkt., men alene en tydeliggø-

relse af den pligt, der allerede gælder for selskaberne. Pligten tydeliggøres på grund af en anbefaling fra FATF og Global Forum.

Efter den gældende § 58 a, stk. 3, i selskabsloven skal selskabet efter anmodning udlevere oplysninger om selskabets reelle ejere, herunder om selskabets forsøg på at identificere dets reelle ejere, til SØIK. Selskabet skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre offentlige myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Den gældende § 58 a, stk. 3, gennemfører artikel 30, stk. 2, i 4. hvidvaskdirektiv. 5. hvidvaskdirektiv medfører ingen ændringer af artikel 30, stk. 2, i 4. hvidvaskdirektiv.

Det foreslås i *stk. 6*, at kapitalselskaber efter anmodning skal udlevere oplysninger om selskabets reelle ejere, herunder om selskabets forsøg på at identificere dets reelle ejere, til SØIK. Kapitalselskaber skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre kompetente myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Det forudsættes, at myndigheder, som efterspørger oplysninger om reelle ejere, skal bruge disse i forhold til den kompetente myndigheds varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver i henhold til lovgivning, og at der konkret vurderes at være behov for at få oplysningerne. Bestemmelsen medfører, at f.eks. Erhvervsstyrelsen og Skattestyrelsen vil kunne anmode om de pågældende oplysninger. Det forudsættes, at myndighederne alene vil indhente oplysningerne direkte fra de omfattede selskaber i det omfang, at oplysningerne ikke i forvejen er tilgængelige i Erhvervsstyrelsens it-system. Selskabet skal ikke vurdere, om den pågældende myndigheds anmodning om udlevering af oplysningerne er nødvendigt for myndighedens tilsyns- eller kontrolopgaver.

Med det foreslåede stk. 6, sikres det, at SØIK og andre kompetente myndigheder kan indhente oplysninger om reelle ejere, men at der også kan opnås oplysninger om de ikke-registrerede oplysninger, herunder forsøg på at identificere reelle ejere. Pligten til at give oplysninger og dokumentation om forsøg på identifikation af reelle ejere, samt kravet om at registrere oplysninger om reelle ejere i et centralt register, skal sikre, at særligt SØIK og Erhvervsstyrelsen, men også andre kompetente myndigheder, til enhver tid har adgang til aktuelle og opdaterede oplysninger om selskabets reelle ejere.

Med den foreslåede nyaffattelse af stk. 6 er der ikke tiltænkt materielle ændringer i forhold til den gældende retstilstand bortset fra, at ordlyden foreslås ændret fra offentlige myndigheder til kompetente myndigheder således, at også ikke offentlige myndigheder, der har en tilsyns- eller kontrolopgave, er omfattet af bestemmelsen, som f.eks. Advokatrådet.

Der eksisterer ikke i dag en tilstrækkelig klar bestemmelse om, at kompetente myndigheder, herunder SØIK, kan videregive oplysninger om reelle ejere til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og finansielle efterretningstjenester (Financial Intelligence Units – FIU), for nærmere herom henvises til afsnit 2.2 i almindelige bemærkninger.

I 4. hvidvaskdirektivs artikel 30, stk. 7, stilles der imidlertid krav om, at medlemsstaterne sikrer, at kompetente myndigheder og Financial Intelligence Units (FIU'er) rettidigt kan give de oplysninger, der er omhandlet i det foreslåede stk. 1 (indhentning, herunder opdatering, af oplysninger), det foreslåede stk. 3 (registrering af oplysninger) og det foreslåede stk. 5 (opbevaring af dokumentation for oplysningerne) til andre medlemsstaters kompetente myndigheder og FIU'er. Den danske FIU er SØIK. Bestemmelsen affattes på ny i 5. hvidvaskdirektivs artikel 1, nr. 15, litra f (artikel 30, stk. 7). Den eneste ændring, som den nye affattelse medfører er, at oplysningerne kan videregives vederlagsfrit.

Som følge af, at der i Danmark er valgt en registreringsløsning, hvorefter oplysningerne om reelle ejere offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister, har det hidtil været vurderingen, at en sådan hjemmel til videregivelse af oplysninger ikke var påkrævet, eftersom enhver kan tilgå de registrerede oplysninger om reelle ejere.

De oplysninger, som SØIK og andre kompetente myndigheder skal have mulighed for at videregive, omfatter imidlertid også oplysninger, som ikke er tilgængelige i Det Centrale Virksomhedsregister, f.eks. identitetsoplysninger (CPR-nummer eller udenlandsk identifikationsnummer, statsborgerskab m.v.), og oplysninger om ejerforhold, som er indhentet direkte hos selskabet.

På den baggrund foreslås det som noget nyt i *stk. 7*, at SØIK og andre kompetente myndigheder vederlagsfrit kan videregive oplysninger om reelle ejere, der er registreret, jf. det foreslåede stk. 3, eller er indhentet, jf. det foreslåede stk. 6, til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og finansielle efterretningstjenester.

Ved kompetente myndigheder forstås offentlige og ikke offentlige myndigheder, der har en tilsyns- eller kontrolopgave.

Dermed vil der blive indført en klar hjemmel til, at kompetente myndigheder, herunder SØIK, kan videregive oplysninger om ejerforhold til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og FIU'er. De oplysninger, der kan videregives, er oplysninger om et selskabs ejerforhold, som selskabet har indhentet og opbevaret dokumentation om, samt har registreret i Erhvervsstyrelsens it-system. Det indebærer oplysninger om selskabets reelle ejere og oplysninger om selskabets ejer- og kontrolstruktur, som selskabet har undersøgt for at kunne foretage en konkret vurdering af, hvem der er selskabets reelle ejere.

Det fremgår af den gældende § 58 a, stk. 4, i selskabsloven at stk. 1-3 ikke finder anvendelse for selskaber, hvis ejerandele handles på et reguleret marked eller et tilsvarende marked, som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende internationale standarder.

Artikel 3, stk. 6, litra a, i 4. hvidvaskdirektiv indeholder definitionen på reelle ejere i selskaber. Handles et selskabs

ejerandele på et reguleret marked eller et tilsvarende marked har den juridisk person i henhold til den foreslåede definition ikke nogen reel ejer. Den gældende § 58 a, stk. 4, i selskabsloven er i overensstemmelse med 4. hvidvaskdirektiv, jf. artikel 3, stk. 6, litra a, nr. i.

Det foreslås i *stk. 8*, at stk. 1-7 ikke finder anvendelse for kapitalselskaber, hvis ejerandele eller obligationer handles på et reguleret marked eller et tilsvarende marked, som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende internationale standarder.

Dermed foreslås en præcisering af, at bestemmelsen også omfatter obligationer.

Selskaber, hvis ejerandele eller obligationer er optaget til handel på et reguleret marked, er underlagt særlige regler i den finansielle lovgivning, som medfører, at der er passende gennemsigtighed i forhold til oplysninger om ejerskab. Reglerne om registrering af reelle ejere gælder således heller ikke for selskaber, hvis ejerandele eller obligationer er optaget til handel på et marked i et tredjeland, der har regler, som svarer til reglerne på et reguleret marked. Det afgørende er, om der er en passende gennemsigtighed på disse tilsvarende markeder i forhold til EU-ret eller internationale standarder. Begrebet "tilsvarende internationale standarder" følger af 4. hvidvaskdirektiv og skal fortolkes i overensstemmelse hermed.

Det følger desuden af definitionen på en reel ejer, jf. selskabslovens § 5, nr. 26, at der ikke er reelle ejere i selskaber, hvis aktier er optaget til handel på et reguleret marked eller et tilsvarende marked, som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende internationale standarder. Dermed skal daglige ledelse heller ikke registreres som reelle ejere, ligesom der ikke er krav om forsøg på identifikation af reelle ejere, eller udlevering af oplysninger herom.

Det betyder ligeledes, at et selskab, hvis ejerandele er optaget til handel på et reguleret marked, ikke er omfattet af pligten til at indhente og opbevare oplysninger om sine reelle ejere, og vil ikke skulle registrere sin direktion som reelle ejere, da selskabet ikke har reelle ejere. Derimod vil et datterselskab, der er 100 pct. ejet af et selskab, hvis ejerandele er optaget til handel på et reguleret marked, skulle indhente og opbevare oplysninger om sine (dvs. datterselskabets) reelle ejere. Datterselskabet vil dog i dette tilfælde ikke have reelle ejere, og vil skulle registrere sin direktion som reelle ejere.

Der henvises til selskabslovens § 5, nr. 26, og de tilhørende bemærkninger vedrørende definitionen på en reel ejer, jf. Folketingstidende 2015-2016, A, L94 som fremsat, side 34f.

Det følger af den gældende § 58 a, stk. 5, i selskabsloven, at Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om registrering og offentliggørelse af oplysninger efter stk. 1 og 2 i styrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger selskabet skal registrere i styrelsens it-system.

Ændringen af artikel 30 i 4. hvidvaskdirektiv om reelle ejere af selskaber og andre juridiske enheder i medfør af artikel 1, nr. 15, i 5. hvidvaskdirektiv medfører ingen ændringer i minimumskravene til oplysninger om de reelle ejere. Oplysningerne omfatter således fortsat den reelle ejers navn, fødselsmåned- og år, statsborgerskab, bopælsland samt art og omfang af den reelle ejers rettigheder.

5. hvidvaskdirektiv medfører dog en væsentlig ændring i form af kravet om, at oplysningerne om reelle ejere skal være tilgængelige for ethvert medlem af offentligheden.

Eftersom oplysninger om reelle ejere, der registreres hos Erhvervsstyrelsen, allerede i henhold til den gældende ejerregistreringsbekendtgørelse offentliggøres, indebærer bestemmelsen ingen ændring med hensyn til de omfattede virksomheders registreringspligter.

Artikel 1, nr. 15, litra g, i 5. hvidvaskdirektiv, der ændrer artikel 30, stk. 9, i 4. hvidvaskdirektiv, giver endvidere mulighed for, at medlemslandene kan fastsætte regler om, at konkrete oplysninger kan undtages fra offentliggørelse. Dette gælder imidlertid ikke for kredit- og finansieringsinstitutter samt personer og virksomheder omfattet af artikel 2, stk. 1, nr. 3, litra b, i 4. hvidvaskdirektiv, som omhandler "notarer og andre retlige aktører, som er offentligt ansatte".

Artikel 1, nr. 15, litra g, i 5. hvidvaskdirektiv ændrer artikel 30, stk. 10, i 4. hvidvaskdirektiv vedrørende sammenkobling af EU-medlemslandenes registre over reelle ejere. Direktivændringen har til formål at tydeliggøre vigtigheden af sammenkoblingen. Det følger bl.a. af præambelbetragtning 35, at øget offentlig kontrol vil bidrage til at forebygge misbrug af juridiske enheder og juridiske arrangementer, herunder skatteunddragelse, hvorfor det er afgørende, at oplysninger om reelt ejerskab er tilgængelige gennem de nationale registre såvel som registersammenkoblingsløsningen. Bestemmelsen fastsætter, at oplysningerne skal være tilgængelige i mindst 5 år og højst 10 år efter, at selskabet er slettet fra registret.

Registersammenkoblingssystemet – Business Registers Interconnection System (BRIS) er et system der sammenkobler centrale handels- og selskabsregistre i Europa, hvor visse oplysninger om kapitalselskaber har været tilgængelige siden juni 2017.

Det fremgår af præambelbetragtning 25 til Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv (EU) 2017/1132 af 14. juni 2017 om visse aspekter af selskabsretten (kodifikation), at platformen er et instrument til sammenkobling af registre, og at platformen er et centraliseret sæt it-redskaber, der integrerer tjenester og danner en fælles grænseflade, der bruges af alle nationale registre.

Efter artikel 1, nr. 42, i 5. hvidvaskdirektiv, skal sammenkoblingen af oplysninger om reelle ejere via BRIS være gennemført senest den 10. marts 2021.

Det foreslås i *stk. 9*, at Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om oplysningernes registrering, tilgængelighed og offentliggørelse efter stk. 1, 3 og 5, i Erhvervsstyrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger selskabet skal registrere i styrelsens it-system.

I Danmark er virksomhedsoplysninger, herunder oplysninger om fonde, offentligt tilgængelige i Det Centrale Virksomhedsregister. Siden kravet om registrering af legale ejere

for selskaber trådte i kraft den 15. december 2014, og kravet om registrering af reelle ejere trådte i kraft den 23. maj 2017, anses ejer-oplysninger også som en del af virksomhedsoplysningerne, der offentliggøres på CVR.dk.

Ejerregistreringsbekendtgørelsen er udstedt med hjemmel i den gældende § 58 a, stk. 5, i selskabsloven og fastsætter de nærmere krav til oplysninger om ejere af ihændehaveraktier, legale ejere og reelle ejere.

Ejerregistreringsbekendtgørelsen fastsætter, at oplysninger om den eller de reelle ejeres fulde navn, nationalitet, bopæl og bopælsland, art og omfang af den reelle ejers rettigheder og CPR-nummer skal registreres, og hvis den reelle ejer ikke har et CPR-nummer, dokumentation, der sikrer en entydig identifikation af den pågældende, herunder fødselsdato. For personer uden CPR-nummer registreres pasnummer eller nummer fra identitetskort, der kan anvendes ved indrejse i et Schengenland, samt oplysning om fødselsdato og statsborgerskab ved fødslen. Kopi af pas eller nationalt identifikationskort, der kan anvendes ved indrejse i et Schengenland, skal vedlægges registreringen.

Ejerregistreringsbekendtgørelsen fastsætter derudover, at alle oplysninger om reelle ejere, bortset fra fortrolige oplysninger som CPR-numre og lignende, vil være offentligt tilgængelige.

Den 1. februar 2019 blev det muligt at få adressebeskyttelse i Det Centrale Virksomhedsregister i medfør af CVR-loven, hvis en person har adressebeskyttelse i Det Centrale Person Register (CPR).

Hidtil har bopæl omfattet både adresse og bopælsland. Som følge af, at det fremover er muligt at få adressen beskyttet, og det samtidig er et krav, at oplysning om bopælsland skal gøres tilgængelig for offentligheden, vil det være nødvendigt at kunne skille disse oplysninger ad. Bopæl (adresse) omfatter vejnavn, husnr., postnr. og by. Bopælsland er det land, hvorunder adressen hører hjemme.

Hidtil har det været forudsat, at personer med et dansk CPR-nummer har dansk statsborgerskab, hvorfor der alene er krav om, at personer uden dansk CPR-nummer oplyser deres statsborgerskab ved fødslen. Eftersom personer med dansk CPR-nummer kan have et andet statsborgerskab end dansk, vil statsborgerskab for personer med dansk CPR-nummer fremover indgå i oplysningskravene.

Ejerregistreringsbekendtgørelsen vil på baggrund heraf skulle ændres således, at oplysning om både bopæl (adresse), bopælsland og statsborgerskab skal registreres. For personer med dansk CPR-nummer foretages i dag et opslag i CPR-registeret, og der vil blive etableret en løsning, hvor oplysning om statsborgerskab kan indhentes fra CPR-registret. Det er dog forventningen, at oplysningerne fødselsmåned og -år samt statsborgerskab ikke vil blive omfattet af de oplysninger, der offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister.

Det foreslås endvidere, at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om, at konkrete oplysninger kan undtages fra offentliggørelse. Der vil konkret under ekstraordinære omstændigheder kunne fastsættes en undtagelse fra kravet om offentliggørelse af oplysninger om reelt ejerskab, hvis en sådan adgang ville udsætte den reelle ejer for eksempelvis risiko for svig, bortførelse, pengeafpresning, vold eller intimidering.

SØIK og andre kompetente myndigheder vil dog fortsat kunne få adgang til oplysningerne uanset, om oplysningerne måtte være undtaget fra offentliggørelse i Erhvervsstyrelsens it-system.

Ejerregistreringsbekendtgørelsen skal sikre, at dobbeltregistrering så vidt muligt ikke forekommer i forhold til oplysninger, der som følge af andre bestemmelser i selskabsloven, f.eks. legale ejere og ledelse, skal registreres i Erhvervsstyrelsens it-system. Der skal desuden tages højde for, at hvis de oplysninger, der er registreret f.eks. i henhold til selskabslovens § 58 om legale ejere, ikke opfylder oplysningskravet i 5. hvidvaskdirektiv, skal ejerregistreringsbekendtgørelsen udformes, så kun de manglende oplysninger skal registreres.

Det foreslås derfor, at det i ejerregistreringsbekendtgørelsen fastsættes, hvilke oplysninger der er tilgængelige, og hvilke oplysninger der offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister samt hvilke oplysninger, der vil være tilgængelige via BRIS.

Det foreslås, at selskabslovens § 58 a, stk. 3, 5 og 6, strafbelægges efter den foreslåede § 367, stk. 1, i selskabsloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 8.

Til nr. 5 *(§ 58 c)*

Der er i dag ingen lovbestemmelse om, at kapitalselskaber skal forsyne personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendskabsprocedurer, med oplysninger om selskabets ejerforhold.

Hvidvaskloven indeholder regler om, at virksomheder og personer, der er omfattet af loven, i forbindelse med de såkaldte kundekendskabsprocedurer ud fra en risikovurdering, skal klarlægge ejer- og kontrolstruktur for kunder, som ikke er fysiske personer, ligesom virksomhedskundens reelle ejere skal legitimeres. For personer og virksomheder, der skal udføre kundekendskabsprocedurer i medfør af hvidvaskloven, er bl.a. kendskab til deres kundes reelle ejere en forudsætning for etablering af kundeforholdet og efterfølgende for opretholdelsen af kundeforholdet.

Det har således været en forudsætning, at de omfattede virksomheder, fonde og foreninger, medvirker til, at en kundekendskabsprocedure kan gennemføres ved at oplyse om deres ejerforhold, for at kundekendskabsproceduren kan gennemføres.

At der er tale om en egentlig pligt for selskaberne til at give oplysninger om deres ejerforhold, fremgår imidlertid ikke tilstrækkeligt klart.

Artikel 30, stk. 1, 2. pkt., i 4. hvidvaskdirektiv og artikel 1, nr. 15, litra b, som ændrer artikel 30, stk. 4, 2. pkt., i 5. hvidvaskdirektiv fastsætter krav, der vedrører både personer og virksomheder, der er omfattet af hvidvasklovens kundekendskabskrav, og de selskaber, der skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om deres reelle ejere.

4. hvidvaskdirektivs artikel 30, stk. 1, 2. pkt., stiller krav om, at selskaber og andre juridiske enheder, der er omfattet af pligten til at indhente og opbevare oplysninger om reelle ejere, forpligtes til at give oplysninger om deres ejerforhold til personer og virksomheder, der skal udføre kundekendskabsprocedurer.

Efter artikel 1, nr. 15, litra f, i 5. hvidvaskdirektiv, som ændrer artikel 30, stk. 4, 3. pkt., i 4. hvidvaskdirektiv, skal medlemsstaterne sikre, at der træffes de fornødne foranstaltninger til at løse uoverensstemmelserne i tide, og at der i reel ejer-registeret i mellemtiden offentliggøres en meddelelse om den indberettede uoverensstemmelse, såfremt det er hensigtsmæssigt.

Artikel 61, stk. 2, i 4. hvidvaskdirektiv, fastsætter krav til de mekanismer, der skal fremme indberetningen af uoverensstemmelser. Det omfatter bl.a. passende beskyttelse af indberetter og af den virksomhed, fond eller forening, som indberetningen vedrører.

Artikel 1, nr. 15, litra b, i 5. hvidvaskdirektiv, som ændrer artikel 30, stk. 4, 2. pkt., i 4. hvidvaskdirektiv, fastsætter derudover, at de enheder, der er forpligtet til at udføre kundekendskabsprocedurer, skal indberette uoverensstemmelser i selskabers og andre juridiske enheders oplysninger om reelle ejere, der er registreret i reel ejer-registeret, hvis de bliver bekendte hermed. Bestemmelsen foreslås for så vidt angår indberetningspligten gennemført ved en ændring af hvidvaskloven, jf. § 1, nr. 21 (ny § 15 a) i forslag til lov om ændring af lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven) og lov om finansiel virksomhed (Gennemførelse af 5. hvidvaskdirektiv), der fremsættes samtidig med dette lovforslag. Der henvises til lovforslag nr. L 204.

På denne baggrund foreslås det, at der indføres en ny § 58 c, hvori de nærmere bestemmelser fastsættes.

For at skabe klarhed over, hvilke forpligtelser, der gælder i forbindelse med kundekendskabsprocedurer og for at bringe dansk ret i overensstemmelse med 4. hvidvaskdirektivs artikel 30, stk. 1, 2. pkt., foreslås det i *stk. 1*, at kapitalselskaber, der skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om reelle ejere, jf. § 58 a, skal efter anmodning forsyne personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendskabsprocedurer, med oplysninger om selskabets ejerforhold.

Dette indebærer, at kapitalselskaber skal udlevere oplysninger om selskabets reelle ejere på anmodning fra personer og virksomheder, der er omfattet af kundekendskabskravene i hvidvasklovens §§ 10-21, der blandt andet omfatter kendskab til en kundes reelle ejere.

Formålet med kundekendskabsprocedurer er, at de forpligtede enheder skal klarlægge ejer- og kontrolstruktur for kunder, ligesom kundens reelle ejere skal legitimeres. Tilsvarende forpligtes kompetente myndigheder til at indberette uoverensstemmelser i forhold til de registrerede oplysninger om reelle ejere, hvis det ikke griber unødigt ind i myndighedens funktion. Det vil sige, hvor kendskabet til en virksomheds ejerforhold indgår som led i den pågældende myndigheds opgavevaretagelse.

Selskabet er i medfør af selskabslovens § 58 a bl.a. forpligtet til at indhente oplysninger om sine reelle ejere og holde dem opdaterede. Det er de oplysninger, som selskabet indhenter for at kunne identificere den eller de reelle ejere, herunder oplysninger om selskabets ejer- og kontrolstruktur, som selskabet forpligtes til at udlevere. Det omfatter også oplysninger om juridiske personer, bl.a. selskabets legale ejere.

Det foreslås i *stk. 2*, at hvis Erhvervsstyrelsen modtager indberetninger i medfør af hvidvaskloven om uoverensstemmelser i forhold til de registrerede oplysninger om et kapitalselskabs reelle ejere, foretager Erhvervsstyrelsen en undersøgelse af forholdet, jf. selskabslovens § 17, stk. 1, og selskabslovens § 58 a, stk. 6. Det foreslås endvidere, at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte en frist over for kapitalselskabet for forholdets berigtigelse.

Efter den foreslåede bestemmelse i hvidvasklovens § 15 a, jf. § 1, nr. 21, i forslag til lov om ændring af lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven) og lov om finansiel virksomhed (Gennemførelse af 5. hvidvaskdirektiv) (L 204), der fremsættes samtidig med dette lovforslag, er det Erhvervsstyrelsen, der modtager alle indberetninger om uoverensstemmelser fra enheder, der er omfattet af pligten til at udføre kend-din-kunde procedurer, og fra kompetente myndigheder.

Da Erhvervsstyrelsen er ansvarlig myndighed for kapitalselskaber, der skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om deres reelle ejere efter erhvervsfondsloven § 58 a, foreslås det, at det er Erhvervsstyrelsen, der konkret forholder sig til indberetninger om uoverensstemmelser i reel ejeroplysninger for kapitalselskaber. Det indebærer, at der foretages en undersøgelse af forholdet, hvis der modtages en indberetning om uoverensstemmelser i de registrerede oplysninger om et kapitalselskabs reelle ejere i medfør af hvidvaskloven.

Erhvervsstyrelsen sikrer, at indberetninger fordeles til videre foranstaltning til de myndigheder, der har tilsyns- og kontrolkompetencen overfor den pågældende virksomhed, fond eller forening.

Indberetningsløsningen vil blive indrettet således, at der er mekanismer, der kan fremme indberetningen af uoverensstemmelser. Det omfatter bl.a. passende beskyttelse af indberetter og af den virksomhed, fond eller forening, som indberetningen vedrører.

Indberetninger om uoverensstemmelser må forventes at kunne opdeles i tre kategorier:

1) Utilsigtet manglende registrering, f.eks. fordi de juridiske enheder ikke er bekendte med reglerne om registrering af reelle ejere,
2) utilsigtet fejlregistrering, f.eks. fordi de juridiske enheder har misforstået reglerne om registrering af reelle ejere og derfor har registreret forkerte eller mangelfulde oplysninger, og

3) tilsigtet manglende registrering eller tilsigtet fejlregistrering.

Kategori 1 og 2 vurderes ikke at have til formål at sløre det reelle ejerskab, mens det som udgangspunkt må lægges til grund, at tilfælde af kategori 3 tilsigter netop dette.

Erhvervsstyrelsens undersøgelse af forholdet indebærer, at styrelsen har mulighed for at rette henvendelse til selskabets ledelse med henblik på at få afklaret baggrunden for uoverensstemmelsen. Erhvervsstyrelsen kan som led heri i medfør af selskabslovens § 17, stk. 1, forlange, at selskabet udleverer de oplysninger, der efter styrelsens skøn er nødvendige. Hvis der er tale om et selskab, der utilsigtet mangler at registrere reelle ejere, eller som utilsigtet har foretaget en fejlregistrering, må det forventes, at ledelsen på baggrund af henvendelsen og eventuel vejledning fra Erhvervsstyrelsen foretager den fornødne berigtigelse i reel ejer-registeret. Erhvervsstyrelsen vil i forbindelse hermed kunne fastsætte en frist for forholdets berigtigelse.

Foretages berigtigelsen ikke, foreslås det, at såvel en manglende som en mangelfuld registrering af selskabets reelle ejere kan medføre, at selskabet oversendes til tvangsopløsning ved skifteretten. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 6 og 7.

Det foreslås i *stk. 3*, at Erhvervsstyrelsen sideløbende med undersøgelsen, jf. stk. 2, kan offentliggøre en meddelelse om indberetningen i Erhvervsstyrelsens it-system. Det foreslås endvidere, at kapitalselskabet skal have mulighed for at gøre indsigelse mod indberetningen, inden den offentliggøres, medmindre formålet med offentliggørelsen af meddelelsen om indberetning derved forspildes.

Erhvervsstyrelsen vil dermed kunne offentliggøre en meddelelse i reel ejer-registeret om, at der er indberettet uoverensstemmelser i oplysningerne om det pågældende selskabs reelle ejere. Det vil være en kort meddelelse, der oplyser om, at der er indberettet oplysninger om uoverensstemmelser i forhold til de oplysninger om reelle ejere, der offentliggøres i reel ejer-registeret.

Når Erhvervsstyrelsen foretager en vurdering af, om der skal offentliggøres en meddelelse om uoverensstemmelser i forhold til oplysningerne om reelle ejere, skal det sikres, at offentliggørelsen er hensigtsmæssig, og at der er tale om et proportionelt middel, hvor dels hensynet til selskabet må tages i betragtning og dels hensynet til, at der for omverdenen skal være gennemsigtighed i selskabets ejerforhold.

Bestemmelsen forudsættes administreret således, at meddelelsen i overensstemmelse med 5. hvidvaskdirektiv, vil blive offentliggjort sideløbende med, at Erhvervsstyrelsens undersøgelse pågår, hvorfor sagen på tidspunktet for offentliggørelse af meddelelsen typisk ikke vil være undersøgt til bunds endnu.

Erhvervsstyrelsen skal således i det konkrete tilfælde hurtigst muligt efter, at indberetningen er modtaget foretage en vurdering af, om det er hensigtsmæssigt og proportionalt, at en meddelelse om uoverensstemmelsen offentliggøres. Vurderes en uoverensstemmelse som følge af myndighedsvejledning at kunne blive bragt i overensstemmelse med reglerne om reelle ejere, jf. selskabslovens § 58 a, anses det som udgangspunkt ikke for at være hensigtsmæssigt og proportionalt at offentliggøre en meddelelse om uoverensstemmelse i reel ejer-oplysningerne. Er det derimod konstateret, at der er tale om tilsigtet afgivelse af urigtige oplysninger, der har til formål at sløre ejerskabet, dvs. registreringer, der hører til den ovenfornævnte kategori 3, kan en sådan meddelelse om uoverensstemmelse i forhold til de registrerede oplysninger om reelle ejere offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister. I sådanne tilfælde vil Erhvervsstyrelsen underrette SØIK ved en formel indberetning til Hvidvaskssekretariatet, når en fejlregistrering m.v. vurderes at være et tilsigtet forsøg på at skjule det reelle ejerskab.

Det er vigtigt, at indberetning af uoverensstemmelser i reel ejer-oplysninger ikke kan misbruges, f.eks. til at genere det pågældende selskab med en offentlig meddelelse i reel ejer-registeret. For at undgå, at der offentliggøres en meddelelse baseret på urigtige oplysninger, hvilket kan være unødigt skadeligt for selskabet, skal selskabet efter den foreslåede *stk. 3, 2. pkt.*, have mulighed for at udtale sig om indberetningen, før der sker offentliggørelse af en meddelelse om uoverensstemmelse i forhold til reel ejer-oplysningerne, hvis formålet med offentliggørelsen af meddelelsen ikke dermed forspildes. Meddelelsen tjener det formål at gøre opmærksom på, at der er tvivl om forholdene omkring det reelle ejerskab. Som følge af, at reel ejer-oplysninger skal registreres hurtigst muligt, er det derfor forudsat, at undersøgelsen af uoverensstemmelsen tilsvarende skal iværksættes hurtigst muligt, og at der skal fastsættes en relativ kort frist for selskabet til at redegøre for ejerforholdene. I tilfælde, hvor der kan være frygt for, at formålet med meddelelsen forspildes, vil meddelelsen om uoverensstemmelsen imidlertid kunne offentliggøres uden at afvente selskabets bemærkninger.

Når der er afklaring omkring de registrerede oplysninger, vil der hurtigst muligt blive offentliggjort en ny meddelelse, hvori det oplyses, at undersøgelsen af det indberettede forhold er afsluttet samt konklusionen på baggrund af undersøgelsen. Konklusionen kan føre til, at der er foretaget en berigtigelse af oplysningerne om selskabets reelle ejere, eller at der ikke er bemærkninger til de registrerede oplysninger om reelle ejere.

Til nr. 6 *(§ 225, stk. 1, 4. pkt.)*

Efter den gældende bestemmelse i selskabslovens § 225, stk. 1, kan Erhvervsstyrelsen bl.a. anmode skifteretten om at opløse et kapitalselskab, hvis styrelsen ikke rettidigt har modtaget selskabets årsrapport, hvis selskabet ikke har registreret ledelse, eller hvis selskabet ingen legale eller reelle ejere har registreret.

Siden den 1. juli 2018 har det også været muligt for Erhvervsstyrelsen at oversende et kapitalselskab til tvangsopløsning, hvis det konstateres, at selskabet intet har registreret i henhold til selskabslovens § 58 a, der vedrører de reelle ejere, jf. den gældende § 225, stk. 1, nr. 4, i selskabsloven. Det fremgår imidlertid ikke tilstrækkeligt klart, at bestemmelsen vedrører reelle ejere.

Den gældende bestemmelse medfører, at et selskab kan oversendes til tvangsopløsning, hvis der ikke er registreret en eller flere reelle ejere, herunder de registrerede medlemmer af selskabets direktion, i tilfælde af at selskabet ingen reelle ejere har eller ikke kan identificere de reelle ejere.

Det foreslås derfor, at bestemmelsen affattes på ny med henblik på at tydeliggøre, at bestemmelsen vedrører reelle ejere. Der er tale om en sproglig præcisering.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 4,* at Erhvervsstyrelsen kan anmode skifteretten om at opløse et kapitalselskab, om fornødent efter § 226, hvis kapitalselskabet ikke har registreret oplysninger om reelle ejere, eller selskabet har foretaget mangelfuld registrering i henhold til § 58 a.

Efter den foreslåede bestemmelse vil det således fortsat være muligt at sende et kapitalselskab til tvangsopløsning ved skifteretten, hvis selskabet intet har registreret om dets reelle ejere, dvs. at ingen reelle ejere er registreret i henhold til selskabslovens § 58 a.

Hidtil har det betydet, at såfremt et selskab havde registreret mindst en reel ejer, men ikke foretaget fyldestgørende registrering, f.eks. hvis selskabet har mere end en reel ejer, eller hvis oplysningerne om den reelle ejer ikke er korrekt, ville muligheden for tvangsopløsning ikke kunne finde anvendelse. I den situation kunne de eksisterende sanktionsmuligheder i selskabslovens §§ 366-367 alene benyttes, dvs. anmeldelse til politiet med henblik på bødestraf eller administrativ udstedelse af tvangsbøde.

De indledende erfaringer med de registrerede oplysninger om reelle ejere viser imidlertid, at registreringerne er mangelfulde. På baggrund heraf foreslås det, at stk. 1, nr. 4, udvides til også at omfatte muligheden for at oversende et kapitalselskab til tvangsopløsning ved skifteretten som følge af, at selskabet har foretaget en mangelfuld registrering af reelle ejere.

Har et selskab foretaget registrering af en eller flere reelle ejere, og det efterfølgende, f.eks. ved en kontrol, konstateres, at der mangler at blive foretaget registrering af nogle af selskabets reelle ejere, at der mangler oplysninger om arten og omfanget af det reelle ejerskab eller at det ikke er den korrekte person som er registreret som reel ejer, vil der kunne gribes ind over for forholdet med tvangsopløsning. Der kan endvidere være tilfælde, hvor den reelle ejer er registreret med en forkert adresse eller et forkert navn.

Såfremt det vurderes, at der er fejl i de registrerede oplysninger om et selskabs reelle ejere, vil der blive rettet henvendelse til selskabet med henblik på at få rettet. Henvendelsen vil indeholde en beskrivelse af forholdet, der skal berigtiges, og en frist herfor samt oplysning om muligheden for myndighedsvejledning, hvis selskabet har behov herfor. Det bemærkes desuden, at et selskab kan indbringe Erhvervsstyrelsens afgørelse om, at en registrering f.eks. er mangelfuld, for Erhvervsankenævnet i overensstemmelse med selskabslovens § 371.

Formålet er at sikre, at de aktuelle oplysninger fremgår af registret over reelle ejere, og selskabet kontaktes med henblik herpå inden det vurderes nødvendigt at sætte processen for en tvangsopløsning i gang. Muligheden for at oversende et selskab til tvangsopløsning vil være sidste udvej, hvis forholdet ikke berigtiges.

I sager, hvor et kapitalselskab påtænkes oversendt til tvangsopløsning, vil selskabet på samme måde som i de situationer, hvor der i dag er mulighed for at oversende et selskab til tvangsopløsning, få mulighed for at berigtige forholdet. Dvs. selskabet får mulighed for at foretage den manglende registrering af ejerforholdet inden for en nærmere angiven frist, og opbevare dokumentationen herfor, inden sagen oversendes til skifteretten. Selskabet har også, ligesom i dag, mulighed for at anmode om genoptagelse af selskabet efter oversendelsen til skifteretten, jf. selskabslovens § 232.

Bestemmelsen følger de gældende regler i selskabslovens § 225 om oversendelse til tvangsopløsning ved skifteretten, hvorefter der kan fastsættes en frist for berigtigelse, jf. stk. 2, ligesom der er mulighed for genoptagelse af selskabet under en række nærmere angivne betingelser magen til dem, som gælder i dag, jf. selskabslovens § 232.

Det foreslås at bestemmelsen skal gælde både for nye såvel som for eksisterende selskaber, hvor det konstateres, at registreringen af reelle ejere er mangelfuld.

Til nr. 7 *(§ 225, stk. 1)*

Efter den gældende bestemmelse i selskabslovens § 225, stk. 1, kan Erhvervsstyrelsen bl.a. anmode skifteretten om at opløse et kapitalselskab, hvis styrelsen ikke rettidigt har modtaget selskabs årsrapport, hvis selskabet ikke har registreret ledelse, eller ingen reelle ejere har registreret.

Der er i dag ikke muligt for Erhvervsstyrelsen at anmode skifteretten om at opløse et kapitalselskab, hvis kapitalselskabet ikke har opbevaret dokumentation for oplysningerne om selskabets reelle ejere, eller selskabet har opbevaret mangelfuld dokumentation.

Kapitalselskaber er forpligtet til at opbevare den dokumentation, som er indhentet om deres reelle ejere, jf. den foreslåede § 58 a, stk. 5, i lovforslagets § 1, nr. 4. Opbevaringspligten omfatter ethvert forsøg på identifikation, dvs. både når selskabet identificerer deres reelle ejere, når selskabet konstaterer, at det ikke har reelle ejere, og når selskabet ikke kan identificere deres reelle ejere. Der henvises til bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 1, nr. 4.

Oplysningerne om reelle ejere har til formål at sikre gennemsigtighed i ejerforhold, og kapitalselskaber er forpligtet til at stille oplysningerne om deres reelle ejere til rådighed for SØIK og andre offentlige myndigheder, når disse myndigheder anmoder herom. De skal foretage alle rimelige forsøg på at identificere de reelle ejere, og skal til enhver tid kunne dokumentere over for bl.a. SØIK og Erhvervsstyrelsen, hvad de har foretaget sig, samt hvilken identifikation de har foretaget af den reelle ejer.

Det foreslås på den baggrund, at der med den foreslåede *stk. 1, nr. 5,* indføres mulighed for at Erhvervsstyrelsen kan anmode skifteretten om at opløse kapitalselskabet, hvis kapitalselskabet ikke har opbevaret dokumentation for oplys-

ningerne om selskabets reelle ejere, eller selskabet har opbevaret mangelfuld dokumentation i henhold til den foreslåede § 58 a.

Bestemmelsen følger de gældende regler i selskabslovens § 225 om oversendelse til tvangsopløsning ved skifteretten, hvorefter der kan fastsættes frist for berigtigelse, jf. selskabslovens § 225, stk. 2, ligesom der er mulighed for genoptagelse af selskabet under en række nærmere angivne betingelser magen til dem, der gælder i dag, jf. selskabslovens § 232.

Et kapitalselskab kan oversendes til tvangsopløsning, hvis selskabet ingen dokumentation har opbevaret om de indhentede oplysninger om deres reelle ejere eller om forsøg på identificeringen. For at det ikke skal være muligt at omgå opbevaringspligten ved alene at opbevare dele af den lovpligtige dokumentation, foreslås det, at et selskab ligeledes kan oversendes til tvangsopløsning, hvis det konstateres, at den opbevarede dokumentation er mangelfuld.

Der er tale om mangelfuld dokumentation, når et selskab ikke kan dokumentere, at selskabets reelle ejere er den eller de personer, som selskabet har registreret, herunder oplysninger om arten og omfanget af det reelle ejerskab, i Erhvervsstyrelsens it-system.

Derudover vil det være udtryk for manglende dokumentation, hvis et selskab har registreret, at det ikke har reelle ejere eller ikke kan identificere reelle ejere, og selskabet ikke kan dokumentere, at det har udtømt alle rimelige identifikationsmuligheder for at identificere de reelle ejere. I dette tilfælde vil det ikke være tilstrækkeligt at notere, at den formodede reelle ejer ikke ønsker at give sig til kende, da selskabet skal forsøge at benytte alternative identifikationsmetoder til at bekræfte identiteten på den reelle ejer. Der henvises til bemærkningerne til den foreslåede § 58 a, stk. 3, 3. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 4.

Selskabets pligt til løbende at indhente og opdatere oplysninger om reelle ejere omfatter som minimum, hvad selskabet ved eller burde vide. Heri ligger bl.a., at selskabet har pligt til at undersøge og eventuelt opdatere oplysningerne, hvis selskabet bliver bekendt med, at der eventuelt er sket ændringer i selskabets reelle ejere. Eftersom et kapitalselskabs legale ejere har pligt til at give meddelelse til selskabet om betydelige kapitalposter og ændringer i ejerskabet, kan et kapitalselskab som følge heraf blive bekendt med ændringer i selskabets ejerforhold, der også medfører ændringer i forhold til selskabets reelle ejere.

I sager, hvor et kapitalselskab påtænkes oversendt til tvangsopløsning, vil selskabet på samme måde som i de situationer, hvor der i dag er mulighed for at oversende et selskab til tvangsopløsning, få mulighed for at berigtige forholdet, dvs. foretage en fornyet indhentning af oplysninger om deres reelle ejere og opbevare dokumentationen herfor, inden sagen oversendes til skifteretten. Berigtiger selskabet forholdet inden for den angivne frist, vil selskabet ikke blive oversendt til tvangsopløsning. Finder berigtigelse ikke sted, oversendes selskabet til tvangsopløsning. Selskabet har herefter på samme måde som i dag mulighed for at anmode om genoptagelse af selskabet efter oversendelsen til skifteretten, jf. selskabslovens § 232. Det bemærkes desuden, at et selskab kan indbringe Erhvervsstyrelsens afgørelse om, at den opbevarede dokumentation f.eks. er mangelfuld, for Erhvervsankenævnet i overensstemmelse med selskabslovens § 371.

Til nr. 8 *(§ 367, stk. 1, 1. pkt.)*

Efter den gældende strafbestemmelse i selskabslovens § 367, stk. 1, kan overtrædelse af bestemmelserne i selskabslovens § 58 a, stk. 2 og 3, om registrering og videregivelse af oplysninger om reelle ejere straffes med bøde.

5. hvidvaskdirektiv fastsætter krav om, at medlemslandene sikrer, at de forpligtede enheder kan drages til ansvar for overtrædelse af de nationale bestemmelser, således at formålet med direktivet opfyldes mest effektivt.

I lyset heraf og som konsekvens af, at det foreslås, at selskabslovens § 58 a, stk. 2 og 3, ændres til § 58 a, stk. 2, 4 og 5, jf. lovforslagets § 1, nr. 4, foreslås strafbestemmelsen i *stk. 1*, ændret i overensstemmelse hermed.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med de foreslåede muligheder for at tvangsopløse kapitalselskaber, der ikke efterlever reglerne om reelle ejere, jf. den foreslåede § 225, stk. 1, nr. 4 og 5, i lovforslagets § 1, nr. 6 og 7.

Bestemmelsen om bødestraf skal også ses i sammenhæng med, at det siden den 1. juli 2018 ikke har været muligt at registrere stiftelsen af et nyt kapitalselskab uden en samtidig registrering af selskabets reelle ejere, jf. selskabslovens § 58 b, og at det er muligt at anmode skifteretterne om at tvangsopløse et selskab, der intet har registreret om sine reelle ejere, jf. den gældende § 225, stk. 1, nr. 4, i selskabsloven.

Det følger af § 369, stk. 1, i selskabsloven, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter straffelovens 5. kapitel. Det fremgår tillige af § 27, stk. 1, 1. pkt., i straffeloven, at strafansvar for en juridisk person forudsætter, at der inden for dens virksomhed er begået en overtrædelse, der kan tilregnes en eller flere til den juridiske person knyttede personer eller den juridiske person som sådan.

I de tilfælde, hvor de strafbelagte bestemmelser omhandler pligter eller forbud for virksomheden, er de mulige strafsubjekter virksomheden og/eller en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvilket oftest er medlemmer af ledelsen. Udgangspunktet er, at der rejses tiltale mod virksomheden (dvs. den juridiske person) for overtrædelsen, men dette kan kombineres med tiltale mod en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvis en eller flere af disse personer har medvirket forsætligt eller groft uagtsomt til overtrædelsen, og overtrædelsen ikke er af underordnet karakter. Der skal som udgangspunkt ikke rejses tiltale mod underordnede ansatte. Det medfører, at de omfattede virksomheders ledelses manglende overholdelse af pligten til at indhente, opbevare og registrere oplysninger om reelle ejere, herunder eventuelt daglig ledelse, samt en eventuel manglende videregivelse af nærmere oplysninger om forsøg på

identifikation af reelle ejere samt dokumentation, vil kunne straffes med bøde.

Der henvises til bemærkningerne til de foreslåede bestemmelser i lovforslagets § 1, nr. 4.

Til nr. 9 *(§ 367, stk. 4)*

Selskabslovens gældende § 367, stk. 4, fastslår, at der i forskrifter udstedt i medfør af bestemmelser i selskabsloven kan fastsættes straf af bøde.

Efter selskabslovens gældende § 58 a, stk. 5, kan Erhvervsstyrelsen fastsætte nærmere regler om registrering og offentliggørelse af oplysninger om reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger selskabet skal registrere i styrelsens it-system.

Som konsekvens af, at det foreslås, at selskabslovens § 58 a, stk. 5, om registrering af oplysninger om reelle ejere, foreslås ændret til § 58 a, stk. 9, i selskabsloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 4, foreslås strafbestemmelsen i selskabslovens § 367, stk. 4, ændret i overensstemmelse hermed.

De foreslåede bestemmelser i selskabslovens § 58 a, stk. 2, 4 og 5, om registrering af reelle ejere foreslås strafbelagt med bøde. Den foreslåede ændring i selskabslovens § 367, stk. 4, vil medføre, at manglende overholdelse af de nærmere regler om registrering og offentliggørelse af reelle ejere også vil kunne straffes med bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifter, der udstedes i medfør af den foreslåede § 58 a, stk. 9, i selskabsloven.

Til § 2

Til nr. 1 *(fodnoten)*

Der er tale om gennemførelse af EU-ret, hvorfor det foreslås, at der indsættes en EU-note i loven, som henviser til dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018 (5. hvidvaskdirektiv) om ændring af direktiv (EU) 2015/849 (4. hvidvaskdirektiv) om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU, EU-Tidende 2015, nr. L 156, side 43, som delvist gennemføres i dansk ret ved lovforslaget.

De ændringer, der foreslås i dette lovforslag, er bl.a. nødvendiggjort som følge af ændring af artikel 30 i 4. hvidvaskdirektiv, jf. artikel 1, nr. 15, i 5. hvidvaskdirektiv.

Til nr. 2 *(§ 12, stk. 1, nr. 2 og 3)*

Efter den gældende § 23 i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, kan manglende opbevaring og registrering af oplysninger om reelle ejere medføre anmeldelse til politiet med henblik på bødestraf eller administrativ udstedelse af tvangsbøde.

Efter den gældende § 12 i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, kan et kommanditselskab eller et interessentskab slettes af Erhvervsstyrelsens register, hvis 1) virksomheden anmelder, at en af interessenterne henholdsvis komplementarerne ikke længere er kapitalselskaber eller selskaber med en tilsvarende retsform, hvis 2) virksomheden ikke længere har registreret nogen ledelse eller revisor og dette ikke afhjælpes senest ved udløbet af en frist fastsat af Erhvervsstyrelsen, eller 3) hvis ledelsen ikke til Erhvervsstyrelsen har indsendt årsrapport eller undtagelseserklæring i overensstemmelse med årsregnskabslovens regler herom.

Bestemmelsen omfatter kun de kommanditselskaber og interessentskaber, der er registreringspligtige efter § 2, stk. 3, 2. pkt., i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder. Det vil sige interessentskaber og kommanditselskaber, hvori alle interessenterne henholdsvis komplementarerne er 1) aktieselskaber, anpartsselskaber, partnerselskaber (kommanditaktieselskaber) eller selskaber med en tilsvarende retsform eller 2) interessentskaber eller kommanditselskaber, i hvilke alle interessenter henholdsvis komplementarer er omfattet af nr. 1.

Der eksisterer i dag ikke mulighed for at slette et kommanditselskab eller et interessentskab, hvis virksomheden mangler registrering af reelle ejere. Det følger af bekendtgørelse nr. 488 af 18. maj 2017 om registrering og offentliggørelse af oplysninger om ejere i Erhvervsstyrelsen, at ejerforhold for kommanditselskaber omfatter både legale og reelle ejere, og, at ejerforhold for interessentskaber kun omfatter reelle ejere.

Der eksisterer i dag desuden ikke mulighed for at slette et kommanditselskab eller et interessentskab, der ikke opbevarer den lovpligtige dokumentation for identificeringen af deres reelle ejere, herunder forsøg på identificeringen.

Artikel 1, nr. 15, litra a, i 5. hvidvaskdirektiv fastsætter, at medlemsstater skal sikre, at overtrædelser af artikel 30 i 4. hvidvaskdirektiv skal være underlagt effektive, forholdsmæssige og afskrækkende foranstaltninger eller sanktioner.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 2*, at et kommanditselskab eller et interessentskab kan slettes af Erhvervsstyrelsens register, hvis virksomheden ikke har registreret oplysninger om reelle ejere eller virksomheden har foretaget mangelfuld registrering i henhold til § 15 g.

Bestemmelsen medfører således, at et interessentskab eller et kommanditselskab kan slettes fra Erhvervsstyrelsens register, hvis der ikke er registreret oplysninger om reelle ejere, eller hvis virksomheden har foretaget en mangelfuld registrering i henhold til § 15 g i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder.

Manglende registrering vil sige, at der intet er registreret om de reelle ejere. Det omfatter også den situation, at virksomheden ikke har registreret sin daglige ledelse i tilfælde af, at virksomheden ingen reelle ejere har, eller ingen reelle ejere kan identificeres.

Der vil være tale om en mangelfuld registrering, hvis der eksempelvis blot er registreret en reel ejer, men en senere kontrol klarlægger, at der er yderligere reelle ejere, eller at det ikke er den korrekte person som er registreret som reel ejer. Der kan endvidere være tilfælde, hvor den reelle ejer er registreret med en forkert adresse eller et forkert navn.

I relation til kommanditselskaber er det vigtigt at være opmærksom på den specielle struktur virksomhedsformen har,

hvor komplementaren er den fuldt ansvarlige deltager, mens kommanditisterne er de personer, som udøver de traditionelle forvaltningsmæssige og økonomiske rettigheder, såsom stemmeret på generalforsamlingen og modtager udbyttebetalinger i forhold til deres deltagelse i virksomheden.

Kommanditisterne vil i alle tilfælde skulle vurderes i forhold til definitionen af reelle ejere, da deres deltagelse i selskabet nødvendigvis karakteriseres som ejerskab. Hvad angår komplementaren er det et krav, at denne ligeledes tildeles økonomiske og forvaltningsmæssige rettigheder, dog som udgangspunkt ikke på samme vilkår som kommanditisterne. For nærmere herom henvises til § 15 h i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder og tilhørende bemærkninger, jf. Folketingstidende 2015-2016, A, L94 som fremsat, side 45f.

Der må derfor tages højde for kommanditselskabernes specielle struktur, når det vurderes om den lovpligtige dokumentation for identificeringen af deres reelle ejere, herunder forsøg på identificeringen, er fyldestgørende.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 3*, at kommanditselskaber eller interessentskaber kan slettes af Erhvervsstyrelsens register, hvis virksomheden ikke har opbevaret dokumentation for oplysningerne om virksomhedens reelle ejere, eller virksomheden har opbevaret mangelfuld dokumentation i henhold til § 15 g.

For at det ikke skal være muligt at omgå opbevaringspligten ved alene at opbevare dele af den lovpligtige dokumentation foreslås det, at interessentskaber og kommanditselskaber ligeledes kan slettes, hvis det konstateres, at den opbevarede dokumentation er mangelfuld.

Det følger af § 15 g, stk. 5, jf. lovforslagets § 2, nr. 5, at interessentskaber og kommanditselskaber er forpligtet til at opbevare den dokumentation, som er indhentet om deres reelle ejere. Opbevaringspligten omfatter ethvert forsøg på identifikation, dvs. både når virksomheden identificerer deres reelle ejere, når virksomheden konstaterer, at den ikke har reelle ejere, og når virksomheden ikke kan identificere deres reelle ejere. Der henvises til bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse i § 2, nr. 5.

Oplysningerne om reelle ejere har til formål at sikre gennemsigtighed i ejerforhold, og interessentskaber og kommanditselskaber er forpligtet til at stille oplysningerne om deres reelle ejere til rådighed for SØIK og andre offentlige myndigheder, når disse myndigheder anmoder herom. De skal foretage alle rimelige forsøg på at identificere de reelle ejere, og skal til enhver tid kunne dokumentere over for bl.a. SØIK og Erhvervsstyrelsen, hvad de har foretaget sig, samt hvilken identifikation de har foretaget af den reelle ejer.

Der er tale om mangelfuld dokumentation, når interessentskaber og kommanditselskaber ikke kan dokumentere, at deres reelle ejere er den eller de personer, som virksomheden har registreret, herunder oplysninger om arten og omfanget af det reelle ejerskab i Erhvervsstyrelsens it-system.

Derudover vil det være udtryk for manglende dokumentation, hvis et interessentskab eller et kommanditselskab har registreret, at det ikke har reelle ejere eller ikke kan identificere reelle ejere, og virksomheden ikke kan dokumentere, at det har udtømt alle rimelige identifikationsmuligheder for at identificere de reelle ejere. I dette tilfælde vil det ikke være tilstrækkeligt at notere, at den formodede reelle ejer ikke ønsker at give sig til kende, da virksomheden skal forsøge at benytte alternative identifikationsmetoder til at bekræfte identiteten på den reelle ejer. Se hertil bemærkningerne til den foreslåede § 15 g, stk. 3, 3. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 5.

I sager, hvor et interessentskab eller kommanditselskab påtænkes slettet fra Erhvervsstyrelsens register, vil virksomheden på samme måde som i de situationer, hvor der i dag er mulighed for at slette et interessentskab eller kommanditselskab, få mulighed for at berigtige forholdet. Dvs. virksomheden får mulighed for at foretage den manglende registrering af ejerforholdet inden for en nærmere angiven frist, inden virksomheden slettes. Virksomheden har også, ligesom i dag, mulighed for at anmode om genregistrering af virksomheden efter virksomheden er blevet slettet fra Erhvervsstyrelsens register, jf. § 12, stk. 2, i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder. Det bemærkes desuden, at en virksomhed kan indbringe Erhvervsstyrelsens afgørelse om, at f.eks. en registrering eller den opbevarede dokumentation er mangelfuld, for Erhvervsankenævnet i overensstemmelse med § 15 e, stk. 3, i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder.

Den foreslåede bestemmelse gælder både for nye såvel som for eksisterende virksomheder, hvor det konstateres, at registreringen af reelle ejere er mangelfuld.

Til nr. 3 *(§ 15 d, stk. 2, 1. pkt.)*

Ifølge den gældende § 15 d i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, skal navne- og adresseoplysninger på personer, som er registreret i henhold til loven, til enhver tid fremgå af Erhvervsstyrelsens it-system. I henhold til § 15 d, stk. 2, i lov om erhvervsdrivende virksomheder offentliggøres adresseoplysningerne indtil 3 år efter, en person er ophørt med at være aktiv i en virksomhed, som er registreret i Det Centrale Virksomhedsregister.

Reglerne i lov om erhvervsdrivende virksomheder om offentliggørelse af personoplysninger har til formål at sikre gennemsigtighed omkring, hvilke personer, der har eller har haft tilknytninger til virksomheder, som registreres i henhold til loven. Reglerne om offentliggørelse af personoplysninger gør det muligt at identificere de registrerede ved at sammenholde disses navne- og adresseoplysninger, hvilket blandt andet er relevant i tilfælde, hvor der skal gøres et personligt krav gældende mod den registrerede, eller hvor det er nødvendigt at identificere en registreret person i forbindelse med aftaleindgåelse eller lignende på virksomhedens vegne.

Ændringen af artikel 30, stk. 10, i 4. hvidvaskdirektiv, jf. artikel 1, nr. 15, litra g, i 5. hvidvaskdirektiv, indebærer, at oplysningerne om reelle ejere skal være tilgængelig igennem en registersammenkoblingsløsning i mindst 5 år og højst 10 år efter, at virksomheden er blevet slettet fra Erhvervsstyrelsens register.

Det foreslås således i *stk. 2, 1. pkt.*, at oplysning om adresse for personer registreret i henhold til lov om erhvervsdrivende virksomheder offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister, indtil der er forløbet 5 år, efter at personen er ophørt med at være aktiv i en virksomhed, som er registreret i Det Centrale Virksomhedsregister.

For personer med dansk CPR-nummer opdateres navne og adresser i Det Centrale Virksomhedsregister automatisk på baggrund af oplysninger fra Det Centrale Personregister. Såfremt en person har registreret navne- og adressebeskyttelse i Det Centrale Personregister, vil adressen ikke blive offentliggjort i Det Centrale Virksomhedsregister, så længe CPR-beskyttelsen er gældende, medmindre personen anmoder Erhvervsstyrelsen om, at adressebeskyttelsen ikke skal gælde i Det Centrale Virksomhedsregister.

Personer, der ikke har et dansk CPR-nummer, kan anmode Erhvervsstyrelsen om adressebeskyttelse i Det Centrale Virksomhedsregister.

Det bemærkes, at adresse og bopælsland foreslås adskilt, så det teknisk er muligt at offentliggøre bopælsland uden offentliggørelse af adressen, dvs. vejnavn, husnr., postnr. og by, hvis en person har adressebeskyttelse. Grunden hertil er, at bopælsland indgår i de minimumsoplysninger, der skal være tilgængelige om de reelle ejere. For nærmere herom henvises til lovforslagets § 11, nr. 4.

Der er med den foreslåede ændring tale om en ændring, der svarer til de foreslåede ændringer i CVR-loven vedrørende reglerne om opdatering og offentliggørelse af navne- og adresseoplysninger, jf. lovforslagets § 11, nr. 10 og 11.

Til nr. 4 *(§ 15 d, stk. 4)*

Ifølge den gældende bestemmelse i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder § 15 d, stk. 1, skal navne- og adresseoplysninger om personer, som er registreret i henhold til loven, til enhver tid fremgå af Erhvervsstyrelsens it-system.

I henhold til § 15, stk. 4, i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, opdateres navne- og adresseoplysningerne indtil 3 år efter, at en registreret person er ophørt med at være aktiv i en virksomhed, der er registreret i Det Centrale Virksomhedsregister.

Reglerne om offentliggørelse og opdatering af personoplysninger i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder har til formål at sikre gennemsigtighed omkring, hvilke personer der har eller har haft tilknytninger til virksomheder, som registreres i henhold til loven.

Ændringen af artikel 30, stk. 10, i 4. hvidvaskdirektiv, jf. artikel 1, nr. 15, litra g, i 5. hvidvaskdirektiv, indebærer, at oplysningerne om reelle ejere skal være tilgængelig igennem en registersammenkoblingsløsning i mindst 5 år og højst 10 år efter, at virksomheden er blevet slettet fra Erhvervsstyrelsens register.

Det foreslås at nyaffatte *stk. 4* således, at opdatering af personoplysninger omfattet af stk. 1 og 2 for fuldt ansvarlige deltagere, ejere og ledelsesmedlemmer ophører 5 år efter, at den pågældende person ophører med at være aktiv i en virksomhed, som er registreret i Det Centrale Virksomhedsregister.

For personer med dansk CPR-nummer opdateres navne og adresser i Det Centrale Virksomhedsregister automatisk på baggrund af oplysninger fra Det Centrale Personregister. Såfremt en person har registreret navne- og adressebeskyttelse i Det Centrale Personregister, vil adressen ikke blive offentliggjort i Det Centrale Virksomhedsregister, så længe CPR-beskyttelsen er gældende, medmindre personen anmoder Erhvervsstyrelsen om, at adressebeskyttelsen ikke skal gælde i Det Centrale Virksomhedsregister.

Personer, der ikke har et dansk CPR-nummer, kan anmode Erhvervsstyrelsen om adressebeskyttelse i Det Centrale Virksomhedsregister.

Det bemærkes, at adresse og bopælsland foreslås adskilt, så det teknisk er muligt at offentliggøre bopælsland uden offentliggørelse af adressen, dvs. vejnavn, husnr., postnr. og by, hvis en person har adressebeskyttelse. Grunden hertil er, at bopælsland indgår i de minimumsoplysninger, der skal være tilgængelige om de reelle ejere. For nærmere herom henvises til lovforslagets § 11, nr. 4.

Det foreslås samtidig, at bestemmelsen om, at personoplysninger for stiftere ikke opdateres, udgår. Personer, der er stifter af en virksomhed, har ofte også en anden funktion i virksomheden, f.eks. ejer eller ledelsesmedlem, der skal registreres. Det vurderes derfor uhensigtsmæssigt, at personoplysninger for stifter ikke opdateres, da personen samtidig kan være registreret som følge af en anden funktion, der medfører at personoplysningerne skal opdateres. Det bemærkes, at der i dag ikke er krav om registrering af stiftere af en virksomhed, der er registreringspligtig i henhold til lov om visse erhvervsdrivende virksomheder.

Der er med den foreslåede affattelse af § 15 d, stk. 4, tale om en ændring, der svarer til de foreslåede ændringer i CVR-loven vedrørende reglerne om opdatering af navne- og adresseoplysninger, jf. lovforslagets § 11, nr. 11.

Til nr. 5 *(§ 15 g)*

Lov om visse erhvervsdrivende virksomheder § 15 g fastslår, at virksomheder med begrænset ansvar, interessentskaber (I/S) og kommanditselskaber (K/S) skal indhente og opbevare oplysninger om virksomhedens reelle ejere, samt at oplysningerne skal registreres i et centralt register hos Erhvervsstyrelsen.

Bestemmelse gennemfører artikel 30, stk. 1-6 og stk. 9, i 4. hvidvaskdirektiv og medfører, at det bredest mulige spektrum af selskaber og andre juridiske enheder skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om deres reelle ejere, herunder virksomheders ansvar, dvs. andelsselskaber med begrænset ansvar (AMBA), foreninger med begrænset ansvar (FMBA) og selskaber med begrænset ansvar (SMBA) samt interessentskaber (I/S) og kommanditselskaber (K/S).

Lov om visse erhvervsdrivende virksomheder § 15 g finder anvendelse for virksomheder omfattet af loven, bortset fra enkeltmandsvirksomheder, som ikke er juridiske perso-

ner og dermed ikke omfattet af artikel 30 i 4. hvidvaskdirektiv, der alene omfatter selskaber og andre juridiske enheder.

Bestemmelsen finder anvendelse for alle virksomheder med begrænset ansvar, dvs. andelsselskaber med begrænset ansvar (AMBA), foreninger med begrænset ansvar (FMBA) og selskaber med begrænset ansvar (SMBA), interessentskaber (I/S) og kommanditselskaber (K/S), uanset om disse virksomheder er forpligtet til at være registreret i henhold til lov om visse erhvervsdrivende virksomheder eller skattelovgivningen. Hvis virksomheden ikke er forpligtet til at være registreret i henhold til lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, eller skattelovgivningen følger det af § 11 a i lov om Det Centrale Virksomhedsregister, at virksomheden skal lade sig registrere med henblik på at kunne registrere oplysninger om sine reelle ejere.

Der er på nuværende tidspunkt i henhold til lov om visse erhvervsdrivende virksomheder § 5, stk. 2, fastsat nærmere regler ved bekendtgørelse nr. 1022 af 11. oktober 2006 om undtagelse af visse virksomheder fra lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, hvorefter en række erhvervsdrivende virksomheder er helt eller delvis undtaget fra loven.

Erhvervsdrivende virksomheder med begrænset ansvar, som er omfattet af lov om byfornyelse og udvikling af byer, lov om fonde og visse foreninger eller lov om indkøbsforeninger for mindre jordbrugere er helt undtaget fra loven, jf. bekendtgørelsens § 1. Lov om fonde og visse foreninger fastsætter dog bestemmelser om registrering af reelle ejere.

Lov om visse erhvervsdrivende virksomheder giver mulighed for, at en virksomhed eller særlige typer af virksomheder helt eller delvist kan undtages fra loven. Bekendtgørelse om undtagelse af visse virksomheder fra lov om visse erhvervsdrivende virksomheder fastsætter, hvilke særlige typer af virksomheder, der er helt eller delvist undtaget. Erhvervsdrivende virksomheder med begrænset ansvar, som Fiskeridirektoratet har anerkendt i henhold til markedsordningen for fiskerivarer og akvakulturprodukter, jf. Rfo 104/2000, eller som er omfattet af lov om varmeforsyning, lov om elforsyning eller lov om vandforsyning, hvis virksomhedernes årsregnskaber og vedtægter samtidig er offentligt tilgængelige er delvist undtaget fra loven, bortset fra lovens §§ §§1-7, § 15 g, § 15 h, § 22 og § 23. Bekendtgørelsen blev ændret ved ændringsbekendtgørelse nr. 290 af 18 maj 2017 således, at erhvervsdrivende virksomheder, der er delvist undtaget fra loven, dog er omfattet af reel ejer-bestemmelserne.

Artikel 1, nr. 15, i 5. hvidvaskdirektiv ændrer artikel 30 om reelle ejere i selskaber og andre juridiske enheder. Der er tale om et ændringsdirektiv, hvor dele af artikel 30 er affattet på ny. Dog er artikel 30, stk. 1, 2. pkt., stk. 2, 3 og 8, i 4. hvidvaskdirektiver fortsat gældende. 5. hvidvaskdirektiv medfører, at artikel 30, stk. 1, første afsnit nyaffattes samt tilføjes et nyt stykke og stk. 4-7, 9 og 10 nyaffattes.

Ændringerne indebærer ingen ændringer i de eksisterende krav, men alene nye krav. Disse nye krav omfatter ejerens pligt til at forsyne virksomheden med ejer-oplysninger og mekanismer til sikring af, at oplysningerne om reelle ejere er opdaterede og aktuelle, herunder bl.a. en undersøgelsespligt for virksomhederne.

Det følger af den gældende § 15 g, stk. 1, 1. pkt., i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, at virksomheden skal indhente oplysninger om virksomhedens reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Det gældende stk. 1, 1. pkt., gennemfører artikel 30, stk. 1, 1. pkt., i 4. hvidvaskdirektiv. Ændringen af artikel 30, stk. 1, 1. pkt., i 5. hvidvaskdirektiv medfører ingen materielle ændringer i forhold til 4. hvidvaskdirektiv, idet der alene er tale om en præcisering af, at bestemmelsen omfatter selskaber og andre juridiske enheder *etableret* på et EU-medlemslands område. Det vil sige juridiske personer (selskaber, fonde og foreninger), der kan stiftes i henhold til dansk lovgivning.

Det foreslås i *stk. 1*, at virksomheder skal indhente oplysninger om selskabets reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Pligten for virksomheder med begrænset ansvar, interessentskaber og kommanditselskaber til at indhente oplysninger om virksomhedens reelle ejere, herunder de reelle ejeres rettigheder, indebærer konkret, at virksomheden skal identificere de reelle ejere, herunder foretage de nødvendige tiltag i forhold til at fastlægge identiteten af de reelle ejere. Pligten omfatter som minimum, hvad virksomheden ved eller burde vide. Heri ligger bl.a., at virksomheden har pligt til at undersøge og eventuelt opdatere oplysningerne, hvis virksomheden bliver bekendt med, at der eventuelt er sket ændringer i oplysningerne om virksomhedens reelle ejere. For at finde frem til, hvem der er virksomhedens reelle ejere, vil det være nødvendigt at fastlægge virksomhedens ejer- og kontrolstruktur.

Reelle ejere af virksomheder med begrænset ansvar, interessentskaber og kommanditselskaber, jf. definitionen på reelle ejere i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder § 15 h, vil være fysiske personer, som direkte eller indirekte besidder eller har kontrol over en tilstrækkelig andel af kapitalandelene eller stemmerettighederne i et selskab eller på anden måde har kontrol. En besiddelse på mere end 25 pct. vil være en indikation på reelt ejerskab, jf. artikel 3, stk. 6, litra a, i), i 4. hvidvaskdirektiv. Dette udelukker dog ikke, at en anden fysisk person reelt har kontrol med virksomheden. Er der tale om, at en fysisk person har ejerskab, og en anden har kontrol, skal begge betragtes som reelle ejere. Er der tale om en juridisk person, som besidder ejerandele, er det de fysiske personer bagved, der eventuelt skal betragtes som reelle ejere, hvis definitionen på at være en reel ejer er opfyldt. Det er både danske og udenlandske personer, der kan være reelle ejere af virksomheden. Ligesom undersøgelsen af ejer og kontrolstrukturen også omfatter både danske og udenlandske virksomheder m.v., hvis de indgår heri.

Der henvises til bemærkningerne til lov om visse erhvervsdrivende virksomheder § 15 h, jf. Folketingstidende 2015-2016, A, L94, som fremsat, side 45f.

Virksomhederne er i henhold til den foreslåede bestemmelse forpligtet til at foretage de fornødne undersøgelser

med henblik på at konstatere, hvem der reelt ejer eller kontrollerer virksomheden. Udgangspunktet er, at alle virksomheder har reelle ejere.

Virksomheden skal, ud over at indhente oplysninger, herunder identitetsoplysninger på de reelle ejere, også kende de reelle ejeres rettigheder. Det medfører, at virksomheden skal have kendskab til arten og omfanget af den reelle ejers rettigheder, herunder oplysninger om den enkelte persons konkrete ejerbesiddelse, og om der er tale om direkte ejerskab, eller indirekte ejerskab via andre selskaber, virksomheder eller lignende, samt om der eventuelt er tale om opdeling af stemmerettigheder. Det skal desuden være oplyst, om der er tale om ejerskab via pantsætning, aftale eller på anden måde, herunder hvem der er berettiget til at udøve stemmerettigheder på ejerens vegne.

Endvidere skal der indhentes oplysninger, hvis der består kontrol ved hjælp af andre midler end de ovenfor nævnte. Denne form for kontrollerende indflydelse kan eksempelvis være en person, der besidder en ret til at udpege flertallet af personer til selskabets ledelsesorganer, en person, der i vedtægterne besidder retten til at godkende virksomhedens årsrapport i forhold til udbyttebetalinger eller en person, der med sin ejerbesiddelse selvstændigt kan gennemføre eller nedlægge veto til en vedtægtsændring. Virksomheden skal aktivt sørge for at indhente oplysninger herom.

Med indførelsen af kravet om, at virksomheder med begrænset ansvar, interessentskaber og kommanditselskaber skal indhente, opbevare, herunder i fornødent omfang opdatere oplysningerne, og registrere oplysninger om reelle ejere, blev virksomhederne omfattet af *kend-dig-selv* (know your self) procedurer, hvor virksomheden skal klarlægge sin egen ejer- og kontrolstruktur.

Virksomheder med begrænset ansvar, interessentskaber og kommanditselskaber skal således indhente de oplysninger, der er nødvendige for at kunne vurdere, hvem der er virksomhedens reelle ejere, herunder for at kunne dokumentere, hvad de har foretaget sig for at identificere de reelle ejere, både når det fører til identifikation af de reelle ejere, men også hvis de reelle ejere ikke kan identificeres. Herudover omfatter oplysningerne identitetsoplysninger om den reelle ejer (CPR-nummer eller udenlandsk identifikationsnummer, statsborgerskab m.v.) og oplysninger om arten og omfanget af den reelle ejers rettigheder, som selskabet skal registrere i Erhvervsstyrelsens it-system.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til selskabslovens § 58 a, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 4.

Med det foreslåede stk. 1 er der ikke tiltænkt materielle ændringer. Pligten til at kontrollere og i fornødent omfang opdatere oplysningerne om virksomhedens reelle ejere foreslås tydeliggjort i det foreslåede stk. 4.

Efter gældende ret er kommanditselskaber, der skal registreres efter loven, forpligtet til at meddele selskabet oplysninger om deres ejerskab og ændringer heri, jf. § 15 f i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder. Legale ejere har således en handlepligt over for kommanditselskabet. Der eksisterer ikke i dag en tilsvarende bestemmelse for reelle ejere.

En virksomhed med begrænset ansvar, et interessentskab og et kommanditselskab kan således i dag rette henvendelse til direkte og indirekte ejere af virksomheden, dvs. i de forskellige led i virksomhedens ejerstruktur, med henblik på at indhente oplysninger om ejerforhold, men ejere er ikke forpligtet til at give oplysningerne.

Efter artikel 1, nr. 1, litra a, ii), i 5. hvidvaskdirektiv, der ændrer artikel 30, stk. 1, i 4. hvidvaskdirektiv, stilles der krav om, at reelle ejere af selskaber eller andre juridiske enheder skal forsyne den pågældende enhed med alle oplysninger om deres ejerskab, der er nødvendige for, at selskabet eller den anden juridiske enhed kan opfylde forpligtelsen med hensyn til at indhente og opbevare oplysninger om deres reelle ejere, herunder de reelle ejeres rettigheder.

Eftersom virksomhederne på baggrund af deres ejer- og kontrolstruktur skal foretage en konkret vurdering af, hvem der er virksomhedens reelle ejere, kan oplysninger om ejerforhold hos virksomhedens direkte såvel som indirekte ejere være nødvendige at indhente. Det vil derfor være relevant, at alle ejere i virksomhedens ejer- og kontrolstruktur medvirker til, at virksomheden får de nødvendige oplysninger for på den baggrund at kunne vurdere, hvem der er virksomhedens reelle ejere, jf. definitionen i lovens § 15 h.

Det foreslås derfor i *stk. 2*, at enhver, der direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer virksomheden, skal efter virksomhedens anmodning forsyne virksomheden med de oplysninger om ejerforholdet, der er nødvendige for virksomhedens identifikation af reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Dermed vil alle virksomhedens ejere – fysiske såvel som juridiske personer – efter virksomhedens anmodning skulle forsyne virksomheden med alle de oplysninger, som virksomheden er forpligtet til at indhente efter stk. 1.

Det indebærer, at virksomhedens ejere på virksomhedens forespørgsel skal give virksomheden alle de oplysninger, som virksomheden har brug for, med henblik på at indhente og opbevare oplysninger om reelle ejere og foretage en registrering i reel ejer-registeret i overensstemmelse med reglerne om registrering af reelle ejere i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder samt ejerregistreringsbekendtgørelsen. Der er alene tale om en pligt til at medvirke til, at virksomheden kan indhente, opbevare og registrere de nødvendige oplysninger. Oplysningerne skal gives efter anmodning fra virksomheden, hvis virksomheden ikke allerede er i besiddelse heraf. Der er derimod ikke tale om en handlepligt, hvor ejere af egen drift skal rette henvendelse til virksomheden med oplysningerne. Der er således ikke tale om en meddelelsespligt, som kendes fra reglerne om legale ejere, hvor legale ejere skal give meddelelse til et kommanditselskab om betydelige poster ejerandele.

Ejerne skal give oplysninger om ejerskab, som de har kendskab til. Oplysningerne omfatter ejerforhold i både nedadgående og opadgående retning. Er ejeren en fysisk person, vil det alene være i nedadgående retning, dvs. oplysning om

hvem personen er ejer af. Er ejeren en juridisk person, er det både i nedadgående og opadgående retning, dvs. i forhold til ejerens ejerandele i virksomheden og i forhold til, hvem ejeren er ejet af, dvs. ejerens eventuelle legale og reelle ejere. Fonde har ikke ejere i traditionel forstand og vil derfor alene kunne give oplysninger i nedadgående retning. Er ejeren en trust eller et lignende juridisk arrangement, afhænger det af, om trustens eller det lignende juridiske arrangements personkreds (stifter, forvalter, evt. protektor og begunstigede) er fysiske eller juridiske personer.

De oplysninger, som de reelle ejere forpligtes til at give til virksomheden, er oplysninger om selve det reelle ejerskab og om de grundlæggende identifikationsoplysninger (navn, CPR-nummer m.v.).

Efter den gældende § 15 g, stk. 2, 1. pkt., i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder skal virksomheder med begrænset ansvar, interessentskaber og kommanditselskaber registrere oplysninger samt ændringer til de registrerede oplysninger om deres reelle ejere hurtigst muligt. Efter den gældende § 15 g, stk. 1, 2. pkt., i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder skal de registrerede medlemmer af daglige ledelse optages som reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system, hvis virksomheden ingen reelle ejere har, eller hvis selskabets reelle ejere ikke kan identificeres. Er virksomheden ikke forpligtet til at registre ledelse, jf. § 11, stk. 1, skal virksomheden efter den gældende § 15 g, stk. 1, 3. pkt., registrere en ledelse, når reglen i § 15 g, stk. 1, 2. pkt., finder anvendelse.

Der er ikke i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder fastsat regler om konkret ledelsesstruktur svarende til f.eks. reglerne i selskabsloven. Der er således ikke krav om en særlig ledelsesform i disse virksomheder, men det fremgår af lovens § 11, stk. 1, at der skal være en ledelse, som skal registreres. Der kan dog reelt være tale om en bestyrelse, en direktion eller noget tredje. Hvis der kun er ét ledelsesorgan, vil dette være den daglige ledelse. Er der flere ledelsesorganer, vil det bero på en konkret vurdering, hvor direktionen er daglig ledelse i forhold til en eventuel bestyrelse, som forestår den overordnede ledelse. Hvis der er flere medlemmer af den daglige ledelse, skal samtlige medlemmer registreres.

I henhold til den gældende § 2, stk. 3, 1. pkt., i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder finder lovens bestemmelser ikke anvendelse på interessentskaber og kommanditselskaber, bortset fra lovens kapitel 1 om anvendelsesområde og definitioner, lovens kapitel 2 om navn og prokura og lovens kapitel 7 om straf samt bestemmelserne i §§ 15f – 15 h om ejerforhold. Desuden gælder en række yderligere bestemmelser om bl.a. registrering, hvis samtlige interessenter eller komplementarer er kapitalselskaber, jf. den gældende § 2, stk. 3, 2. pkt.

Bestemmelserne gennemfører 4. hvidvaskdirektivs artikel 30, stk. 3, om, at oplysningerne om reelle ejere skal registreres i et centralt register, og 4. hvidvaskdirektivs artikel 3, stk. 6, litra a, ii), om, at ledelsen skal anses for reelle ejere, hvis selskabet ingen reelle ejere har, eller hvis selskabets reelle ejere ikke kan identificeres. Det er fundet hensigtsmæssigt at registrere direktionen i dette tilfælde i en dansk sammenhæng, idet artikel 3, stk. 12, i 4. hvidvaskdirektiv, definerer "senior management", som personer, som har kendskab til den pågældende virksomheds risiko for at blive indraget i hvidvask eller terrorfinansiering, og som kan træffe de nødvendige beslutninger i relation til dette.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.*, at virksomheder skal registrere oplysninger om virksomhedens reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder, i Erhvervsstyrelsens it-system hurtigst muligt efter, at virksomheden er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer.

Bestemmelsen om, at registrering skal ske hurtigst muligt, betyder, at virksomheden ikke uden særlig anerkendelsesværdig grund kan vente flere dage med at foretage registreringen af dens reelle ejere. Registreringen skal således foretages uden ugrundet ophold for at sikre registrets aktualitet.

Det foreslås endvidere *i stk. 3, 2. pkt.*, at enhver ændring af de oplysninger, som er registreret om de reelle ejere, skal registreres hurtigst muligt efter, at virksomheden er blevet bekendt med ændringen.

Ændringerne omfatter både ændringer som følge af, at en ny person anses for at være reel ejer, eller hvis en person ophører med at være reel ejer samt ændringer i en allerede registreret reel ejers identitetsoplysninger og i arten og omfanget af rettighederne.

Det foreslås i *stk. 3, 3. pkt.*, at medlemmerne af virksomhedens daglige ledelse, jf. § 11, stk. 1, i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, skal betragtes og registreres som reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system, hvis virksomheden efter at have udtømt alle muligheder for identifikation herefter ingen reelle ejere har, eller ingen reelle ejere kan identificeres.

Udgangspunktet er, at alle virksomheder har reelle ejere. At virksomheden har udtømt alle muligheder for at identificere de reelle ejere, afhænger af en konkret vurdering. Vurderingen kan bl.a. tage højde for virksomhedens størrelse, ejer- og kontrolstruktur, om virksomhedens direkte og indirekte ejere er udenlandske personer eller virksomheder samt andre relevante forhold, som har indvirkning på virksomhedens mulighed for at identificere de reelle ejere. F.eks. vil mulighederne for identifikation som udgangspunkt ikke anses som udtømt, hvis virksomheden alene har sendt en e-mail til en formodet reel ejer, som efterfølgende ikke er blevet besvaret. Alternative identifikationsmetoder bør så fald tages i brug. F.eks. bør relevante oplysninger indhentes fra danske og udenlandske registre, når det er muligt. Herudover bør der rykkes for svar evt. flere gange, foretages telefonopkald, hvis et telefonnummer forefindes, og hvis der er tale om en ejer, som er en juridisk person, kan der tages direkte kontakt til ledelsesmedlemmer såvel som til den juridiske persons via de officielle kontaktinformationer. Herudover kan ejerbøger for virksomheden eller virksomhedens ejer, hvis denne er en juridisk person, anvendes i forbindelse med identifikation. Ligeledes kan oplysninger i årsrapporter benyttes som led i identifikationen.

Der kan dog være konkrete tilfælde, hvor det i henhold til definitionen på en reel ejer konstateres, at en virksomhed ik-

ke har reelle ejere eller, at de reelle ejere ikke kan identificeres. Den daglige ledelse kan alene betragtes og registreres som reelle ejere, når alle muligheder for at identificere virksomhedens reelle ejere er udtømte. Dette stemmer overens med den gældende § 11, stk. 1, nr. 3, i hvidvaskloven, hvorefter disse personer også skal legitimeres som reelle ejere i forbindelse med kundekendskabs procedurer i henhold til denne lov.

Det er den daglige ledelse i den enkelte virksomhed, der skal registreres som reelle ejere. Hvis der er flere direktører, skal samtlige personer registreres som reelle ejere. Er der tale om en koncern, er hvert enkelt virksomhed selvstændigt forpligtede. Har ingen af virksomhederne i koncernen reelle ejere, f.eks. som følge af, at modervirksomheden er optaget til handel på et reguleret marked, er det hver enkelt virksomheds daglige ledelse, der skal registreres som reelle ejere. Har kun visse virksomheder i koncernen ingen reelle ejere, vil kun de pågældende virksomheder skulle registrere deres egen daglige ledelse som reelle ejere, mens de øvrige virksomheder, der har identificeret reelle ejere, vil skulle registrere de pågældende reelle ejere, herunder ejernes rettigheder.

Skal virksomhedens daglige ledelse f.eks. registreres som reelle ejere, vil dette skulle ske hurtigst muligt efter, at virksomheden har konstateret, at det ingen reelle ejere har, eller ingen af de reelle ejere kan identificeres.

Det foreslås i *stk. 3, 4. pkt.*, at hvis virksomheden ikke forpligtet til at registrere ledelse, jf. § 11, stk. 1, skal medlemmer af virksomhedens daglige ledelse registreres, når reglen i 3. pkt. finder anvendelse.

Da den daglige ledelse skal optages som reelle ejere, hvis der ikke kan identificeres fysiske personer, som i øvrigt kan betegnes som reelle ejere, vil virksomhedens faktiske ledelse i givet fald skulle registreres som reelle ejere. Dette gælder således, uanset om den pågældende virksomhed i øvrigt ikke er forpligtet til at være registreret i henhold til loven.

De omhandlede interessentskaber og kommanditselskaber, som ikke er pligtige til at lade sig registrere i Erhvervsstyrelsens it-system, kan eventuelt være registrerede i henhold til skatteretlige regler, hvor de kan have modtaget et CVR-nummer. Der vil også kunne være foretaget en frivillig registrering af virksomheden i henhold til lov om Det Centrale Virksomhedsregister (CVR-loven), hvor virksomheden kan være tildelt et CVR-nummer. I begge tilfælde vil registrering af reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system kunne foretages på det eksisterende CVR-nummer. Hvis de omhandlede virksomheder derimod ikke er lovpligtigt eller frivilligt registrerede, er de forpligtet til at lade virksomheden registrere iht. CVR-lovens § 11 a. Grunden hertil er, at der skal ske registrering af virksomheden med de nødvendige oplysninger til at identificere selve den juridiske person, hvis reelle ejere skal registreres.

Med den foreslåede nyaffattelse af stk. 3, der viderefører § 15 g, stk. 2, 1. pkt., og selskabslovens § 15 g, stk. 1, 2. pkt. og 3. pkt., er der ikke tiltænkt materielle ændringer.

Præciseringen af ordlyden i stk. 3, der i forhold til den gældende § 15 g, stk. 1, 2. pkt., i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder tydeliggør, at alle selskaber som udgangspunkt har reelle ejere, foreslås som følge af at FATF og Global Forum netop har påpeget dette.

Virksomheder med begrænset ansvar, interessentskaber og kommanditselskaber har efter gældende praksis en pligt til at undersøge, om der er ændringer til de registrerede oplysninger om reelle ejere, mindst én gang årligt. Der eksisterer ikke i dag en pligt til at fremlægge resultatet af den årlige undersøgelse for selskabets ledelse.

Med ændring af artikel 30, stk. 4, jf. artikel 1, nr. 15, litra b, i 5. hvidvaskdirektiv, fastsættes krav om, at EU-medlemsstaterne indfører mekanismer, der skal sikre, at de oplysninger, der registreres om selskabets reelle ejere, er passende, nøjagtige og aktuelle.

Det foreslås derfor i *stk. 4, 1. pkt.*, at virksomheder mindst en gang årligt skal undersøge, om der er ændringer til virksomhedens registrerede oplysninger om de reelle ejere.

Hvis virksomhedens forhold tilsiger det, vil virksomheden fortsat skulle foretage mere end en årlig undersøgelse af ejer- og kontrolforholdene. Virksomheder skal kunne dokumentere, at de relevante undersøgelser er foretaget, jf. bemærkningerne til stk. 5 nedenfor.

Oplysningerne om reelle ejere vil skulle opdateres i det tilfælde, at der er sket ændringer i allerede registrerede oplysninger. Det kan eventuelt være ændringer i arten og omfanget af en reel ejers rettigheder, herunder forøgelse af ejerandele, ændring i stemmer, indgåelse eller ophør af aftale eller lignende forhold.

For at sikre, at undersøgelsen, jf. det foreslåede stk. 4, 1. pkt., udføres, foreslås det i *stk. 4, 2. pkt.*, at resultaterne af den årlige undersøgelse skal fremlægges på det møde, hvor ledelsen godkender udarbejdelsen af virksomhedens årsrapport eller tilsvarende. Det er ledelsens ansvar, at årsrapporten aflægges, og det er generalforsamlingen, der godkender årsrapporten. Ledelsen skal dog forud for afholdelsen af generalforsamlingen være nået til enighed om årsrapporten, som fremlægges til generalforsamlingens godkendelse.

Formålet med fremlæggelsen af resultatet er at sikre, at virksomheden mindst 1 gang årligt tager stilling til, om de allerede registrerede oplysninger fortsat er korrekte, eller om der er sket ændringer i oplysningerne om virksomhedens reelle ejere, der medfører, at de registrerede oplysninger skal ændres hurtigst muligt.

For mange virksomheder forventes ændringer i virksomhedens ejer- og kontrolstruktur ikke at forekomme særligt ofte, og allerede registrerede oplysninger vil fortsat være de aktuelle oplysninger flere år efter, at registreringen er foretaget.

For virksomheder, hvor der ikke er sket ændringer, der medfører, at de allerede registrerede oplysninger skal ændres, vil resultatet af den årlige undersøgelse således være, at de allerede registrerede oplysninger fortsat er nøjagtige og aktuelle.

For virksomheder, der i forbindelse med den årlige undersøgelse bliver bekendt med ændringer, der medfører, at de registrerede reel ejer-oplysninger skal ændres, vil resultatet være, at virksomheden skal foretage registrering af de ændrede oplysninger i Erhvervsstyrelsens it-system hurtigst muligt efter, at virksomheden er blevet bekendt med ændringerne. Registreringen skal ikke afvente undersøgelsens fremlæggelse for det centrale ledelsesorgan.

Efter den gældende § 15 g, stk. 2, 2. pkt. og 3. pkt., i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder skal virksomheden opbevare oplysninger om dens reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Virksomheden skal endvidere opbevare oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Pligten til opbevaring af dokumentation for forsøg på identifikation af reelle ejere følger af definitionen på reelle ejere i 4. hvidvaskdirektiv, jf. direktivets artikel 3, stk. 6, litra a, nr. ii. Det fremgår af bestemmelsen, at de omfattede enheder skal opbevare oplysninger om de foranstaltninger, som de har truffet med henblik på at identificere reelle ejere.

Det foreslås i *stk. 5,* at virksomheder skal opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om dens reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Det foreslås endvidere, at virksomheder skal opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Virksomhedens pligt til løbende at indhente og opdatere oplysninger om reelle ejere omfatter som minimum, hvad virksomheden ved eller burde vide. Heri ligger bl.a., at virksomheden har pligt til at undersøge og eventuelt opdatere oplysningerne, hvis virksomheden bliver bekendt med, at der eventuelt er sket ændringer i oplysninger om virksomhedens reelle ejere.

Det skal til enhver tid kunne dokumenteres, hvad virksomheden har gjort for at identificere sine reelle ejere. Kommer virksomheden frem til, at den ikke har reelle ejere, eller at virksomhedens reelle ejere ikke kan identificeres, skal dokumentation for, hvad virksomheden har gjort i sit forsøg på at identificere reelle ejere, ligeledes opbevares.

Den registrerede ledelse skal sikre, at virksomheden opbevarer dokumentation for de oplysninger, som virksomheden har indhentet om sine reelle ejere, samt for alle identifikationsforsøg, dvs. dokumentation for, hvad virksomheden har foretaget sig for at identificere de reelle ejere, både når det fører til identifikation af de reelle ejere, men også hvis reelle ejere ikke kan identificeres.

Ophører virksomheden skal den senest registrerede ledelse sikre, at oplysningerne om og dokumentationen for undersøgelse af den eller de reelle ejere kan fremskaffes 5 år efter ejerskabets ophør eller gennemførelsen af identifikationen.

De oplysninger, som virksomheden er forpligtet til at opbevare, omfatter de identitetsoplysninger om de reelle ejere (CPR-nummer eller udenlandsk identifikationsnummer, statsborgerskab m.v.), som selskabet skal registrere i Erhvervsstyrelsens it-system, og oplysninger om arten og omfanget af de reelle ejeres rettigheder.

Er alle muligheder udtømte, og er dokumentationen i overensstemmelse med, hvad virksomheden burde vide, vil det være et udtryk for fyldestgørende dokumentation. Det indebærer, at en virksomhed kan dokumentere, at de reelle ejere, herunder det reelle ejerskab, er i overensstemmelse med de oplysninger, der er registreret i Erhvervsstyrelsens it-system. Ejes en virksomheden indirekte af en reel ejer, er dokumentation for virksomhedens ejer- og kontrolstruktur en del af dokumentationen for, hvordan virksomheden er kommet frem til, at den pågældende person er virksomhedens reelle ejer. Som led heri kan indgå dokumentation for, at virksomheden har været i korrespondance med de juridiske personer, som ejer virksomheden direkte eller indirekte, med det formål, at identificere den eller de reelle ejere af virksomheden. Det kan eksempelvis være et telefonnotat eller en mailkorrespondance. Indhentes oplysninger om ejerforhold hos andre landes registrere, kan denne dokumentation (registreringsbevis) også indgå som dokumentation for de indhentede ejer-oplysninger. Har virksomheden anmodet rådgivere (danske eller udenlandske) om hjælp til at fremskaffe oplysninger om personer, der betragtes som virksomhedens reelle ejere, indgår dette også i den dokumentation, der skal opbevares. Det er dokumentation af ordregivende karakter, dvs. hvor virksomheden foretager en aktiv handling for at identificere dens reelle ejere.

Har virksomheden ingen reelle ejere, eller kan virksomheden ikke identificere den eller de reelle ejere, er dokumentation herfor ligeledes omfattet. Eftersom virksomheder kan variere i størrelse og kompleksitet, kan der være stor forskel på, hvor meget det er nødvendigt for den enkelte virksomhed at foretage sig, førend alle muligheder for at identificere de reelle ejere er udtømte. Det kan eksempelvis være dokumentation fra virksomhedens deltagerfortegnelse, der viser, at ingen fysiske personer ejer mere end 25 pct., under forudsætning af, at ingen personer kan kontrollere virksomheden ved hjælp af andre midler.

Har virksomheden eksempelvis forsøgt at indhente oplysninger om dens reelle ejere via andre landes registeroplysninger eller ved hjælp af rådgivere (danske såvel som udenlandske), skal dokumentation herfor gemmes uanset, at det ikke har ført til identifikation af virksomhedens reelle ejere.

Oplysningerne om reelle ejere og deres rettigheder skal være tilstrækkelige, nøjagtige og opdaterede, hvilket Erhvervsstyrelsen kan efterprøve ved kontrol, jf. § 15 c i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder. Efter denne bestemmelse kan Erhvervsstyrelsen til enhver tid rette henvendelse til anmelder eller virksomheden med henblik på at få dokumenteret de registrerede oplysninger.

Revisor har i henhold til gældende ret pligt til at afgive supplerende oplysninger i revisionspåtegningen i virksomhedens årsrapport om ikke uvæsentlige forhold, som virksomhedens ledelse kan ifalde strafansvar for, jf. § 7, stk. 2, 2. pkt., i bekendtgørelse nr. 1468 af 12. december 2017 om godkendte revisorers erklæringer. Da bestemmelsen om registrering og opbevaring af oplysninger om reelle ejere foreslås strafbelagt, skal den enkelte virksomheds eventuelle revisor derfor også sørge for at påse, at virksomheden har op-

fyldt disse forpligtelser, da manglende registrering af reelle ejere anses for at være et væsentligt forhold. Hvis revisor konstaterer, at virksomheden ikke har registreret reelle ejere, herunder eventuelt registreret den daglige ledelse som reelle ejere, og ikke har sørget for at forsøge at identificere sådanne reelle ejere eller ikke har opbevaret oplysninger herom, skal revisor afgive supplerende oplysninger i revisionspåtegningen i virksomhedens årsrapport. Det er således revisors pligt at kontrollere, om virksomheden har registreret reelle ejere. Det er derimod ikke revisors pligt at kontrollere rigtigheden af registreringerne og dokumentationen herfor, eller at vurdere om virksomheden har foretaget alle rimelige forsøg på at identificere reelle ejere.

Den gældende pligt i selskabslovens § 147, stk. 2, hvorefter revisor skal påse, at ledelsen overholder en række nærmere angivne forpligtelser, vil også omfatte en kontrol af, at virksomheden har foretaget den lovpligtige registrering af ejere samt at kontrollere, at virksomheden opbevarer den nødvendige dokumentation. Revisors pligt strækker sig alene til at kontrollere ledelsens handlepligt og således ikke til at kontrollere selve registreringen og dokumentationens indhold. Revisors overtrædelse af pligten til at kontrollere ledelsens overholdelse af deres forpligtelser i forhold til reelle ejere kan medføre sanktioner i medfør af revisorloven.

Opmærksomheden henledes på, at revisor fremover bliver omfattet af den indberetningspligt, som foreslås indført i hvidvaskloven som følge af kravet i 5. hvidvaskdirektiv. Indberetningspligten indebærer, at personer og virksomheder, der skal udføre kundekendskabsprocedurer i henhold til hvidvaskloven, bliver forpligtet til at indberette uoverensstemmelser i en virksomheds oplysninger om reelle ejere, som de får kendskab til. Der henvises til § 15 a, jf. § 1, nr. 21, i forslag til lov om ændring af lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven) og lov om finansiel virksomhed (Gennemførelse af 5. hvidvaskdirektiv) L 204, der fremsættes samtidig med dette lovforslag.

Med det foreslåede stk. 5 er der ikke tiltænkt materielle ændringer i forhold til den gældende bestemmelse i § 15 g, stk. 2, 2. og 3. pkt., i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, men alene en tydeliggørelse af den pligt, der allerede gælder for virksomhederne. Pligten tydeliggøres på grund af en anbefaling fra FATF og Global Forum.

Efter den gældende § 15 g, stk. 3, i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder skal virksomheden efter anmodning udlevere oplysninger om virksomhedens reelle ejere, herunder om virksomhedens forsøg på at identificere dens reelle ejere, til SØIK. Virksomheden skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre offentlige myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Den gældende § 15 g, stk. 3, gennemfører artikel 30, stk. 2, i 4. hvidvaskdirektiv. 5. hvidvaskdirektiv medfører ingen ændringer af artikel 30, stk. 2, i 4. hvidvaskdirektiv.

Det foreslås i *stk. 6*, at virksomheder efter anmodning skal udlevere oplysninger om virksomhedens reelle ejere, herunder om virksomhedens forsøg på at identificere dens reelle ejere, til SØIK. Virksomheder skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre kompetente myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Det forudsættes, at myndigheder, som efterspørger oplysninger om reelle ejere, skal bruge disse i forhold til den kompetente myndigheds varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver i henhold til lovgivning, og at der konkret vurderes at være behov for at få oplysningerne. Bestemmelsen medfører, at f.eks. Erhvervsstyrelsen og Skattestyrelsen vil kunne anmode om de pågældende oplysninger. Det forudsættes, at myndighederne alene vil indhente oplysningerne direkte fra de omfattede virksomheder i det omfang, at oplysningerne ikke i forvejen er tilgængelige i Erhvervsstyrelsens it-system. Virksomheden skal ikke vurdere, om den pågældende myndigheds anmodning om udlevering af oplysningerne er nødvendig for myndighedens tilsyns- eller kontrolopgaver.

Med det foreslåede stk. 6, sikres det, at SØIK og andre kompetente myndigheder kan indhente oplysninger om reelle ejere, men at der også kan opnås oplysninger om de ikke-registrerede oplysninger, herunder forsøg på at identificere reelle ejere. Pligten til at give oplysninger og dokumentation om forsøg på identifikation af reelle ejere, samt kravet om at registrere oplysninger om reelle ejere i et centralt register, skal sikre, at særligt SØIK og Erhvervsstyrelsen, men også andre kompetente myndigheder, til enhver tid har adgang til aktuelle og opdaterede oplysninger om virksomhedens reelle ejere.

Med den foreslåede nyaffattelse af stk. 6 er der ikke tiltænkt materielle ændringer i forhold til den gældende retstilstand bortset fra, at ordlyden foreslås ændret fra offentlige myndigheder til kompetente myndigheder således, at også Advokatrådet er omfattet af bestemmelsen.

Der eksisterer ikke i dag en tilstrækkelig klar bestemmelse om, at kompetente myndigheder, herunder SØIK, kan videregive oplysninger om reelle ejere til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og finansielle efterretningstjenester (Financial Intelligence Units – FIU), for nærmere herom henvises til afsnit 2.2 i almindelige bemærkninger.

I 4. hvidvaskdirektivs artikel 30, stk. 7, stilles der imidlertid krav om, at medlemsstaterne sikrer, at kompetente myndigheder og Financial Intelligence Units (FIU'er) rettidigt kan give de oplysninger, der er omhandlet i det foreslåede stk. 1 (indhentning, herunder opdatering, af oplysninger), det foreslåede stk. 3 (registrering af oplysninger) og det foreslåede stk. 5 (opbevaring af dokumentation for oplysningerne), til andre medlemsstaters kompetente myndigheder og FIU'er. Den danske FIU er SØIK. Artikel 30, stk. 7, affattes på ny, jf. artikel 1, nr. 15, litra f i 5. hvidvaskdirektiv. Den eneste ændring, som den nye affattelse medfører, er, at oplysningerne kan videregives vederlagsfrit.

Som følge af, at der i Danmark er valgt en registreringsløsning, hvorefter oplysningerne om reelle ejere offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister, har det hidtil været vurderingen, at en sådan hjemmel til videregivelse af oplysninger ikke var påkrævet, eftersom enhver kan tilgå de registrerede oplysninger om reelle ejere.

De oplysninger, som SØIK og andre kompetente myndigheder skal have mulighed for at videregive, omfatter imidlertid også oplysninger, som ikke er tilgængelige i Det Centrale Virksomhedsregister, f.eks. identitetsoplysninger (CPR-nummer eller udenlandsk identifikationsnummer, statsborgerskab m.v.), og oplysninger om ejerforhold, som er indhentet direkte hos selskabet.

På den baggrund foreslås det i *stk. 7*, at SØIK og andre kompetente myndigheder vederlagsfrit kan videregive oplysninger om reelle ejere, der er registreret, jf. det foreslåede stk. 3, eller er indhentet, jf. det foreslåede stk. 6, til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og finansielle efterretningstjenester.

Dermed vil der blive indført en klar hjemmel til, at kompetente myndigheder, herunder SØIK, kan videregive oplysninger om ejerforhold til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og FIU'er. De oplysninger, der kan videregives, er oplysninger om en virksomheds ejerforhold, som virksomheden har indhentet og opbevarer dokumentation om, samt har registreret i Erhvervsstyrelsens it-system. Det indebærer oplysninger om virksomhedens reelle ejere og oplysninger om virksomhedens ejer- og kontrolstruktur, som virksomheden har undersøgt for at kunne foretage en konkret vurdering af, hvem der er virksomhedens reelle ejere.

Det fremgår af den gældende § 15 g, stk. 4, i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, at stk. 1-3 ikke finder anvendelse for virksomheder, hvis ejerandele handles på et reguleret marked eller et tilsvarende marked, som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende internationale standarder.

Artikel 3, stk. 6, litra a, i 4. hvidvaskdirektiv indeholder definitionen på reelle ejere for selskaber. Handles en virksomheds ejerandele på et reguleret marked eller et tilsvarende marked har den juridisk person i henhold til den foreslåede definition ikke nogen reel ejer. Den gældende § 15 g, stk. 4, i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder er i overensstemmelse med 4. hvidvaskdirektiv, jf. artikel 3, stk. 6, litra a, nr. i.

Det foreslås i *stk. 8*, at stk. 1-7 ikke finder anvendelse for virksomheder, hvis ejerandele eller obligationer handles på et reguleret marked eller et tilsvarende marked, som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende internationale standarder.

Dermed foreslås en præcisering af, at bestemmelsen også omfatter obligationer.

Virksomheder, hvis ejerandele eller obligationer er optaget til handel på et reguleret marked, er underlagt særlige regler i den finansielle lovgivning, som medfører, at der er passende gennemsigtighed i forhold til oplysninger om ejerskab. Reglerne om registrering af reelle ejere gælder således heller ikke for virksomheder, hvis ejerandele eller obligationer er optaget til handel på et marked i et tredjeland, der har regler, som svarer til reglerne på et reguleret marked. Det afgørende er, om der er en passende gennemsigtighed på disse tilsvarende markeder i forhold til EU-ret eller internationale standarder. Begrebet "tilsvarende internationale standarder" følger af 4. hvidvaskdirektiv og skal fortolkes i overensstemmelse hermed.

Det følger desuden af definitionen på en reel ejer, jf. § 15 h i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, at der ikke er reelle ejere i virksomheder, hvis ejerandele er optaget til handel på et reguleret marked eller et tilsvarende marked, som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende internationale standarder. Dermed skal den daglige ledelse heller ikke registreres som reelle ejere, ligesom der ikke er krav om forsøg på identifikation af reelle ejere, eller udlevering af oplysninger herom.

Det betyder ligeledes, at en virksomhed, hvis ejerandele er optaget til handel på et reguleret marked, ikke er omfattet af pligten til at indhente og opbevare oplysninger om sine reelle ejere, og vil ikke skulle registrere sin direktion som reelle ejere, da virksomheden ikke har reelle ejere. Derimod vil en dattervirksomhed, der er 100 pct. ejet af en virksomhed, hvis ejerandele er optaget til handel på et reguleret marked, skulle indhente og opbevare oplysninger om sine (dvs. dattervirksomhedens) reelle ejere. Dattervirksomheden vil dog i dette tilfælde ikke have reelle ejere, og vil skulle registrere sin ledelse som reelle ejere.

Der henvises til § 15 h i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder og de tilhørende bemærkninger vedrørende definitionen på en reel ejer, jf. Folketingstidende 2015-2016, A, L94 som fremsat, side 34f.

Det følger af den gældende § 15 g, stk. 5, i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, at Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om registrering og offentliggørelse af oplysninger efter stk. 1 og 2 i styrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger virksomheden skal registrere i styrelsens it-system.

Ændringen af artikel 30 i 4. hvidvaskdirektiv om reelle ejere af selskaber og andre juridiske enheder, jf. artikel 1, nr. 15, i 5. hvidvaskdirektiv, medfører ingen ændringer i minimumskravene til oplysninger om de reelle ejere. Oplysningerne omfatter således fortsat den reelle ejers navn, fødselsmåned- og år, statsborgerskab, bopælsland samt art og omfang af den reelle ejers rettigheder.

5. hvidvaskdirektiv medfører dog en væsentlig ændring i form af kravet om, at oplysningerne om reelle ejere skal være tilgængelige for ethvert medlem af offentligheden.

Eftersom oplysninger om reelle ejere, der registreres hos Erhvervsstyrelsen, allerede i henhold til den gældende ejerregistreringsbekendtgørelse offentliggøres, indebærer bestemmelsen ingen ændring med hensyn til de omfattede virksomheders registreringspligter.

Artikel 1, nr. 15, litra g, i 5. hvidvaskdirektiv, der ændrer artikel 30, stk. 9, i 4. hvidvaskdirektiv, giver endvidere mulighed for, at medlemslandene kan fastsætte regler om, at

konkrete oplysninger kan undtages fra offentliggørelse. Dette gælder imidlertid ikke for kredit- og finansieringsinstitutter samt personer og virksomheder omfattet af artikel 2, stk. 1, nr. 3, litra b, i 4. hvidvaskdirektiv, som omhandler "notarer og andre retlige aktører, som er offentligt ansatte".

Artikel 1, nr. 15, litra g, i 5. hvidvaskdirektiv ændrer artikel 30, stk. 10, i 4. hvidvaskdirektiv vedrørende sammenkobling af EU-medlemslandenes registre over reelle ejere. Direktivændringen har til formål at tydeliggøre vigtigheden af sammenkoblingen. Det følger bl.a. af præambelbetragtning 35, at øget offentlig kontrol vil bidrage til at forebygge misbrug af juridiske enheder og juridiske arrangementer, herunder skatteunddragelse, hvorfor det er afgørende, at oplysninger om reelt ejerskab er tilgængelige gennem de nationale registre såvel som registersammenkoblingsløsningen. Bestemmelsen fastsætter, at oplysningerne skal være tilgængelige i mindst 5 år og højst 10 år efter, at selskabet er slettet fra registret.

Registersammenkoblingssystemet – Business Registers Interconnection System (BRIS) er et system der sammenkobler de centrale handels- og selskabsregistre i Europa, hvor visse oplysninger om kapitalselskaber har været tilgængelige siden juni 2017.

Det fremgår af præambelbetragtning 25 til Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv (EU) 2017/1132 af 14. juni 2017 om visse aspekter af selskabsretten (kodifikation), at platformen er et instrument til sammenkobling af registre, og at platformen er et centraliseret sæt it-redskaber, der integrerer tjenester og danner en fælles grænseflade, der bruges af alle nationale registre.

Efter artikel 1, nr. 42, i 5. hvidvaskdirektiv, skal sammenkoblingen af oplysninger om reelle ejere via BRIS være gennemført senest den 10. marts 2021.

Det foreslås i *stk. 9, at* Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om oplysningernes registrering, tilgængelighed og offentliggørelse efter stk. 1, 3 og 5, i Erhvervsstyrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger selskabet skal registrere i styrelsens it-system.

I Danmark er virksomhedsoplysninger, herunder oplysninger om fonde, offentligt tilgængelige i Det Centrale Virksomhedsregister. Siden kravet om registrering af legale ejere for selskaber trådte i kraft den 15. december 2014, og kravet om registrering af reelle ejere for en bred kreds af virksomheder, fonde og visse foreninger trådte i kraft den 23. maj 2017, anses ejer-oplysninger også som en del af virksomhedsoplysningerne, der offentliggøres på CVR.dk.

Ejerregistreringsbekendtgørelsen er udstedt med hjemmel i den gældende § 15 g, stk. 5, i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder og fastsætter de nærmere krav til oplysninger om ejere af ihændehaveraktier, legale ejere og reelle ejere.

Ejerregistreringsbekendtgørelsen fastsætter, at oplysninger om den eller de reelle ejeres fulde navn, nationalitet, bopæl og bopælsland, art og omfang af den reelle ejers rettigheder og CPR-nummer skal registreres, og hvis den reelle ejer ikke har et CPR-nummer, dokumentation, der sikrer en entydig identifikation af den pågældende, herunder fødselsdato. For personer uden CPR-nummer registreres pasnummer eller nummer fra identitetskort, der kan anvendes ved indrejse i et Schengenland, samt oplysning om fødselsdato og statsborgerskab ved fødslen. Kopi af pas eller nationalt identifikationskort, der kan anvendes ved indrejse i et Schengenland, skal vedlægges registreringen.

Ejerregistreringsbekendtgørelsen fastsætter derudover at alle oplysninger om reelle ejere, bortset fra fortrolige oplysninger som CPR-numre og lignende, vil være offentligt tilgængelige.

Den 1. februar 2019 blev det muligt at få adressebeskyttelse i Det Centrale Virksomhedsregister i medfør af CVR-loven, hvis en person har adressebeskyttelse i Det Centrale Person Register (CPR).

Hidtil har bopæl omfattet både adresse og bopælsland. Som følge af, at det fremover er muligt at få adressen beskyttet, og det samtidig er et krav, at oplysning om bopælsland skal gøres tilgængelig for offentligheden, vil det være nødvendigt at kunne skille disse oplysninger ad. Bopæl (adresse) omfatter vejnavn, husnr., postnr. og by. Bopælsland er det land, hvorunder adressen hører hjemme.

Hidtil har det været forudsat, at personer med et dansk CPR-nummer har dansk statsborgerskab, hvorfor der alene er krav om, at personer uden dansk CPR-nummer oplyser deres statsborgerskab ved fødslen. Eftersom personer med dansk CPR-nummer kan have et andet statsborgerskab end dansk, vil statsborgerskab for personer med dansk CPR-nummer fremover indgå i oplysningskravene.

Ejerregistreringsbekendtgørelsen vil på baggrund heraf skulle ændres således, at oplysning om både bopæl (adresse), bopælsland og statsborgerskab skal registreres. For personer med dansk CPR-nummer foretages i dag et opslag i CPR-registeret, og der vil blive etableret en løsning, hvor oplysning om statsborgerskab kan indhentes fra CPR-registret. Det er dog forventningen, at oplysningerne fødselsmåned og -år samt statsborgerskab ikke vil blive omfattet af de oplysninger, der offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister.

Det foreslås endvidere, at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om, at konkrete oplysninger kan undtages fra offentliggørelse. Der vil konkret under ekstraordinære omstændigheder kunne fastsættes en undtagelse fra kravet om offentliggørelse af oplysninger om reelt ejerskab, hvis en sådan adgang ville udsætte den reelle ejer for eksempelvis risiko for svig, bortførelse, pengeafpresning, vold eller intimidering.

SØIK og andre kompetente offentlige myndigheder vil dog fortsat kunne få adgang til oplysningerne uanset, om oplysningerne måtte være undtaget fra offentliggørelse i Erhvervsstyrelsens it-system.

Ejerregistreringsbekendtgørelsen skal sikre, at dobbeltregistrering så vidt muligt ikke forekommer i forhold til oplysninger, der som følge af andre bestemmelser i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, f.eks. legale ejere og ledelse, skal registreres i Erhvervsstyrelsens it-system. Der skal

desuden tages højde for, at hvis de oplysninger, der er registreret f.eks. i henhold til § 15 f i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder om legale ejere, ikke opfylder oplysningskravet i 5. hvidvaskdirektiv, skal ejerregistreringsbekendtgørelsen udformes, så kun de manglende oplysninger skal registreres.

Det foreslås derfor, at det i ejerregistreringsbekendtgørelsen fastsættes, hvilke oplysninger der er tilgængelige, og hvilke oplysninger der offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister samt hvilke oplysninger, der vil være tilgængelige via BRIS.

Det foreslås, at § 15 g, stk. 3, 5 og 6, i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, strafbelægges efter den foreslåede § 23, stk. 1, 1. pkt., i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, jf. lovforslagets § 2, nr. 9. Der henvises til bemærkninger herom nedenfor.

Til nr. 6 *(§ 15 j)*

Der er i dag ingen lovbestemmelse om, at virksomheder med begrænset ansvar, interessentskaber eller kommanditselskaber skal forsyne personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendskabsprocedurer, med oplysninger om virksomhedens ejerforhold.

Hvidvaskloven indeholder regler om, at virksomheder og personer, der er omfattet af loven, i forbindelse med de såkaldte kundekendskabsprocedurer ud fra en risikovurdering, skal klarlægge ejer- og kontrolstruktur for kunder, som ikke er fysiske personer, ligesom virksomhedskundens reelle ejere skal legitimeres. For personer og virksomheder, der skal udføre kundekendskabsprocedurer i medfør af hvidvaskloven, er bl.a. kendskab til deres kundes reelle ejere en forudsætning for etablering af kundeforholdet og efterfølgende for opretholdelsen af kundeforholdet.

Det har således været en forudsætning, at de omfattede virksomheder, fonde og foreninger, medvirker til, at en kundekendskabsprocedure kan gennemføres ved at oplyse om deres ejerforhold, for at kundekendskabsproceduren kan gennemføres.

At der er tale om en egentlig pligt for virksomhederne til at give oplysninger om deres ejerforhold, fremgår imidlertid ikke tilstrækkeligt klart.

Artikel 30, stk. 1, 2. pkt., i 4. hvidvaskdirektiv og artikel 1, nr. 15, litra b, i 5. hvidvaskdirektiv, som der nyaffatter artikel 30, stk. 4, fastsætter krav, der vedrører både personer og virksomheder, der er omfattet af hvidvasklovens kundekendskabskrav, og de virksomheder, der skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om deres reelle ejere.

4. hvidvaskdirektiv artikel 30, stk. 1, 2. pkt., stiller krav om, at selskaber og andre juridiske enheder omfattet af pligten til at indhente og opbevare oplysninger om reelle ejere forpligtes til at give oplysninger om deres ejerforhold. Oplysningerne skal gives til personer og virksomheder, der skal udføre kundekendskabsprocedurer.

Efter artikel 1, nr. 15, litra f, som ændrer i artikel 30, stk. 4, 3. pkt., i 5. hvidvaskdirektiv, hvorefter medlemsstaterne skal sikre, at der træffes de fornødne foranstaltninger til at løse uoverensstemmelserne i tide, og at der i reel ejer-registeret i mellemtiden offentliggøres en meddelelse om den indberettede uoverensstemmelse, såfremt det er hensigtsmæssigt.

Artikel 61, stk. 2, i 4. hvidvaskdirektiv, fastsætter krav til de mekanismer, der skal fremme indberetningen af uoverensstemmelser. Det omfatter bl.a. passende beskyttelse af indberetter og af den virksomhed, fond eller forening, som indberetningen vedrører.

Artikel 1, nr. 15, litra b, i 5. hvidvaskdirektiv, som ændrer artikel 30, stk. 4, 2. pkt., i 4. hvidvaskdirektiv, fastsætter derudover, at de enheder, der er forpligtet til at udføre kundekendskabsprocedurer, skal indberette uoverensstemmelser i selskabers og andre juridiske enheders oplysninger om reelle ejere, der er registreret i Erhvervsstyrelsens it-system, hvis de bliver bekendte hermed. Bestemmelsen foreslås for så vidt angår indberetningspligten gennemført ved en ændring af hvidvaskloven, jf. § 1 nr. 21 (ny § 15 a) i forslag til lov om ændring af lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven) og lov om finansiel virksomhed (Gennemførelse af 5. hvidvaskdirektiv), der fremsættes samtidig med dette lovforslag. Der henvises til lovforslag nr. L 204.

På denne baggrund foreslås det, at der indføres en ny § 58 c, hvori de nærmere bestemmelser fastsættes.

For at skabe klarhed over, hvilke forpligtelser, der gælder i forbindelse med kundekendskabsprocedurer og for at bringe dansk ret i overensstemmelse med 4. hvidvaskdirektivs artikel 30, stk. 1, 2. pkt., foreslås det i *stk. 1*, at virksomheder, der skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om reelle ejere, jf. § 58 a, skal efter anmodning forsyne personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendskabsprocedurer, med oplysninger om selskabets ejerforhold.

Dette indebærer, at virksomheden skal udlevere oplysninger om dens reelle ejere på anmodning fra personer og virksomheder, der er omfattet af kundekendskabskravene i hvidvasklovens §§ 10-21, der blandt andet omfatter kendskab til en kundes reelle ejere.

Formålet med kundekendskabsprocedurer er, at de forpligtede enheder skal klarlægge ejer- og kontrolstruktur for kunder, ligesom kundens reelle ejere skal legitimeres. Tilsvarende forpligtes kompetente myndigheder til at indberette uoverensstemmelser i forhold til de registrerede oplysninger om reelle ejere, hvis det ikke griber unødigt ind i myndighedens funktion. Det vil sige, hvor kendskabet til en virksomheds ejerforhold indgår som led i den pågældende myndigheds opgavevaretagelse.

Virksomheden er i medfør af § 15 g i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder bl.a. forpligtet til at indhente oplysninger om sine reelle ejere og holde dem opdaterede. Det er de oplysninger, som virksomheden indhenter for at kunne identificere den eller de reelle ejere, herunder oplysninger om virksomhedens ejer- og kontrolstruktur, som virksomheden forpligtes til at udlevere. Det omfatter også oplys-

ninger om juridiske personer, bl.a. virksomhedens legale ejere.

Det foreslås i *stk. 2*, at hvis Erhvervsstyrelsen modtager indberetninger i medfør af hvidvaskloven om uoverensstemmelser i forhold til de registrerede oplysninger om en virksomheds reelle ejere, foretager Erhvervsstyrelsen en undersøgelse af forholdet, jf. § 15 c, stk. 1, og § 15 g, stk. 6, i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder. Det foreslås endvidere, at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte en frist over for virksomheden for forholdets berigtigelse.

Efter den foreslåede bestemmelse i hvidvasklovens § 15 a, jf. § 1, nr. 21, i forslag til lov om ændring af lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven) og lov om finansiel virksomhed (Gennemførelse af 5. hvidvaskdirektiv), der fremsættes samtidig med dette lovforslag, er det Erhvervsstyrelsen, der modtager alle indberetninger om uoverensstemmelser fra enheder, der er omfattet af pligten til at udføre kend-din-kunde procedurer, og fra kompetente myndigheder. Der henvises til lovforslag nr. L 204.

Da Erhvervsstyrelsen er ansvarlig myndighed for virksomheder med begrænset ansvar, interessentskaber og kommanditselskaber, der skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om deres reelle ejere efter § 15 g, i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, foreslås det, at det er Erhvervsstyrelsen, der konkret forholder sig til indberetninger om uoverensstemmelser i reel ejer-oplysninger for virksomheder med begrænset ansvar, interessentskaber og kommanditselskaber. Det indebærer, at der foretages en undersøgelse af forholdet, hvis der modtages en indberetning om uoverensstemmelser i de registrerede oplysninger om en virksomheds reelle ejere i medfør af hvidvaskloven.

Erhvervsstyrelsen sikrer, at indberetninger fordeles til videre foranstaltning til de myndigheder, der har tilsyns- og kontrolkompetencen overfor den pågældende virksomhed, fond eller forening.

Indberetningsløsningen vil blive indrettet således, at der er mekanismer, der kan fremme indberetningen af uoverensstemmelser. Det omfatter bl.a. passende beskyttelse af indberetter og af den virksomhed, fond eller forening, som indberetningen vedrører.

Indberetninger om uoverensstemmelser må forventes at kunne opdeles i tre kategorier:

1) Utilsigtet manglende registrering, f.eks. fordi de juridiske enheder ikke er bekendte med reglerne om registrering af reelle ejere,
2) utilsigtet fejlregistrering, f.eks. fordi de juridiske enheder har misforstået reglerne om registrering af reelle ejere og derfor har registreret forkerte eller mangelfulde oplysninger, og
3) tilsigtet manglende registrering eller tilsigtet fejlregistrering.

Kategori 1 og 2 vurderes ikke at have til formål at sløre det reelle ejerskab, mens det som udgangspunkt må lægges til grund, at tilfælde af kategori 3 tilsigter netop dette.

Erhvervsstyrelsens undersøgelse af forholdet indebærer, at styrelsen har mulighed for at rette henvendelse til virksomhedens ledelse med henblik på at få afklaret baggrunden for uoverensstemmelsen. Erhvervsstyrelsen kan som led heri i medfør af § 15 c, stk. 1, i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, forlange, at virksomheden udleverer de oplysninger, der efter styrelsens skøn er nødvendige. Hvis der er tale om en virksomhed, der utilsigtet mangler at registrere reelle ejere, eller som utilsigtet har foretaget en fejlregistrering, må det forventes, at ledelsen på baggrund af henvendelsen og eventuel vejledning fra Erhvervsstyrelsen foretager den fornødne berigtigelse i reel ejer-registeret. Erhvervsstyrelsen vil i forbindelse hermed kunne fastsætte en frist for forholdets berigtigelse.

Foretages berigtigelsen ikke, foreslås det, at såvel en manglende som en mangelfuld registrering af reelle ejere for virksomheder med begrænset ansvar kan medføre, at virksomheden oversendes til tvangsopløsning ved skifteretten. Der henvises til lovforslagets § 2, nr. 7 og 8. Foretages berigtigelsen ikke, foreslås det, at såvel en manglende som en mangelfuld registrering af reelle ejere for interessentskaber og kommanditselskaber kan medføre, at virksomheden kan slettes af Erhvervsstyrelsens register. Der henvises til lovforslagets § 2, nr. 2.

Det foreslås i *stk. 3*, at Erhvervsstyrelsen sideløbende med undersøgelsen, jf. stk. 2, kan offentliggøre en meddelelse om indberetningen i Erhvervsstyrelsens it-system. Det foreslås endvidere, at virksomheden skal have mulighed for at gøre indsigelse mod indberetningen, inden den offentliggøres, medmindre formålet med offentliggørelsen af meddelelsen om indberetning derved forspildes.

Erhvervsstyrelsen vil dermed kunne offentliggøre en meddelelse i reel ejer-registeret om, at der er indberettet uoverensstemmelser i oplysningerne om den pågældende virksomheds reelle ejere. Det vil være en kort meddelelse, der oplyser om, at der er indberettet oplysninger om uoverensstemmelser i forhold til de oplysninger om reelle ejere, der offentliggøres i reel ejer-registeret.

Når Erhvervsstyrelsen foretager en vurdering af, om der skal offentliggøres en meddelelse om uoverensstemmelser i forhold til oplysningerne om reelle ejere, skal det sikres, at offentliggørelsen er hensigtsmæssig, og at der er tale om et proportionelt middel, hvor dels hensynet til selskabet må tages i betragtning og dels hensynet til, at der for omverdenen skal være gennemsigtighed i virksomhedens ejerforhold.

Bestemmelsen forudsættes administreret således, at meddelelsen i overensstemmelse med 5. hvidvaskdirektiv, vil blive offentliggjort sideløbende med, at Erhvervsstyrelsens undersøgelse pågår, hvorfor sagen på tidspunktet for offentliggørelse af meddelelsen typisk ikke vil være undersøgt til bunds endnu.

Erhvervsstyrelsen skal således i det konkrete tilfælde hurtigst muligt efter, at indberetningen er modtaget foretage en vurdering af, om det er hensigtsmæssigt og proportionalt, at en meddelelse om uoverensstemmelsen offentliggøres. Vur-

deres en uoverensstemmelse som følge af myndighedsvejledning at kunne blive bragt i overensstemmelse med reglerne om reelle ejere, jf. § 15 g, i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, anses det som udgangspunkt ikke for at være hensigtsmæssigt og proportionalt at offentliggøre en meddelelse om uoverensstemmelse i reel ejer-oplysningerne. Er det derimod konstateret, at der er tale om tilsigtet afgivelse af urigtige oplysninger, der har til formål at sløre ejerskabet, dvs. registreringer, der hører til den ovenfornævnte kategori 3, kan en sådan meddelelse om uoverensstemmelse i forhold til de registrerede oplysninger om reelle ejere offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister. I sådanne tilfælde vil Erhvervsstyrelsen underrette SØIK ved en formel indberetning til Hvidvasksekretariatet, når en fejlregistrering m.v. vurderes at være et tilsigtet forsøg på at skjule det reelle ejerskab.

Det er vigtigt, at indberetning af uoverensstemmelser i reel ejer-oplysninger ikke kan misbruges, f.eks. til at genere den pågældende virksomhed med en offentlig meddelelse i reel ejer-registeret. For at undgå, at der offentliggøres en meddelelse baseret på urigtige oplysninger, hvilket kan være unødigt skadeligt for virksomheden, skal virksomheden efter den foreslåede *stk. 3, 2. pkt.*, have mulighed for at udtale sig om indberetningen, før der sker offentliggørelse af en meddelelse om uoverensstemmelse i forhold til reel ejer-oplysningerne, hvis formålet med offentliggørelsen af meddelelse ikke dermed forspildes. Meddelelsen tjener det formål at gøre opmærksom på, at der er tvivl om forholdene omkring det reelle ejerskab. Som følge af, at reel ejer-oplysninger skal registreres hurtigst muligt, er det derfor forudsat, at undersøgelsen af uoverensstemmelsen tilsvarende skal iværksættes hurtigst muligt, og at der skal fastsættes en relativ kort frist for virksomheden til at redegøre for ejerforholdene. I tilfælde, hvor der kan være frygt for, at formålet med meddelelsen forspildes, vil meddelelsen om uoverensstemmelsen imidlertid kunne offentliggøres uden at afvente virksomhedens bemærkninger.

Når der er afklaring omkring de registrerede oplysninger, vil der hurtigst muligt blive offentliggjort en ny meddelelse, hvori det oplyses, at undersøgelsen af det indberettede forhold er afsluttet samt konklusionen på baggrund af undersøgelsen. Konklusionen kan føre til, at der er foretaget en berigtigelse af oplysningerne om virksomhedens reelle ejere, eller at der ikke er bemærkninger til de registrerede oplysninger om reelle ejere.

Til nr. 7 *(§ 21, stk. 1, nr. 4)*

Efter den gældende bestemmelse i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder § 21, stk. 1, kan Erhvervsstyrelsen anmode skifteretten om at opløse en virksomhed med begrænset ansvar (AMBA, FMBA og SMBA), hvis styrelsen bl.a. ikke rettidigt har modtaget virksomhedens årsrapport, hvis virksomheden ikke har registreret ledelse eller hvis virksomheden ingen reelle ejere har registreret.

Efter gældende ret kan der fastsættes en frist for berigtigelse, jf. stk. 2, ligesom der er mulighed for genoptagelse af virksomheden under en række nærmere angivne betingelser.

Siden den 1. juli 2018 har det været muligt at oversende en virksomhed med begrænset ansvar til tvangsopløsning, hvis det konstateres, at virksomheden intet har registreret i henhold til reglerne herom i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder § 15 g, der vedrører de reelle ejere. Det fremgår imidlertid ikke tilstrækkeligt klart, at bestemmelsen vedrører reelle ejere, hvorfor der foreslås en sproglig præcisering.

Den gældende bestemmelse medfører, at en virksomhed med begrænset ansvar kan oversendes til tvangsopløsning, hvis der ikke er registreret en eller flere reelle ejere, herunder de registrerede medlemmer af virksomhedens daglige ledelse, i tilfælde af at virksomheden ingen reelle ejere har eller ikke kan identificere de reelle ejere.

Hidtil har det betydet, at såfremt en virksomhed med begrænset ansvar har registreret mindst en reel ejer, men ikke foretaget fyldestgørende registrering, f.eks. hvis virksomheden har mere end en reel ejer, eller hvis oplysningerne om den reelle ejer ikke er korrekt, vil muligheden for tvangsopløsning ikke kunne finde anvendelse. I den situation ville de eksisterende sanktionsmuligheder i lov om erhvervsdrivende virksomheder §§ 22 og 23 alene kunne benyttes, dvs. anmeldelse til politiet med henblik på bødestraf eller administrativ udstedelse af tvangsbøde.

De indledende erfaringer med de registrerede oplysninger om reelle ejere viser imidlertid, at registreringerne er mangelfulde.

Det foreslås derfor, at *stk. 1, nr. 4*, affattes på ny således at Erhvervsstyrelsen kan anmode skifteretten om at opløse en virksomhed med begrænset ansvar, hvis virksomheden ikke har registreret oplysninger om reelle ejere eller virksomheden har foretaget mangelfuld registrering i henhold til § 15 g i lov om erhvervsdrivende virksomheder.

Der foreslås denne sproglige præcisering med henblik på at tydeliggøre, at bestemmelsen vedrører reelle ejere. Efter bestemmelsen er det således fortsat muligt at sende en virksomhed med begrænset ansvar, der er registreret i henhold til lov om erhvervsdrivende virksomheder til tvangsopløsning ved skifteretten, hvis virksomheden intet har registreret om dens reelle ejere, dvs. at ingen reelle ejere er registreret i henhold til § 15 g i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder.

Der foreslås endvidere, at stk. 1, nr. 4, udvides til også at omfatte muligheden for at oversende en virksomhed med begrænset ansvar til tvangsopløsning ved skifteretten som følge af, at virksomheden har foretaget en mangelfuld registrering af reelle ejere.

Har en virksomhed med begrænset ansvar foretaget registrering af en eller flere reelle ejere, og det efterfølgende, f.eks. ved en kontrol, konstateres, at der mangler at blive foretaget registrering af nogle af virksomhedens reelle ejere, at der mangler oplysninger om arten og omfanget af det reelle ejerskab, eller at det ikke er den korrekte person som er registreret som reel ejer, vil der kunne gribes ind over for forholdet med tvangsopløsning. Det kan endvidere være til-

fælde, hvor den reelle ejer er registreret med en forkert adresse eller et forkert navn.

Såfremt det vurderes, at der er fejl i de registrerede oplysninger om en virksomheds reelle ejere, vil der blive rettet henvendelse til virksomheden herom. Henvendelsen vil indeholde en beskrivelse af forholdet, der skal berigtiges, og en frist herfor samt oplysning om muligheden for myndighedsvejledning, hvis virksomheden har behov herfor. Det bemærkes desuden, at en virksomhed kan indbringe Erhvervsstyrelsens afgørelse om, at en registrering f.eks. er mangelfuld, for Erhvervsankenævnet i overensstemmelse med § 15 e, stk. 3, i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder.

Formålet er at sikre, at de aktuelle oplysninger fremgår af registret over reelle ejere, og virksomheden kontaktes med henblik herpå inden det vurderes nødvendigt at sætte processen tvangsopløsning i gang. Muligheden for at oversende en virksomhed til tvangsopløsning vil være sidste udvej, hvis forholdet ikke berigtiges.

I sager, hvor en virksomhed med begrænset ansvar påtænkes oversendt til tvangsopløsning, vil virksomheden på samme måde som i de situationer, hvor der i dag er mulighed for at oversende en virksomhed til tvangsopløsning, få mulighed for at berigtige forholdet. Det vil sige at virksomheden får mulighed for at foretage den manglende registrering af ejerforholdet, inden sagen oversendes til skifteretten. Virksomheden har også, ligesom i dag, mulighed for at anmode om genoptagelse af virksomheden efter oversendelsen til skifteretten, jf. § 20 i lov om erhvervsdrivende virksomheder.

Den foreslåede bestemmelse gælder både for nye og for eksisterende virksomheder, hvor det konstateres, at registreringen af reelle ejere er mangelfuld.

Til nr. 8 *(§ 21, stk. 1, nr. 4)*

Efter den gældende bestemmelse i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder § 21, stk. 1, kan Erhvervsstyrelsen anmode skifteretten om at opløse en virksomhed med begrænset ansvar (AMBA, FAMBA, SAMBA), hvis styrelsen bl.a. ikke rettidigt har modtaget virksomhedens årsrapport, hvis selskabet ikke har registreret ledelse, eller ingen reelle ejere har registreret.

Efter de gældende regler i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder § 21, stk. 3, om oversendelse til tvangsopløsning ved skifteretten, kan der fastsættes frist for berigtigelse, jf. stk. 2, ligesom der er mulighed for genoptagelse af virksomheden under en række nærmere angivne betingelser, jf. § 20 i lov om erhvervsdrivende virksomheder.

Det foreslås, at virksomheder med begrænset ansvar skal være forpligtet til at opbevare den dokumentation, som er indhentet om deres reelle ejere, jf. § 15 g, stk. 5, i lovforslagets § 2, nr. 5. Opbevaringspligten omfatter ethvert forsøg på identifikation, dvs. både når virksomheden identificerer deres reelle ejere, når virksomheden konstaterer, at den ikke har reelle ejere, og når virksomheden ikke kan identificere de reelle ejere. Der henvises til bemærkningerne til de foreslåede bestemmelser i § 2, nr. 5.

Oplysningerne om reelle ejere har til formål at sikre gennemsigtighed i ejerforhold, og de omfattede virksomheder, fonde og foreninger er forpligtet til at stille oplysningerne om deres reelle ejere til rådighed for SØIK og andre offentlige myndigheder, når disse myndigheder anmoder herom. De skal foretage alle rimelige forsøg på at identificere de reelle ejere, og skal til enhver tid kunne dokumentere over for bl.a. SØIK og Erhvervsstyrelsen, hvad de har foretaget sig, samt hvilken identifikation de har foretaget af den reelle ejer.

Det foreslås på den baggrund, at der med *stk. 1, nr. 5*, indføres mulighed for at Erhvervsstyrelsen kan anmode skifteretten om at opløse en virksomhed med begrænset ansvar, hvis virksomheden ikke har opbevaret den dokumentation, virksomheden er forpligtet til efter den foreslåede § 15 g, stk. 5. Det vil sige både når virksomheden intet har opbevaret, eller hvis dokumentationen er mangelfuld.

En virksomhed kan oversendes til tvangsopløsning, hvis virksomheden ingen dokumentation har opbevaret om de indhentede oplysninger om deres reelle ejere eller om forsøg på identificeringen. For at det ikke skal være muligt at omgå opbevaringspligten ved alene at opbevare dele af den lovpligtige dokumentation, foreslås det, at en virksomhed ligeledes kan oversendes til tvangsopløsning, hvis det konstateres, at den opbevarede dokumentation er mangelfuld.

Der er tale om mangelfuld dokumentation, når en virksomhed ikke kan dokumentere, at virksomhedens reelle ejere er den eller de personer, som virksomheden har registreret, herunder oplysninger om det reelle ejerskab (art og omfang) i Erhvervsstyrelsens it-system.

Derudover vil det være udtryk for manglende dokumentation, hvis en virksomhed har registreret, at den ikke har reelle ejere eller ikke kan identificere reelle ejere, og virksomheden ikke kan dokumentere, at den har udtømt alle rimelige identifikationsmuligheder for at identificere de reelle ejere. I dette tilfælde vil det ikke være tilstrækkeligt at notere, at den formodede reelle ejer ikke ønsker at give sig til kende, da virksomheden skal forsøge at benytte alternative identifikationsmetoder til at bekræfte identiteten på den reelle ejer. Der henvises til bemærkningerne til den foreslåede § 15 g, stk. 3, 3. pkt., jf. lovforslagets § 2, nr. 5.

Virksomhedens pligt til løbende at indhente og opdatere oplysninger om reelle ejere, omfatter som minimum hvad virksomheden ved eller burde vide. Heri ligger bl.a., at virksomheden har pligt til at undersøge og eventuelt opdatere oplysningerne, hvis virksomheden bliver bekendt med, at der eventuelt er sket ændringer i virksomhedens reelle ejere.

I sager, hvor en virksomhed med begrænset ansvar påtænkes oversendt til tvangsopløsning, vil virksomheden på samme måde som i de situationer, hvor der i dag er mulighed for at oversende en virksomhed til tvangsopløsning, få mulighed for at berigtige forholdet. Det vil sige virksomheden får mulighed for at foretage en fornyet indhentning af oplysninger om deres reelle ejere og opbevare dokumenta-

tion herfor, inden for en nærmere angivet frist, , inden sagen oversendes til skifteretten. Berigtiger virksomheden forholdet inden for den angivne frist, vil virksomheden ikke blive oversendt til tvangsopløsning. Finder berigtigelse ikke sted, oversendes virksomheden til tvangsopløsning. Virksomheden har herefter på samme måde som i dag mulighed for at anmode om genoptagelse af virksomheden efter oversendelsen til skifteretten, jf. § 20 i lov om erhvervsdrivende virksomheder.

Det bemærkes desuden, at en virksomhed kan indbringe Erhvervsstyrelsens afgørelse om, at den opbevarede dokumentation f.eks. er mangelfuld, for Erhvervsankenævnet i overensstemmelse med § 15 e, stk. 3, i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder.

Til nr. 9 *(§ 23, stk. 1, 1. pkt.)*

Efter den gældende strafbestemmelse i § 23, stk. 1, i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, kan overtrædelse af bestemmelserne i § 15 g, stk. 2 og 3, om registrering og udlevering af oplysninger om reelle ejere straffes med bøde.

5. hvidvaskdirektiv fastsætter, at medlemslandene sikrer, at de forpligtede enheder kan drages til ansvar for overtrædelse af de nationale bestemmelser, således at formålet med direktivet opfyldes mest effektivt.

I lyset heraf og som konsekvens af, at det foreslås, at § 15 g, stk. 2 og 3, ændres til § 15 g, stk. 3, 5 og 6, jf. lovforslagets § 2, nr. 5, foreslås strafbestemmelsen i *§ 23, stk. 1, 1. pkt.*, ændret i overensstemmelse hermed.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med de foreslåede muligheder for at tvangsopløse virksomheder med begrænset ansvar og for at slette interessentskaber og kommanditselskaber, der ikke efterlever reglerne om reelle ejere, jf. § 12, stk. 1, nr. 2 og 3, i lovforslagets § 2, nr. 2, og § 21, stk. 1, nr. 4 og 5, i lovforslagets § 2, nr. 7 og 8.

Bestemmelsen skal dog ses i sammenhæng med, at det siden 1. juli 2018 ikke har været muligt at registrere stiftelsen af en ny virksomhed, der er registreringspligtig i henhold til lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, uden en samtidig registrering af virksomhedens reelle ejere, jf. lovens § 15 i, og at det er muligt at anmode skifteretterne om at tvangsopløse en virksomhed med begrænset ansvar, der intet har registreret om sine reelle ejere, jf. § 21, stk. 1, nr. 4, i lov om erhvervsdrivende virksomheder.

Det følger af § 23, stk. 3, i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter straffelovens 5. kapitel. Det fremgår tillige af § 27, stk. 1, 1. pkt., i straffeloven, at strafansvar for en juridisk person forudsætter, at der inden for dens virksomhed er begået en overtrædelse, der kan tilregnes en eller flere til den juridiske person knyttede personer eller den juridiske person som sådan.

I de tilfælde, hvor de strafbelagte bestemmelser omhandler pligter eller forbud for virksomheden, er de mulige strafsubjekter virksomheden og/eller en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvilket oftest er medlemmer af ledelsen. Udgangspunktet er, at der rejses tiltale mod virksomheden (dvs. den juridiske person) for overtrædelsen, men dette kan kombineres med tiltale mod en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvis en eller flere af disse personer har medvirket forsætligt eller groft uagtsomt til overtrædelsen, og overtrædelsen ikke er af underordnet karakter. Der skal som udgangspunkt ikke rejses tiltale mod underordnede ansatte. Det medfører, at de omfattede virksomheders ledelses manglende overholdelse af pligten til at indhente, opbevare og registrere oplysninger om reelle ejere, herunder eventuelt daglig ledelse, samt en eventuel manglende videregivelse af nærmere oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere samt dokumentation, vil kunne straffes med bøde.

Der henvises til bemærkningerne til de foreslåede bestemmelser i lovforslagets § 2, nr. 5.

Til § 3

Til nr. 1 *(fodnoten)*

Der er tale om gennemførelse af EU-ret, hvorfor det foreslås, at der indsættes en EU-note i loven, som henviser til dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU, som delvis gennemføres i dansk ret ved lovforslaget.

De ændringer, der foreslås i dette lovforslag, er bl.a. nødvendiggjort som følge af ændringen af artikel 30, jf.§ 1, nr. 15, i 5. hvidvaskdirektiv.

Til nr. 2 *(§ 18, stk. 2, 1. pkt.)*

Ifølge den gældende § 18, stk. 1, i erhvervsfondsloven, skal oplysning om navne på personer, som er registreret i henhold til loven, til enhver tid fremgå af Erhvervsstyrelsens it-system, medmindre Erhvervsstyrelsen træffer anden beslutning. I henhold til den gældende § 18, stk. 2, 1. pkt., i erhvervsfondsloven, offentliggøres adresseoplysningerne indtil 3 år efter, at en registreret person er ophørt med at være aktiv i en virksomhed, der er registreret i Det Centrale Virksomhedsregister.

Erhvervsfondslovens regler om offentliggørelse af personoplysninger har til formål at sikre gennemsigtighed omkring, hvilke personer der har eller har haft tilknytninger til fonde, som registreres i henhold til loven, samt hvilke funktioner de pågældende varetager eller har varetaget. Muligheden for at kunne sammenholde en registreret persons navn og adresse bidrager til, at tredjemand kan sikre den registreredes identitet, hvilket blandt andet er relevant i tilfælde, hvor der skal gøres et personligt krav gældende mod den pågældende, eller hvor det f.eks. er nødvendigt at fastlægge, hvem der har tegnings- og/eller repræsentationsret for en given fond.

Ændringen af artikel 30, stk. 10, i 4. hvidvaskdirektiv, jf. artikel 1, nr. 15, litra g, i 5. hvidvaskdirektiv, indebærer, at oplysningerne om reelle ejere skal være tilgængelig igen-

nem en registersammenkoblingsløsning i mindst 5 år og højst 10 år efter, at fonden er blevet slettet fra Erhvervsstyrelsens register.

Det foreslås således i *stk. 2, 1. pkt.*, at oplysning om adresse for personer registreret i henhold til denne lov offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister, indtil der er forløbet 5 år efter, at personen er ophørt med at være aktiv i en virksomhed, som er registreret i Det Centrale Virksomhedsregister.

For personer med dansk CPR-nummer opdateres navne og adresser i Det Centrale Virksomhedsregister automatisk på baggrund af oplysninger fra Det Centrale Personregister. Såfremt en person har registreret navne- og adressebeskyttelse i Det Centrale Personregister, vil adressen ikke blive offentliggjort i Det Centrale Virksomhedsregister, så længe CPR-beskyttelsen er gældende, medmindre personen anmoder Erhvervsstyrelsen om, at adressebeskyttelsen ikke skal gælde i Det Centrale Virksomhedsregister.

Personer, der ikke har et CPR-nummer, kan anmode Erhvervsstyrelsen om adressebeskyttelse i Det Centrale Virksomhedsregister.

Det bemærkes, at adresse og bopælsland foreslås adskilt, så det teknisk er muligt at offentliggøre bopælsland uden offentliggørelse af adressen, dvs. vejnavn, husnr., postnr. og by, hvis en person har adressebeskyttelse. Grunden hertil er, at bopælsland indgår i de minimumsoplysninger, der skal være tilgængelige om de reelle ejere. For nærmere herom henvises til lovforslagets § 11, nr. 4.

Der er med den foreslåede ændring af erhvervsfondslovens § 18, stk. 2, 1. pkt., tale om en ændring, der svarer til de foreslåede ændringer i CVR-loven vedrørende reglerne om offentliggørelse af adresseoplysninger, jf. lovforslagets § 11, nr. 10.

Til nr. 3 *(§ 18, stk. 4)*

Ifølge den gældende bestemmelse i erhvervsfondslovens § 18, stk. 1, skal oplysning om navne på personer, som er registreret i henhold til loven, til enhver tid fremgå af Erhvervsstyrelsens it-system. I henhold til § 18, stk. 4, opdateres personoplysningerne indtil 3 år efter, at en registreret person er ophørt med at være aktiv i en virksomhed, der er registreret i Det Centrale Virksomhedsregister. Personoplysninger omfattet af stk. 1 og 2 for stiftere opdateres ikke, jf. erhvervsfondslovens § 18, stk. 4, 2. pkt.

Reglerne om offentliggørelse og opdatering af personoplysninger i erhvervsfondsloven har til formål at sikre gennemsigtighed omkring, hvilke personer der har eller har haft tilknytninger til fonde, som registreres i henhold til loven.

Ændringen af artikel 30, stk. 10, jf. artikel 1, nr. 15, litra g, i 5. hvidvaskdirektiv, indebærer, at oplysningerne om reelle ejere skal være tilgængelig igennem en registersammenkoblingsløsning i mindst 5 år og højst 10 år efter, at selskabet blevet slettet fra Erhvervsstyrelsens register.

Det foreslås at nyaffatte *§ 18, stk. 4*, i erhvervsfondsloven, således, at opdatering af personoplysninger omfattet af stk. 1 og 2 for fuldt ansvarlige deltagere, ejere og ledelsesmedlemmer ophører 5 år efter, at den pågældende person ophører med at være aktiv i en virksomhed, som er registreret i Det Centrale Virksomhedsregister.

Det foreslås således, at navneoplysninger offentliggøres til enhver tid og opdateres indtil 5 år efter, at personens sidste tilknytning til en virksomhed i Det Centrale Virksomhedsregister er ophørt. Adresseoplysninger opdateres og offentliggøres ifølge forslaget indtil 5 år efter, at en registreret persons seneste tilknytning til en virksomhed, som er registreret i Det Centrale Virksomhedsregister, er ophørt.

For personer med dansk CPR-nummer opdateres navne og adresser i Det Centrale Virksomhedsregister automatisk på baggrund af oplysninger fra Det Centrale Personregister. Såfremt en person har registreret navne- og adressebeskyttelse i Det Centrale Personregister, vil adressen ikke blive offentliggjort i Det Centrale Virksomhedsregister, så længe CPR-beskyttelsen er gældende, medmindre personen anmoder Erhvervsstyrelsen om, at adressebeskyttelsen ikke skal gælde i Det Centrale Virksomhedsregister.

Personer, der ikke har et CPR-nummer, kan anmode Erhvervsstyrelsen om adressebeskyttelse i Det Centrale Virksomhedsregister.

Det bemærkes, at adresse og bopælsland foreslås adskilt, så det teknisk er muligt at offentliggøre bopælsland uden offentliggørelse af adressen, dvs. vejnavn, husnr., postnr. og by, hvis en person har adressebeskyttelse. Grunden hertil er, at bopælsland indgår i de minimumsoplysninger, der skal være tilgængelige om de reelle ejere. For nærmere herom henvises til lovforslagets § 11, nr. 4.

Det foreslås samtidig, at bestemmelsen om, at personoplysninger for stiftere ikke opdateres, udgår. Personer, der er stifter af en virksomhed, har ofte også en anden funktion i virksomheden, f.eks. ejer eller ledelsesmedlem, der skal registreres. Det vurderes derfor uhensigtsmæssigt, at personoplysninger for stifter ikke opdateres, da personen samtidig kan være registreret som følge af en anden funktion, der medfører at personoplysningerne skal opdateres. Det bemærkes, at der i dag ikke er krav om registrering af stiftere af en erhvervsdrivende fond.

Den foreslåede ændring svarer til de foreslåede ændringer i CVR-loven vedrørende reglerne om opdatering af navne- og adresseoplysninger, jf. lovforslagets § 11, nr. 11.

Til nr. 4 *(§ 21 a)*

Erhvervsfondslovens § 21 a fastslår, at erhvervsdrivende fonde skal indhente og opbevare oplysninger om fondens reelle ejere, samt at oplysningerne skal registreres i et centralt register hos Erhvervsstyrelsen.

Bestemmelsen gennemfører artikel 30, stk. 1-6 og stk. 9, i 4. hvidvaskdirektiv og medfører, at det bredest mulige spektrum af selskaber og andre juridiske enheder skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om deres reelle ejere, herunder erhvervsdrivende fonde.

Artikel 1, nr. 15, i 5. hvidvaskdirektiv ændrer artikel 30 i 4. hvidvaskdirektiv om reelle ejere i selskaber og andre juridiske enheder. Artikel 30, stk. 1, 2. pkt., stk. 2, 3 og 8, i 4.

hvidvaskdirektiv er fortsat gældende. 5. hvidvaskdirektiv medfører, at artikel 30, stk. 1, første afsnit nyaffattes samt tilføjes et nyt stykke og stk. 4-7, 9 og 10 nyaffattes.

Ændringerne indebærer ingen ændringer i de eksisterende krav, men alene nye krav. Disse nye krav omfatter ejerens pligt til at forsyne fonden med ejer-oplysninger og mekanismer til sikring af, at oplysningerne om reelle ejere er opdaterede og aktuelle, herunder bl.a. en undersøgelsespligt for fonden.

Det følger af den gældende § 21 a, stk. 1, i erhvervsfondsloven, at fonden skal indhente oplysninger om fondens reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Det gældende stk. 1, gennemfører artikel 30, stk. 1, 1. pkt., i 4. hvidvaskdirektiv. Ændringen af artikel 30, stk. 1, ved 5. hvidvaskdirektiv medfører ingen materielle ændringer i forhold til 4. hvidvaskdirektiv, idet der alene er tale om en præcisering af, at bestemmelsen omfatter selskaber og andre juridiske enheder *etableret* på et EU-medlemslands område. Det vil sige juridiske personer (selskaber, fonde og foreninger), der kan stiftes i henhold til dansk lovgivning.

Det foreslås i *stk. 1*, at fonden skal indhente oplysninger om fondens reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Fonde er pr. definition selvejende og har derfor ikke ejere i traditionel forstand som selskaber. Reelle ejere er dog ikke nødvendigvis ejere i ordets egentlige forstand, men derimod fysiske personer, som på den ene eller den anden måde kontrollerer fonden eller får tildelt en vis andel af midler fra fonden.

Fondene er i henhold til den foreslåede bestemmelse forpligtede til at foretage de fornødne undersøgelser med henblik på at konstatere, hvilke personer, der skal betragtes som reelle ejere i fonden. Kravet om at have kendskab til de reelle ejere skal ses i sammenhæng med kravet i § 11, stk. 1, nr. 3, i den gældende hvidvasklov, om, at fondens ejer- og kontrolstruktur skal klarlægges, og at reelle ejere skal identificeres i forbindelse med kend-din-kunde procedurer i henhold til hvidvaskloven.

Ud over at fondene skal indhente oplysninger om de reelle ejere, herunder identitetsoplysninger, skal de også kende de reelle ejeres rettigheder. Det medfører, at fonde skal have kendskab til art og omfang af den reelle ejers rettigheder, herunder oplysninger om den enkelte persons konkrete krav på eventuelle uddelinger fra fonden.

Bestyrelsen i en erhvervsdrivende fond er altid at betragte som reelle ejere, jf. lovens § 21 b, nr. 1. Hvis fonden i henhold til bestemmelsen alene har bestyrelsen som reelle ejere, skal der som udgangspunkt ikke oplyses om art og omfang af rettigheder, da bestyrelsens rettigheder og pligter følger af erhvervsfondsloven og fondens vedtægt. Hvis der er særlige rettigheder herudover, skal det dog oplyses, f.eks. hvis et ledelsesmedlem også har ret til uddelinger. I så fald vil det pågældende ledelsesmedlem også skulle registreres som særligt begunstiget person med oplysninger om det reelle ejerskab.

Ved rettigheder forstås eksempelvis de rådighedsbeføjelser, som de reelle ejere har i relation til forvaltningen af fondens midler, og særligt begunstigede uddelingsmodtageres konkrete krav på uddelinger fra den pågældende fond.

Der henvises til bemærkningerne til lovens § 21 b for nærmere herom, jf. Folketingstidende 2015-2016, A, L94 som fremsat, side 51f.

Bestyrelsen er i henhold til § 13, stk. 1, i erhvervsfondsloven allerede i dag forpligtet til at være registreret i Erhvervsstyrelsens it-system. Selvom bestyrelsen i henhold til definitionen i § 21 b skal betragtes som reelle ejere, skal bestyrelsesmedlemmerne dog ikke som udgangspunkt registreres ad flere omgange. Allerede registrerede bestyrelsesmedlemmer kan optages som reelle ejere ved overførsel af de registrerede oplysninger om personen. I praksis overføres oplysningerne om medlemmerne af bestyrelsen automatisk til registeret over reelle ejere, når fonden via Erhvervsstyrelsens selvbetjeningsløsning har angivet, at fondsbestyrelsen skal registreres som reelle ejere. Efterfølgende ændringer, af hvem der er medlem af fondens bestyrelse, overføres herefter automatisk til registreret over reelle ejere. Fonden skal således alene via Erhvervsstyrelsens selvbetjeningsløsning sørge for at anmelde og registrere de ændrede ledelsesoplysninger, hvorefter reel ejer-oplysningerne automatisk opdateres.

Hvidvasklovens § 11, stk. 1, nr. 3, fastsætter et krav om, at virksomheder og personer omfattet af hvidvaskloven i forbindelse med *kend-din-kunde* (know your customer) procedurer, ud fra en risikovurdering, skal klarlægge ejer- og kontrolstruktur for kunder, som ikke er fysiske personer, ligesom virksomhedskundens reelle ejere skal legitimeres. Dette betyder, at alle former for fonde, som har eller har haft kontakt til en virksomhed eller person omfattet af hvidvaskloven – eksempelvis pengeinstitutter, forsikringsselskaber, revisorer, ejendomsmæglere, advokater m.v. – som udgangspunkt har været nødsaget til at oplyse om virksomhedens reelle ejere forinden kundeforholdets indgåelse. Det var derfor forventningen på tidspunktet for indførelsen af register over reelle ejere, at de fleste fonde allerede i et vist omfang havde kendskab til deres reelle ejere, da mere eller mindre alle fonde i Danmark måtte formodes at have haft kontakt til f.eks. et pengeinstitut.

Med indførelsen af kravet om, at erhvervsdrivende fonde skal indhente, opbevare, herunder i fornødent omfang opdatere oplysningerne, og registrere oplysningerne om reelle ejere, blev fonde omfattet af krav om *kend-dig-selv* (know your self) procedurer, hvor fonden skal have kendskab til sine reelle ejere.

Med den foreslåede ændring af erhvervsfondslovens § 21 a, stk. 1, er der ikke tiltænkt materielle ændringer, men alene en tydeliggørelse af den pligt, der allerede gælder for fondene.

Efter gældende ret er fondens reelle ejere ikke forpligtet til at meddele fonden oplysninger om det reelle ejerskab og ændring heri.

5. hvidvaskdirektiv fastsætter krav om, at reelle ejere skal forsyne selskabet eller den anden juridiske enhed med alle oplysninger om deres ejerskab, der er nødvendige for, at selskabet eller den anden juridiske enhed kan indhente og opbevare oplysninger om deres reelle ejere, herunder de reelle ejeres rettigheder.

For erhvervsdrivende fonde, vil det som udgangspunkt være relativt let at fastslå, hvem de reelle ejere er. Det skyldes, at det som regel vil være fondens bestyrelse og særligt begunstigede personer eller, såfremt de enkeltpersoner, der nyder godt af fondens uddelinger, endnu ikke kendes af fonden, den gruppe personer, i hvis hovedinteresse fonden er oprettet eller fungerer, jf. erhvervsfondsloven § 21 b. De to sidstnævnte persongrupper vil altid fremgå af fondens vedtægter.

Det foreslås derfor i *stk. 2*, at fondens reelle ejere efter anmodning fra fonden skal forsyne fonden med de oplysninger om fondenes reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder, som fonden er forpligtet til at indhente.

Det indebærer, at fondens reelle ejere på fondens forespørgsel skal give fonden alle de oplysninger, fonden har brug for, med henblik på at foretage en registrering i reel ejer-registeret i overensstemmelse med erhvervsfondslovens regler om registrering af reelle ejere samt ejerregistreringsbekendtgørelsen. Der er alene tale om en pligt til at medvirke til, at fonden kan registrere de nødvendige oplysninger. Oplysningerne skal gives efter anmodning fra fonden, hvis fonden ikke allerede er i besiddelse heraf. Der er således ikke tale om en handlepligt, hvor reelle ejere af egen drift skal rette henvendelse til fonden med oplysningerne.

Det omfatter både oplysninger om selve det reelle ejerskab, og oplysninger om de grundlæggende identifikationsoplysninger (navn, CPR-nummer m.v.).

I praksis vil det sjældent være nødvendigt for en fond at rette henvendelse til sine reelle ejere med henblik på at indhente oplysninger, idet de reelle ejere allerede er kendt af fonden, enten ved bestyrelsen som i forvejen er registreret i det Centrale Virksomhedsregister (CVR), eller ved at en særligt begunstiget person eller begunstiget gruppe personer fremgår af fondens vedtægt.

Efter den gældende stk. 2, 1. pkt. i erhvervsfondsloven skal fonden registrere oplysningerne efter stk. 1 i Erhvervsstyrelsens it-system hurtigst muligt efter fonden er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer, og efter enhver ændring af de oplysninger, som er registreret.

For at tydeliggøre, at ændringer til de registrerede oplysninger også skal registreres hurtigst muligt, foreslås det at opdele det gældende stk. 2, 1. pkt.

Det foreslås derfor i *stk. 3, 1. pkt.*, at fonden skal registrere oplysningerne om fondens reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder, i Erhvervsstyrelsens it-system hurtigst muligt efter, at fonden er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer.

Bestemmelsen om, at registrering skal ske hurtigst muligt betyder, at fonden ikke uden særlig anerkendelsesværdig grund kan vente flere dage med at foretage registreringen af dens reelle ejere. Registreringen skal således foretages i registret uden ugrundet ophold for at sikre registrets aktualitet.

Det foreslås endvidere i *stk. 3, 2. pkt.*, at det samme skal gælde for enhver ændring af de registrerede oplysninger, således at også ændringerne registreres hurtigst muligt efter, at fonden er blevet bekendt med ændringerne.

Registreringen i henhold til § 13, stk. 1, i erhvervsfondsloven, skal være foretaget senest 2 uger efter den retsstiftende beslutning er truffet, med mindre andet er bestemt i eller i medfør af denne lov. Da definitionen på reelle ejere i lovens § 21 b, nr. 1, medfører, at fondens bestyrelse skal registreres som reelle ejere, vil registreringen af bestyrelsen fremover skulle ske hurtigst muligt efter at forholdet er ændret.

Siden den 1. juli 2018 har nye fonde været forpligtet til at registrere oplysninger om reelle ejere senest samtidig med, at stiftelsen af fonden registreres hos Erhvervsstyrelsen, jf. erhvervsfondslovens § 21 c. Det betyder, at fonde fremover ikke kan stiftes og registreres uden at oplysningerne om fondens reelle ejere registreres. Herved sikres det, at ingen nye fonde udelader registrering af reelle ejere.

Med den foreslåede nyaffattelse af stk. 3, der viderefører erhvervsfondslovens § 21 a, stk. 2, 1. pkt., er der ikke tiltænkt materielle ændringer, men alene en tydeliggørelse af den pligt, der allerede gælder for fondene i forbindelse med registrering af oplysningerne om fondens reelle ejere.

Det fremgår af lovbemærkningerne til den gældende § 21 a i erhvervsfondsloven jf. Folketingstidende 2015-2016, A, L94 som fremsat, side 52, at pligten for fonde til at indhente oplysninger om de reelle ejere også indebærer, at fonden i fornødent omfang skal sikre opdaterede oplysninger om de reelle ejere. Der henvises til bemærkningerne til selskabslovens § 58 a jf. Folketingstidende 2015-2016, A, L94 som fremsat, side 39, da der foreslås tilsvarende regler, hvoraf det fremgår, at opdateringsfrekvensen afhænger af selskabets konkrete forhold, og at det er vigtigt, at oplysningerne om reelle ejere ikke bliver statiske, hvorfor selskabet som minimum i forbindelse med afholdelse af generalforsamlinger eller lignende skal sørge for at kontrollere og i fornødent omfang opdatere sine oplysninger.

Efter erhvervsfondslovens gældende § 21 a, stk. 2, 2. og 3. pkt., er der allerede krav om opbevaring af dokumentation, og efter § 17 er der allerede mulighed for at efterprøve oplysningerne om reelle ejere ved kontrol, jf. nærmere nedenfor. Indberetningspligten foreslås indført i hvidvaskloven, jf. § 1, nr. 21, (ny § 15 a) i forslag til lov om ændring af lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven) og lov om finansiel virksomhed (Gennemførelse af 5. hvidvaskdirektiv).

Med ændring af artikel 30, stk. 4, i 5. hvidvaskdirektivs fastsættes krav om, at EU-medlemsstaterne indfører mekanismer, der skal sikre, at de oplysninger, der registreres om en fonds reelle ejere, er passende, nøjagtige og aktuelle.

Det foreslås derfor i *stk. 4, 1. pkt.*, at fonden mindst én gang årligt skal undersøge, om der er ændringer til de registrerede oplysninger om de reelle ejere.

Med den foreslåede bestemmelse fastsættes fondens pligt til at undersøge fondens reelle ejere direkte i loven, da det ikke har fremgået klart, at fonden har pligt til at undersøge, om der er sket ændringer i reel ejer-oplysningerne. Hvis fondens forhold tilsiger det, skal fonden fortsat foretage mere end en årlig undersøgelse af ejer- og kontrolforholdene, og af om der er kommet nye begunstigede, der skal registreres som reelle ejere.

Oplysningerne om reelle ejere skal opdateres i det tilfælde, at der sker ændringer i allerede registrerede oplysninger. Det kan eventuelt være ændringer i arten og omfanget af rettigheder, herunder om der er nye begunstigede for fonden, der opfylder definitionen i lovens § 21 b, Formålet med undersøgelsespligten er at sikre, at de registrerede reel ejer-oplysninger er nøjagtige og opdaterede.

For at sikre, at undersøgelsen, jf. det foreslåede stk. 4, 1. pkt., udføres, foreslås det i *stk. 4, 2. pkt.*, at resultatet af den årlige undersøgelse fremlægges på fondens årsregnskabsmøde.

For mange fonde vil ændringer i fondens ejer- og kontrolstruktur ikke forekomme særligt ofte, og allerede registrerede oplysninger vil fortsat være de aktuelle oplysninger flere år efter registreringen er foretaget. For at sikre, at undersøgelsen foretages, jf. det foreslåede stk. 4, 1. pkt., foreslås det, at resultatet af den årlige undersøgelse af fondens reelle ejere fremlægges på det årlige årsregnskabsmøde, som fonden skal afholde efter lovens § 59, stk. 1.

Formålet er at sikre, at fonden mindst én gang årligt tager stilling til, om de allerede registrerede oplysninger fortsat er korrekte, eller om der er sket ændringer i oplysningerne om fondens reelle ejere, der medfører, at der skal foretages en registrering af de ændrede forhold.

For fonde, hvor der ikke er sket ændringer i de allerede registrerede oplysninger, vil resultatet af den årlige undersøgelse således være, at de allerede registrerede oplysninger fortsat er nøjagtige og aktuelle. For fonde, der i løbet af året eller i forbindelse med den årlige undersøgelse er blevet bekendt med ændringer til de registrerede reel ejer-oplysninger, vil resultatet således være, at fonden har konstateret ændringer i reel ejer-oplysninger, og at der er foretaget registrering af de ændrede oplysninger i Erhvervsstyrelsens it-system hurtigst muligt efter, at fonden er blevet bekendt med ændringerne. Registreringen skal ikke afvente undersølgelsens fremlæggelse på årsregnskabsmødet.

Der gælder det særlige for fonde, at de i næsten alle tilfælde vil kende deres reelle ejere, idet bestyrelsen allerede er kendt, ligesom særligt begunstigede personer eller en gruppe personer, som anses for værende reelle ejere, vil fremgå af fondens vedtægt. Sker der ændringer i bestyrelsen eller ændringer i vedtægten, der har betydning for registreringen af reelle ejere, skal fonden allerede der ændre registreringen af reelle ejere. Den årlige undersøgelse har således mindre praktisk betydning for fonde, om end den kan være med til at sikre, at fondene tager særskilt stilling til, om ændringer i bestyrelsen eller vedtægten i løbet af året, har medført ændringer i fondens reelle ejere.

Efter den gældende § 21 a, stk. 2, 2. pkt. og 3. pkt., i erhvervsfondsloven skal fonden opbevare oplysninger om dens reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Fonden skal endvidere opbevare oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførslen af identifikationsforsøget.

Pligten til opbevaringen af dokumentation for forsøg på identifikation af reelle ejere af fonde samt kravet om, at disse oplysninger og oplysninger om reelle ejere skal opbevares i 5 år, følger for fonde ikke direkte af direktivet, men indgår i direktivets definition af reelle ejere for selskaber. En sådan forpligtelse vurderes imidlertid at være en forudsætning for, at de kompetente myndigheder kan føre det fornødne tilsyn med, at de omfattede fonde m.v. lever op til direktivets krav om registrering af reelle ejere, herunder gør de nødvendige bestræbelser for at identificere deres reelle ejere. Baggrunden er endvidere, at SØIK og andre relevante offentlige myndigheder altid skal have adgang til mest mulig information om fondenes reelle ejerskab.

Det foreslås i *stk. 5*, at fonden skal opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om dens reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Det foreslås endvidere, at fonden skal opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførslen af identifikationsforsøget.

Fondens pligt til løbende at indhente og opdatere oplysninger om reelle ejere, omfatter som minimum, hvad fonden ved eller burde vide. Heri ligger bl.a., at fonden har pligt til at undersøge og eventuelt opdatere oplysningerne, hvis fonden bliver bekendt med, at der eventuelt er sket ændringer i oplysningerne om fondens reelle ejere.

Efter det foreslåede stk. 5, 1. pkt., skal den senest registrerede bestyrelse, hvis fonden ophører, sikre, at oplysningerne om og dokumentationen for undersøgelse af den eller de reelle ejere kan fremskaffes 5 år efter, at de pågældende ikke længere er reelle ejere eller gennemførelsen af identifikationen.

Efter det foreslåede stk. 5, 2. pkt., skal den registrerede ledelse sikre, at fonden opbevarer dokumentation for de oplysninger, som fonden indhenter om fondens reelle ejere. Dokumentationen omfatter alle identifikationsforsøg, dvs. dokumentation for, hvad fonden har foretaget sig for at identificere de reelle ejere, både når det fører til identifikation af de reelle ejere, men også hvis en reel ejer ikke kan identificeres.

De oplysninger, som fonden er forpligtet til at opbevare, omfatter de identitetsoplysninger om den reelle ejer (CPR-nummer eller udenlandsk identifikationsnummer, statsborgerskab m.v.), som fonden skal registrere i Erhvervsstyrelsens it-system, og oplysninger om arten og omfanget af den reelle ejers rettigheder.

Revisor har i henhold til gældende ret pligt til at afgive supplerende oplysninger i revisionspåtegningen i fondens årsrapport om ikke uvæsentlige forhold, som fondens ledelse kan ifalde strafansvar for, jf. § 7, stk. 2, 2. pkt., i bekendtgørelse nr. 1468 af 12. december 2017 om godkendte revi-

sorers erklæringer. Revisor har desuden pligt til særskilt at oplyse fondsmyndigheden om sådanne forhold, jf. erhvervsfondslovens § 74, stk. 3. Da bestemmelsen om registrering og opbevaring af oplysninger om reelle ejere foreslås strafbelagt, skal den enkelte fonds revisor derfor også sørge for at påse, at fonden har opfyldt disse forpligtelser, da manglende registrering af reelle ejere anses for at være et væsentligt forhold. Hvis revisor konstaterer, at fonden ikke har registreret reelle ejere, ikke har sørget for at forsøge at identificere reelle ejere eller ikke har opbevaret oplysninger herom, skal revisor afgive supplerende oplysninger i revisionspåtegningen i fondens årsrapport samt oplyse Erhvervsstyrelsen som fondsmyndighed særskilt herom. Det er således revisors pligt at kontrollere, om fonden har registreret reelle ejere. Det er derimod ikke revisors pligt at kontrollere rigtigheden af registreringerne og dokumentationen herfor, eller at vurdere om fonden har foretaget alle rimelige forsøg på at identificere reelle ejere.

Den gældende pligt i erhvervsfondslovens § 73, hvorefter revisor skal påse, at ledelsen overholder en række nærmere angivne forpligtelser, vil også omfatte en kontrol af, at fonden har foretaget den lovpligtige registrering af ejere samt at kontrollere, at fonden opbevarer den nødvendige dokumentation. Revisors pligt strækker sig alene til at kontrollere ledelsens handlepligt og således ikke til at kontrollere selve registreringen og dokumentationens indhold. Revisors overtrædelse af pligten til at kontrollere ledelsens overholdelse af deres forpligtelser i forhold til reelle ejere kan medføre sanktioner i medfør af revisorlovens regler.

Opmærksomheden henledes på, at revisor som følge af kravet i 5. hvidvaskdirektiv om, at personer og virksomheder, der skal udføre kend-din-kunde procedurer i henhold til hvidvaskloven, bliver forpligtet til at indberette uoverensstemmelser i en virksomheds oplysninger om reelle ejere, som revisor får kendskab til. Se forslag til ny § 15 a i forslag til lov om ændring af lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven) og lov om finansiel virksomhed (Gennemførelse af 5. hvidvaskdirektiv).

Med det foreslåede stk. 5 er der ikke tiltænkt materielle ændringer i forhold til den gældende bestemmelse i selskabslovens § 58 a, stk. 2, 2. og 3. pkt., men alene en tydeliggørelse af den pligt, der allerede gælder for fondene. Pligten tydeliggøres på grund af en anbefaling fra FATF og Global Forum.

Oplysningerne om reelle ejere og deres rettigheder skal være tilstrækkelige, nøjagtige og opdaterede, hvilket Erhvervsstyrelsen kan efterprøve ved kontrol, jf. den gældende § 17 i erhvervsfondsloven. I henhold til denne bestemmelse kan Erhvervsstyrelsen til enhver tid rette henvendelse til anmelder eller fonden med henblik på at få dokumenteret de registrerede oplysninger.

Efter den gældende § 21 a, stk. 3, i erhvervsfondsloven skal fonden efter anmodning udlevere oplysninger om fondens reelle ejere, herunder om fondens forsøg på at identificere dens reelle ejere, til SØIK. Fonden skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre offentlige myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Den gældende § 21 a, stk. 3, i erhvervsfondsloven gennemfører artikel 30, stk. 2, i 4. hvidvaskdirektiv. 5. hvidvaskdirektiv medfører ingen ændringer af artikel 30, stk. 2, i 4. hvidvaskdirektiv.

Det foreslås i stk. 6, at fonden efter anmodning skal udlevere oplysninger om fondens reelle ejere, herunder om fondens forsøg på at identificere dens reelle ejere, til SØIK. Fonden skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre kompetente myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaven.

Fonde skal i henhold til det foreslåede *stk. 6, 1. pkt.*, udlevere oplysninger om reelle ejere og forsøg på identifikation af reelle ejere, herunder eksempelvis oplysninger om, hvordan fonden har fundet frem til de reelle ejere eller om forsøg på at fremskaffe oplysninger om de reelle ejere, til SØIK, hvis de anmoder om det. Oplysningerne skal desuden udleveres til andre kompetente myndigheder, når de fremsætter anmodning herom, jf. *stk. 6, 2. pkt.* Det forudsættes, at myndigheder, som efterspørger oplysninger om reelle ejere, skal bruge disse i forhold til myndighedens varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver i henhold til lovgivning, og at der konkret vurderes at være behov for at få oplysningerne. Bestemmelsen medfører, at f.eks. Erhvervsstyrelsen og Skattestyrelsen vil kunne anmode om de pågældende oplysninger. Det forudsættes, at myndighederne alene vil indhente oplysningerne direkte fra de omfattede fonde i det omfang, at oplysningerne ikke i forvejen er tilgængelige i Erhvervsstyrelsens it-system.

Med det foreslåede stk. 6, sikres det, at kompetente myndigheder og SØIK kan indhente oplysninger om reelle ejere, men at der også kan opnås oplysninger om de ikke-registrerede oplysninger, herunder forsøg på at identificere reelle ejere. Pligten til at give oplysninger og dokumentation om forsøg på identifikation af reelle ejere samtidig med kravet om at registrere oplysninger om reelle ejere i et centralt register, skal sikre, at særligt SØIK og Erhvervsstyrelsen, men også andre offentlige myndigheder, til enhver tid har adgang til aktuelle og opdaterede oplysninger om selskabets reelle ejere.

Med den foreslåede nyaffattelse af stk. 6 er der ikke tiltænkt materielle ændringer i forhold til den gældende retstilstand bortset fra, at ordlyden foreslås ændret fra offentlige myndigheder til kompetente myndigheder således, at også Advokatrådet er omfattet af bestemmelsen.

Der eksisterer i dag ikke en tilstrækkelig klar regel om, at kompetente myndigheder, herunder SØIK, kan videregive oplysninger om reelle ejere til andre medlemsstaters kompetente myndigheder og finansielle efterretningstjenester (Financial Intelligence Units – FIU).

Efter 4. hvidvaskdirektivs artikel 30, stk. 7, stilles der imidlertid krav om, at kompetente myndigheder og Financial Intelligence Units (FIU'er) rettidigt kan give de oplysnin-

ger, der er omhandlet i stk. 1 (indhentning og opbevaring af oplysninger) og 3 (registrering af oplysninger), til andre medlemsstaters kompetente myndigheder og FIU'er vederlagsfrit. Den danske FIU er SØIK.

Bestemmelsen affattes på ny i 5. hvidvaskdirektivs artikel 1, nr. 15, litra f. Den eneste ændring, som den nye affattelse medfører, er et krav om, at oplysningerne kan videregives vederlagsfrit.

Som følge af, at der er valgt en registreringsløsning, hvorefter enhver kan tilgå oplysningerne om reelle ejere i Det Centrale Virksomhedsregister, har det hidtil været vurderingen, at en sådan hjemmel til videregivelse af oplysninger ikke var påkrævet, eftersom enhver kan tilgå de registrerede oplysninger om reelle ejere.

De oplysninger, som SØIK og andre kompetente myndigheder skal have mulighed for at videregive, omfatter også oplysninger, som ikke er tilgængelige i Det Centrale Virksomhedsregister, f.eks. identitetsoplysninger (CPR-nummer eller udenlandsk identifikationsnummer, statsborgerskab m.v.), og oplysninger om ejerforhold, som er indhentet direkte hos fonden.

På den baggrund foreslås det i *stk. 7*, at SØIK og andre kompetente myndigheder vederlagsfrit kan videregive oplysninger om reelle ejere, der er registreret, jf. det foreslåede stk. 3, eller er indhentet, jf. det foreslåede stk. 6, til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og finansielle efterretningstjenester.

Efter den gældende § 21 a, stk. 4, i erhvervsfondsloven udsteder Erhvervsstyrelsen nærmere regler om registrering og offentliggørelse af oplysninger om reelle ejere, herunder de oplysninger, som fonden selv kan eller skal registrere i styrelsens it-system, eventuelt via en anmelder.

Ejerregistreringsbekendtgørelsen, der er udstedt med hjemmel i den gældende § 21 a, stk. 4, fastsætter de nærmere krav til oplysninger om reelle ejere af fonde.

Ejerregistreringsbekendtgørelsen fastsætter, at oplysninger om den eller de reelle ejeres fulde navn, nationalitet, bopæl og bopælsland, art og omfang af den reelle ejers rettigheder og CPR-nummer skal registreres, og hvis den reelle ejer ikke har et CPR-nummer, dokumentation, der sikrer en entydig identifikation af den pågældende, herunder fødselsdato. For personer uden CPR-nummer registreres pasnummer eller nummer fra identitetskort, der kan anvendes ved indrejse i et Schengenland, samt oplysning om fødselsdato og statsborgerskab ved fødslen. Kopi af pas eller nationalt identifikationskort, der kan anvendes ved indrejse i et Schengenland, skal vedlægges registreringen.

Ændringen af artikel 30 i 4. hvidvaskdirektiv om reelle ejere af selskaber og andre juridiske enheder i medfør af artikel 1, nr. 15, i 5. hvidvaskdirektiv medfører ingen ændringer i direktivets minimumskrav til oplysninger om de reelle ejere. Oplysningerne omfatter den reelle ejers navn, fødselsmåned- og år, statsborgerskab, bopælsland samt art og omfang af den reelle ejers rettigheder.

En væsentlig ændring fra 4. hvidvaskdirektiv, som 5. hvidvaskdirektiv medfører, er kravet om, at oplysningerne skal være tilgængelige for ethvert medlem af offentligheden. Eftersom oplysninger om reelle ejere, der registreres hos Erhvervsstyrelsen, allerede i henhold til den gældende ejerregistreringsbekendtgørelse offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister, indebærer bestemmelsen ingen ændring for selskaber m.fl., der skal registrere reelle ejere.

Ejerregistreringsbekendtgørelsen fastsætter regler om offentliggørelse, herunder at alle oplysninger om reelle ejere, bortset fra fortrolige oplysninger som CPR-numre og lignende, vil være offentligt tilgængelige. Ejerregistreringsbekendtgørelsen vil skulle ændres således, at oplysning om bopælsland og statsborgerskab skal registreres. Det er dog forventningen, at oplysningerne ikke vil blive omfattet af de oplysninger, der offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister.

Som led i gennemførelsen af artikel 1, nr. 15, litra g, i 5. hvidvaskdirektiv, der ændrer artikel 30, stk. 9, i 4. hvidvaskdirektiv, foreslås det endvidere, at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om, at konkrete oplysninger kan undtages fra offentliggørelse. Der kan således konkret under ekstraordinære omstændigheder fastsættes undtagelse fra kravet om offentliggørelse af oplysninger om reelt ejerskab, hvis en sådan adgang ville udsætte den reelle ejer for eksempelvis risiko for svig, bortførelse, pengeafpresning, vold eller intimidering. Dette gælder imidlertid ikke for kredit- og finansieringsinstitutter samt personer og virksomheder omfattet af artikel 2, stk. 1, nr. 3, litra b, i 4. hvidvaskdirektiv, som omhandler "notarer og andre retlige aktører, som er offentligt ansatte".

SØIK og andre kompetente offentlige myndigheder skal fortsat kunne få adgang til oplysningerne uanset om oplysningerne måtte være undtaget fra offentliggørelse i Erhvervsstyrelsens it-system.

Ejerregistreringsbekendtgørelsen skal sikre, at dobbeltregistrering så vidt muligt ikke forekommer i forhold til oplysninger, der som følge af andre bestemmelser i erhvervsfondsloven, f.eks. medlemmer af fondsbestyrelsen, skal registreres i Erhvervsstyrelsens it-system.

Artikel 1, nr. 15, litra g, i 5. hvidvaskdirektiv medfører ændring af artikel 30, stk. 10, i 4. hvidvaskdirektiv, der vedrører sammenkobling af EU-medlemslandenes registre over reelle ejere. Direktivændringen har til formål at tydeliggøre vigtigheden af sammenkoblingen. Det følger bl.a. af præambelbetragtning 35, at øget offentlig kontrol vil bidrage til at forebygge misbrug af juridiske enheder og juridiske arrangementer, herunder skatteunddragelse, hvorfor det er afgørende, at oplysninger om reelt ejerskab er tilgængelig gennem de nationale registre såvel som registersammenkoblingsløsningen. Bestemmelsen fastsætter, at oplysningerne skal være tilgængelig i mindst 5 år og højst 10 år efter, at selskabet er slettet fra registret.

Det foreslås i *stk. 8*, at Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om oplysningernes registrering, tilgængelighed og offentliggørelse efter stk. 1, 3 og 5, i Erhvervsstyrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger fonden skal registrere i styrelsens it-system.

I Danmark er virksomhedsoplysninger, herunder fonde, offentligt tilgængelige i Det Centrale Virksomhedsregister. Siden kravet om registrering af legale ejere for selskaber trådte i kraft den 15. december 2014, og kravet om registrering af reelle ejere for en bred kreds af virksomheder, fonde og visse foreninger trådte i kraft den 23. maj 2017, anses ejer-oplysninger også som en del af virksomhedsoplysningerne, der offentliggøres på CVR.dk.

Registersammenkoblingssystemet - Business Registers Interconnection System (BRIS), er systemet til sammenkobling af centrale registre og handels- og selskabsregistre, hvor visse oplysninger om kapitalselskaber har været tilgængelig siden juni 2017.

Det fremgår af præambel 25 til Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv (EU) 2017/1132 af 14. juni 2017 om visse aspekter af selskabsretten (kodifikation), at platformen er et instrument til sammenkobling af registre, og at platformen er et centraliseret sæt it-redskaber, der integrerer tjeneste og danner en fælles grænseflade, der bruges af alle nationale registre.

Oplysninger om reelle ejere af fonde vil blive tilgængelige via BRIS senest den 10. marts 2021, jf. artikel 1, nr. 42, i 5. hvidvaskdirektiv. Det foreslås derfor, at det i ejerregistreringsbekendtgørelsen fastsættes, hvilke oplysninger der er tilgængelige, og hvilke oplysninger der offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister samt hvilke oplysninger, der vil være tilgængelige via BRIS.

Det foreslås at erhvervsfondslovens § 21 a, stk. 3, 5 og 6, strafbelægges efter den foreslåede erhvervsfondslovens § 132, stk. 1, 1. pkt. Der henvises til lovforslagets § 3, nr. 8, og tilhørende bemærkninger for nærmere herom.

Til nr. 5 *(§ 21 d)*

Der er i dag ingen lovbestemmelse om, at erhvervsdrivende fonde skal forsyne personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendskabsprocedurer, med oplysninger om fondens ejerforhold.

Hvidvaskloven indeholder regler om, at virksomheder og personer, der er omfattet af loven, i forbindelse med de såkaldte kundekendskabsprocedurer ud fra en risikovurdering, skal klarlægge ejer- og kontrolstruktur for kunder, som ikke er fysiske personer, ligesom virksomhedskundens reelle ejere skal legitimeres. For personer og virksomheder, der skal udføre kundekendskabsprocedurer i medfør af hvidvaskloven, er bl.a. kendskab til deres kundes reelle ejere en forudsætning for etablering af kundeforholdet og efterfølgende for opretholdelsen af kundeforholdet.

Det har således været en forudsætning, at de omfattede virksomheder, fonde og foreninger, medvirker til, at en kundekendskabsprocedure kan gennemføres ved at oplyse om deres ejerforhold, for at kundekendskabsproceduren kan gennemføres.

At der er tale om en egentlig pligt for fondene til at give oplysninger om deres ejerforhold, fremgår imidlertid ikke tilstrækkeligt klart.

Artikel 30, stk. 1, 2. pkt., i 4. hvidvaskdirektiv og artikel 1, nr. 15, litra b (artikel 30, stk. 4, 2. pkt.), i 5. hvidvaskdirektiv fastsætter krav, der vedrører både personer og virksomheder, der er omfattet af hvidvasklovens kundekendskabskrav, og de fonde, der skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om deres reelle ejere. Det foreslås, at der indføres en ny § 21 d i erhvervsfondslovens , hvori de nærmere bestemmelser fastsættes.

4. hvidvaskdirektiv artikel 30, stk. 1, 2. pkt., stiller krav om, at selskaber og andre juridiske enheder omfattet af pligten til at indhente og opbevare oplysninger om reelle ejere, forpligtes til at give oplysninger om deres ejerforhold. Oplysningerne skal gives til personer og virksomheder, der skal udføre kundekendskabsprocedurer.

Efter artikel 1, nr. 15, litra f, i 5. hvidvaskdirektiv, som ændrer artikel 30, stk. 4, 3. pkt., i 4. hvidvaskdirektiv, skal medlemsstaterne sikre, at der træffes de fornødne foranstaltninger til at løse uoverensstemmelserne i tide, og at der i reel ejer-registeret i mellemtiden offentliggøres en meddelelse om den indberettede uoverensstemmelse, såfremt det er hensigtsmæssigt.

Artikel 61, stk. 2, i 4. hvidvaskdirektiv, fastsætter krav til de mekanismer, der skal fremme indberetningen af uoverensstemmelser. Det omfatter bl.a. passende beskyttelse af indberetter og af den virksomhed, fond eller forening, som indberetningen vedrører.

Artikel 1, nr. 15, litra b (artikel 30, stk. 4, 2. pkt.), i 5. hvidvaskdirektiv fastsætter derudover, at de enheder, der er forpligtet til at udføre kundekendskabsprocedurer, skal indberette uoverensstemmelser i selskaber og andre juridiske enheders oplysninger om reelle ejere, der er registreret i Erhvervsstyrelsens it-system, hvis de bliver bekendte hermed. Bestemmelsen foreslås for så vidt angår indberetningspligten gennemført ved en ændring af hvidvaskloven, jf. § 1, nr. 21 (ny § 15 a) i forslag til lov om ændring af lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven) og lov om finansiel virksomhed (Gennemførelse af 5. hvidvaskdirektiv), der fremsættes samtidig med dette lovforslag. Der henvises til lovforslag nr. L 204.

På denne baggrund foreslås det, at der indføres en ny § 21 d i erhvervsfondsloven, hvori de nærmere bestemmelser fastsættes.

For at skabe klarhed over, hvilke forpligtelser, der gælder i forbindelse med disse procedurer, og for at bringe dansk ret i overensstemmelse med 4. hvidvaskdirektivs artikel 30, foreslås det i *stk. 1*, at fonde, der skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om reelle ejere, jf. § 21 a, efter anmodning skal forsyne personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendskabsprocedurer, med oplysninger om deres reelle ejere.

Det indebærer, at fonden skal udlevere oplysninger om fondens reelle ejere på anmodning fra personer og virksomheder, der er omfattet af kundekendskabskravene i hvidvasklovens §§ 10-21, der blandt andet omfatter kendskab til en kundes reelle ejere.

Formålet med kundekendskabsprocedurer er, at enhederne skal klarlægge ejer- og kontrolstruktur for kunder, ligesom kundens reelle ejere skal legitimeres. Tilsvarende forpligtes kompetente myndigheder til at indberette uoverensstemmelser i forhold til de registrerede oplysninger om reelle ejere, hvis det ikke griber unødigt ind i myndighedens funktion. Det vil sige, hvor kendskabet til en virksomheds ejerforhold indgår som led i den pågældende myndigheds opgavevaretagelse.

Fonden er i medfør af § 21 a i erhvervsfondsloven bl.a. forpligtet til at indhente oplysninger om sine reelle ejere og holde dem opdaterede. Der er tale om de oplysninger, som fonden indhenter for at kunne identificere den eller de reelle ejere.

Det foreslås i *stk. 2*, at hvis Erhvervsstyrelsen modtager indberetninger i medfør af hvidvaskloven om uoverensstemmelser i forhold til de registrerede oplysninger om fondens reelle ejere, foretager Erhvervsstyrelsen en undersøgelse af forholdet, jf. erhvervsfondslovens § 17, stk. 1, og 21 a, stk. 5. Det foreslås endvidere, at Erhvervsstyrelsen kan over for fonden fastsætte en frist for forholdets berigtigelse.

Efter den foreslåede bestemmelse i hvidvasklovens § 15 a, jf. § 1, nr. 21, i forslag til lov om ændring af lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven) og lov om finansiel virksomhed (Gennemførelse af 5. hvidvaskdirektiv), der fremsættes samtidig med dette lovforslag, er det Erhvervsstyrelsen, der modtager alle indberetninger om uoverensstemmelser fra enheder, der er omfattet af pligten til at udføre kend-din-kunde procedurer, og fra kompetente myndigheder. Der henvises til lovforslag nr. L 204.

Da Erhvervsstyrelsen er ansvarlig myndighed for erhvervsdrivende fonde, der skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om deres reelle ejere efter erhvervsfondslovens § 21 a, foreslås det, at det er Erhvervsstyrelsen, der konkret forholder sig til indberetninger om uoverensstemmelser i reel ejer-oplysninger for erhvervsdrivende fonde. Det indebærer, at der foretages en undersøgelse af forholdet, hvis der modtages en indberetning om uoverensstemmelser i de registrerede oplysninger om et en fonds reelle ejere i medfør af hvidvaskloven.

Efter artikel 1, nr. 15, litra f (artikel 30, stk. 4, 3. pkt.), i 5. hvidvaskdirektiv, skal medlemsstaterne sikre, at der træffes de fornødne foranstaltninger til at løse uoverensstemmelserne i tide, og at der i reel ejer-registeret i mellemtiden offentliggøres en meddelelse om den indberettede uoverensstemmelse, såfremt det er hensigtsmæssigt. Bestemmelsen foreslås gennemført ved § 21 d, stk. 2 og 3, hvorefter den ansvarlige myndighed får mulighed for at følge op på indberetninger, der er modtaget i medfør af den foreslåede bestemmelse i hvidvasklovens § 15 a.

Erhvervsstyrelsen sikrer, at indberetninger fordeles til videre foranstaltning til de myndigheder, der har tilsyns- og kontrolkompetencen overfor den pågældende virksomhed, fond eller forening.

Indberetningsløsningen vil blive indrettet således, at der er mekanismer, der kan fremme indberetningen af uoverensstemmelser. Det omfatter bl.a. passende beskyttelse af indberetter og af den virksomhed, fond eller forening, som indberetningen vedrører.

Indberetninger om uoverensstemmelser må forventes at kunne opdeles i tre kategorier:

1) Utilsigtet manglende registrering, f.eks. fordi de juridiske enheder ikke er bekendte med reglerne om registrering af reelle ejere,
2) utilsigtet fejlregistrering, f.eks. fordi de juridiske enheder har misforstået reglerne om registrering af reelle ejere, og derfor har registreret forkerte eller mangelfulde oplysninger, og
3) tilsigtet manglende registrering eller tilsigtet fejlregistrering.

Kategori 1 og 2 vurderes ikke at have til formål at sløre det reelle ejerskab, mens det som udgangspunkt må lægges til grund at tilfælde af kategori 3 tilsigter netop dette.

Erhvervsstyrelsens undersøgelse af forholdet indebærer, at styrelsen har mulighed for at rette henvendelse til fondens ledelse med henblik på at få afklaret baggrunden for uoverensstemmelsen. Erhvervsstyrelsen kan som led heri i medfør af lovens § 17, stk. 1, forlange de oplysninger, der efter styrelsens skøn er nødvendige. Hvis der er tale om en fond, der utilsigtet mangler at registrere reelle ejere, eller som utilsigtet har foretaget en fejlregistrering, må det forventes, at fonden på baggrund af henvendelsen og eventuel vejledning fra Erhvervsstyrelsen foretager den fornødne registrering eller ændring heri i reel ejer-registeret. Erhvervsstyrelsen kan i forbindelse hermed fastsætte en frist for forholdets berigtigelse.

Foretages berigtigelsen, foreslås det, at såvel en manglende registrering af fondens reelle ejere såvel som en mangelfuld registrering af fondens reelle ejere kan medføre, at fonden oversendes til tvangsopløsning ved skifteretten. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 6.

Det foreslås i *stk. 3*, at Erhvervsstyrelsen sideløbende med undersøgelsen, jf. stk. 2, kan offentliggøre en meddelelse om indberetningen i Erhvervsstyrelsens it-system. Det foreslås endvidere, at fonden skal have mulighed for at gøre indsigelse mod indberetningen, forinden denne offentliggøres, medmindre formålet med offentliggørelsen af meddelelsen om indberetningen derved forspildes.

Erhvervsstyrelsen vil dermed kunne offentliggøre en meddelelse i reel ejer-registeret om, at der er indberettet uoverensstemmelser i oplysningerne om den pågældende fonds reelle ejere. Det vil være en kort meddelelse, der oplyser om, at der er indberettet oplysninger om uoverensstemmelser i forhold til de oplysninger om reelle ejere, der offentliggøres i reel ejer-registeret.

Når Erhvervsstyrelsen foretager en vurdering af, om der skal offentliggøres en meddelelse om uoverensstemmelser i forhold til oplysningerne om reelle ejere, skal det sikres, at offentliggørelsen er hensigtsmæssig, og at der er tale om et proportionelt middel, hvor dels hensynet til fonden må tages

i betragtning og dels hensynet til, at der for omverdenen skal være gennemsigtighed i fondens ejerforhold.

Bestemmelsen forudsættes administreret således, at meddelelse i overensstemmelse med 5. hvidvaskdirektiv vil blive offentliggjort sideløbende med, at Erhvervsstyrelsens undersøgelse pågår, hvorfor sagen på tidspunktet for offentliggørelse af meddelelsen typisk ikke vil være undersøgt til bunds endnu.

Erhvervsstyrelsen skal således i det konkrete tilfælde hurtigst muligt efter indberetningen er modtaget foretage en vurdering af, om det er hensigtsmæssigt og proportionalt, at en meddelelse om uoverensstemmelsen offentliggøres. Vurderes en uoverensstemmelse at kunne blive bragt i overensstemmelse med reglerne om reelle ejere, jf. erhvervsfondsloven § 21 a, som følge af myndighedsvejledning, anses det som udgangspunkt ikke for at være hensigtsmæssigt og proportionalt at offentliggøre en meddelelse om uoverensstemmelse i reel ejer-oplysningerne. Er det derimod konstateret, at der er tale om tilsigtet afgivelse af urigtige oplysninger, der har til formål at sløre ejerskabet, dvs. registreringer, der hører til den ovenfornævnte kategori 3, kan en sådan meddelelse om uoverensstemmelse i forhold til de registrerede oplysninger om reelle ejere offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister. I sådanne tilfælde vil Erhvervsstyrelsen underrette SØIK ved en formel indberetning til Hvidvasksekretariatet, når en fejlregistrering mv. vurderes at være et tilsigtet forsøg på at skjule det reelle ejerskab.

Det er vigtigt, at indberetning af uoverensstemmelser i reel ejer-oplysninger ikke kan misbruges f.eks. til at genere den pågældende fond med en offentlig meddelelse i reel ejer-registeret. For at undgå, at der offentliggøres en meddelelse baseret på urigtige oplysninger, hvilket kan være unødigt skadeligt for fonden, skal fonden efter den foreslåede stk. 3, 2. pkt., have mulighed for at udtale sig om indberetningen, før der sker offentliggørelse af en meddelelse om uoverensstemmelse i forhold til reel ejer-oplysningerne, hvis formålet med offentliggørelsen af meddelelse ikke dermed forspildes. Meddelelsen tjener det formål at gøre opmærksom på, at der er tvivl om forholdene omkring det reelle ejerskab. Som følge af, at reel ejer-oplysninger skal registreres hurtigst muligt, er det derfor forudsat, at undersøgelsen af uoverensstemmelsen tilsvarende skal iværksættes hurtigst muligt, og at der skal fastsættes en relativ kort frist for fonden til at redegøre for ejerforholdene. I tilfælde, hvor der kan være formodning for, at formålet med meddelelsen forspildes, vil meddelelsen om uoverensstemmelsen imidlertid kunne offentliggøres uden at afvente fondens bemærkninger.

Når der er afklaring omkring de registrerede oplysninger, vil der hurtigst muligt blive offentliggjort en ny meddelelse, hvori det oplyses, at undersøgelsen af det indberettede forhold er afsluttet samt konklusionen på baggrund af undersøgelsen. Konklusionen kan føre til, at der er foretaget en berigtigelse af oplysningerne om fondens reelle ejere, eller at der ikke er bemærkninger til de registrerede oplysninger om reelle ejere.

Til nr. 6 *(§ 115, stk. 1, nr. 3)*

Efter den gældende bestemmelse i erhvervsfondslovens § 115, stk. 1, kan Erhvervsstyrelsen anmode skifteretten om at opløse en erhvervsdrivende fond, hvis styrelsen bl.a. ikke rettidigt har modtaget fondens årsrapport, hvis fonden ikke har registreret en bestyrelse, eller hvis fonden ingen reelle ejere har registreret.

Efter de gældende regler i erhvervsfondsloven § 115 om oversendelse til tvangsopløsning ved skifteretten, kan der fastsættes en frist for berigtigelse, jf. stk. 2, ligesom der er mulighed for genoptagelse af fonden under en række nærmere angivne betingelser, jf. erhvervsfondslovens § 119.

Siden den 1. juli 2018 har det været muligt at oversende en erhvervsdrivende fond til tvangsopløsning, hvis det konstateres, at fonden intet har registreret i henhold til reglerne herom i erhvervsfondsloven § 21 a, der vedrører de reelle ejere. Det fremgår imidlertid ikke tilstrækkeligt klart, at bestemmelsen vedrører reelle ejere, hvorfor der foreslås en sproglig tilpasning, så det fremgår klart af erhvervsfondslovens § 115, stk. 1, nr. 3.

Det foreslås derfor, at *stk. 1, nr. 3*, affattes på ny, således at Erhvervsstyrelsen som registreringsmyndighed under iagttagelse af § 89, stk. 1, kan anmode skifteretten på den erhvervsdrivende fonds hjemsted om at opløse fonden, hvis fonden ikke har registreret oplysninger om reelle ejere, eller fonden har foretaget mangelfuld registrering i henhold til erhvervsfondslovens § 21 a.

Med den foreslåede ændring fremgår det klart, at bestemmelsen vedrører reelle ejere. Efter bestemmelsen er det således fortsat muligt at sende en fond til tvangsopløsning ved skifteretten, hvis fonden intet har registreret om dens reelle ejere, dvs. at ingen reelle ejere er registreret i henhold til § 21 a i erhvervsfondsloven.

Bestemmelsen medfører, at en fond kan oversendes til tvangsopløsning, hvis der ikke er registreret en eller flere reelle ejere.

Efter definitionen af reelle ejere i erhvervsfondslovens § 21 b, anses fondens bestyrelse altid for reelle ejere. Herudover anses personer, der er særligt begunstiget af fonden, for at være reelle ejere. For nærmere herom henvises til bemærkningerne til erhvervsfondslovens § 21 b, jf. Folketingstidende 2015-2016, A, L94 som fremsat, side 51f.

Hidtil har det betydet, at såfremt en fond har registreret mindst en reel ejer, men ikke foretaget fyldestgørende registrering, f.eks. hvis fonden har særligt begunstigede personer, der ikke er registreret, eller hvis oplysningerne om den reelle ejer ikke er korrekt, vil muligheden for tvangsopløsning ikke kunne finde anvendelse. I den situation kunne de eksisterende sanktionsmuligheder i erhvervsfondslovens § 132 alene benyttes, dvs. anmeldelse til politiet med henblik på bødestraf, eller administrativ udstedelse af tvangsbøde, jf. erhvervsfondslovens § 131, stk. 2.

Erfaringerne med de registrerede oplysninger om reelle ejere viser imidlertid, at registreringerne er mangelfulde.

Har en fond foretaget registrering af en eller flere reelle ejere, og det efterfølgende, f.eks. ved en kontrol, konstateres, at der mangler at blive foretaget registrering af nogle af fondens reelle ejere eller mangler oplysninger om det reelle ejerskab (art og omfang), vil der kunne gribes ind over for forholdet med tvangsopløsning.

En mangelfuld registrering er i dette henseende, hvis der eksempelvis blot er registreret en reel ejer, men en senere kontrol klarlægger, at der er yderligere reelle ejere, eller at det ikke er den korrekte person, som er registreret som reel ejer. Der kan endvidere være tilfælde, hvor den reelle ejer er registreret med en forkert adresse eller et forkert navn.

I sager, hvor en fond påtænkes oversendt til tvangsopløsning, vil fonden på samme måde som i de situationer, hvor der i dag er mulighed for at oversende en fond til tvangsopløsning, få mulighed for at berigtige forholdet, dvs. foretage den manglende registrering af ejerforholdet, inden sagen oversendes til skifteretten. Fonde har også, ligesom i dag, mulighed for at anmode om genoptagelse af fonden efter oversendelsen til skifteretten, jf. erhvervsfondsloven § 119. Det bemærkes desuden, at en fond kan indbringe Erhvervsstyrelsens afgørelse om, at en registrering f.eks. er mangelfuld, for Erhvervsankenævnet i overensstemmelse med § 130, stk. 1, i erhvervsfondsloven.

Den foreslåede bestemmelse gælder både for nye og for eksisterende fonde, hvor det konstateres, at registreringen af reelle ejere er mangelfuld.

Efter erhvervsfondslovens § 89, stk. 2, er der krav om Civilstyrelsens samtykke til bl.a. frivillig likvidation af erhvervsdrivende fonde. Der er derimod efter den gældende erhvervsfondslovs § 115 ikke krav herom, hvis der er tale om en tvangsopløsning. Tvangsopløsning som følge af manglende registrering af reelle ejere skal dog, som efter de gældende regler for tvangsopløsning, godkendes af fondsmyndigheden, jf. henvisningen til erhvervsfondslovens § 89, stk. 1, i samme lovs § 115, stk. 1.

Der er ikke med den foreslåede ændring tilsigtet ændringer i forhold til den gældende praksis for oversendelse til tvangsopløsning af erhvervsdrivende fonde. Erhvervsstyrelsen vil således i tilfælde af manglende registrering af reelle ejere ikke være pligtige til at træffe beslutning om at anmode skifteretten om at opløse fonden. Vurderer Erhvervsstyrelsen, at de konkrete omstændigheder gør det mere hensigtsmæssigt at pålægge fondens bestyrelsesmedlemmer daglige eller ugentlige tvangsbøder i medfør af erhvervsfondslovens § 131, stk. 2, kan denne mulighed vælges. Det skal således tilstræbes, at en erhvervsdrivende fond så vidt muligt videreføres, hvis fonden i øvrigt er levedygtig.

Muligheden for at sende en fond til tvangsopløsning på grund af manglende reel ejer registrering, forventes kun i meget få tilfælde at føre til, at nye erhvervsdrivende fonde vil blive oversendt til tvangsopløsning, da fondene vil være nødt til at registrere deres reelle ejere allerede ved registreringen af en nyetableret fond, jf. erhvervsfondslovens § 21 c. Eksisterende fonde, der i dag ikke har registreret reelle ejere (efter 1. december 2017), vil dog også kunne blive oversendt til tvangsopløsning ved skifteretten.

De hidtidige bemærkninger til § 115, stk. 1, nr. 34, i erhvervsfondsloven erstattes af ovenstående bemærkninger.

Til nr. 7 (§ 115, stk. 1)

Efter den gældende bestemmelse i erhvervsfondsloven § 115, stk. 1, kan Erhvervsstyrelsen anmode skifteretten om at opløse en fond, hvis styrelsen bl.a. ikke rettidigt har modtaget fondens årsrapport, hvis fonden ikke har registreret en bestyrelse eller ingen reelle ejere har registreret.

Efter de gældende regler i erhvervsfondslovens § 115 om oversendelse til tvangsopløsning ved skifteretten, kan der fastsættes frist for berigtigelse, jf. stk. 2, ligesom der er mulighed for genoptagelse af fonden under en række nærmere angivne betingelser, jf. erhvervsfondslovens § 119.

Det foreslås, at erhvervsdrivende fonde bliver forpligtet til at opbevare den dokumentation, som er indhentet om deres reelle ejere, jf. erhvervsfondslovens § 21 a, stk. 5, i lovforslagets § 3, nr. 4. Opbevaringspligten omfatter ethvert forsøg på identifikation, dvs. både når fonden identificerer deres reelle ejere, når fonden konstaterer, at den ikke har reelle ejere, og når fonden ikke kan identificere deres reelle ejere. Der henvises til bemærkningerne til de foreslåede bestemmelser i lovforslagets § 3, nr. 4.

Oplysningerne om reelle ejere har til formål at sikre gennemsigtighed i ejerforhold og de omfattede virksomheder, fonde og foreninger er forpligtet til at stille oplysningerne om deres reelle ejere til rådighed for SØIK og andre offentlige myndigheder, når disse myndigheder anmoder herom. De skal foretage alle rimelige forsøg på at identificere de reelle ejere, og skal til enhver tid kunne dokumentere over for bl.a. SØIK og Erhvervsstyrelsen, hvad de har foretaget sig, samt hvilken identifikation de har foretaget af den reelle ejer.

Det foreslås på den baggrund i *stk. 1, nr. 4*, at Erhvervsstyrelsen som registreringsmyndighed kan under iagttagelse af erhvervsfondslovens § 89, stk. 1, anmode skifteretten på den erhvervsdrivende fonds hjemsted om at opløse fonden, hvis fonden ikke har opbevaret dokumentation for oplysningerne om fondens reelle ejere, eller fonden har opbevaret mangelfuld dokumentation i henhold til erhvervsfondslovens § 21 a. Det vil sige både når fonden intet har opbevaret, eller hvis dokumentationen er mangelfuld.

En fond kan oversendes til tvangsopløsning, hvis fonden ingen dokumentation har opbevaret om de indhentede oplysninger om deres reelle ejere eller forsøg på identificeringen. For at det ikke skal være muligt at omgå opbevaringspligten ved alene at opbevare dele af den lovpligtige dokumentation foreslås det, at en fond ligeledes kan oversendes til tvangsopløsning, hvis det konstateres, at den opbevarede dokumentation er mangelfuld.

Der er tale om mangelfuld dokumentation, når en fond ikke kan dokumentere, at fondens reelle ejere er den eller de personer, som fonden har registreret, herunder oplysninger

om det reelle ejerskab (art og omfang) i Erhvervsstyrelsens it-system.

Derudover vil det være udtryk for manglende dokumentation, hvis en fond har registreret, at den ikke har reelle ejere eller ikke kan identificere reelle ejere, og fonden ikke kan dokumentere, at den har udtømt alle rimelige identifikationsmuligheder for at identificere de reelle ejere. I dette tilfælde vil det ikke være tilstrækkeligt at notere, at den formodede reelle ejer ikke ønsker at give sig til kende, da fonden skal forsøge at benytte alternative identifikationsmetoder til at bekræfte identiteten på den reelle ejer.

Fondens pligt til løbende at indhente og opdatere oplysninger om reelle ejere, omfatter som minimum, hvad fonden ved eller burde vide. Heri ligger bl.a., at fonden har pligt til at undersøge og eventuelt opdatere oplysningerne, hvis fonden bliver bekendt med, at der eventuelt er sket ændringer i fondens reelle ejere.

I sager, hvor en fond påtænkes oversendt til tvangsopløsning, vil fonden på samme måde som i de situationer, hvor der i dag er mulighed for at oversende en fond til tvangsopløsning, få mulighed for at berigtige forholdet, dvs. foretage en fornyet indhentning af oplysninger om deres reelle ejere, og opbevare dokumentationen herfor, inden sagen oversendes til skifteretten. Berigtiger fonden forholdet inden for den angivne frist, vil fonden ikke blive oversendt til tvangsopløsning. Finder berigtigelse ikke sted, oversendes fonden til tvangsopløsning. Fonden har herefter på samme måde som i dag mulighed for at anmode om genoptagelse af fonden efter oversendelsen til skifteretten, jf. erhvervsfondslovens § 119. Det bemærkes desuden, at en fond kan indbringe Erhvervsstyrelsens afgørelse om, at den opbevarede dokumentation f.eks. er mangelfuld, for Erhvervsankenævnet i overensstemmelse med § 130, stk. 1, i erhvervsfondsloven.

Til nr. 8 *(§ 132)*

Efter den gældende strafbestemmelse i § 132, stk. 1, 1. pkt., i erhvervsfondsloven kan overtrædelse af bestemmelserne i erhvervsfondslovens § 21 a, stk. 2 og 3, om registrering og videregivelse af oplysninger om reelle ejere straffes med bøde.

5. hvidvaskdirektiv kræver, at medlemslandene sikrer, at de forpligtede enheder kan drages til ansvar for overtrædelse af de nationale bestemmelser, således at formålet med direktivet opfyldes mest effektivt.

I lyset heraf foreslås det i *stk. 1, 1. pkt.*, at ændre § 21 a, stk. 2 og 3, til § 21 a, stk. 3, 5 og 6. Den foreslåede ændring er ligeledes en konsekvens af, at det foreslås, at § 21 a, stk. 2 og 3, ændres til § 21 a, stk. 3, 5 og 6, jf. lovforslagets § 3, nr. 4.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med de foreslåede muligheder for at tvangsopløse kapitalselskaber, der ikke efterlever reglerne om reelle ejere, jf. § 115, stk. 1, nr. 3 og 4, i lovforslagets § 3, nr. 6 og 7.

Det følger af § 132, stk. 5, i erhvervsfondsloven, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter straffelovens 5. kapitel. Det fremgår tillige af § 27, stk. 1, 1. pkt., i straffeloven, at strafansvar for en juridisk person forudsætter, at der inden for dens virksomhed er begået en overtrædelse, der kan tilregnes en eller flere til den juridiske person knyttede personer eller den juridiske person som sådan.

I de tilfælde, hvor de strafbelagte bestemmelser omhandler pligter eller forbud for virksomheden, er de mulige strafsubjekter virksomheden og/eller en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvilket oftest er medlemmer af ledelsen. Udgangspunktet er, at der rejses tiltale mod virksomheden (dvs. den juridiske person) for overtrædelsen, men dette kan kombineres med tiltale mod en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvis en eller flere af disse personer har medvirket forsætligt eller groft uagtsomt til overtrædelsen, og overtrædelsen ikke er af underordnet karakter. Der skal som udgangspunkt ikke rejses tiltale mod underordnede ansatte. Det medfører, at de omfattede virksomheders ledelses manglende overholdelse af pligten til at indhente, opbevare og registrere oplysninger om reelle ejere, herunder eventuelt daglig ledelse, samt en eventuel manglende videregivelse af nærmere oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere samt dokumentation, vil kunne straffes med bøde.

Der henvises til bemærkningerne til de foreslåede bestemmelser i lovforslagets § 3, nr. 4.

Bestemmelsen skal dog ses i sammenhæng med, at det siden 1. juli 2018 ikke har været muligt at registrere stiftelsen af nye fonde uden samtidig registrering af reelle ejere, jf. erhvervsfondslovens § 21 c, og at det er muligt at anmode skifteretterne om at tvangsopløse en fond, der intet har registreret om sine reelle ejere, jf. erhvervslovens § 115, stk. 1, nr. 2.

Til § 4

Til nr. 1 *(fodnoten)*

Der er tale om gennemførelse af EU-ret, hvorfor det foreslås, at der indsættes en EU-note i loven, som henviser til dele af Europa-Parlamentets og Rådets 5. hvidvaskdirektiv om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU, som delvis gennemføres i dansk ret ved lovforslaget.

De ændringer, der foreslås i dette lovforslag, er bl.a. nødvendiggjort som følge af ændringen af artikel 30, jf. § 1, nr. 15, i 5. hvidvaskdirektiv.

Til nr. 2 *(§ 15, stk. 2 og 3)*

Selskabslovens regler for aktieselskaber er også gældende for SE-selskaber, jf. artikel 9, stk. 1, litra c), nr. ii), i Rådets forordning (EF) Nr. 2157/2001 af 8. oktober 2001 om statut for det europæiske selskab (SE). Det betyder, at Erhvervsstyrelsen i henhold til selskabslovens § 225, stk. 1, bl.a. kan anmode skifteretten om at opløse et SE-selskab, hvis styrelsen ikke rettidigt har modtaget selskabets årsrapport, hvis

selskabet ikke har registreret ledelse, legale ejere eller anmeldt en revisor.

Efter de gældende regler i selskabslovens § 225 om oversendelse til tvangsopløsning ved skifteretten, kan der fastsættes en frist for berigtigelse, jf. stk. 2, ligesom der er mulighed for genoptagelse af selskabet under en række nærmere angivne betingelser.

Med lov nr. 676 af 29. maj 2018 om ændring af selskabsloven, lov om visse erhvervsdrivende virksomheder og erhvervsfondsloven (Ændrede krav til ejerregistrering m.v.) blev registrering af reelle ejere en betingelse for at kapitalselskaber kan registreres, jf. selskabslovens § 58 b. Samtidig indførtes muligheden for, at et kapitalselskab kan tvangsopløses, hvis selskabet intet har registreret om sine reelle ejere, jf. selskabslovens § 225, stk. 1, nr. 4.

Eftersom selskabslovens bestemmelser for aktieselskaber finder anvendelse for SE-selskaber kan den allerede indførte mulighed for tvangsopløsning finde anvendelse. Da reglerne om reelle ejere er indført i SE-loven, og for at der ikke skal være tvivl om, hvilke sanktioner, der kan finde anvendelse, er det dog fundet hensigtsmæssigt, at muligheden for tvangsopløsning som følge af manglende efterlevelse af reglerne om reelle ejere, indføres i SE-loven. Selskabslovens § 225 finder dog som udgangspunkt anvendelse, medmindre andet er fastsat i SE-loven. Det vil sige, at de øvrige forhold, der i medfør af selskabslovens § 225 kan føre til, at et SE-selskab kan oversendes til tvangsopløsning ved skifteretten, fortsat er gældende.

Det foreslås, at der i et nyt *stk. 2* i SE-lovens § 15 indføres mulighed for at Erhvervsstyrelsen kan anmode skifteretten om at opløse et SE-selskab, hvis selskabet ikke har registreret oplysninger om reelle ejere, eller hvis selskabet har foretaget mangelfuld registrering i henhold til § 17 a. Opløsningen gennemføres efter bestemmelserne i §§ 226-229 i selskabsloven med de fornødne afvigelser under hensyn til SE-selskabets særlige karakter.

Den foreslåede bestemmelse medfører, at et SE-selskab kan oversendes til tvangsopløsning, hvis der ikke er registreret en eller flere reelle ejere, herunder de registrerede medlemmer af selskabets daglige ledelse, i tilfælde af at selskabet ingen reelle ejere har eller ikke kan identificere de reelle ejere.

Har et SE-selskab ingen reelle ejere registreret, eller foretaget registrering af en eller flere reelle ejere, og det efterfølgende, f.eks. ved en kontrol, konstateres, at der mangler at blive foretaget registrering af nogle af selskabets reelle ejere, eller der mangler oplysninger om arten og omfanget af det reelle ejerskab, vil der kunne gribes ind over for forholdet med tvangsopløsning.

En mangelfuld registrering er i denne henseende, hvis der eksempelvis blot er registreret en reel ejer, men en senere kontrol klarlægger, at der er yderligere reelle ejere, eller at det ikke er den korrekte person som er registreret som reel ejer. Der kan endvidere være tilfælde, hvor den reelle ejer er registreret med en forkert adresse eller et forkert navn.

I sager, hvor et SE-selskab påtænkes oversendt til tvangsopløsning, vil selskabet på samme måde som i de situationer, hvor der i dag er mulighed for at oversende et SE-selskab til tvangsopløsning, få mulighed for at berigtige forholdet. Dvs. SE-selskabet vil få mulighed for at foretage den manglende registrering af reelle ejere, inden sagen oversendes til skifteretten, inden for en nærmere angiven frist. SE-selskabet har også, ligesom i dag, mulighed for at anmode om genoptagelse af selskabet efter oversendelsen til skifteretten, jf. selskabslovens § 232, jf. SE-forordningens artikel 9, stk. 1, litra c), nr. ii), da der ikke er fastsat særregler i SE-forordningen eller SE-loven. Det bemærkes desuden, at et SE-selskab kan indbringe Erhvervsstyrelsens afgørelse om, at en registrering f.eks. er mangelfuld, for Erhvervsankenævnet i overensstemmelse med § 20, stk. 1, i SE-loven.

Den foreslåede bestemmelse gælder både for nye såvel som for eksisterende selskaber, hvor det konstateres, at registreringen af reelle ejere er mangelfuld.

Det foreslås, at SE-selskaber forpligtes til at opbevare den dokumentation, som er indhentet om deres reelle ejere, jf. § 17 a, stk. 5, i lovforslagets § 4, nr. 5. Opbevaringspligten omfatter ethvert forsøg på identifikation, dvs. både når selskabet identificerer deres reelle ejere, når selskabet konstaterer, at det ikke har reelle ejere, og når selskabet ikke kan identificere deres reelle ejere. Der henvises til bemærkningerne til de foreslåede bestemmelser i § 4, nr. 5.

Oplysningerne om reelle ejere har til formål at sikre gennemsigtighed i ejerforhold og de omfattede virksomheder, fonde og foreninger er forpligtet til at stille oplysningerne om deres reelle ejere til rådighed for SØIK og andre offentlige myndigheder, når disse myndigheder anmoder herom. SE-selskabet skal foretage alle rimelige forsøg på at identificere de reelle ejere, og skal til enhver tid kunne dokumentere over for bl.a. SØIK og Erhvervsstyrelsen, hvad selskabet har foretaget sig, samt hvilken identifikation selskabet har foretaget af den reelle ejer.

Det foreslås på den baggrund, at der som *stk. 3*, at Erhvervsstyrelsen kan anmode skifteretten om at opløse et SE-selskab, hvis selskabet ikke har opbevaret dokumentation for oplysningerne om selskabets reelle ejere, eller hvis SE-selskabet har opbevaret mangelfuld dokumentation i henhold til § 17 a. Opløsningen gennemføres efter bestemmelserne i §§ 226-229 i selskabsloven med de fornødne afvigelser under hensyn til SE-selskabets særlige karakter. Det vil sige, både når SE-selskabet intet har opbevaret, eller hvis dokumentationen er mangelfuld.

Bestemmelsen følger de gældende regler i selskabslovens § 225 om oversendelse til tvangsopløsning ved skifteretten, hvorefter der kan fastsættes frist for berigtigelse, jf. stk. 2, ligesom der er mulighed for genoptagelse af selskabet under en række nærmere angivne betingelser magen til dem, der gælder i dag, jf. § 232, jf. SE-forordningens artikel 9, stk. 1, litra c), nr. ii), da der ikke er fastsat særregler i SE-forordningen eller SE-loven.

Et selskab kan oversendes til tvangsopløsning, hvis selskabet ikke har opbevaret dokumenterne med de indhentede

oplysninger om deres reelle ejere eller forsøg på identificeringen. For at det ikke skal være muligt at omgå opbevaringspligten ved alene at opbevare dele af den lovpligtige dokumentation, foreslås det, at et selskab ligeledes kan oversendes til tvangsopløsning, hvis det konstateres, at den opbevarede dokumentation er mangelfuld.

Der er tale om mangelfuld dokumentation, når et selskab ikke kan dokumentere, at SE-selskabets reelle ejere er den eller de personer, som selskabet har registreret, herunder oplysninger om arten og omfanget af det reelle ejerskab i Erhvervsstyrelsens it-system.

Derudover vil det være udtryk for manglende dokumentation, hvis et SE-selskab har registreret, at det ikke har reelle ejere eller ikke kan identificere reelle ejere, og selskabet ikke kan dokumentere, at det har udtømt alle rimelige identifikationsmuligheder for at identificere de reelle ejere. I dette tilfælde vil det ikke være tilstrækkeligt at notere, at den formodede reelle ejer ikke ønsker at give sig til kende, da selskabet skal forsøge at benytte alternative identifikationsmetoder til at bekræfte identiteten på den reelle ejer.

SE-selskabets pligt til løbende at indhente og opdatere oplysninger om reelle ejere, omfatter som minimum, hvad virksomheden ved eller burde vide. Heri ligger bl.a., at selskabet har pligt til at undersøge og eventuelt opdatere oplysningerne, hvis selskabet bliver bekendt med, at der eventuelt er sket ændringer i virksomhedens reelle ejere. Eftersom et SE-selskabs legale ejere har pligt til at give meddelelse til selskabet om betydelige kapitalposter og ændringer i ejerskabet, kan et kapitalselskab som følge heraf blive bekendt med ændringer i selskabets ejerforhold, der også medfører ændringer i forhold til selskabets reelle ejere.

I sager, hvor et SE-selskab påtænkes oversendt til tvangsopløsning, vil selskabet på samme måde som i de situationer, hvor der i dag er mulighed for at oversende et selskab til tvangsopløsning, få mulighed for at berigtige forholdet, dvs. foretage en fornyet indhentning af oplysninger om deres reelle ejere, og opbevare dokumentationen herfor, inden sagen oversendes til skifteretten. Berigtiger selskabet forholdet inden for den angivne frist, vil selskabet ikke blive oversendt til tvangsopløsningen. Finder berigtigelse ikke sted, oversendes selskabet til tvangsopløsning. Selskabet har herefter på samme måde som i dag mulighed for at anmode om genoptagelse af selskabet efter oversendelsen til skifteretten, jf. selskabslovens § 232, jf. SE-forordningens artikel 9, stk. 1, litra c), nr. ii), da der ikke er fastsat særregler i SE-forordningen eller SE-loven. Det bemærkes desuden, at et SE-selskab kan indbringe Erhvervsstyrelsens afgørelse om, at den opbevarede dokumentation f.eks. er mangelfuld, for Erhvervsankenævnet i overensstemmelse med § 20, stk. 1, i SE-loven.

Til nr. 3 (*§ 17, stk. 4*)

Ifølge den gældende bestemmelse SE-lovens § 17, stk. 3, skal oplysning om navn på personer registreret i henhold til SE-loven offentliggøres til enhver tid i Det Centrale Virksomhedsregister, medmindre Erhvervsstyrelsen træffer anden beslutning. Dette gælder for både aktive og ophørte selskaber. I henhold til SE-lovens § 17, stk. 4, offentliggøres adresseoplysningerne indtil 3 år efter, at en registreret person er ophørt med at være aktiv i en virksomhed, der er registreret i Det Centrale Virksomhedsregister.

SE-lovens regler om offentliggørelse af personoplysninger implementerer reglerne i artikel 2, stk. 1, litra d, i Rådets første selskabsdirektiv (direktiv 68/151/EØF om samordning af de garantier, som kræves i medlemsstaterne af de i traktatens artikel 58, stk. 2 nævnte selskaber til beskyttelse af såvel selskabsdeltagernes som tredjemands interesser, med det formål at gøre disse garantier lige byrdefulde).

Reglerne har til formål at sikre gennemsigtighed om, hvilke selskabsretlige tilknytninger en given person har eller har haft, samt hvilke funktioner den pågældende i den forbindelse varetager eller har varetaget. Muligheden for at kunne sammenholde en registreret persons navn og adresse bidrager til, at tredjemand kan sikre den registreredes identitet, hvilket blandt andet er relevant i tilfælde, hvor der skal gøres et personligt krav gældende mod den pågældende, eller hvor det f.eks. er nødvendigt at fastlægge, hvem der kan tegne et givent selskab.

Ændringen af artikel 30, stk. 10, jf. artikel 1, nr. 15, litra g, i 5. hvidvaskdirektiv, indebærer, at oplysningerne om reelle ejere skal være tilgængelige igennem registersammenkoblingssystemet, som er oprettet i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1132 af 14. juni 2017, om visse aspekter af selskabsretten, i mindst 5 år og højst 10 år efter, at selskabet er blevet slettet fra Erhvervsstyrelsens register.

Det foreslås således i *stk. 4, 1. pkt.*, at oplysning om adresse for personer registreret i henhold til denne lov offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister, indtil der er forløbet 5 år, efter at personen er ophørt med at være aktiv i en virksomhed, som er registreret i Det Centrale Virksomhedsregister.

For personer med dansk CPR-nummer opdateres navne og adresser i Det Centrale Virksomhedsregister automatisk på baggrund af oplysninger fra Det Centrale Personregister. Såfremt en person har registreret navne- og adressebeskyttelse i Det Centrale Personregister, vil adressen ikke blive offentliggjort i Det Centrale Virksomhedsregister, så længe CPR-beskyttelsen er gældende, medmindre personen anmoder Erhvervsstyrelsen om, at adressebeskyttelsen ikke skal gælde i Det Centrale Virksomhedsregister.

Personer, der ikke har et dansk CPR-nummer, kan anmode Erhvervsstyrelsen om adressebeskyttelse i Det Centrale Virksomhedsregister.

Det bemærkes, at adresse og bopælsland foreslås adskilt, så det teknisk er muligt at offentliggøre bopælsland uden offentliggørelse af adressen, dvs. vejnavn, husnr., postnr. og by, hvis en person har adressebeskyttelse. Grunden hertil er, at bopælsland indgår i de minimumsoplysninger, der skal være tilgængelige om de reelle ejere. For nærmere herom henvises til lovforslagets § 11, nr. 4.

Der er med den foreslåede ændring af § 17, stk. 4, 1. pkt., tale om en ændring, der svarer til de foreslåede ændringer i

CVR-loven vedrørende reglerne om offentliggørelse af adresseoplysninger, jf. lovforslagets § 11, nr. 10.

Til nr. 4 *(17, stk. 6)*

Ifølge den gældende bestemmelse i SE-lovens § 17, stk. 3, skal oplysning om navn på personer registreret i henhold til SE-loven offentliggøres til enhver tid i Det Centrale Virksomhedsregister, medmindre Erhvervsstyrelsen træffer anden beslutning. Dette gælder for både aktive og ophørte selskaber. I henhold til § 17, stk. 6, opdateres personoplysninger omfattet af § 17, stk. 3 og 4, for fuldt ansvarlige deltagere, ejere og ledelsesmedlemmer ophører, 3 år efter at den pågældende person ophører med at være aktiv i en virksomhed, som er registreret i Det Centrale Virksomhedsregister. Personoplysninger omfattet af stk. 3 og 4 for stiftere opdateres ikke.

SE-lovens regler om offentliggørelse af personoplysninger baseres på selskabslovens regler herom, der implementerer artikel 2, stk. 1, litra d, i Rådets første direktiv, direktiv 68/151/EØF om samordning af de garantier, som kræves i medlemsstaterne af de i traktatens artikel 58, stk. 2, nævnte selskaber til beskyttelse af såvel selskabsdeltagernes som tredjemands interesser, med det formål at gøre disse garantier lige byrdefulde jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2017/1132/EU af 14. juni 2017 om visse aspekter af selskabsretten (kodifikation).

Reglerne har til formål at sikre gennemsigtighed om, hvilke selskabsretlige tilknytninger en given person har eller har haft, samt hvilke funktioner den pågældende i den forbindelse varetager eller har varetaget. Muligheden for at kunne sammenholde en registreret persons navn og adresse bidrager til, at tredjemand kan sikre den registreredes identitet, hvilket blandt andet er relevant i tilfælde, hvor der skal gøres et personligt krav gældende mod den pågældende, eller hvor det f.eks. er nødvendigt at fastlægge, hvem der kan tegne et givent selskab.

Ændringen af artikel 30, stk. 10, jf. artikel 1, nr. 15, litra g, i 5. hvidvaskdirektiv, indebærer, at oplysningerne om reelle ejere skal være tilgængelig igennem en registersammenkoblingsløsning i mindst 5 år og højst 10 år efter, at selskabet blevet slettet fra Erhvervsstyrelsens register.

Det foreslås således i *stk. 6*, at opdatering af personoplysninger omfattet af § 17, stk. 3 og 4, for fuldt ansvarlige deltagere, ejere og ledelsesmedlemmer ophører, 5 år efter, at den pågældende person ophører med at være aktiv i en virksomhed, som er registreret i Det Centrale Virksomhedsregister.

For personer med dansk CPR-nummer opdateres navne og adresser i Det Centrale Virksomhedsregister automatisk på baggrund af oplysninger fra Det Centrale Personregister. Såfremt en person har registreret navne- og adressebeskyttelse i Det Centrale Personregister, vil adressen ikke blive offentliggjort i Det Centrale Virksomhedsregister, så længe CPR-beskyttelsen er gældende, medmindre personen anmoder Erhvervsstyrelsen om, at adressebeskyttelsen ikke skal gælde i Det Centrale Virksomhedsregister.

Personer, der ikke har et dansk CPR-nummer, kan anmode Erhvervsstyrelsen om adressebeskyttelse i Det Centrale Virksomhedsregister.

Det bemærkes, at adresse og bopælsland foreslås adskilt, så det teknisk er muligt at offentliggøre bopælsland uden offentliggørelse af adressen, dvs. vejnavn, husnr., postnr. og by, hvis en person har adressebeskyttelse. Grunden hertil er, at bopælsland indgår i de minimumsoplysninger, der skal være tilgængelige om de reelle ejere. For nærmere herom henvises til lovforslagets § 11, nr. 4.

Det foreslås samtidig, at bestemmelsen om, at personoplysninger for stiftere ikke opdateres, udgår. Personer, der er stifter af et SE-selskab, har ofte også en anden funktion i selskabet, f.eks. ejer eller ledelsesmedlem, der skal registreres. Det vurderes derfor uhensigtsmæssigt, at personoplysninger for stifter ikke opdateres, da personen samtidig kan være registreret som følge af en anden funktion, der medfører at personoplysningerne skal opdateres.

Der er med den foreslåede affattelse af § 17, stk. 6, tale om en ændring, der svarer til de foreslåede ændringer i CVR-loven vedrørende reglerne om opdatering af navne- og adresseoplysninger, jf. lovforslagets § 11, nr. 11.

Til nr. 5 *(§ 17 a)*

SE-loven § 17 a fastslår, at SE-selskaber skal indhente og opbevare oplysninger om selskabets reelle ejere, samt at oplysningerne skal registreres i et centralt register hos Erhvervsstyrelsen.

Bestemmelsen gennemfører artikel 30, stk. 1-6 og stk. 9, i 4. hvidvaskdirektiv, der medfører, at det bredest mulige spektrum af selskaber og andre juridiske enheder skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om deres reelle ejere, herunder europæiske aktieselskaber, som er hjemmehørende i Danmark.

Artikel 1, nr. 15, i 5. hvidvaskdirektiv ændrer artikel 30 i 4. hvidvaskdirektiv om reelle ejere i selskaber og andre juridiske enheder. Artikel 30, stk. 1, 2. pkt., stk. 2, 3 og 8, i 4. hvidvaskdirektiver fortsat gældende. 5. hvidvaskdirektiv medfører, at artikel 30, stk. 1, første afsnit nyaffattes samt tilføjes et nyt stykke, og at stk. 4-7, 9 og 10 nyaffattes.

Ændringerne indebærer ingen ændringer i de eksisterende krav, men alene nye krav. Disse nye krav omfatter ejerens pligt til at forsyne selskabet med ejer-oplysninger og mekanismer til sikring af, at oplysningerne om reelle ejere er opdaterede og aktuelle, herunder bl.a. en undersøgelsespligt for selskaber.

Det foreslås, at nyaffattelsen af § 17 a afspejler nyaffattelsen af selskabslovens § 58 a om registrering af reelle ejere. Da reglerne om SE-selskaber direkte bygger på reglerne om aktieselskaber i selskabsloven, henvises der til de foreslåede bestemmelser i lovforslagets § 1, nr. 4, og bemærkningerne hertil.

Det foreslås at § 17 a, stk. 2, 4 og 5, strafbelægges efter den foreslåede § 21, stk. 1, jf. lovforslagets § 4, nr. 7.

Til nr. 6 *(§§ 17 c og 17 d)*

Den gældende § 17 a i SE-loven fastsætter, at SE-selskaber skal indhente og opbevare oplysninger om reelle ejere samt registrere oplysningerne om reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system hurtigst muligt.

Den gældende § 58 b i selskabsloven fastsætter, at ved etablering af et kapitalselskab skal der senest samtidig med registreringen af selskabet, jf. selskabslovens § 9, stk. 1, indhentes og registreres oplysninger om selskabets reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Selskabslovens regler for aktieselskaber er også gældende for SE-selskaber, jf. artikel 9, stk. 1, litra c), nr. ii), i Rådets forordning (EF) Nr. 2157/2001 af 8. oktober 2001 om statut for det europæiske selskab (SE) medmindre, at der er fastsat særregler i SE-forordningen eller i SE-loven.

Det følger af SE-forordningens artikel 2, at et SE-selskab under visse betingelser kan etableres på fire forskellige måder: 1) fusion (med det formål at danne et europæisk selskab), 2) oprettelse af et europæisk holdingselskab, 3) oprettelse af et europæisk datterselskab, og 4) omdannelse til et SE-selskab.

Det foreslås, at der indføres en ny § 17 c i SE-loven, der fastsætter, at ved etablering af et SE-selskab skal der senest samtidig med registreringen af SE-selskabet, jf. SE-lovens § 16, indhentes og registreres oplysninger om selskabets reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Ved at indføre en ny § 17 c i SE-loven fremrykkes pligten til at foretage registrering af selskabets reelle ejere til at skulle ske ved registrering af etableringen af SE-selskabet i Erhvervsstyrelsens it-system. Det understreges, at uanset på hvilken måde et SE-selskab opstår, skal der fremover foretages registrering af reelle ejere eller oplysning om, at selskabet ikke har eller ikke kan identificere de reelle ejere senest samtidig med registreringen af SE-selskabet.

Den foreslåede bestemmelse skal sikre, at der fremadrettet ikke kan oprettes SE-selskaber i Danmark, som ikke samtidig har registreret deres reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system. Oplysningerne om selskabets reelle ejere, eller oplysningerne om, at selskabet ingen reelle ejere har eller ikke kan identificere de reelle ejere, vil blive offentliggjort i Det Centrale Virksomhedsregister, jf. SE-lovens § 17 a, stk. 9, og efter bekendtgørelsen om registrering og offentliggørelse af oplysninger om ejere i Erhvervsstyrelsen. Personer, der registreres som reelle ejere, vil modtage en meddelelse fra Erhvervsstyrelsen om, at de er blevet registreret.

Det vil således fremover ikke være muligt at registrere et SE-selskab uden samtidig at anmelde reelle ejere. Har SE-selskabet ingen reelle ejere eller kan det ikke identificere de reelle ejere, vil oplysning herom skulle anmeldes og selskabets daglige ledelse vil skulle indsættes som reelle ejere.

Der er i dag ingen lovbestemmelse om, at SE-selskaber skal forsyne personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendskabsprocedurer, med oplysninger om SE-selskabets ejerforhold.

Hvidvaskloven indeholder regler om, at virksomheder og personer, der er omfattet af loven, i forbindelse med de såkaldte kundekendskabsprocedurer ud fra en risikovurdering, skal klarlægge ejer- og kontrolstruktur for kunder, som ikke er fysiske personer, ligesom virksomhedskundens reelle ejere skal legitimeres. For personer og virksomheder, der skal udføre kundekendskabsprocedurer i medfør af hvidvaskloven, er bl.a. kendskab til deres kundes reelle ejere en forudsætning for etablering af kundeforholdet og efterfølgende for opretholdelsen af kundeforholdet.

Det har således været en forudsætning, at de omfattede virksomheder, fonde og foreninger, medvirker til, at en kundekendskabsprocedure kan gennemføres ved at oplyse om deres ejerforhold.

Artikel 30, stk. 1, 2. pkt., i 4. hvidvaskdirektiv og artikel 1, nr. 15, litra b i 5. hvidvaskdirektiv, som ændrer artikel 30, stk. 4, 2. pkt., i 4. hvidvaskdirektiv fastsætter krav, der vedrører både personer og virksomheder, der er omfattet af hvidvasklovens kundekendskabskrav, og de SE-selskaber, der skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om deres reelle ejere.

4. hvidvaskdirektivets artikel 30, stk. 1, 2. pkt., stiller krav om, at selskaber og andre juridiske enheder, der er omfattet af pligten til at indhente og opbevare oplysninger om reelle ejere, forpligtes til at give oplysninger om deres ejerforhold til personer og virksomheder, der skal udføre kundekendskabsprocedurer.

Efter artikel 1, nr. 15, litra f, i 5. hvidvaskdirektiv, som ændrer artikel 30, stk. 4, 3. pkt., i 4. hvidvaskdirektiv, skal medlemsstaterne sikre, at der træffes de fornødne foranstaltninger til at løse uoverensstemmelserne i tide, og at der i reel ejer-registeret i mellemtiden offentliggøres en meddelelse om den indberettede uoverensstemmelse, såfremt det er hensigtsmæssigt.

Artikel 61, stk. 2, i 4. hvidvaskdirektiv, fastsætter krav til de mekanismer, der skal fremme indberetningen af uoverensstemmelser. Det omfatter bl.a. passende beskyttelse af indberetter og af den virksomhed, fond eller forening, som indberetningen vedrører.

Artikel 1, nr. 15, litra b, i 5. hvidvaskdirektiv, som ændrer artikel 30, stk. 4, 2. pkt., i 4. hvidvaskdirektiv, fastsætter derudover, at de enheder, der er forpligtet til at udføre kundekendskabsprocedurer, skal indberette uoverensstemmelser i selskabers og andre juridiske enheders oplysninger om reelle ejere, der er registreret i Erhvervsstyrelsens it-system, hvis de bliver bekendte hermed. Bestemmelsen foreslås for så vidt angår indberetningspligten gennemført ved en ændring af hvidvaskloven, jf. § 1 nr. 21 (ny § 15 a) i forslag til lov om ændring af lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven) og lov om finansiel virksomhed (Gennemførelse af 5. hvidvaskdirektiv), der fremsættes samtidig med dette lovforslag. Der henvises til lovforslag nr. L 204.

På denne baggrund foreslås det, at der indføres en ny *§ 17 d* i SE-loven, der fastsætter regler om SE-selskabers oplysningspligt og muligheden for opfølgning på indberetninger om uoverensstemmelser i forhold til et SE-selskabs registrerede oplysninger om reelle ejere, som er magen til reglerne i selskabslovens § 58 c om aktieselskabers oplysningspligt og

muligheden for opfølgning på indberetninger om uoverensstemmelser i aktieselskabers registrering af reelle ejere. Det vil medføre, at SE-selskaber fremover får pligt til at give oplysninger om deres ejerforhold efter anmodning fra personer og virksomheder, der skal udføre kundekendskabsprocedurer. Det vil også medføre, at Erhvervsstyrelsen som ansvarlig myndighed for SE-selskaber vil kunne følge op på uoverensstemmelser i forhold til et SE-selskabs registrerede oplysninger om reelle ejere, der måtte blive indberettet.

Da reglerne om SE-selskaber direkte bygger på reglerne om aktieselskaber i selskabsloven, henvises der til de foreslåede bestemmelser i lovforslagets § 1, nr. 5, og bemærkningerne hertil, som indeholder den foreslåede bestemmelse om aktieselskabers oplysningspligt og muligheden for opfølgning på indberetninger om uoverensstemmelser i aktieselskabers registrering af reelle ejere.

Til nr. 7 *(§ 21, stk. 1)*

Efter den gældende strafbestemmelse i § 21, stk. 1, i SE-loven kan overtrædelse af § 17 a, stk. 2 og 3, om registrering og videregivelse af oplysninger om reelle ejere straffes med bøde.

5. hvidvaskdirektiv kræver, at medlemslandene sikrer, at de forpligtede enheder kan drages til ansvar for overtrædelse af de nationale bestemmelser, således at formålet med direktivet opfyldes mest effektivt. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med de foreslåede muligheder for at tvangsopløse SE-selskaber, der ikke efterlever reglerne om reelle ejere, jf. § 15, stk. 2 og 3, i lovforslagets § 4, nr. 2.

I lyset heraf og som konsekvens af, at det foreslås, at § 17 a, stk. 2 og 3, ændres til § 17 a, stk. 3, 5 og 6, foreslås strafbestemmelsen i *§ 21, stk. 1*, ændret i overensstemmelse hermed.

Det følger af § 21, stk. 3, i SE-loven, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter straffelovens 5. kapitel. Det fremgår tillige af § 27, stk. 1, 1. pkt., i straffeloven, at strafansvar for en juridisk person forudsætter, at der inden for dens virksomhed er begået en overtrædelse, der kan tilregnes en eller flere til den juridiske person knyttede personer eller den juridiske person som sådan.

I de tilfælde, hvor de strafbelagte bestemmelser omhandler pligter eller forbud for virksomheden, er de mulige strafsubjekter virksomheden og/eller en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvilket oftest er medlemmer af ledelsen. Udgangspunktet er, at der rejses tiltale mod virksomheden (dvs. den juridiske person) for overtrædelsen, men dette kan kombineres med tiltale mod en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvis en eller flere af disse personer har medvirket forsætligt eller groft uagtsomt til overtrædelsen, og overtrædelsen ikke er af underordnet karakter. Der skal som udgangspunkt ikke rejses tiltale mod underordnede ansatte. Det medfører, at de omfattede virksomheders ledelses manglende overholdelse af pligten til at indhente, opbevare og registrere oplysninger om reelle ejere, herunder eventuelt daglig ledelse, samt en eventuel manglende videregivelse af nærmere oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere samt dokumentation, vil kunne straffes med bøde.

Til § 5

Til nr. 1 *(fodnoten)*

Der er tale om gennemførelse af EU-ret, hvorfor det foreslås, at der indsættes en EU-note i loven, som henviser til dele af Europa-Parlamentets og Rådets 5. hvidvaskdirektiv om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU, som delvis gennemføres i dansk ret ved lovforslaget.

De ændringer, der foreslås i dette lovforslag, er bl.a. nødvendiggjort som følge af ændringen af artikel 30, jf.§ 1, nr. 15, i 5. hvidvaskdirektiv.

Til nr. 2 *(§ 13, stk. 1)*

Det fremgår af den gældende § 13 i SCE-loven at Erhvervsstyrelsen skal beslutte, at et SCE-selskab skal opløses, om fornødent efter § 21, stk. 2, i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, hvis SCE-selskabet ikke opfylder kravet i SCE-forordningen om at have sit vedtægtsmæssige hjemsted og hovedkontor i samme medlemsstat og forholdet ikke afhjælpes inden udløbet af en frist, der fastsættes af Erhvervsstyrelsen.

Det foreslås, at henvisningen til § 21, stk. 2, i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, ændres til § 21, stk. 3, i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder. Der tilsigtes ingen ændringer i bestemmelsens materielle indhold.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at § 21 i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder blev affattet på ny i lov nr. 616 af 14. juni 2011, hvorefter den dagældende § 21, stk. 2, blev videreført som stk. 3.

Til nr. 3 (*§ 13, stk. 2 og 3*)

Lov om visse erhvervsdrivende virksomheders regler for andelsselskaber med begrænset ansvar er også gældende for SCE-selskaber, jf. artikel 8, stk. 1, litra c, ii), i Rådets forordning (EF) nr. 1435/2003 af 22. juli 2003 om statut for det europæiske andelsselskab (SCE).

Det betyder, at Erhvervsstyrelsen i henhold til § 21 i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, bl.a. kan anmode skifteretten om at opløse et SCE-selskab, hvis styrelsen ikke rettidigt har modtaget selskabets årsrapport, hvis selskabet ikke har registreret ledelse eller anmeldt en revisor.

Med lov nr. 676 af 29. maj 2018 om ændring af selskabsloven, lov om visse erhvervsdrivende virksomheder og lov om erhvervsdrivende fonde (Ændrede krav til ejerregistrering m.v.) blev registrering af reelle ejere en betingelse for at virksomheder med begrænset ansvar, herunder andelsselskaber med begrænset ansvar, kan registreres, jf. lov om visse erhvervsdrivende virksomheder § 15 i. Samtidig indførtes muligheden for, at en virksomhed med begrænset ansvar kan tvangsopløses, hvis virksomheden intet har regi-

streret om sine reelle ejere, jf. lov om visse erhvervsdrivende virksomheder § 21, stk. 1, nr. 4.

Eftersom lov om visse erhvervsdrivende virksomheders bestemmelser for andelsselskaber finder anvendelse for SCE-selskaber kan den allerede indførte mulighed for tvangsopløsning finde anvendelse. Da reglerne om reelle ejere er indført i SCE-loven og for at der ikke skal være tvivl om, hvilke sanktioner, der kan finde anvendelse, er det dog fundet hensigtsmæssigt, at muligheden for tvangsopløsning som følge af manglende efterlevelse af reglerne om reelle ejere, indføres i SCE-loven. Lov om visse erhvervsdrivende virksomheders § 21 finder dog som udgangspunkt anvendelse, medmindre andet er fastsat i SCE-loven. Det vil sige at de øvrige forhold, der i medfør af lov om visse erhvervsdrivende virksomheders § 21 kan føre til, at et SCE-selskab kan oversendes til tvangsopløsning ved skifteretten, fortsat er gældende.

Det foreslås, at der i et nyt *stk. 2* i SCE-lovens § 13, at Erhvervsstyrelsen kan anmode skifteretten om at opløse et SCE-selskab efter § 21, stk. 3, i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, hvis SCE-selskabet ikke har registreret oplysninger om reelle ejere, eller selskabet har foretaget mangelfuld registrering i henhold til § 14 a.

Den foreslåede bestemmelse medfører, at et SCE-selskab kan oversendes til tvangsopløsning, hvis der ikke er registreret en eller flere reelle ejere, herunder de registrerede medlemmer af selskabets direktion i tilfælde af, at selskabet ingen reelle ejere har eller ikke kan identificere de reelle ejere.

Har et SCE-selskab ingen reelle ejere registreret, eller foretaget registrering af en eller flere reelle ejere, og det efterfølgende, f.eks. ved en kontrol, konstateres, at der mangler at blive foretaget registrering af nogle af selskabets reelle ejere, eller der mangler oplysninger om arten og omfanget af det reelle ejerskab, vil der kunne gribes ind over for forholdet med tvangsopløsning.

En mangelfuld registrering er i denne henseende, hvis der eksempelvis blot er registreret en reel ejer, men en senere kontrol klarlægger, at der er yderligere reelle ejere, eller at det ikke er den korrekte person som er registreret som reel ejer. Der kan endvidere være tilfælde, hvor den reelle ejer er registreret med en forkert adresse eller et forkert navn.

I sager, hvor et SCE-selskab påtænkes oversendt til tvangsopløsning, vil selskabet på samme måde som i de situationer, hvor der i dag er mulighed for at oversende et SCE-selskab til tvangsopløsning, få mulighed for at berigtige forholdet. Dvs. få mulighed for at foretage den manglende registrering af reelle ejere, inden sagen oversendes til skifteretten. SCE-selskabet har også, ligesom i dag mulighed for at anmode om genoptagelse af selskabet efter oversendelsen til skifteretten på samme måde som andelsselskaber, jf. SCE-forordningens artikel 8, stk. 1, litra c, nr. ii), da der ikke er fastsat særregler i SCE-forordningen eller i SCE-loven. Det bemærkes desuden, at et SCE-selskab kan indbringe Erhvervsstyrelsens afgørelse om, at en registrering f.eks. er mangelfuld, for Erhvervsankenævnet i overensstemmelse med § 18, stk. 1, i SCE-loven.

Lov om visse erhvervsdrivende virksomheder § 21, stk. 3, henviser til selskabslovens § 225 om oversendelse til tvangsopløsning ved skifteretten, hvorefter der kan fastsættes en frist for berigtigelse, jf. stk. 2. Den foreslåede bestemmelse gælder både for nye såvel som for eksisterende selskaber, hvor det konstateres, at registreringen af reelle ejere er mangelfuld.

Det foreslås, at SCE-selskaber skal være forpligtet til at opbevare den dokumentation, som er indhentet om deres reelle ejere, jf. § 14 a, stk. 5, i lovforslagets § 5, nr. 4. Opbevaringspligten omfatter ethvert forsøg på identifikation, dvs. både når selskabet identificerer deres reelle ejere, når selskabet konstaterer, at det ikke har reelle ejere, og når selskabet ikke kan identificere deres reelle ejere. Der henvises til bemærkningerne til de foreslåede bestemmelser i § 5, nr. 4.

Oplysningerne om reelle ejere har til formål at sikre gennemsigtighed i ejerforhold og de omfattede virksomheder, fonde og foreninger er forpligtet til at stille oplysningerne om deres reelle ejere til rådighed for SØIK og andre offentlige myndigheder, når disse myndigheder anmoder herom. SCE-selskabet skal foretage alle rimelige forsøg på at identificere de reelle ejere, og skal til enhver tid kunne dokumentere over for bl.a. SØIK og Erhvervsstyrelsen, hvad selskabet har foretaget sig, samt hvilken identifikation de har foretaget af den reelle ejer.

Det foreslås på den baggrund, at som *stk. 3*, indføres mulighed for Erhvervsstyrelsen kan anmode skifteretten om at opløse et SCE-selskab efter § 21, stk. 3, i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, hvis SCE-selskabet ikke har opbevaret dokumentation for selskabets oplysninger om reelle ejere, eller hvis SCE-selskabet har opbevaret mangelfuld dokumentation i henhold til § 14 a. Det vil sige, både når selskabet intet har opbevaret, eller hvis dokumentationen er mangelfuld.

Bestemmelsen følger de gældende regler i selskabslovens § 225 om oversendelse til tvangsopløsning ved skifteretten, hvorefter der kan fastsættes frist for berigtigelse, jf. stk. 2, ligesom der er mulighed for genoptagelse af selskabet under en række nærmere angivne betingelser magen til dem, der gælder i dag, jf. lov om visse erhvervsdrivende virksomheder § 21, stk. 3, SCE-forordningens artikel 8, stk. 1, litra c, nr. ii), da der ikke er fastsat særregler i SCE-forordningen eller i SCE-loven.

Et SCE-selskab kan oversendes til tvangsopløsning, hvis selskabet ingen dokumentation har opbevaret om de indhentede oplysninger om deres reelle ejere eller forsøg på identificeringen. For at det ikke skal være muligt at omgå opbevaringspligten ved alene at opbevare dele af den lovpligtige dokumentation foreslås det, at et selskab ligeledes kan oversendes til tvangsopløsning, hvis det konstateres, at den opbevarede dokumentation er mangelfuld.

Der er tale om mangelfuld dokumentation, når et selskab ikke kan dokumentere, at selskabets reelle ejere er den eller de personer, som selskabet har registreret, herunder oplysninger om arten og omfanget af det reelle ejerskab i Erhvervsstyrelsens it-system.

Derudover vil det være udtryk for manglende dokumentation, hvis et SCE-selskab har registreret, at det ikke har reelle ejere eller ikke kan identificere reelle ejere, og selskabet ikke kan dokumentere, at det har udtømt alle rimelige identifikationsmuligheder for at identificere de reelle ejere. I dette tilfælde vil det ikke være tilstrækkeligt at notere, at den formodede reelle ejer ikke ønsker at give sig til kende, da selskabet skal forsøge at benytte alternative identifikationsmetoder til at bekræfte identiteten på den reelle ejer.

SCE-selskabets pligt til løbende at indhente og opdatere oplysninger om reelle ejere, omfatter som minimum, hvad virksomheden ved eller burde vide. Heri ligger bl.a., at selskabet har pligt til at undersøge og eventuelt opdatere oplysningerne, hvis selskabet bliver bekendt med, at der eventuelt er sket ændringer i selskabets reelle ejere.

I sager, hvor et SCE-selskab påtænkes oversendt til tvangsopløsning, vil selskabet på samme måde som i de situationer, hvor der i dag er mulighed for at oversende et selskab til tvangsopløsning, få mulighed for at berigtige forholdet, dvs. foretage en fornyet indhentning af oplysninger om deres reelle ejere, og opbevare dokumentationen herfor, inden sagen oversendes til skifteretten. Berigtiger selskabet forholdet inden for den angivne frist, vil selskabet ikke blive oversendt til tvangsopløsningen. Finder berigtigelse ikke sted, oversendes selskabet til tvangsopløsning. Selskabet har herefter på samme måde som i dag, mulighed for at anmode om genoptagelse af selskabet efter oversendelsen til skifteretten på samme måde som andelsselskaber, jf. SCE-forordningens artikel 8, stk. 1, litra c, nr. ii), da der ikke er fastsat særregler i SCE-forordningen eller SCE-loven. Det bemærkes desuden, at et SCE-selskab kan indbringe Erhvervsstyrelsens afgørelse om, at den opbevarede dokumentation f.eks. er mangelfuld, for Erhvervsankenævnet i overensstemmelse med § 18, stk. 1, i SCE-loven.

Til nr. 4 *(§ 14 a)*

SCE-lovens § 14 a fastslår, at SCE-selskaber skal indhente og opbevare oplysninger om selskabets reelle ejere, samt at oplysningerne skal registreres i et centralt register hos Erhvervsstyrelsen.

Bestemmelsen gennemfører artikel 30, stk. 1-6 og stk. 9, i 4. hvidvaskdirektiv, der medfører, at det bredest mulige spektrum af selskaber og andre juridiske enheder skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om deres reelle ejere, herunder europæiske andelsselskaber, som er hjemmehørende i Danmark.

Artikel 1, nr. 15, i 5. hvidvaskdirektiv ændrer artikel 30 i 4. hvidvaskdirektiv om reelle ejere i selskaber og andre juridiske enheder. Artikel 30, stk. 1, 2. pkt., stk. 2, 3 og 8, i 4. hvidvaskdirektiver fortsat gældende. 5. hvidvaskdirektiv medfører, at artikel 30, stk. 1, første afsnit nyaffattes samt tilføjes et nyt stykke og stk. 4-7, 9 og 10 nyaffattes.

Ændringerne indebærer ingen ændringer i de eksisterende krav, men alene nye krav. Disse nye krav omfatter ejerens pligt til at forsyne SCE-selskabet med ejer-oplysninger og mekanismer til sikring af, at oplysningerne om reelle ejere er opdaterede og aktuelle, herunder bl.a. en undersøgelsespligt for selskaber.

Det foreslås, at nyaffattelsen af § 14 a afspejler de foreslåede ændringer til lov om visse erhvervsdrivende virksomheder § 21 a om registrering af reelle ejere. Da reglerne om SCE-selskaber direkte bygger på reglerne om andelsselskaber med begrænset ansvar i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, henvises der til de foreslåede bestemmelser i § 2, nr. 3, og bemærkningerne hertil.

Det foreslås at § 14 a, stk. 2, 4 og 5, strafbelægges efter den foreslåede § 19, stk. 1, jf. lovforslagets § 5, nr. 6.

Til nr. 5 *(§§ 14 c og 14 d)*

Den gældende § 14 a i SCE-loven fastsætter, at SCE-selskaber skal indhente og opbevare oplysninger om reelle ejere samt registrere oplysningerne om reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system hurtigst muligt.

Den gældende § 15 g i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder fastsætter, at ved etablering af en virksomhed med begrænset ansvar, et interessentskab eller et kommanditselskab skal der senest samtidig med registreringen af virksomheden, jf. § 10 i lov om erhvervsdrivende virksomheder, indhentes og registreres oplysninger om virksomhedens reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Reglerne i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder for virksomheder med begrænset ansvar er også gældende for SCE-selskaber, jf. artikel 8, stk. 1, litra c, ii), i Rådets forordning (EF) nr. 1435/2003 af 22. juli 2003 om statut for det europæiske andelsselskab (SCE), medmindre, at der er fastsat særregler i SCE-forordningen eller i SCE-loven.

Det følger af SCE-forordningens artikel 2, at et SCE-selskab under visse betingelser kan oprettes på 3 forskellige måder: 1) stiftelse af fysiske og/eller juriske personer, 2) fusion af andelsselskaber, og 3) omdannelse af et andelsselskab til et SCE-selskab. Det understreges, at uanset på hvilken måde et SCE-selskab opstår, skal der fremover foretages registrering af reelle ejere eller oplysning om, at selskabet ikke har eller ikke kan identificere de reelle ejere senest samtidig med registreringen af SCE-selskabet.

Det foreslås, at der indføres en ny *§ 14 c*, der fastsætter, at der ved etablering af et SCE-selskab der senest samtidig med registreringen af SCE-selskabet, jf. § 14, skal indhentes og registreres oplysninger om selskabets reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Ved at indføre en nu § 14 c i SCE-loven fremrykkes pligten til at foretage registrering af SCE-selskabets reelle ejere til at skulle ske ved registrering af etableringen af SE-selskabet i Erhvervsstyrelsens it-system. Det understreges, at uanset på hvilken måde et SCE-selskab opstår, skal der fremover foretages registrering af reelle ejere eller oplysning om, at selskabet ikke har eller ikke kan identificere de reelle ejere senest samtidig med registreringen af SCE-selskabet.

Den foreslåede bestemmelse skal sikre, at der fremadrettet ikke kan oprettes SCE-selskaber i Danmark, som ikke

samtidig har registreret deres reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system. Oplysningerne om selskabets reelle ejere, eller oplysningerne om, at selskabet ingen reelle ejere har eller ikke kan identificere de reelle ejere, vil blive offentliggjort i Det Centrale Virksomhedsregister efter § 14 a, stk. 9, i SCE-loven, jf. lovforslagets § 1, nr. 4, og efter ejerregistreringsbekendtgørelsen. Personer, der registreres som reelle ejere, vil modtage en meddelelse fra Erhvervsstyrelsen om, at de er blevet registreret.

Det vil således fremover ikke være muligt at registrere et SCE-selskab uden samtidig at anmelde reelle ejere. Hvis SCE-selskabet ikke har reelle ejere eller ikke kan identificere de reelle ejere, vil oplysning herom skulle anmeldes og selskabets daglige ledelse vil skulle indsættes som reelle ejere.

Der er i dag ingen lovbestemmelse om, at SCE-selskaber skal forsyne personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendskabsprocedurer, med oplysninger om SCE-selskabets ejerforhold.

Hvidvaskloven indeholder regler om, at virksomheder og personer, der er omfattet af loven, i forbindelse med de såkaldte kundekendskabsprocedurer ud fra en risikovurdering, skal klarlægge ejer- og kontrolstruktur for kunder, som ikke er fysiske personer, ligesom virksomhedskundens reelle ejere skal legitimeres. For personer og virksomheder, der skal udføre kundekendskabsprocedurer i medfør af hvidvaskloven, er bl.a. kendskab til deres kundes reelle ejere en forudsætning for etablering af kundeforholdet og efterfølgende for opretholdelsen af kundeforholdet.

Det har således været en forudsætning, at de omfattede virksomheder, fonde og foreninger, medvirker til, at en kundekendskabsprocedure kan gennemføres ved at oplyse om deres ejerforhold.

Artikel 30, stk. 1, 2. pkt., i 4. hvidvaskdirektiv og artikel 1, nr. 15, litra b i 5. hvidvaskdirektiv, som ændrer artikel 30, stk. 4, 2. pkt., i 4. hvidvaskdirektiv fastsætter krav, der vedrører både personer og virksomheder, der er omfattet af hvidvasklovens kundekendskabskrav, og de SCE-selskaber, der skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om deres reelle ejere.

4. hvidvaskdirektivets artikel 30, stk. 1, 2. pkt., stiller krav om, at selskaber og andre juridiske enheder, der er omfattet af pligten til at indhente og opbevare oplysninger om reelle ejere, forpligtes til at give oplysninger om deres ejerforhold til personer og virksomheder, der skal udføre kundekendskabsprocedurer.

Efter artikel 1, nr. 15, litra f, i 5. hvidvaskdirektiv, som ændrer artikel 30, stk. 4, 3. pkt., i 4. hvidvaskdirektiv, skal medlemsstaterne sikre, at der træffes de fornødne foranstaltninger til at løse uoverensstemmelserne i tide, og at der i reel ejer-registeret i mellemtiden offentliggøres en meddelelse om den indberettede uoverensstemmelse, såfremt det er hensigtsmæssigt.

Artikel 61, stk. 2, i 4. hvidvaskdirektiv, fastsætter krav til de mekanismer, der skal fremme indberetningen af uoverensstemmelser. Det omfatter bl.a. passende beskyttelse af indberetter og af den virksomhed, fond eller forening, som indberetningen vedrører.

Artikel 1, nr. 15, litra b, i 5. hvidvaskdirektiv, som ændrer artikel 30, stk. 4, 2. pkt., i 4. hvidvaskdirektiv, fastsætter derudover, at de enheder, der er forpligtet til at udføre kundekendskabsprocedurer, skal indberette uoverensstemmelser i selskabers og andre juridiske enheders oplysninger om reelle ejere, der er registreret i Erhvervsstyrelsens it-system, hvis de bliver bekendte hermed. Bestemmelsen foreslås for så vidt angår indberetningspligten gennemført ved en ændring af hvidvaskloven, jf. § 1 nr. 21 (ny § 15 a) i forslag til lov om ændring af lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven) og lov om finansiel virksomhed (Gennemførelse af 5. hvidvaskdirektiv), der fremsættes samtidig med dette lovforslag. Der henvises til lovforslag nr. L 204.

På denne baggrund foreslås det, at der indføres en ny *§ 14 d*, der fastsætter regler om SCE-selskabers oplysningspligt og muligheden for opfølgning på indberetninger om uoverensstemmelser i SCE-selskabers registrering af reelle ejere, som er magen til reglerne i § 15 c i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder om oplysningspligt for virksomheder med begrænset ansvar og muligheden for opfølgning på indberetninger om uoverensstemmelser i forhold til en virksomhed med begrænset ansvars registrerede oplysninger om reelle ejere. Det vil medføre, at SCE-selskaber fremover får pligt til at give oplysninger om deres ejerforhold efter anmodning fra personer og virksomheder, der skal udføre kundekendskabsprocedurer. Det vil også medføre, at Erhvervsstyrelsen som ansvarlig myndighed for SCE-selskaber vil kunne følge op på uoverensstemmelser i forhold til et SCE-selskabs registrerede oplysninger om reelle ejere, der måtte blive indberettet.

Da reglerne om SCE-selskaber direkte bygger på reglerne om virksomheder med begrænset ansvar i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, henvises der til de foreslåede bestemmelser i § 2, nr. 6, og bemærkningerne hertil, som indeholder den foreslåede bestemmelse om virksomheder med begrænset ansvarsoplysningspligt og muligheden for opfølgning på indberetninger om uoverensstemmelser i virksomheder med begrænset ansvars registrering af reelle ejere.

Til nr. 6 *(§ 19, stk. 1)*

Efter den gældende strafbestemmelse i § 19, stk. 1, i SCE-loven kan overtrædelse af bestemmelserne i § 14 a, stk. 2 og 3, om registrering og videregivelse af oplysninger om reelle ejere straffes med bøde.

5. hvidvaskdirektiv kræver, at medlemslandene sikrer, at de forpligtede enheder kan drages til ansvar for overtrædelse af de nationale bestemmelser, således at formålet med direktivet opfyldes mest effektivt.

I lyset heraf og som konsekvens af, at det foreslås, at § 14 a, stk. 2 og 3, ændres til § 14 a, stk. 3, 5 og 6, foreslås strafbestemmelsen i *§ 19, stk. 1*, ændret i overensstemmelse hermed.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med de foreslåede muligheder for at tvangsopløse SCE-selskaber, der ikke efterlever reglerne om reelle ejere, jf. § 13, stk. 2 og 3, i lovforslagets § 5, nr. 3.

Det følger af § 19, stk. 3, i SCE-loven, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter straffelovens 5. kapitel. Det fremgår tillige af § 27, stk. 1, 1. pkt., i straffeloven, at strafansvar for en juridisk person forudsætter, at der inden for dens virksomhed er begået en overtrædelse, der kan tilregnes en eller flere til den juridiske person knyttede personer eller den juridiske person som sådan.

I de tilfælde, hvor de strafbelagte bestemmelser omhandler pligter eller forbud for virksomheden, er de mulige strafsubjekter virksomheden og/eller en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvilket oftest er medlemmer af ledelsen. Udgangspunktet er, at der rejses tiltale mod virksomheden (dvs. den juridiske person) for overtrædelsen, men dette kan kombineres med tiltale mod en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvis en eller flere af disse personer har medvirket forsætligt eller groft uagtsomt til overtrædelsen, og overtrædelsen ikke er af underordnet karakter. Der skal som udgangspunkt ikke rejses tiltale mod underordnede ansatte. Det medfører, at de omfattede virksomheders ledelses manglende overholdelse af pligten til at indhente, opbevare og registrere oplysninger om reelle ejere, herunder eventuelt daglig ledelse, samt en eventuel manglende videregivelse af nærmere oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere samt dokumentation, vil kunne straffes med bøde.

Til § 6

Til nr. 1 *(fodnoten)*

Der er tale om gennemførelse af EU-ret, hvorfor det foreslås, at der indsættes en EU-note i loven, som henviser til dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU, som delvis gennemføres i dansk ret ved lovforslaget.

De ændringer, der foreslås i dette lovforslag, er bl.a. nødvendiggjort som følge af ændringen af artikel 30, jf. § 1, nr. 15, i 5. hvidvaskdirektiv.

Til nr. 2 (*§ 1 a*)

Det følger af den gældende § 1 a, stk. 1, 1. pkt., i EØFG-loven, at en europæisk økonomisk firmagruppe skal indhente oplysninger om firmagruppens reelle ejere, jf. § 1 b, i EØFG-loven, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Det gældende stk. 1, 1. pkt., gennemfører artikel 30, stk. 1, 1. pkt., i 4. hvidvaskdirektiv. Ændringen af artikel 30, stk. 1, 1. pkt., i 5. hvidvaskdirektiv medfører ingen materielle ændringer i forhold til 4. hvidvaskdirektiv, idet der alene er tale om en præcisering af, at bestemmelsen omfatter selskaber og andre juridiske enheder etableret på et EU-medlemslands område. Det vil sige juridiske personer (selskaber, fonde og foreninger), der kan stiftes i henhold til dansk lovgivning.

Bestemmelsen gennemfører artikel 30, stk. 1-6 og stk. 9, i 4. hvidvaskdirektiv, der medfører, at det bredest mulige spektrum af selskaber og andre juridiske enheder skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om deres reelle ejere, herunder europæiske økonomiske firmagrupper, som er hjemmehørende i Danmark.

Artikel 1, nr. 15, i 5. hvidvaskdirektiv ændrer artikel 30 om reelle ejere i selskaber og andre juridiske enheder i 4. hvidvaskdirektiv. Der er tale om et ændringsdirektiv, hvor dele af artikel 30 er affattet på ny. Dog er artikel 30, stk. 1, 2. pkt., stk. 2, 3 og 8, i 4. hvidvaskdirektiver fortsat gældende. 5. hvidvaskdirektiv medfører, at artikel 30, stk. 1, første afsnit nyaffattes samt tilføjes et nyt stykke og stk. 4-7, 9 og 10 nyaffattes.

Ændringerne indebærer ingen ændringer i de eksisterende krav, men alene nye krav. Disse nye krav omfatter ejerens pligt til at forsyne den europæiske økonomiske firmagruppe med ejer-oplysninger og mekanismer til sikring af, at oplysningerne om reelle ejere er opdaterede og aktuelle, herunder bl.a. en undersøgelsespligt for firmagrupperne.

Det foreslås i *stk. 1*, at europæiske økonomiske firmagrupper skal indhente oplysninger om firmagruppen reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Europæiske økonomiske firmagrupper er en særlig europæisk selskabsform, som muliggør samarbejde af interessentskab eller joint venture-lignende art på tværs af EU-medlemslandenes grænser. Da reglerne om europæiske økonomiske firmagrupper i et vist omfang minder om reglerne for interessentskaber omfattet af lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, foreslås det, at ændringerne til § 1 a afspejler de foreslåede ændringer til lov om visse erhvervsdrivende virksomheder § 15 g, jf. lovforslagets § 2, nr. 5, om registrering af reelle ejere og bemærkningerne hertil.

Der henvises derfor til de foreslåede bestemmelser i § 2, nr. 5, og bemærkningerne hertil, som indeholder den foreslåede bestemmelse om registrering af reelle ejere i virksomheder omfattet af lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, herunder bestemmelsen om ejernes pligt til at forsyne virksomheden med oplysninger om deres ejerskab og bestemmelsen om, at kompetente myndigheder og SØIK har mulighed for at videregive oplysninger om ejerforhold til andre EU-landes kompetente myndigheder og finansielle efterretningstjenester.

I forhold til europæiske økonomiske firmagrupper skal det dog bemærkes, at henholdsvis ejerne og den daglige ledelse i disse firmagrupper er betegnet som medlemmer og forretningsførere. Det vil derfor konkret skulle vurderes, hvordan medlemmernes indflydelse er i den europæiske økonomiske firmagruppe, herunder om der er tale om direkte eller indirekte ejerskab eller kontrol. Hvis der ikke er nogen reelle

ejere, jf. definitionen, skal den daglige ledelse i form af en eller flere forretningsførere registreres som reel ejer.

Det foreslås i § 7, stk. 2, i EØFG-loven, at § 1 a, stk. 3, 5 og 6, i EØFG-loven strafbelægges, jf. lovforslagets § 6, nr. 6.

Til nr. 3 *(§§ 1 c og 1 d)*

Den gældende § 1 a i EØFG-loven fastsætter, at en europæisk økonomisk firmagruppe skal indhente og opbevare oplysninger om reelle ejere samt registrere oplysningerne om reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system hurtigst muligt.

Den gældende § 15 i i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder fastsætter, at ved etablering af en virksomhed med begrænset ansvar, et interessentskab eller et kommanditselskab, skal der senest samtidig med registreringen af virksomheden, jf. § 10 i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, indhentes og registreres oplysninger om virksomhedens reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Det foreslås, at der indføres en ny *§ 1 c*, der fastsætter, at ved etablering af en europæisk økonomisk firmagruppe skal der senest samtidig med registreringen af firmagruppen, indhentes og registreres oplysninger om firmagruppens reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Ved at den foreslåede nye § 1 c fremrykkes pligten til at foretage registrering af firmagruppens reelle ejere til at skulle ske ved registrering af etableringen af firmagruppen i Erhvervsstyrelsens it-system. Det understreges, at uanset på hvilken måde et firmagruppen opstår, skal der fremover foretages registrering af reelle ejere eller oplysning om, at firmagruppens ikke har eller ikke kan identificere de reelle ejere senest samtidig med registreringen af firmagruppen.

Den foreslåede bestemmelse skal sikre, at der fremadrettet ikke kan oprettes europæiske økonomiske firmagrupper i Danmark, som ikke samtidig har registreret deres reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system. Det foreslås, at oplysningerne om firmagruppens reelle ejere, eller oplysningerne om, at firmagruppen ingen reelle ejere har eller ikke kan identificere de reelle ejere, vil blive offentliggjort i Det Centrale Virksomhedsregister efter § 1 a, stk. 8, i EØFG-loven, jf. lovforslagets § 6, nr. 2, og efter bekendtgørelsen om registrering og offentliggørelse af oplysninger om ejere i Erhvervsstyrelsen. Personer, der registreres som reelle ejere, vil modtage en meddelelse fra Erhvervsstyrelsen om, at de er blevet registreret.

Det vil således fremover ikke være muligt at registrere en europæisk økonomisk firmagruppe uden samtidig at anmelde reelle ejere. Hvis den europæiske økonomiske firmagruppe ikke har reelle ejere eller ikke kan identificere de reelle ejere, vil oplysning herom skulle anmeldes og selskabets daglige ledelse vil skulle indsættes som reelle ejere.

Der er i dag ingen lovbestemmelse om, at europæiske økonomiske firmagrupper skal forsyne personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendskabsprocedurer, med oplysninger om firmagruppens ejerforhold.

Hvidvaskloven indeholder regler om, at virksomheder og personer, der er omfattet af hvidvaskloven, i forbindelse med de såkaldte kundekendskabsprocedurer ud fra en risikovurdering, skal klarlægge ejer- og kontrolstruktur for kunder, som ikke er fysiske personer, ligesom virksomhedskundens reelle ejere skal legitimeres. For personer og virksomheder, der skal udføre kundekendskabsprocedurer i medfør af hvidvaskloven, er bl.a. kendskab til deres kundes reelle ejere en forudsætning for etablering af kundeforholdet og efterfølgende for opretholdelsen af kundeforholdet.

Det har således været en forudsætning, at de omfattede virksomheder, fonde og foreninger, medvirker til, at en kundekendskabsprocedure kan gennemføres ved at oplyse om deres ejerforhold.

Hidtil har kravet i artikel 30, stk. 1, 2. pkt., i 4. hvidvaskdirektiv været en nødvendig forudsætning for, at kundekendskabsprocedurer kan gennemføres.

Artikel 30, stk. 1, 2. pkt., i 4. hvidvaskdirektiv og artikel 1, nr. 15, litra b, i 5. hvidvaskdirektiv, som ændrer artikel 30, stk. 4, 2. pkt., i 4. hvidvaskdirektiv fastsætter krav, der vedrører både personer og virksomheder, der er omfattet af hvidvasklovens kundekendskabskrav, og de europæiske økonomiske firmagrupper, der skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om deres reelle ejere.

4. hvidvaskdirektivets artikel 30, stk. 1, 2. pkt., stiller krav om, at selskaber og andre juridiske enheder, der er omfattet af pligten til at indhente og opbevare oplysninger om reelle ejere, forpligtes til at give oplysninger om deres ejerforhold til personer og virksomheder, der skal udføre kundekendskabsprocedurer.

Efter artikel 1, nr. 15, litra f, i 5. hvidvaskdirektiv, som ændrer artikel 30, stk. 4, 3. pkt., i 4. hvidvaskdirektiv, skal medlemsstaterne sikre, at der træffes de fornødne foranstaltninger til at løse uoverensstemmelserne i tide, og at der i reel ejer-registeret i mellemtiden offentliggøres en meddelelse om den indberettede uoverensstemmelse, såfremt det er hensigtsmæssigt.

Artikel 61, stk. 2, i 4. hvidvaskdirektiv, fastsætter krav til de mekanismer, der skal fremme indberetningen af uoverensstemmelser. Det omfatter bl.a. passende beskyttelse af indberetter og af den virksomhed, fond eller forening, som indberetningen vedrører.

Artikel 1, nr. 15, litra b, i 5. hvidvaskdirektiv, som ændrer artikel 30, stk. 4, 2. pkt., i 4. hvidvaskdirektiv, fastsætter derudover, at de enheder, der er forpligtet til at udføre kundekendskabsprocedurer, skal indberette uoverensstemmelser i selskabers og andre juridiske enheders oplysninger om reelle ejere, der er registreret i Erhvervsstyrelsens it-system, hvis de bliver bekendte hermed. Bestemmelsen foreslås for så vidt angår indberetningspligten gennemført ved en ændring af hvidvaskloven, jf. § 1 nr. 21 (ny § 15 a) i forslag til lov om ændring af lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven) og lov om finansiel virksomhed (Gennemførelse af 5. hvid-

vaskdirektiv), der fremsættes samtidig med dette lovforslag. Der henvises til lovforslag nr. L 204.

På denne baggrund foreslås det, at der indføres en ny *§ 1 d*, der fastsætter regler om europæisk økonomisk firmagruppers oplysningspligt og muligheden for opfølgning på indberetninger om uoverensstemmelser i forhold til en europæisk økonomisk firmagruppes registrerede oplysninger om reelle ejere, som er magen til reglerne i lov om visse erhvervsdrivende virksomheders § 15 c om oplysningspligt for virksomheder med begrænset ansvar og muligheden for opfølgning på indberetninger om uoverensstemmelser i forhold til en virksomhed med begrænset ansvars registrering af reelle ejere.

Det vil medføre, at europæiske økonomiske firmagrupper fremover får pligt til at give oplysninger om deres ejerforhold efter anmodning fra personer og virksomheder, der skal udføre kundekendskabsprocedurer. Det vil også medføre, at Erhvervsstyrelsen som ansvarlig myndighed for europæiske økonomiske firmagrupper, vil kunne følge op på uoverensstemmelser i forhold til en europæisk økonomisk firmagruppes registrerede oplysninger om reelle ejere, der måtte blive indberettet.

Da reglerne om europæiske økonomiske firmagrupper direkte bygger på reglerne om virksomheder med begrænset ansvar i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, henvises der til de foreslåede bestemmelser i lovforslagets § 2, nr. 6, og bemærkningerne hertil, som indeholder den foreslåede bestemmelse om virksomheder med begrænset ansvars oplysningspligt og muligheden for opfølgning på indberetninger om uoverensstemmelser i virksomheders registrering af reelle ejere.

Til nr. 4 (§ 2 a)

Erhvervsstyrelsen har i dag ikke hjemmel til at kræve oplysninger om nystiftelser eller ændringer.

Efter det foreslåede *stk. 1* kan Erhvervsstyrelsen forlange de oplysninger, som er nødvendige, for at der kan tages stilling til, om loven og den europæiske økonomiske firmagruppes vedtægter er overholdt.

Denne bestemmelse svarer til bestemmelserne i selskabslovens § 17 og lov om visse erhvervsdrivende virksomheder § 15 c.

Det foreslås derudover i *stk. 2, 1. pkt.*, at Erhvervsstyrelsen ved registrering og anmeldelse efter regler fastsat i medfør af loven i indtil 3 år fra registreringstidspunktet kan stille krav om, at der indsendes bevis for, at registreringen eller anmeldelsen er lovligt foretaget.

Erhvervsstyrelsen kan, jf. det foreslåede *stk. 2, 2. pkt.*, i forbindelse hermed i særlige tilfælde stille krav om, at der indsendes en erklæring afgivet af en revisor om, at de økonomiske dispositioner i forbindelse med anmeldelsen eller registreringen er lovligt foretaget.

Opfyldes kravene i henhold til det foreslåede 1. og 2. pkt. ikke, fastsætter styrelsen en frist til forholdets berigtigelse, jf. det foreslåede stk. *2, 3. pkt.* Sker berigtigelse ikke senest ved udløbet af den fastsatte frist, kan styrelsen om nødvendigt foranledige den europæiske økonomiske firmagruppe opløst efter reglerne i det foreslåede § 5, stk. 6, i EFØG-loven, jf. det foreslåede *stk. 2, 4. pkt.*

Der er tale om eventuel stikprøvevis at indhente oplysninger, der har til formål at kvalitetssikre og udvikle Erhvervsstyrelsens it-system, herunder at efterleve de krav om offentlighed og gennemsigtighed, der skal sikre den nødvendige tillid blandt brugerne til de registrerede og offentliggjorte oplysninger.

Foreligger der en begrundet mistanke om, at der foreligger et strafbart forhold hos den, som oplysningerne skal indhentes fra, og forholdet kan forventes at føre til, at der indgives politianmeldelse, vil Erhvervsstyrelsen afstå fra at indhente sådan dokumentation, men overlade den videre behandling til politimæssig efterforskning.

Til nr. 5 *(§ 5, stk. 3-6)*

Efter EØFG-lovens § 5 kan Erhvervsstyrelsen anmode skifteretten om at opløse en firmagruppe som følge af manglende ledelse og manglen ikke afhjælpes inden udløbet af en frist, der fastsættes af Erhvervsstyrelsen.

Det foreslås, at der i et nyt *stk. 3* i EØFG-lovens § 5, at Erhvervsstyrelsen kan anmode skifteretten om at opløse en europæisk økonomisk firmagruppe, hvis firmagruppen ikke har registeret oplysninger om reelle ejere, eller hvis firmagruppen har foretaget mangelfuld registrering i henhold til § 1 a i EØFG-loven.

Den foreslåede bestemmelse medfører, at en firmagruppe kan oversendes til tvangsopløsning, hvis der ikke er registreret en eller flere reelle ejere, herunder de registrerede medlemmer af firmagruppens daglige ledelse, i tilfælde af at firmagruppen ingen reelle ejere har eller ikke kan identificere de reelle ejere, eller hvis registreringen er mangelfuld.

Har en europæisk økonomisk firmagruppe ingen reelle ejere registreret, eller foretaget registrering af en eller flere reelle ejere, og det efterfølgende, f.eks. ved en kontrol, konstateres, at der mangler at blive foretaget registrering af nogle af firmagruppens reelle ejere, eller der mangler oplysninger om arten og omfanget af det reelle ejerskab, vil der kunne gribes ind over for forholdet med tvangsopløsning.

En mangelfuld registrering er i dette henseende, hvis der eksempelvis blot er registreret en reel ejer, men en senere kontrol klarlægger, at der er yderligere reelle ejere, eller at det ikke er den korrekte person som er registreret som reel ejer. Der kan endvidere være tilfælde, hvor den reelle ejer er registreret med en forkert adresse eller et forkert navn.

I sager, hvor en europæisk økonomisk firmagruppe påtænkes oversendt til tvangsopløsning, vil firmagruppen på samme måde som i de situationer, hvor der i dag er mulighed for at oversende en europæisk økonomisk firmagruppe til tvangsopløsning, få mulighed for at berigtige forholdet, jf. det foreslåede stk. 5. Berigtiger firmagruppen forholdet inden for den angivne frist, vil firmagruppen ikke blive oversendt til tvangsopløsningen. Finder berigtigelse ikke sted, oversendes firmagruppen til tvangsopløsning. Firmagruppen har herefter mulighed for at anmode om genopta-

gelse af firmagruppen efter oversendelsen til skifteretten, jf. § 5, stk. 6, i EØFG-loven, jf. lovforslagets § 6, nr. 5. Det bemærkes desuden, at en europæisk økonomisk firmagruppe kan indbringe Erhvervsstyrelsens afgørelse om, at en registrering f.eks. er mangelfuld, for Erhvervsankenævnet i overensstemmelse med § 4, stk. 1, i EØFG-loven.

Det foreslås som noget nyt, at europæiske økonomiske firmagrupper er forpligtet til at opbevare den dokumentation, som er indhentet om deres reelle ejere, jf. § 1 a, stk. 5, i EØFG-loven, jf. lovforslagets § 6, nr. 2. Opbevaringspligten omfatter ethvert forsøg på identifikation, dvs. både når firmagruppen identificerer deres reelle ejere, når de konstaterer, at den ikke har reelle ejere, og når firmagruppen ikke kan identificere deres reelle ejere. Der henvises til bemærkningerne til de foreslåede bestemmelser i § 6, nr. 2.

Oplysningerne om reelle ejere har til formål at sikre gennemsigtighed i ejerforhold og de omfattede virksomheder, fonde og foreninger er forpligtet til at stille oplysningerne om deres reelle ejere til rådighed for SØIK og andre offentlige myndigheder, når disse myndigheder anmoder herom. De skal foretage alle rimelige forsøg på at identificere de reelle ejere, og skal til enhver tid kunne dokumentere over for bl.a. SØIK og Erhvervsstyrelsen, hvad de har foretaget sig, samt hvilken identifikation de har foretaget af den reelle ejer.

Det foreslås på den baggrund i et nyt *stk. 4*, at Erhvervsstyrelsen kan anmode skifteretten om at opløse en europæisk økonomisk firmagruppe, hvis firmagruppen ikke har opbevaret dokumentation for firmagruppens oplysninger om reelle ejere, eller hvis firmagruppen har opbevaret mangelfuld dokumentation i henhold til § 1 a. Det vil sige, både når firmagruppen intet har opbevaret, eller hvis dokumentationen er mangelfuld.

Bestemmelsen følger de gældende regler i EØFG-lovens § 5 om oversendelse til tvangsopløsning ved skifteretten, hvorefter der kan fastsættes frist for berigtigelse, jf. det foreslåede § 5 stk. 5, i EØFG-loven, jf. lovforslagets § 6, nr. 5.

En europæisk økonomisk firmagruppe kan oversendes til tvangsopløsning, hvis firmagruppen ingen dokumentation har opbevaret om de indhentede oplysninger om deres reelle ejere eller forsøg på identificeringen. For at det ikke skal være muligt at omgå opbevaringspligten ved alene at opbevare dele af den lovpligtige dokumentation foreslås det, at firmagruppen ligeledes kan oversendes til tvangsopløsning, hvis det konstateres, at den opbevarede dokumentation er mangelfuld.

Der er tale om mangelfuld dokumentation, når en firmagruppe ikke kan dokumentere, at firmagruppens reelle ejere er den eller de personer, som firmagruppen har registreret, herunder oplysninger om arten og omfanget af det reelle ejerskab.

Derudover vil det være udtryk for manglende dokumentation, hvis en firmagruppe har registreret, at den ikke har reelle ejere eller ikke kan identificere reelle ejere, og firmagruppen ikke kan dokumentere, at det har udtømt alle rimelige identifikationsmuligheder for at identificere de reelle ejere. I dette tilfælde vil det ikke være tilstrækkeligt at notere, at den formodede reelle ejer ikke ønsker at give sig til kende, da firmagruppen skal forsøge at benytte alternative identifikationsmetoder til at bekræfte identiteten på den reelle ejer.

Firmagruppens pligt til løbende at indhente og opdatere oplysninger om reelle ejere omfatter som minimum, hvad firmagruppen vidste eller burde vide. Heri ligger bl.a., at firmagruppen har pligt til at undersøge og eventuelt opdatere oplysningerne, hvis firmagruppen bliver bekendt med, at der eventuelt er sket ændringer i firmagruppens reelle ejere.

I sager, hvor en europæisk økonomisk firmagruppe påtænkes oversendt til tvangsopløsning, vil firmagruppen få mulighed for at berigtige forholdet, dvs. foretage en fornyet indhentning af oplysninger om deres reelle ejere, og opbevare dokumentationen herfor, inden sagen oversendes til skifteretten, jf. det foreslåede stk. 5. Berigtiger firmagruppen forholdet inden for den angivne frist, vil firmagruppen ikke blive oversendt til tvangsopløsningen. Finder berigtigelse ikke sted, oversendes firmagruppen til tvangsopløsning. Firmagruppen har herefter mulighed for at anmode om genoptagelse af firmagruppen efter oversendelsen til skifteretten, jf. § 5, stk. 6, i lovforslagets § 6, nr. 5. Det bemærkes desuden, at en europæisk økonomisk firmagruppe kan indbringe Erhvervsstyrelsens afgørelse om, at den opbevarede dokumentation f.eks. er mangelfuld, for Erhvervsankenævnet i overensstemmelse med § 4, stk. 1, i EØFG-loven.

Det foreslås i et nyt *stk. 5*, at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte en frist, inden for hvilken den europæiske økonomiske firmagruppe kan afhjælpe en mangel efter stk. 3 og 4. Afhjælpes manglen ikke senest ved udløbet af den fastsatte frist, kan Erhvervsstyrelsen træffe beslutning om tvangsopløsning.

Fristen skal gøre det muligt for den europæiske økonomiske firmagruppe at foretage de nødvendige opfølgninger på de konstaterede mangler, således at en eventuel tvangsopløsning kan undgås. Erhvervsstyrelsen er dog ikke tvunget til at fastsætte en frist, men det vil være udgangspunktet, at styrelsen giver en frist på 4 uger, før oversendelsen til skifteretten foretages.

Det foreslås i et nyt *stk. 6*, at tvangsopløsningen af en europæisk økonomisk firmagruppe skal gennemføres efter bestemmerne i selskabslovens §§ 226-232 med de fornødne afvigelser under hensyn til firmagruppers særlige karakter. Dermed vil det være muligt for en europæisk økonomisk firmagruppe at blive genoptaget, hvis de forhold, der har ført til, at firmagruppen er blevet oversendt til tvangsopløsning, bringes i overensstemmelse med reglerne om reelle ejere, jf. det foreslåede § 1 a, i EØFG-loven.

Selskabslovens §§ 226-229 indeholder bestemmelserne om tvangsopløsning, herunder proceduren for, hvordan opløsningen af et selskab skal foregå, selskabslovens § 230 vedrører tvangsopløsning ved domstolene og selskabslovens § 231 fastsætter muligheden for genoptagelse af selskabet.

Til nr. 6 *(§ 7, stk. 2)*

Efter den gældende strafbestemmelse i § 7, stk. 2, i EØFG-loven, kan overtrædelse af § 1 a, stk. 2 og 3, om registrering og videregivelse af oplysninger om reelle ejere straffes med bøde.

5. hvidvaskdirektiv kræver, at medlemslandene sikrer, at de forpligtede enheder kan drages til ansvar for overtrædelse af de nationale bestemmelser, således at formålet med direktivet opfyldes mest effektivt.

I lyset heraf og som konsekvens af, at det foreslås, at § 1 a, stk. 2 og 3, ændres til § 1 a, stk. 3, 5 og 6, foreslås strafbestemmelsen i § 7, stk. 2, ændret i overensstemmelse hermed.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med de foreslåede muligheder for at tvangsopløse firmagrupper, der ikke efterlever reglerne om reelle ejere, jf. § 5, stk. 3 og 4, i EØFG-loven, jf. lovforslagets § 6, nr. 5.

Det følger af § 7, stk. 4, i EØFG-loven, at der for aktieselskaber, anpartsselskaber, andelsselskaber eller lignende, kan pålægges selskabet som sådan bødestraf. Det fremgår tillige af § 27, stk. 1, 1. pkt., i straffeloven, at strafansvar for en juridisk person forudsætter, at der inden for dens virksomhed er begået en overtrædelse, der kan tilregnes en eller flere til den juridiske person knyttede personer eller den juridiske person som sådan.

I de tilfælde, hvor de strafbelagte bestemmelser omhandler pligter eller forbud for virksomheden, er de mulige strafsubjekter virksomheden og/eller en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvilket oftest er medlemmer af ledelsen. Udgangspunktet er, at der rejses tiltale mod virksomheden (dvs. den juridiske person) for overtrædelsen, men dette kan kombineres med tiltale mod en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvis en eller flere af disse personer har medvirket forsætligt eller groft uagtsomt til overtrædelsen, og overtrædelsen ikke er af underordnet karakter. Der skal som udgangspunkt ikke rejses tiltale mod underordnede ansatte. Det medfører, at de omfattede virksomheders ledelses manglende overholdelse af pligten til at indhente, opbevare og registrere oplysninger om reelle ejere, herunder eventuelt daglig ledelse, samt en eventuel manglende videregivelse af nærmere oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere samt dokumentation, vil kunne straffes med bøde.

Til § 7

Til nr. 1 *(Fodnoten)*

Der er tale om gennemførelse af EU-ret, hvorfor det foreslås, at EU-noten i loven ændres, så der henvises til dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/348/EU af 30. maj 2018 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU, EU-Tidende 2018, nr. L 156, side 43, som delvist gennemføres i dansk ret ved lovforslaget.

De ændringer, der foreslås i dette lovforslag, er bl.a. nødvendiggjort som følge af ændringen af artikel 30, jf. § 1, nr. 15, i 5. hvidvaskdirektiv).

Til nr. 2 *(Overskriften for § 23)*

Overskriften før § 23 i den gældende lov om finansiel virksomhed dækker særlige regler for gensidige forsikringsselskaber vedrørende stiftelse m.v. Bestemmelserne i kapitlet omfatter dog også tværgående pensionsselskaber. Det foreslås derfor, at overskriften før § 23 nyaffattes, sådan at titlen på kapitlet bliver "Særlige regler for gensidige forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser vedrørende stiftelse m.v. ". Der er tale om en lovteknisk præcisering.

Til nr. 3 *(§ 23, stk. 3-10)*

Lov om finansiel virksomhed § 23, stk. 3-6, fastslår, at et gensidigt forsikringsselskab og en tværgående pensionskasse skal indhente og opbevare oplysninger om det gensidige forsikringsselskab og den tværgående pensionskasses reelle ejere, samt at oplysningerne skal registreres i et centralt register hos Erhvervsstyrelsen. Bestemmelsen gennemfører artikel 30, stk. 1-6, i 4. hvidvaskdirektiv og medfører, at det bredest mulige spektrum af selskaber og andre juridiske enheder skal indhente og opbevare oplysninger om deres reelle ejere, herunder danske gensidige forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser.

Reglerne i direktivet om registrering af reelle ejere er begrundet i, at opdaterede oplysninger om den reelle ejer er af afgørende betydning for at kunne spore kriminelle, som ellers kan skjule deres identitet bag forskellige virksomhedsstrukturer. Med henblik på at skabe øget gennemsigtighed og dermed bedre mulighed for at bekæmpe misbrug af juridiske personer foreskriver direktivet, at medlemslandene skal sikre, at oplysninger om reelt ejerskab er lagret i et centralt register.

Artikel 1, nr. 15, i 5. hvidvaskdirektiv ændres artikel 30 om reelle ejere i selskaber og andre juridiske enheder. Artikel 30, stk. 1, 2. pkt., stk. 2, 3 og 8, i 4. hvidvaskdirektiv er fortsat gældende. 5. hvidvaskdirektiver medfører, at artikel 30, stk. 1, første afsnit nyaffattes og tilsvarende nyaffattes stk. 4-7, 9 og 10.

Ændringerne indebærer ingen ændringer i de eksisterende krav, men alene nye krav. Disse nye krav omfatter ejerens pligt til at forsyne det gensidige forsikringsselskab og den tværgående pensionskasse med ejer-oplysninger og mekanismer til sikring af, at oplysningerne om reelle ejere er opdaterede og aktuelle, herunder bl.a. en undersøgelsespligt for selskaber.

Dette følger af den gældende § 23, stk. 3, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed, at et gensidigt forsikringsselskab og en tværgående pensionskasse skal indhente oplysninger om det gensidige forsikringsselskabs og den tværgående pensionskasses reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Det gældende stk. 1, 1. pkt. gennemfører artikel 30, stk. 1, 1. pkt. i 4. hvidvaskdirektiv. Ændringen af artikel 30, stk. 1, 1. pkt., i 5. hvidvaskdirektiv medfører ingen materielle æn-

dringer i forhold til 4. hvidvaskdirektiv, idet der alene er tale om en præcisering af, at bestemmelsen omfatter selskaber og andre juridiske enheder *etableret* på et EU-medlemslands område. Det vil sige juridiske personer, der kan stiftes i henhold til dansk lovgivning.

Det foreslås i *stk. 3*, at et gensidigt forsikringsselskab og en tværgående pensionskasse skal indhente oplysninger om det gensidige forsikringsselskabs og den tværgående pensionskasses reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Et gensidigt forsikringsselskabs og en tværgående pensionskasses pligt til at indhente oplysninger om det gensidige forsikringsselskab og den tværgående pensionskasses reelle ejere, herunder de reelle ejeres rettigheder, indebærer konkret, at det gensidige forsikringsselskab og den tværgående pensionskasse skal identificere de reelle ejere, herunder foretage de nødvendige tiltag i forhold til at fastlægge identiteten på de reelle ejere. Pligten omfatter som minimum, hvad det gensidige forsikringsselskab eller den tværgående pensionskasse vidste eller burde vide. Heri ligger bl.a., at det gensidige forsikringsselskab eller den tværgående pensionskasse har pligt til at undersøge og eventuelt opdatere oplysningerne, hvis det gensidige forsikringsselskab eller den tværgående pensionskasse bliver bekendt med, at der eventuelt er sket ændringer i oplysninger om det gensidige forsikringsselskab og den tværgående pensionskasses reelle ejere.

Reelle ejere i gensidige forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser, jf. definitionen på reelle ejere i lovens § 5, stk. 1, nr. 53, vil som udgangspunkt være fysiske personer, der i sidste ende direkte eller indirekte er medlemmer heraf, og som besidder en tilstrækkelig del af stemmerettighederne, eller som udøver kontrol ved hjælp af andre midler. En besiddelse på mere end 25 pct. vil være en indikation på reelt ejerskab, jf. artikel 3, stk. 6, litra a, i), i 4. hvidvaskdirektiv. Er der tale om, at en fysisk person, der besidder mere end 25 pct., og en anden har kontrol, skal begge betragtes som reelle ejere. Er der tale om en juridisk person, som besidder stemmerrettigheder, er det de fysiske personer bagved, der skal betragtes som reelle ejere, dvs. personerne for enden af ejer-kontrolstrukturen, hvis definitionen på at være en reelle ejer er opfyldt. Det er både danske og udenlandske personer, der kan være reelle ejere af det gensidige forsikringsselskab og den tværgående pensionskasse, ligesom undersøgelsen af ejer- og kontrolstrukturer også omfatter både danske og udenlandske selskaber m.v., hvis de indgår i kæden.

Der henvises til bemærkningerne til lov om finansiel virksomhed § 5, stk. 1, nr. 53, for nærmere herom, jf. de specielle bemærkninger til § 7, nr. 2: Folketingstidende 2015-2016, A, L 94 som fremsat, side 40f.

For juridiske personer, der som medlem besidder stemmerettigheder i et gensidigt forsikringsselskab eller en tværgående pensionskasse og som har en enkelt ejerstruktur, hvor en person enten ejer et selskab direkte eller evt. ejer et selskab gennem et holdingselskab, kan kopi af ejerbøgerne være tilstrækkelig dokumentation for det reelle ejerskab.

For juridiske personer, der som medlem besidder stemmerettigheder i et gensidigt forsikringsselskab eller en tværgående pensionskasse, med en mere kompleks ejerstruktur, f.eks. et ejerskab gennem flere selskaber, ejeraftaler eller rettigheder, kan det være nødvendigt at undersøge ejerforholdene nærmere for at klarlægge ejerstrukturen og derved kunne foretage en vurdering af, hvem der er selskabets reelle ejere.

Det er uden betydning, om der er tale om direkte eller indirekte ejerskab, da der skal indhentes oplysninger om de bagvedliggende personer. Det er den samlede besiddelse eller kontrol, som er afgørende for, om en fysisk person er reel ejer.

Det gensidige forsikringsselskab og tværgående pensionskasse skal således indhente de oplysninger, der er nødvendige for at kunne vurdere, hvem der er selskabets reelle ejere, herunder for at kunne dokumentere, hvad de har foretaget sig for at identificere de reelle ejere, både når det fører til identifikation af de reelle ejere, men også hvis de reelle ejere ikke kan identificeres. Herudover omfatter oplysningerne identitetsoplysninger om den reelle ejer (CPR-nummer eller udenlandsk identifikationsnummer, statsborgerskab m.v.) og oplysninger om arten og omfanget af den reelle ejers rettigheder, som selskabet skal registrere i Erhvervsstyrelsens it-system.

Med den foreslåede ændring af stk. 3 er der ikke tiltænkt materielle ændringer, men alene en tydeliggørelse af den pligt, der allerede gælder for gensidige forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser.

Efter artikel 1, nr. 15, litra a, ii) i 5. hvidvaskdirektiv, der ændrer artikel 30, stk. 1, i 4. hvidvaskdirektiv stilles der krav om, at reelle ejere af selskaber eller andre juridiske enheder skal forsyne den pågældende enhed med alle oplysninger om deres ejerskab, der er nødvendige for, at selskabet eller den anden juridiske enhed kan opfylde forpligtelsen med hensyn til at indhente og opbevare oplysninger om deres reelle ejere, herunder de reelle ejeres rettigheder.

Eftersom gensidige forsikringsselskaber eller tværgående pensionskasser på baggrund af deres medlemsstruktur skal foretage en konkret vurdering af, hvem der er reelle ejere, kan oplysninger om medlemsforhold hos det gensidige forsikringsselskab eller den tværgående pensionskasse direkte såvel som indirekte medlemmer være nødvendige at indhente. Det vil derfor være relevant, at alle medlemmer i det gensidige forsikringsselskabs eller den tværgående pensionskasses medlemsstruktur medvirker til, at det gensidige forsikringsselskab eller den tværgående pensionskasse får de nødvendige oplysninger for på den baggrund at kunne vurdere, hvem der er de reelle ejere, jf. definitionen i lovens § 5, stk. 1, nr. 53.

Det foreslås derfor i *stk. 4*, at enhver, der direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer et gensidigt forsikringsselskab eller en tværgående pensionskasse, skal efter det gensidige forsikringsselskab eller den tværgående pensionskasses anmodning forsyne det gensidige forsikringsselskab eller den tværgående pensionskasse med de oplysninger om ejerfor-

LM-066/2023

holdet, der er nødvendige for det gensidige forsikringsselskabs eller den tværgående pensionskasses identifikation af reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Dermed vil alle ejere i et gensidigt forsikringsselskab eller en tværgående pensionskasse – fysiske såvel som juridiske personer – efter anmodning fra det gensidige forsikringsselskab eller den tværgående pensionskasse skulle forsyne det gensidige forsikringsselskab eller den tværgående pensionskasse med alle de oplysninger, som det gensidige forsikringsselskab eller den tværgående pensionskasse er forpligtet til at indhente efter stk. 3.

Det indebærer, at et gensidigt forsikringsselskabs eller tværgående pensionskasses ejere på et gensidigt forsikringsselskabs eller tværgående pensionskasses forespørgsel skal give det gensidige forsikringsselskab eller tværgående pensionskasse alle de oplysninger, som det gensidige forsikringsselskab eller tværgående pensionskasse har brug for, med henblik på at foretage en registrering i reel ejer-registeret i overensstemmelse med selskabslovens regler om registrering af reelle ejere samt ejerregistreringsbekendtgørelsen. Der er alene tale om en pligt til at medvirke til, at et gensidigt forsikringsselskab eller tværgående pensionskasse kan registrere de nødvendige oplysninger. Oplysningerne skal gives efter anmodning fra det gensidige forsikringsselskab eller tværgående pensionskasse, hvis et gensidigt forsikringsselskab eller tværgående pensionskasse ikke allerede er i besiddelse heraf. Der er derimod ikke tale om en handlepligt, hvor ejere af egen drift skal rette henvendelse til det gensidige forsikringsselskab eller tværgående pensionskasse med oplysningerne. Der er således ikke tale om en meddelelsespligt.

Ejerne skal give oplysninger om ejerskab, som de har kendskab til. Oplysningerne omfatter ejerforhold i både nedadgående og opadgående retning. Er ejeren en fysisk person, vil det alene være i nedadgående retning, dvs. oplysning om hvem personen er ejer af. Er ejeren en juridisk person, er det både i nedadgående og opadgående retning, dvs. i forhold til ejerens kapitalandele i selskabet og i forhold til, hvem ejeren er ejet af, dvs. ejerens eventuelle legale og reelle ejere.

De oplysninger, som de reelle ejere forpligtes til at give til selskabet, er oplysninger om selve det reelle ejerskab og om de grundlæggende identifikationsoplysninger (navn, CPR-nummer m.v.).

Det foreslås i *stk. 5, 1. pkt.*, at det gensidige forsikringsselskab og den tværgående pensionskasse skal registrere oplysningerne om det gensidige forsikringsselskabs og den tværgående pensionskasses reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder, i Erhvervsstyrelsens it-system hurtigst muligt efter, at det gensidige forsikringsselskab og den tværgående pensionskasse er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer.

Bestemmelsen om, at registrering skal ske hurtigst muligt, betyder, at det gensidige forsikringsselskab eller den tværgående pensionskasse ikke kan vente flere dage med at foretage registreringen af dens reelle ejere. Registreringen skal således foretages uden ugrundet ophold, for at sikre registrets aktualitet.

Det foreslås endvidere i *stk. 5, 2. pkt.*, at det samme skal gælde for ændringer til de registrerede oplysninger, således at også ændringer skal registreres hurtigst muligt efter at det gensidige forsikringsselskab eller den tværgående pensionskasse er blevet bekendt med ændringen.

Ændringerne omfatter både ændringer som følge af, at en ny person anses for at være reel ejer, eller hvis en person ophører med at være reel ejer samt ændringer i en allerede registreret reel ejers identitetsoplysninger, og i arten og omfanget af rettighederne.

Det foreslås i *stk. 5, 3. pkt.*, at de registrerede medlemmer af det gensidige forsikringsselskab eller den tværgående pensionskasse direktion skal registreres som reelle ejere, hvis det gensidige forsikringsselskab eller den tværgående pensionskasse efter at have udtømt alle muligheder for identifikation herefter ingen reelle ejere har, eller ingen reelle ejere kan identificeres.

Udgangspunktet er således, at alle gensidige forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser har reelle ejere. At det gensidige forsikringsselskab eller den tværgående pensionskasse har udtømt alle mulighed for at identificere de reelle ejere, afhænger af en konkret vurdering. Vurderingen kan bl.a. tage højde for det gensidige forsikringsselskabs eller den tværgående pensionskasses størrelse, ejerkæde, om det gensidige forsikringsselskab eller den tværgående pensionskasses direkte og indirekte ejere er udenlandske samt andre relevante forhold, som har indvirkning på det gensidige forsikringsselskabs eller den tværgående pensionskasses mulighed for at identificere de reelle ejere. F.eks. vil mulighederne for identifikation som udgangspunkt ikke anses som udtømt, hvis det gensidige forsikringsselskab eller den tværgående pensionskasse alene har sendt en e-mail til en formodet reel ejer, som efterfølgende ikke er blevet besvaret. Alternative identifikationsmetoder bør i så fald tages i brug. F.eks. bør der rykkes for svar evt. flere gange, foretages telefonopkald, hvis et telefonnummer forefindes, og hvis der er tale om en ejer, som er en juridisk person, bør der tages direkte kontakt til ledelsesmedlemmer såvel som til den juridiske persons via de officielle kontaktinformationer. Ligeledes kan oplysninger i årsrapporter benyttes som led i identifikationen.

Gensidige forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser er begge medlemsejet. Som udgangspunkt stilles der ingen krav til organisationsformen, men en række betingelser i loven tilsiger, at gensidige forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser følger reglerne for foreninger.

Grundet strukturen af gensidige forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser vil ejerkredsen sjældent bestå af enkelte fysiske eller juridiske personer. I enkelte tilfælde vil en fysisk eller juridisk person dog kunne anses som reel ejer som følge af, at denne direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer mere end 25 pct. af det gensidige forsikringsselskab eller den tværgående pensionskasse, f.eks. hvor der er færre

end fire medlemmer af det gensidige forsikringsselskab eller den tværgående pensionskasse.

Der kan dog være konkrete tilfælde, hvor det i henhold til definitionen på en reel ejer konstateres, at et selskab ikke har reelle ejere eller, at de reelle ejere ikke kan identificeres. Direktionen kan alene betragtes og registreres som reelle ejere, når alle muligheder for at identificere selskabets reelle ejere er udtømte.

Hvis der er under fire medlemmer i det pågældende gensidige forsikringsselskab eller den pågældende tværgående pensionskasse må det lægges til grund, at det gensidige forsikringsselskab eller den tværgående pensionskasse skal optage direktionen som reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system. Dette stemmer overens med den gældende § 11, stk. 1, nr. 3, i hvidvaskloven, hvorefter disse personer også skal legitimeres som reelle ejere i forbindelse med kend-din-kunde procedurer i henhold til hvidvaskloven. Hvis der er flere direktører, skal samtlige personer registreres som reelle ejere.

Direktionen er allerede i dag forpligtet til at være registreret i Erhvervsstyrelsens it-system. Hvis direktionen skal optages som reelle ejere, skal de enkelte personer således ikke registreres ad flere omgange, men oplysningerne overføres automatisk, når det gensidige forsikringsselskab eller den tværgående pensionskasse registrerer oplysningen om, at de enten ingen reelle ejere har, eller at ingen af de reelle ejere kunne identificeres.

Med den foreslåede nyaffattelse af stk. 5, der viderefører lov om finansiel virksomheds § 23, stk. 3, 2. pkt., er der ikke tiltænkt materielle ændringer.

Med ændring af artikel 30, stk. 4, jf. artikel 1, nr. 15, litra b, i 5. hvidvaskdirektiv, fastsættes krav om, at EU-medlemsstaterne indfører mekanismer, der skal sikre, at de oplysninger, der registreres om selskabets reelle ejere, er passende, nøjagtige og aktuelle.

Det foreslås derfor i *stk. 6, 1. pkt.*, at gensidige forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser mindst en gang årligt skal undersøge, om der er ændringer til oplysninger om reelle ejere.

Oplysningerne om reelle ejere vil skulle opdateres i det tilfælde, at der er sket ændringer i allerede registrerede oplysninger. Det kan eventuelt være ændringer i arten og omfanget af en reel ejers rettigheder, herunder forøgelse af ejerandele, ændring i stemmer, indgåelse eller ophør af aftale eller lignende forhold.

Med den foreslåede bestemmelse om selskabers undersøgelsespligt er der ikke tiltænkt materielle ændringer i forhold til den gældende retstilstand.

For at sikre, at undersøgelsen, jf. det foreslåede stk. 4, 1. pkt., udføres, foreslås det i *stk. 6, 2. pkt.*, at resultatet af den årlige undersøgelse fremlægges på det bestyrelsesmøde, hvor bestyrelsen godkender årsrapporten.

Formålet med fremlæggelsen af resultatet af undersøgelsen er at sikre, at det gensidige forsikringsselskab og tværgående pensionskasse mindst en gang årligt tager stilling til, om de allerede registrerede oplysninger fortsat er korrekte, eller om der er sket ændringer i oplysningerne om selskabets reelle ejere, der medfører at de registrerede oplysninger skal ændres hurtigst muligt.

For gensidige forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser, hvor der ikke er sket ændringer, der medfører at de allerede registrerede oplysninger skal ændres, vil resultatet af den årlige undersøgelse således være, at de allerede registrerede oplysninger fortsat er nøjagtige og aktuelle.

For gensidige forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser, der i løbet af året eller i forbindelse med den årlige undersøgelse er blevet bekendt med ændringer til de registrerede reel ejer-oplysninger, vil resultatet således være, at det gensidige forsikringsselskab eller den tværgående pensionskasse har konstateret ændringer i reel ejer-oplysninger, og at der er foretaget registrering af de ændrede oplysninger i Erhvervsstyrelsens it-system hurtigst muligt efter, at det gensidige forsikringsselskab eller den tværgående pensionskasse blev bekendt med ændringerne. Registreringen skal ikke afvente undersøgelsens fremlæggelse på det bestyrelsesmøde, hvor bestyrelsen godkender årsrapporten.

Efter den gældende § 23, stk. 4, 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed skal det gensidige forsikringsselskab og den tværgående pensionskasse opbevare oplysninger om dens reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Selskabet skal endvidere opbevare oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Pligten til opbevaring af dokumentation for forsøg på identifikation af reelle ejere følger af definitionen på reelle ejere i 4. hvidvaskdirektiv, jf. direktivets artikel 3, stk. 6, litra a, nr. ii. Det fremgår af bestemmelsen, at de omfattede enheder skal opbevare oplysninger om de foranstaltninger, som de har truffet med henblik på at identificere reelle ejere.

Det foreslås i *stk. 7*, at det gensidige forsikringsselskab og den tværgående pensionskasse skal opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om dens reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Det foreslås endvidere, at det gensidige forsikringsselskab og den tværgående pensionskasse skal endvidere opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Det gensidige forsikringsselskab og den tværgående pensionskasses pligt til løbende at indhente og opdatere oplysninger om reelle ejere omfatter som minimum, hvad det gensidige forsikringsselskab og den tværgående pensionskasse vidste eller burde vide. Heri ligger bl.a., at det gensidige forsikringsselskab og den tværgående pensionskasse har pligt til at undersøge og eventuelt opdatere oplysningerne, hvis det gensidige forsikringsselskab og den tværgående pensionskasse bliver bekendt med, at der eventuelt er sket ændringer i oplysninger om det gensidige forsikringsselskabs og den tværgående pensionskasses reelle ejere.

Det skal til enhver tid kunne dokumenteres, hvad det gensidige forsikringsselskab og den tværgående pensionskasse har gjort for at identificere sine reelle ejere. Kommer det gensidige forsikringsselskab eller den tværgående pensions-

kasse frem til, at det ikke har reelle ejere, eller at det gensidige forsikringsselskab eller den tværgående pensionskasses reelle ejere ikke kan identificeres, skal dokumentation for, hvad det gensidige forsikringsselskab og den tværgående pensionskasse har gjort i sit forsøg på at identificere reelle ejere, ligeledes opbevares.

Det gensidige forsikringsselskab og den tværgående pensionskasse skal sikre, at det gensidige forsikringsselskab og den tværgående pensionskasse opbevarer dokumentation for de oplysninger, som det gensidige forsikringsselskab og den tværgående pensionskasse har indhentet om sine reelle ejere, samt for alle identifikationsforsøg, dvs. dokumentation for, hvad det gensidige forsikringsselskab og den tværgående pensionskasse har foretaget sig for at identificere de reelle ejere, både når det fører til identifikation af de reelle ejere, men også hvis reelle ejere ikke kan identificeres.

Ophører det gensidige forsikringsselskab eller den tværgående pensionskasse, skal den senest registrerede direktion sikre, at oplysningerne om og dokumentationen for undersøgelse af den eller de reelle ejere kan fremskaffes 5 år efter ejerskabets ophør eller gennemførelsen af identifikationen.

De oplysninger, som selskabet er forpligtet til at opbevare, omfatter de identitetsoplysninger om den reelle ejer (CPR-nummer eller udenlandsk identifikationsnummer, statsborgerskab m.v.), som det gensidige forsikringsselskab eller den tværgående pensionskasse skal registrere i Erhvervsstyrelsens it-system, og oplysninger om arten og omfanget af den reelle ejers rettigheder.

Er alle muligheder udtømte, og er dokumentationen i overensstemmelse med, hvad det gensidige forsikringsselskab eller den tværgående pensionskasse burde vide, vil det være et udtryk for fyldestgørende dokumentation. Det indebærer, at det gensidige forsikringsselskab eller den tværgående pensionskasse kan dokumentere, at de reelle ejere, herunder det reelle ejerskab, er i overensstemmelse med de oplysninger, der er registreret i Erhvervsstyrelsens it-system. Ejes et gensidige forsikringsselskab eller en tværgående pensionskasse indirekte af en reel ejer, er dokumentation for selskabets ejer- og kontrolstruktur en del af dokumentationen for, hvordan det gensidige forsikringsselskab eller den tværgående pensionskasse er kommet frem til, at den pågældende person er den reelle ejer. Som led heri kan indgå dokumentation for, at det gensidige forsikringsselskab eller den tværgående pensionskasse har været i korrespondance med de juridiske personer, som ejer det gensidige forsikringsselskab eller den tværgående pensionskasse direkte eller indirekte, med det formål, at identificere den eller de reelle ejere af det gensidige forsikringsselskab eller den tværgående pensionskasse. Det kan eksempelvis være et telefonnotat eller en mailkorrespondance. Indhentes oplysninger om ejerforhold hos andre landes registrere, kan denne dokumentation (registreringsbevis) også indgå som dokumentation for de indhentede ejer-oplysninger. Har det gensidige forsikringsselskab eller den tværgående pensionskasse anmodet rådgivere (danske eller udenlandske) om hjælp til at fremskaffe oplysninger om personer, der betragtes som virksomhedens reelle ejere, indgår dette også i den dokumentation, der skal opbevares. Det er dokumentation af ordregivende karakter, dvs. hvor det gensidige forsikringsselskab eller den tværgående pensionskasse foretager en aktiv handling for at identificere dets reelle ejere.

Har det gensidige forsikringsselskab eller den tværgående pensionskasse ingen reelle ejere, eller kan det gensidige forsikringsselskab eller den tværgående pensionskasse ikke identificere den eller de reelle ejere, er dokumentation herfor ligeledes omfattet. Har det gensidige forsikringsselskab eller den tværgående pensionskasse eksempelvis forsøgt at indhente oplysninger om dets reelle ejere via andre landes registeroplysninger eller ved hjælp af rådgivere (danske såvel som udenlandske), skal dokumentation herfor gemmes uanset, at det ikke har ført til identifikation af det gensidige forsikringsselskabs eller den tværgående pensionskasses reelle ejere.

Revisor har i henhold til gældende ret pligt til at afgive supplerende oplysninger i revisionspåtegningen i selskabets årsrapport om ikke uvæsentlige forhold, som selskabets ledelse kan ifalde strafansvar for, jf. § 7, stk. 2, 2. pkt., i bekendtgørelse nr. 1468 af 12. december 2017 om godkendte revisorers erklæringer. Da bestemmelsen om registrering og opbevaring af oplysninger om reelle ejere foreslås strafbelagt, skal det enkelte selskabs eventuelle revisor derfor også sørge for at påse, at selskabet har opfyldt disse forpligtelser, da manglende registrering af reelle ejere anses for at være et væsentligt forhold. Hvis revisor konstaterer, at selskabet ikke har registreret reelle ejere, herunder eventuelt direktionen som reelle ejere, ikke har sørget for at forsøge at identificere sådanne reelle ejere eller ikke har opbevaret oplysninger herom, skal revisor afgive supplerende oplysninger i revisionspåtegningen i selskabets årsrapport. Det er således revisors pligt at kontrollere, om selskabet har registreret reelle ejere. Det er derimod ikke revisors pligt at kontrollere rigtigheden af registreringerne og dokumentationen herfor eller at vurdere, om selskabet har foretaget alle rimelige forsøg på at identificere reelle ejere.

Den gældende pligt i selskabslovens § 147, stk. 2, jf. § 199, stk. 9, i lov om finansiel virksomhed, hvorefter revisor skal påse, at ledelsen overholder en række nærmere angivne forpligtelser, vil også omfatte en kontrol af, at det gensidige forsikringsselskab eller den tværgående pensionskasse har foretaget den lovpligtige registrering af ejere samt at kontrollere, at det gensidige forsikringsselskab eller den tværgående pensionskasse opbevarer den nødvendige dokumentation. Revisors pligt strækker sig alene til at kontrollere ledelsens handlepligt og således ikke til at efterse selve registreringen og dokumentationens indhold.

Med det foreslåede stk. 7 er der ikke tiltænkt materielle ændringer i forhold til den gældende bestemmelse i § 23, stk. 4, 2. pkt., men alene en tydeliggørelse af den pligt, der allerede gælder for gensidige forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser. Pligten tydeliggøres på grund af en anbefaling fra FATF og Global Forum.

Efter den gældende § 23, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed skal det gensidige forsikringsselskab og den tværgående pensionskasse efter anmodning udlevere oplysninger

om selskabets reelle ejere, herunder om det gensidige forsikringsselskabs og den tværgående pensionskasses forsøg på at identificere dens reelle ejere, til SØIK. Det gensidige forsikringsselskab og den tværgående pensionskasse skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre offentlige myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Den gældende § 23, stk. 5, gennemfører artikel 30, stk. 2, i 4. hvidvaskdirektiv. 5. hvidvaskdirektiv medfører ingen ændringer af artikel 30, stk. 2, i 4. hvidvaskdirektiv.

Det foreslås i *stk. 8,* at det gensidige forsikringsselskab og den tværgående pensionskasse efter anmodning skal udlevere oplysninger om det gensidige forsikringsselskabs og den tværgående pensionskasses reelle ejere, herunder om det gensidige forsikringsselskabs og den tværgående pensionskasses forsøg på at identificere deres reelle ejere, til SØIK. Det gensidige forsikringsselskab og den tværgående pensionskasse skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre kompetente myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Det forudsættes, at myndigheder, som efterspørger oplysninger om reelle ejere, skal bruge disse i forhold til den offentlige myndigheds varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver i henhold til lovgivning, og at der konkret vurderes at være behov for at få oplysningerne. Bestemmelsen medfører, at f.eks. Erhvervsstyrelsen og Skattestyrelsen vil kunne anmode om de pågældende oplysninger. Det forudsættes, at myndighederne alene vil indhente oplysningerne direkte fra de omfattede gensidige forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser i det omfang, at oplysningerne ikke i forvejen er tilgængelige i Erhvervsstyrelsens it-system. Det gensidige forsikringsselskab og den tværgående pensionskasse skal ikke vurdere, om den pågældende myndigheds anmodning om udlevering af oplysningerne er nødvendig for myndighedens tilsyns- eller kontrolopgaver.

Med det foreslåede stk. 8, sikres det, at SØIK og andre kompetente myndigheder kan indhente oplysninger om reelle ejere, men at der også kan opnås oplysninger om de ikke-registrerede oplysninger, herunder forsøg på at identificere reelle ejere. Pligten til at give oplysninger og dokumentation om forsøg på identifikation af reelle ejere samtidig med kravet om at registrere oplysninger om reelle ejere i et centralt register, skal sikre, at særligt SØIK og Erhvervsstyrelsen, men også andre kompetente myndigheder, til enhver tid har adgang til aktuelle og opdaterede oplysninger om gensidige forsikringsselskaber og tværgående pensionskassers reelle ejere.

Med den foreslåede nyaffattelse af stk. 8 er der ikke tiltænkt materielle ændringer i forhold til den gældende retstilstand bortset fra, at ordlyden foreslås ændret fra offentlige myndigheder til kompetente myndigheder således, at også Advokatrådet er omfattet af bestemmelsen.

I 4. hvidvaskdirektivs artikel 30, stk. 7, stilles der imidlertid krav om, at medlemsstaterne sikrer, at kompetente myndigheder og Financial Intelligence Units (FIU'er) rettidigt kan give de oplysninger, der er omhandlet i det foreslåede stk. 3 (indhentning, herunder opdatering, af oplysninger), det foreslåede stk. 5 (registrering af oplysninger) og det foreslåede stk. 7 (opbevaring af dokumentation for oplysningerne), til andre medlemsstaters kompetente myndigheder og FIU'er. Den danske FIU er SØIK. Bestemmelsen affattes på ny i 5. hvidvaskdirektivs artikel 1, nr. 15, litra f (artikel 30, stk. 7). Den eneste ændring, som den nye affattelse medfører, er, at oplysningerne kan videregives vederlagsfrit.

Som følge af, at der i Danmark er valgt en registreringsløsning, hvorefter oplysningerne om reelle ejere offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister, har det hidtil været vurderingen, at en sådan hjemmel til videregivelse af oplysninger ikke var påkrævet, eftersom enhver kan tilgå de registrerede oplysninger om reelle ejere.

De oplysninger, som SØIK og andre kompetente myndigheder skal have mulighed for at videregive, omfatter imidlertid også oplysninger, som ikke er tilgængelige i Det Centrale Virksomhedsregister, f.eks. identitetsoplysninger (CPR-nummer eller udenlandsk identifikationsnummer, statsborgerskab m.v.), og oplysninger om ejerforhold, som er indhentet direkte hos det gensidige forsikringsselskab og den tværgående pensionskasse.

På den baggrund foreslås det i *stk. 9,* at SØIK og andre kompetente myndigheder vederlagsfrit kan videregive oplysninger om reelle ejere, der er registreret til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og finansielle efterretningstjenester.

Som følge af, at der er valgt en registreringsløsning, hvorefter oplysningerne om reelle ejere offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister, har det hidtil været vurderingen, at en sådan hjemmel til videregivelse af oplysninger ikke var påkrævet, eftersom enhver kan tilgå de registrerede oplysninger om reelle ejere.

De oplysninger, som kompetente myndigheder og SØIK skal have mulighed for at videregive, omfatter imidlertid også oplysninger, som ikke er tilgængelige i Det Centrale Virksomhedsregister, f.eks. identitetsoplysninger (CPR-nummer eller udenlandsk identifikationsnummer, statsborgerskab m.v.), og oplysninger om ejerforhold, som er indhentet direkte hos det gensidige forsikringsselskabs eller den tværgående pensionskasse.

Efter den gældende § 23, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed fastsætter Erhvervsstyrelsen nærmere regler om registrering og offentliggørelse af oplysninger, jf. det gældende stk. 3 og 4, i styrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger det gensidige forsikringsselskab og den tværgående pensionskasse skal registrere i styrelsens it-system.

Ændringen af artikel 30 i 4. hvidvaskdirektiv om reelle ejere af selskaber og andre juridiske enheder i medfør af artikel 1, nr. 15, i 5. hvidvaskdirektiv medfører ingen ændringer i minimumskravene til oplysninger om de reelle ejere. Oplysningerne omfatter således fortsat den reelle ejers navn, fødselsmåned- og år, statsborgerskab, bopælsland samt art og omfang af den reelle ejers rettigheder.

5. hvidvaskdirektiv medfører dog en væsentlig ændring i form af kravet om, at oplysningerne om reelle ejere skal være tilgængelige for ethvert medlem af offentligheden.

Eftersom oplysninger om reelle ejere, der registreres hos Erhvervsstyrelsen, allerede i henhold til den gældende allerede i henhold til den gældende ejerregistreringsbekendtgørelseoffentliggøres, indebærer bestemmelsen ingen ændring med hensyn til de omfattede virksomheders registreringspligter.

Artikel 1, nr. 15, litra g, i 5. hvidvaskdirektiv, der ændrer artikel 30, stk. 9, i 4. hvidvaskdirektiv, giver endvidere mulighed for, at medlemslandene kan fastsætte regler om, at konkrete oplysninger kan undtages fra offentliggørelse. Dette gælder imidlertid ikke for kredit- og finansieringsinstitutter samt personer og virksomheder omfattet af artikel 2, stk. 1, nr. 3, litra b, i 4. hvidvaskdirektiv, som omhandler "notarer og andre retlige aktører, som er offentligt ansatte".

Artikel 1, nr. 15, litra g, i 5. hvidvaskdirektiv ændrer artikel 30, stk. 10, i 4. hvidvaskdirektiv vedrørende sammenkobling af EU-medlemslandenes registre over reelle ejere. Direktivændringen har til formål at tydeliggøre vigtigheden af sammenkoblingen. Det følger bl.a. af præambelbetragtning 35, at øget offentlig kontrol vil bidrage til at forebygge misbrug af juridiske enheder og juridiske arrangementer, herunder skatteunddragelse, hvorfor det er afgørende, at oplysninger om reelt ejerskab er tilgængelige gennem de nationale registre såvel som registersammenkoblingsløsningen. Bestemmelsen fastsætter, at oplysningerne skal være tilgængelige i mindst 5 år og højst 10 år efter, at selskabet er slettet fra registret.

Registersammenkoblingssystemet – Business Registers Interconnection System (BRIS) er systemet til sammenkobling af centrale registre og handels- og selskabsregistre, hvor visse oplysninger om kapitalselskaber har været tilgængelige siden juni 2017.

Det fremgår af præambelbetragtning 25 til Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv (EU) 2017/1132 af 14. juni 2017 om visse aspekter af selskabsretten (kodifikation), at platformen er et instrument til sammenkobling af registre, og at platformen er et centraliseret sæt it-redskaber, der integrerer tjenester og danner en fælles grænseflade, der bruges af alle nationale registre.

Efter artikel 1, nr. 42, i 5. hvidvaskdirektiv, skal sammenkoblingen af oplysninger om reelle ejere via BRIS være gennemført senest den 10. marts 2021.

Det foreslås i *stk. 10*, at Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om oplysningernes registrering, tilgængelighed og offentliggørelse efter stk. 3, 5 og 7, i Erhvervsstyrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger selskabet skal registrere i styrelsens it-system.

I Danmark er virksomhedsoplysninger, herunder oplysninger om fonde, offentligt tilgængelige i Det Centrale Virksomhedsregister. Siden kravet om registrering af legale ejere for selskaber trådte i kraft den 15. december 2014, og kravet om registrering af reelle ejere for en bred kreds af virksomheder, fonde og visse foreninger trådte i kraft den 23. maj 2017, anses ejer-oplysninger også som en del af virksomhedsoplysningerne, der offentliggøres på CVR.dk.

Ejerregistreringsbekendtgørelsen er bl.a. udstedt med hjemmel i den gældende § 23, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed.

Ejerregistreringsbekendtgørelsen fastsætter, at oplysninger om den eller de reelle ejeres fulde navn, nationalitet, bopæl og bopælsland, art og omfang af den reelle ejers rettigheder og CPR-nummer skal registreres, og hvis den reelle ejer ikke har et CPR-nummer, dokumentation, der sikrer en entydig identifikation af den pågældende, herunder fødselsdato. For personer uden CPR-nummer registreres pasnummer eller nummer fra identitetskort, der kan anvendes ved indrejse i et Schengenland, samt oplysning om fødselsdato og statsborgerskab ved fødslen. Kopi af pas eller nationalt identifikationskort, der kan anvendes ved indrejse i et Schengenland, skal vedlægges registreringen.

Ejerregistreringsbekendtgørelsen fastsætter derudover at alle oplysninger om reelle ejere, bortset fra fortrolige oplysninger som CPR-numre og lignende, vil være offentligt tilgængelige.

Den 1. februar 2019 blev det muligt at få adressebeskyttelse i Det Centrale Virksomhedsregister i medfør af CVR-loven, hvis en person har adressebeskyttelse i Det Centrale Person Register (CPR).

Hidtil har bopæl omfattet både adresse og bopælsland. Som følge af, at det fremover er muligt at få adressen beskyttet, og det samtidig er et krav, at oplysning om bopælsland skal gøres tilgængelig for offentligheden, vil det være nødvendigt at kunne skille disse oplysninger ad. Bopæl (adresse) omfatter vejnavn, husnr., postnr. og by. Bopælsland er det land, hvorunder adressen hører hjemme.

Hidtil har det været forudsat, at personer med et dansk CPR-nummer har dansk statsborgerskab, hvorfor der alene er krav om, at personer uden dansk CPR-nummer oplyser deres statsborgerskab ved fødslen. Eftersom personer med dansk CPR-nummer kan have et andet statsborgerskab end dansk, vil statsborgerskab for personer med dansk CPR-nummer fremover indgå i oplysningskravene.

Ejerregistreringsbekendtgørelsen vil på baggrund heraf skulle ændres således, at oplysning om både bopæl (adresse), bopælsland og statsborgerskab skal registreres. For personer med dansk CPR-nummer foretages i dag et opslag i CPR-registeret og der vil blive etableret en løsning, hvor oplysning om statsborgerskab kan indhentes fra CPR-registret. Det er dog forventningen, at oplysningerne fødselsmåned og -år samt statsborgerskab ikke vil blive omfattet af de oplysninger, der offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister.

Det foreslås endvidere, at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om, at konkrete oplysninger kan undtages fra offentliggørelse. Der vil konkret under ekstraordinære omstændigheder kunne fastsættes en undtagelse fra kravet om offentliggørelse af oplysninger om reelt ejerskab, hvis en sådan adgang ville udsætte den reelle ejer for eksempelvis risiko

for svig, bortførelse, pengeafpresning, vold eller intimidering.

SØIK og andre kompetente offentlige myndigheder vil dog fortsat kunne få adgang til oplysningerne uanset, om oplysningerne måtte være undtaget fra offentliggørelse i Erhvervsstyrelsens it-system.

Det foreslås, at det i ejerregistreringsbekendtgørelsen fastsættes, hvilke oplysninger der er tilgængelige, og hvilke oplysninger der offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister samt hvilke oplysninger, der vil være tilgængelige via BRIS.

Det foreslås, at § 23, stk. 5, 7 og 8, strafbelægges efter den foreslåede ændring af § 373, stk. 2, 1. pkt. Der henvises til bemærkningerne herom nedenfor.

Til nr. 4 *(§ 23 a)*

4. hvidvaskdirektiv artikel 30, stk. 1, 2. pkt., stiller krav om, at selskaber og andre juridiske enheder, der er omfattet af pligten til at indhente og opbevare oplysninger om reelle ejere, forpligtes til at give oplysninger om deres ejerforhold til personer og virksomheder, der skal udføre kundekendskabsprocedurer.

Hvidvaskloven indeholder regler om, at virksomheder og personer, der er omfattet af loven, i forbindelse med de såkaldte kundekendskabsprocedurer, ud fra en risikovurdering skal klarlægge ejer- og kontrolstruktur for kunder, som ikke er fysiske personer, ligesom virksomhedskundens reelle ejere skal legitimeres. For personer og virksomheder, der skal udføre kundekendskabsprocedurer i medfør af hvidvaskloven, er bl.a. kendskab til deres kundes reelle ejere en forudsætning for etablering af kundeforholdet og efterfølgende opretholdelse af kundeforholdet.

Det har således været en forudsætning, at de omfattede virksomheder, fonde og foreninger medvirker til, at en kundekendskabsprocedure kan gennemføres ved at oplyse om deres ejerforhold. Hidtil har kravet i artikel 30, stk. 1, 2. pkt., i 4. hvidvaskdirektiv været en nødvendig forudsætning for, at kundekendskabsprocedurer kan gennemføres. At der er tale om en egentlig pligt for selskaberne til at give oplysninger om deres ejerforhold, har imidlertid ikke fremgået tilstrækkeligt klart.

Det foreslås på den baggrund, at der indføres en klar bestemmelse om pligten til at give oplysninger om ejerforhold i forbindelse med kundekendskabsprocedurer.

For at skabe klarhed over, hvilke forpligtelser, der gælder i forbindelse med disse procedurer – og for at bringe dansk ret i overensstemmelse med 4. hvidvaskdirektivs artikel 30, stk. 1, 2. pkt. – foreslås det i *stk. 1*, at der indføres en forpligtelse for selskaber til efter anmodning at forsyne personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendskabsprocedurer, med oplysninger om selskabets ejerforhold.

Efter artikel 1, nr. 15, litra b (artikel 30, stk. 4, 2. pkt.), i 5. hvidvaskdirektiv, indføres der en forpligtelse for personer og virksomheder, der er omfattet af pligten til at udføre kundekendskabsprocedurer i medfør af hvidvaskloven, til at indberette uoverensstemmelser i selskaber og andre juridiske enheders oplysninger om reelle ejere, der er registreret i Erhvervsstyrelsens it-system, hvis de bliver bekendte hermed. Formålet med kundekendskabsprocedurer er, at enhederne skal klarlægge ejer- og kontrolstruktur for kunder, ligesom kundens reelle ejere skal legitimeres. Tilsvarende gælder for kompetente myndigheder, hvis det ikke griber unødigt ind i myndighedens funktion. Det vil sige, hvor kendskabet til en virksomheds ejerforhold indgår som led i den pågældende myndigheds opgavevaretagelse.

Artikel 1, nr. 15, litra b (artikel 30, stk. 4, 2. pkt.), i 5. hvidvaskdirektiv, foreslås gennemført ved en ændring af hvidvaskloven, jf. § 1, nr. 20 (ny § 15 a) i forslag til lov om ændring af lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven) og lov om finansiel virksomhed hvidvaskloven (Gennemførelse af 5. hvidvaskdirektiv), der fremsættes samtidig med dette lovforslag. Der henvises til lovforslag nr. L 204.

Det er efter den foreslåede bestemmelse i hvidvasklovens § 15 a, Erhvervsstyrelsen, der modtager indberetninger om uoverensstemmelser fra enheder, der er omfattet af pligten til at udføre kend-din-kunde procedurer.

Indberetninger om uoverensstemmelser må forventes at kunne opdeles i tre kategorier:

1) Utilsigtet manglende registrering, f.eks. fordi de juridiske enheder ikke er bekendte med reglerne om registrering af reelle ejere,
2) utilsigtet fejlregistrering, f.eks. fordi de juridiske enheder har misforstået reglerne om registrering af reelle ejere, og derfor har registreret forkerte eller mangelfulde oplysninger, og
3) tilsigtet manglende registrering eller tilsigtet fejlregistrering. Kategori 1 og 2 vurderes ikke at have til formål at sløre det reelle ejerskab, mens det som udgangspunkt må lægges til grund at tilfælde af kategori 3 tilsigter netop dette.

Da Finanstilsynet er ansvarlig myndighed for gensidige forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser, der skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om deres reelle ejere efter § 23 i lov om finansiel virksomhed, foreslås det, at det er Finanstilsynet, der konkret forholder sig til indberetninger om uoverensstemmelser i reel ejer-oplysninger for gensidige forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser.

Der foreslås på denne baggrund indført en ny § 23 a i lov om finansiel virksomhed.

Efter det foreslåede *stk. 1* skal gensidige forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser, der skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om reelle ejere, give oplysninger om deres ejerskab, når en person eller virksomhed i medfør af hvidvaskloven iværksætter kundekendskabsprocedurer. Oplysninger om ejerskabet omfatter de oplysninger om selskabets ejer- og kontrolstruktur, der er indhentet for at kunne identificere de reelle ejere.

Efter det foreslåede *stk. 2* foretager Finanstilsynet en undersøgelse af forholdet, hvis der modtages en indberetning

om uoverensstemmelser i de registrerede oplysninger om et gensidigt forsikringsselskabs eller en tværgående pensionskasses reelle ejere i medfør af hvidvaskloven. Indberetningsløsningen vil blive indrettet i overensstemmelse med artikel 61, stk. 2, i 4. hvidvaskdirektiv, herunder med passende beskyttelse af indberetter og det selskab, som indberetningen vedrører.

Finanstilsynets undersøgelse af forholdet indebærer, at Finanstilsynet har mulighed for at rette henvendelse til selskabets ledelse med henblik på at få afklaret baggrunden for uoverensstemmelsen. Finanstilsynet kan forlange de oplysninger, der efter Finanstilsynets skøn er nødvendige. Hvis der er tale om et gensidigt forsikringsselskab eller en tværgående pensionskasse, der utilsigtet mangler at registrere reelle ejere, eller som utilsigtet har foretaget en fejlregistrering, må det forventes, at det gensidige forsikringsselskab eller den tværgående pensionskasse på baggrund af henvendelsen og eventuel vejledning fra Erhvervsstyrelsen foretager den fornødne registrering eller ændring heri i reel ejerregisteret.

Eftersom oplysninger om reelle ejere skal registreres hurtigst muligt for at sikre gennemsigtighed i ejerforholdene, vil en frist for berigtigelse blive fastsat i overensstemmelse hermed.

Formålet med at registrere oplysninger om reelle ejere er at sikre den gennemsigtighed i ejerforhold, der skal medvirke til at forhindre hvidvask, terrorfinansiering og skatteunddragelse. Efter artikel 1, nr. 15, litra b, i 5. hvidvaskdirektiv, der nyaffatter artikel 30, stk. 4, skal medlemsstaterne således sikre, at der træffes de fornødne foranstaltninger til at løse uoverensstemmelserne i tide, og at der i reel ejer-registeret i mellemtiden offentliggøres en meddelelse om den indberettede uoverensstemmelse, såfremt det er hensigtsmæssigt.

På den baggrund foreslås det i *stk. 3*, at Erhvervsstyrelsen efter anmodning fra Finanstilsynet kan offentliggøre en meddelelse i reel ejer-registeret om, at der er indberettet uoverensstemmelser i oplysningerne om det pågældende gensidige forsikringsselskabs eller den tværgående pensionskasses reelle ejere sideløbende med undersøgelsen af uoverensstemmelsen. Det vil være en kort meddelelse, der oplyser om, at der er indberettet oplysninger om uoverensstemmelser i forhold til de oplysninger om reelle ejere, der offentliggøres i reel ejer-registeret.

Når Finanstilsynet foretager en vurdering af, om der skal offentliggøres en meddelelse om uoverensstemmelser i forhold til oplysningerne om reelle ejere, skal det sikres, at offentliggørelsen er hensigtsmæssig, og at der er tale om et proportionalt middel, hvor dels hensynet til det gensidige forsikringsselskab eller den tværgående pensionskasse må tages i betragtning og dels hensynet til, at der for omverdenen skal være gennemsigtighed i det gensidige forsikringsselskabs eller den tværgående pensionskasses ejerforhold.

Bestemmelsen forudsættes administreret således, at meddelelse i overensstemmelse med vil blive offentliggjort sideløbende med, at Finanstilsynets undersøgelse pågår, hvorfor sagen på tidspunktet for offentliggørelse af meddelelsen typisk ikke vil være undersøgt til bunds endnu.

Finanstilsynet skal således i det konkrete tilfælde hurtigst muligt, efter indberetningen er modtaget foretage en vurdering af, om det er hensigtsmæssigt og proportionalt, at en meddelelse om uoverensstemmelsen offentliggøres. Vurderes en uoverensstemmelse at kunne blive bragt i overensstemmelse med § 23 a, som følge af myndighedsvejledning, anses det som udgangspunkt ikke for at være hensigtsmæssigt og proportionalt at offentliggøre en meddelelse om uoverensstemmelse i reel ejer-oplysningerne. Er det derimod konstateret, at der er tale om tilsigtet afgivelse af urigtige oplysninger, der har til formål at sløre ejerskabet, dvs. registreringer, der hører til den ovenfornævnte kategori 3, kan en sådan meddelelse om uoverensstemmelse i forhold til de registrerede oplysninger om reelle ejere offentliggøres i CVR.

Det er vigtigt, at indberetning af uoverensstemmelser i reel ejer-oplysninger ikke kan misbruges f.eks. til at genere det pågældende selskab med en offentlig meddelelse i reel ejer-registeret. For at undgå, at der offentliggøres en meddelelse baseret på urigtige oplysninger, hvilket kan være unødigt skadeligt for selskabet, skal selskabet efter det foreslåede stk. 2, 2. pkt., have mulighed for at udtale sig om indberetningen, før der sker offentliggørelse af en meddelelse om uoverensstemmelse i forhold til reel ejer-oplysningerne, hvis formålet med offentliggørelsen af meddelelse ikke dermed forspildes. Meddelelsen tjener det formål at gøre opmærksom på, at der er tvivl om forholdene omkring det reelle ejerskab. Som følge af, at reel ejer-oplysninger skal registreres hurtigst muligt, er det derfor forudsat, at undersøgelsen af uoverensstemmelsen tilsvarende skal iværksættes hurtigst muligt, og at der skal fastsættes en relativ kort frist for selskabet til at redegøre for ejerforholdene. I tilfælde, hvor der kan være frygt for, at formålet med meddelelsen forspildes, vil meddelelsen om uoverensstemmelsen imidlertid kunne offentliggøres uden at afvente selskabets bemærkninger.

Når der er afklaring omkring de registrerede oplysninger, vil der hurtigst muligt blive offentliggjort en ny meddelelse, hvori det oplyses, at undersøgelsen af det indberettede forhold er afsluttet samt resultatet af undersøgelsen. Resultatet af undersøgelsen kan føre til, at der er foretaget en berigtigelse af oplysningerne om reelle ejere, eller at der ikke er bemærkninger til de registrerede oplysninger om reelle ejere.

Til nr. 5 *(§ 81 b)*

Lov om finansiel virksomhed § 81 b fastslår, at sparekasser skal indhente og opbevare oplysninger om sparekassens reelle ejere, samt at oplysningerne skal registreres i et centralt register hos Erhvervsstyrelsen. Bestemmelsen gennemfører artikel 30, stk. 1-6, i 4. hvidvaskdirektiv og medfører, at det bredest mulige spektrum af selskaber og andre juridiske enheder skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om deres reelle ejere, herunder sparekasser, der er reguleret i lov om finansiel virksomhed.

Reglerne i direktivet om registrering af reelle ejere er begrundet i, at opdaterede oplysninger om den reelle ejer er af afgørende betydning for at kunne spore kriminelle, som ellers kan skjule deres identitet bag forskellige virksomhedsstrukturer. Med henblik på at skabe øget gennemsigtighed og dermed bedre mulighed for at bekæmpe misbrug af juridiske personer foreskriver direktivet, at medlemslandene skal sikre, at oplysninger om reelt ejerskab er lagret i et centralt register.

Artikel 1, nr. 15, i 5. hvidvaskdirektiv ændres artikel 30 om reelle ejere i selskaber og andre juridiske enheder. Artikel 30, stk. 1, 2. pkt., stk. 2, 3 og 8, i 4. hvidvaskdirektiv er fortsat gældende. 5. hvidvaskdirektiv medfører, at artikel 30, stk. 1, første afsnit nyaffattes og tilsvarende nyaffattes stk. 4-7, 9 og 10.

Ændringerne indebærer ingen ændringer i de eksisterende krav, men alene nye krav. Disse nye krav omfatter ejerens pligt til at forsyne sparekassen med ejer-oplysninger og mekanismer til sikring af, at oplysningerne om reelle ejere er opdaterede og aktuelle, herunder bl.a. en undersøgelsespligt for selskaber.

Det følger af den gældende § 81 b, stk. 1, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed, at sparekassen skal indhente oplysninger om sparekassens reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Det gældende stk. 1, 1. pkt., gennemfører artikel 30, stk. 1, 1. pkt., i 4. hvidvaskdirektiv. Ændringen af artikel 30, stk. 1, 1. pkt., i 5. hvidvaskdirektiv medfører ingen materielle ændringer i forhold til 4. hvidvaskdirektiv, idet der alene er tale om en præcisering af, at bestemmelsen omfatter selskaber og andre juridiske enheder *etableret* på et EU-medlemslands område. Det vil sige juridiske personer, der kan stiftes i henhold til dansk lovgivning.

Det foreslås i *stk. 1*, at sparekassen skal indhente oplysninger om selskabets reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Sparekassens pligt til at indhente oplysninger om sparekassens reelle ejere, herunder de reelle ejeres rettigheder, indebærer konkret, at sparekassen skal identificere de reelle ejere, herunder foretage de nødvendige tiltag i forhold til at fastlægge identiteten på de reelle ejere. Pligten omfatter som minimum, hvad sparekassen vidste eller burde vide. Heri ligger bl.a., at sparekassen har pligt til at undersøge og eventuelt opdatere oplysningerne, hvis sparekassen bliver bekendt med, at der eventuelt er sket ændringer i oplysninger om sparekassens reelle ejere.

For at finde frem til, hvem der er sparekassens reelle ejere, vil det være nødvendigt at fastlægge sparekassens ejerstruktur. Sparekasser kan have en ejerstruktur, der indebærer, at sparekassen er ejet af en kæde af selskaber m.v., som det kan være nødvendigt at få overblik over for at kunne identificere den eller de personer, der i sidste ende er sparekassens reelle ejere.

Reelle ejere i sparekasser, jf. definitionen af reelle ejere i lov om finansiel virksomhed § 5, stk. 1, nr. 53, vil være fysiske personer, som direkte eller indirekte besidder eller har kontrol over en tilstrækkelig andel af garantkapitalen eller stemmerettighederne i en sparekasse eller på anden måde har kontrol. En besiddelse på mere end 25 pct. vil være en indikation på reelt ejerskab. Dette udelukker dog ikke, at en anden fysisk person reelt har kontrol med sparekassen. Er der tale om, at en fysisk person har ejerskab, og en anden har kontrol, skal begge betragtes som reelle ejere. Er der tale om en juridisk person, som besidder ejerandele, er det de fysiske personer bagved, der eventuelt skal betragtes som reelle ejere, hvis definitionen på at være en reel ejer er opfyldt. Det er både danske og udenlandske personer, der kan være reelle ejere af sparekassen, ligesom undersøgelsen af ejer- og kontrolstrukturen også omfatter både danske og udenlandske selskaber m.v., hvis de indgår heri.

Der henvises til bemærkningerne til lov om finansiel virksomhed § 5, stk. 1, nr. 53, for nærmere herom, jf. de specielle bemærkninger til § 7, nr. 2: Folketingstidende 2015-2016, A, L 94 som fremsat, side 40f.

Sparekasser er i henhold til den foreslåede bestemmelse forpligtede til at foretage de fornødne undersøgelser med henblik på at konstatere, hvem der reelt ejer eller kontrollerer sparekassen. Udgangspunktet er, at alle sparekasser har reelle ejere.

For sparekasser med en mere kompleks ejerstruktur, f.eks. et ejerskab gennem flere selskaber, ejeraftaler eller rettigheder, kan det være nødvendigt at undersøge ejerforholdene nærmere for at klarlægge ejerstrukturen og derved kunne foretage en vurdering af, hvem der er sparekassens reelle ejere.

Hvis en fysisk person ejer mere end 25 pct. af stemmerne eller garantkapitalen, og hvis denne person gennem aftale har overdraget stemmeretten på garantkapitalen til en anden eksempelvis en fysisk person til sikkerhed for pant eller lignende, skal begge fysiske personer betragtes som reelle ejere. Kravet om at have kendskab til de reelle ejere skal ses i sammenhæng med kravet i hvidvasklovens § 11, stk. 1, nr. 3, om, at personer og virksomheder omfattet af loven, skal klarlægge en virksomhedskundes ejer- og kontrolstruktur og identificere de reelle ejere.

Det er uden betydning, om der er tale om direkte eller indirekte ejerskab, da der skal indhentes oplysninger om de bagvedliggende personer. Det er den samlede besiddelse eller kontrol, som er afgørende for, om en fysisk person er reel ejer.

Er ejeren en offentlig myndighed, må det formodes, at ingen fysiske personer ejer eller har kontrol i et omfang, som gør dem til reelle ejere. Vurderingen af om en eller flere personer er reelle ejere vil dog altid være en konkret vurdering. Er der efter en sådan konkret vurdering ingen fysiske personer i myndigheden, som besidder tilstrækkelig kontrol, må virksomhedens ledelse registreres som den reelle ejer.

Er der tale om en sparekasse, som i tilstrækkeligt omfang ejes eller kontrolleres af en fond, vil fondens bestyrelsesmedlemmer være at betragte som reelle ejere, jf. § 21 i erhvervsfondsloven, der definerer hvem, der skal betragtes

som en fonds reelle ejere, hvorefter fondens bestyrelse altid vil være reel ejer.

Hvis en fysisk person eksempelvis ejer eller kontrollerer 10 pct. af en sparekasse direkte og 20 pct. af samme sparekasse gennem et 100 pct. ejet selskab, vil den pågældende person være reel ejer med 30 pct. af sparekassen.

Det fremgår af § 12, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, at sparekasser er selvejende institutioner, og det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, at der herved forstås institutioner, som er organiseret som selvejende virksomheder, således at hverken stiftere, garanter eller andre deltagere er ejere af virksomhedens formue eller overskud. I en sparekasse er repræsentantskabet øverste myndighed. Det følger af § 81, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, at stemmeberettigede ved valg af repræsentanter er sparekassens indskydere og garanter, og det fremgår videre, at hver indskyder kun kan afgive én stemme, og at garanter har én stemme for hver 1.000 kr. indbetalt garantkapital, dog højst 20 stemmer. Ønsket om, at der ikke skal være nogen, som ejer sparekassens formue eller overskud, understøttes således af de lovbestemte stemmeretsbegrænsninger i 81, stk. 3, 3. pkt., og § 81, stk. 5, 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed.

Det vil derfor stort set aldrig forekomme, at en garant direkte eller indirekte kontrollerer mere end 25 pct. af sparekassen. I overensstemmelse med bestemmelsens stk. 1, vil direktionen blive optaget som den reelle ejer. I forhold til sparekasser er det valgt at følge den definition, som gælder for selskaber, da sparekasser først og fremmest er reguleret af lov om finansiel virksomhed, og da sparekasser har garanter, som investerer i sparekassen.

Det fremgår dog af den særlige regel i § 81 a, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, at de lovbestemte stemmeretsbegrænsninger bortfalder, såfremt den del af egenkapitalen, som ikke er garantikapital, udgør mindre end 20 pct. Baggrunden for denne bestemmelse er, at sparekasser med en lille reserve, der ønsker at tiltrække kapital, kan få behov for at kunne tilbyde en investor/garant indflydelse svarende til dennes investering i sparekassen.

I denne situation vil det kunne forekomme, at en fysisk person direkte eller indirekte kontrollerer mere end 25 pct. af sparekassen, og det vil være relevant for sparekassen at indhente oplysninger om denne reelle ejer.

Pligten for sparekassen til at indhente oplysninger om de reelle ejere indebærer også, at sparekassen i fornødent omfang skal sikre opdaterede oplysninger om de reelle ejere. Opdateringsfrekvensen afhænger af sparekassens konkrete forhold. Det er dog vigtigt, at oplysningerne om reelle ejere ikke bliver statiske.

Oplysningerne om reelle ejere skal opdateres i det tilfælde, at der sker ændringer i allerede registrerede oplysninger. Det kan både være oplysninger om den reelle ejer eller eventuelt være ændringer i arten og omfanget af den reelle ejers rettigheder, herunder forøgelse af ejerandele, ændring i stemmer, indgåelse eller ophør af aftale eller lignende forhold.

Det er således sparekassens pligt i fornødent omfang at identificere og indhente oplysninger fra den eller de reelle ejere.

Sparekasserne vil kunne benytte årsrapporter for de selskaber, som er legale ejere, samt de offentlige registre, som måtte være til rådighed til at finde oplysninger om eventuelle reelle ejere. Det vil eksempelvis i Danmark være oplysninger om legale og reelle ejere, der er registreret hos Erhvervsstyrelsen og kan søges frem i Det Centrale Virksomhedsregister.

Sparekasserne skal, ud over at indhente oplysninger, herunder identitetsoplysninger på de reelle ejere, også kende de reelle ejeres rettigheder. Det medfører, at sparekassen skal have kendskab til art og omfang af den reelle ejers rettigheder, herunder oplysninger om den enkelte persons konkrete ejerbesiddelse, og om der er tale om direkte ejerskab eller indirekte ejerskab via andre selskaber, virksomheder eller lignende. Det skal desuden være oplyst, om der er tale om ejerskab via pantsætning, aftale eller på anden måde, herunder hvem der er berettiget til at udøve stemmerettigheder på ejerens vegne.

Endvidere skal der indhentes oplysninger, hvis der består kontrol ved hjælp af andre midler end de ovenfor nævnte. Denne form for kontrollerende indflydelse kan eksempelvis være en person, der besidder en ret til at udpege flertallet af personer til sparekassens ledelsesorganer, en person, der i vedtægterne besidder retten til at godkende sparekassens årsrapport i forhold til udbyttebetalinger eller en person, der med sin ejerbesiddelse, selvstændigt kan gennemføre eller nedlægge veto til en vedtægtsændring. Sparekassen skal aktivt sørge for at indhente oplysninger herom.

Med indførelsen af kravet om, at selskaber skal indhente, opbevare, herunder i fornødent omfang opdatere oplysningerne, og registrere oplysninger om reelle ejere, blev selskaberne omfattet af *kend-dig-selv* (know your self) procedurer, hvor selskabet skal klarlægge sin egen ejer- og kontrolstruktur.

Sparekasserne skal således indhente de oplysninger, der er nødvendige for at kunne vurdere, hvem der er sparekassens reelle ejere, herunder for at kunne dokumentere, hvad de har foretaget sig for at identificere de reelle ejere, både når det fører til identifikation af de reelle ejere, men også hvis de reelle ejere ikke kan identificeres. Herudover omfatter oplysningerne identitetsoplysninger om den reelle ejer (CPR-nummer eller udenlandsk identifikationsnummer, statsborgerskab m.v.) og oplysninger om arten og omfanget af den reelle ejers rettigheder, som sparekassen skal registrere i Erhvervsstyrelsens it-system.

Med det foreslåede stk. 1 er der ikke tiltænkt materielle ændringer. Pligten til at kontrollere og i fornødent omfang opdatere oplysningerne om sparekassens reelle ejere foreslås tydeliggjort i det foreslåede stk. 4.

En sparekasse kan i dag rette henvendelse til direkte og indirekte ejere af sparekassen, dvs. i de forskellige led i sparekassens ejerstruktur, med henblik på at indhente oplysninger

om ejerforhold, men ejere er ikke forpligtet til at give oplysningerne.

Efter artikel 1, nr. 1, litra a, ii), (artikel 30, stk. 1) i 5. hvidvaskdirektiv stilles der imidlertid krav om, at reelle ejere skal forsyne den pågældende sparekasse med alle oplysninger om dens ejerskab, der er nødvendige for, at sparekassen kan opfylde forpligtelsen med hensyn til at indhente og opbevare oplysninger om deres reelle ejere, herunder de reelle ejeres rettigheder.

Eftersom sparekasser på baggrund af deres ejer- og kontrolstruktur skal foretage en konkret vurdering af, hvem der er sparekassens reelle ejere, kan oplysninger om ejerforholdet hos sparekassens direkte såvel som indirekte ejere være nødvendige at indhente. Det vil derfor være relevant, at alle ejere i sparekassens ejer- og kontrolstruktur medvirker til, at sparekassen får de nødvendige oplysninger for på den baggrund at kunne vurdere, hvem der er sparekassens reelle ejere, jf. definitionen i lovens § 5, stk. 1, nr. 53.

Det foreslås derfor i *stk. 2*, at enhver, der direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer sparekassen, skal efter sparekassens anmodning forsyne sparekassen med de oplysninger om ejerforholdet, der er nødvendige for sparekassens identifikation af reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Dermed vil alle sparekassens ejere – fysiske såvel som juridiske personer – efter anmodning fra sparekassen skulle forsyne sparekassen med alle de oplysninger, som sparekassen er forpligtet til at indhente efter stk. 1.

Det indebærer, at sparekassens ejere, på sparekassens forespørgsel, skal give sparekassen alle de oplysninger, som sparekassen har brug for, med henblik på at foretage en registrering i reel ejer-registeret i overensstemmelse med lov om finansiel virksomheds regler om registrering af reelle ejere samt ejerregistreringsbekendtgørelsen. Der er alene tale om en pligt til at medvirke til, at sparekassen kan registrere de nødvendige oplysninger. Oplysningerne skal gives efter anmodning fra sparekassen, hvis sparekassen ikke allerede er i besiddelse heraf. Der er således ikke tale om en handlepligt, hvor ejere af egen drift skal rette henvendelse til sparekassen med oplysningerne.

Ejerne skal give oplysninger om ejerskab, som de har kendskab til. Oplysningerne omfatter ejerforhold i både nedadgående og opadgående retning. Er ejeren en fysisk person, vil det alene være i nedadgående retning, dvs. oplysning om hvem personen er ejer af. Er ejeren en juridisk person, er det både i nedadgående og opadgående retning, dvs. i forhold til ejerens kapitalandele i sparekassen og i forhold til, hvem ejeren er ejet af, dvs. ejerens eventuelle legale og reelle ejere. Fonde har ikke ejere i traditionel forstand og vil derfor alene kunne give oplysninger i nedadgående retning.

De oplysninger, som de reelle ejere forpligtes til at give til sparekassen, er oplysninger om selve det reelle ejerskab og om de grundlæggende identifikationsoplysninger (navn, CPR-nummer m.v.).

Efter den gældende § 81 b, stk. 2, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed skal sparekassen registrere oplysninger samt ændringer til de registrerede oplysninger om deres reelle ejere hurtigst muligt. Efter den gældende § 81 b, stk. 1, 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed skal de registrerede medlemmer af sparekassens direktion optages som reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system, hvis sparekassen ingen reelle ejere har eller hvis sparekassens reelle ejere ikke kan identificeres.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.*, at sparekassen skal registrere oplysningerne, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder, i Erhvervsstyrelsens it-system hurtigst muligt efter, at sparekassen er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer.

Bestemmelsen om, at registrering skal ske hurtigst muligt, betyder, at sparekassen ikke kan vente flere dage med at foretage registreringen af dens reelle ejere. Registreringen skal således foretages uden ugrundet ophold for at sikre registrets aktualitet.

Det foreslås endvidere i *stk. 3, 2. pkt.*, at det samme skal gælde for ændringer til de registrerede oplysninger, således at også ændringer skal registreres hurtigst muligt efter at sparekassen er blevet bekendt med ændringen.

Ændringerne omfatter både ændringer som følge af, at en ny person anses for at være reel ejer, eller hvis en person ophører med at være reel ejer samt ændringer i en allerede registreret reel ejers identitetsoplysninger og i arten og omfanget af rettighederne.

Det foreslås i *stk. 3, 3. pkt.*, at de registrerede medlemmer af sparekassens direktion skal betragtes og registreres som reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system, hvis sparekassen efter at have udtømt alle muligheder for identifikation herefter ingen reelle ejere har eller ingen reelle ejere kan identificere.

Udgangspunktet er således, at sparekassen altid har reelle ejere. At sparekassen har udtømt alle mulighed for at identificere de reelle ejere, afhænger af en konkret vurdering. Vurderingen kan bl.a. tage højde for sparekassens størrelse, ejer- og kontrolstruktur, om sparekassens direkte og indirekte ejere er udenlandske samt andre relevante forhold, som har indvirkning på sparekassens mulighed for at identificere de reelle ejere. F.eks. vil mulighederne for identifikation som udgangspunkt ikke anses som udtømt, hvis sparekassen alene har sendt en e-mail til en formodet reel ejer, som efterfølgende ikke er blevet besvaret. Alternative identifikationsmetoder bør i så fald tages i brug. F.eks. bør relevante oplysninger indhentes fra danske og udenlandske registre, når det er muligt. Herudover bør der rykkes for svar evt. flere gange, foretages telefonopkald, hvis et telefonnummer forefindes, og hvis der er tale om en ejer, som er en juridisk person, bør der tages direkte kontakt til ledelsesmedlemmer såvel som til den juridiske persons via de officielle kontaktinformationer. Ligeledes kan oplysninger i årsrapporter benyttes som led i identifikationen.

Der kan dog være konkrete tilfælde, hvor en sparekasse i henhold til definitionen på en reel ejer, forstået som fysiske personer med direkte eller indirekte ejerskab eller kontrol, ikke har en sådan, eller hvor det ikke er muligt at identifice-

re en eller flere fysiske personer, der enten i sidste ende ejer eller udøver kontrol over sparekassen. Dette stemmer overens med den gældende § 11, stk. 1, nr. 3, i hvidvaskloven, hvorefter disse personer også skal legitimeres som reelle ejere i forbindelse med kend-din-kunde procedurer i henhold til hvidvaskloven. Hvis der er flere direktører, skal samtlige personer registreres som reelle ejere.

Skal sparekassens direktion f.eks. registreres som reelle ejere, vil dette skulle ske hurtigst muligt efter, at sparekassen har konstateret, at det ingen reelle ejere har, eller ingen af de reelle ejere kan identificeres.

Direktionen er allerede i dag forpligtet til at være registreret i Erhvervsstyrelsens it-system. Hvis direktionen skal optages som reelle ejere, skal de enkelte personer således ikke registreres ad flere omgange, men oplysningerne overføres automatisk, når sparekassen registrerer oplysningen om, at de enten ingen reelle ejere har, eller at ingen af de reelle ejere kunne identificeres.

Med den foreslåede nyaffattelse af stk. 3, der viderefører § 81 b, stk. 2, 1. pkt., og § 81 b, stk. 1, 2. pkt., er der ikke tiltænkt materielle ændringer.

Med ændring af artikel 30, stk. 4, jf. artikel 1, nr. 15, litra b, i 5. hvidvaskdirektiv, fastsættes krav om, at EU-medlemsstaterne indfører mekanismer, der skal sikre, at de oplysninger, der registreres om selskabets reelle ejere, er passende, nøjagtige og aktuelle.

Det foreslås derfor i *stk. 4, 1. pkt.*, at sparekassen mindst én gang årligt skal undersøge, om der er ændringer til de registrerede oplysninger om reelle ejere.

Hvis sparekassens forhold tilsiger det, vil sparekassen fortsat skulle foretage mere end en årlig undersøgelse af ejer- og kontrolforholdene. Sparekassen skal kunne dokumentere, at de relevante undersøgelser er foretaget, jf. bemærkningerne til stk. 5 nedenfor.

Med den foreslåede bestemmelse om selskabers undersøgelsespligt er der ikke tiltænkt materielle ændringer i forhold til den gældende retstilstand.

Formålet med undersøgelsespligten er at sikre, at de registrerede reel ejer-oplysninger er nøjagtige og opdaterede.

For at sikre, at undersøgelsen, jf. det foreslåede stk. 4, 1. pkt., udføres, foreslås det i *stk. 4, 2. pkt.*, at sparekassen forpligtes til at fremlægge resultaterne af den årlige undersøgelse på det bestyrelsesmøde, hvor bestyrelsen også godkender udarbejdelsen af sparekassens årsregnskab.

For mange sparekasser vil ændringer i sparekassens ejer- og kontrolstruktur ikke forekomme særligt ofte, og allerede registrerede oplysninger vil fortsat være de aktuelle oplysninger flere år efter registreringen er foretaget.

Formålet er at sikre, at sparekassen mindst en gang årligt tager stilling til, om de allerede registrerede oplysninger fortsat er korrekte, eller om der er sket ændringer i oplysningerne om sparekassens reelle ejere, der medfører, at der skal foretages en registrering af de ændrede forhold.

For sparekasser, hvor der ikke er sket ændringer i de allerede registrerede oplysninger, vil resultatet af den årlige undersøgelse således være, at de allerede registrerede oplysninger fortsat er nøjagtige og aktuelle. For sparekasser, der i løbet af året eller i forbindelse med den årlige undersøgelse er blevet bekendt med ændringer til de registrerede reel ejer-oplysninger, vil resultatet således være, at sparekassen har konstateret ændringer i reel ejer-oplysninger, og at der er foretaget registrering af de ændrede oplysninger i Erhvervsstyrelsens it-system hurtigst muligt efter, at sparekassen er blevet bekendt med ændringerne. Registreringen skal ikke afvente undersøgelsens fremlæggelse for bestyrelsen.

Efter den gældende § 81 b, stk. 2, 2. pkt. og 3. pkt., i lov om finansiel virksomhed skal sparekassen opbevare oplysninger om dens reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Sparekassen skal endvidere opbevare oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Pligten til opbevaring af dokumentation for forsøg på identifikation af reelle ejere følger af definitionen på reelle ejere i 4. hvidvaskdirektiv, jf. direktivets artikel 3, stk. 6, litra a, nr. ii. Det fremgår af bestemmelsen, at de omfattede enheder skal opbevare oplysninger om de foranstaltninger, som de har truffet med henblik på at identificere reelle ejere.

Det foreslås i *stk. 5*, at sparekassen skal opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om dens reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Det foreslås endvidere, at sparekassen skal opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Sparekassens pligt til løbende at indhente og opdatere oplysninger om reelle ejere omfatter som minimum, hvad sparekassen vidste eller burde vide. Heri ligger bl.a., at sparekassen har pligt til at undersøge og eventuelt opdatere oplysningerne, hvis sparekassen bliver bekendt med, at der eventuelt er sket ændringer i oplysninger om sparekassens reelle ejere.

Det skal til enhver tid kunne dokumenteres, hvad sparekassen har gjort for at identificere sine reelle ejere. Kommer sparekassen frem til, at den ikke har reelle ejere, eller at sparekassens reelle ejere ikke kan identificeres, skal dokumentation for, hvad sparekassen har gjort i sit forsøg på at identificere reelle ejere, ligeledes opbevares.

Sparekassen skal sikre, at sparekassen opbevarer dokumentation for de oplysninger, som sparekassen har indhentet om sine reelle ejere, samt for alle identifikationsforsøg, dvs. dokumentation for, hvad sparekassen har foretaget sig for at identificere de reelle ejere, både når det fører til identifikation af de reelle ejere, men også hvis reelle ejere ikke kan identificeres.

Ophører sparekassen, skal den senest registrerede ledelse sikre, at oplysningerne om og dokumentationen for undersøgelse af den eller de reelle ejere kan fremskaffes 5 år efter ejerskabets ophør eller gennemførelsen af identifikationen.

De oplysninger, som selskabet er forpligtet til at opbevare, omfatter de identitetsoplysninger om de reelle ejere (CPR-nummer eller udenlandsk identifikationsnummer, statsborgerskab m.v.), som sparekassen skal registrere i Erhvervs-

styrelsens it-system, og oplysninger om arten og omfanget af de reelle ejeres rettigheder.

Er alle muligheder udtømte, og er dokumentationen i overensstemmelse med, hvad sparekassen burde vide, vil det være et udtryk for fyldestgørende dokumentation. Det indebærer, at en sparekasse kan dokumentere, at de reelle ejere, herunder det reelle ejerskab, er i overensstemmelse med de oplysninger, der er registreret i Erhvervsstyrelsens it-system. Ejes en sparekasse indirekte af en reel ejer, er dokumentation for sparekassens ejer- og kontrolstruktur en del af dokumentationen for, hvordan sparekassen er kommet frem til, at den pågældende person er sparekassens reelle ejer. Som led heri kan dokumentation for, at sparekassen har været i korrespondance med de juridiske personer, som ejer sparekassen direkte eller indirekte, med det formål, at identificere den eller de reelle ejere af sparekassen. Det kan eksempelvis være et telefonnotat eller en mailkorrespondance. Indhentes oplysninger om ejerforhold hos andre landes registrere, kan denne dokumentation (registreringsbevis) også indgå som dokumentation for de indhentede ejer-oplysninger. Har sparekassen anmodet rådgivere (danske eller udenlandske) om hjælp til at fremskaffe oplysninger om personer, der betragtes som virksomhedens reelle ejere, indgår dette også i den dokumentation, der skal opbevares. Det er dokumentation af ordregivende karakter, dvs. hvor sparekassen foretager sig en aktiv handling for at identificere dens reelle ejere.

Har sparekassen ingen reelle ejere, eller kan sparekassen ikke identificere den eller de reelle ejere, er dokumentation herfor ligeledes omfattet. Eftersom sparekasser kan variere i størrelse og kompleksitet, kan der være stor forskel på, hvor meget det er nødvendigt for den enkelte sparekasse at foretage sig, førend alle muligheder for at identificere de reelle ejere er udtømte.

Har sparekassen eksempelvis forsøgt at indhente oplysninger om dens reelle ejere via andre landes registeroplysninger eller ved hjælp af rådgivere (danske såvel som udenlandske), skal dokumentation herfor gemmes, uanset at det ikke har ført til identifikation af sparekassens reelle ejere.

Den gældende pligt i selskabslovens § 147, stk. 2, hvorefter revisor skal påse, at ledelsen overholder en række nærmere angivne forpligtelser, vil også omfatte en kontrol af, at sparekassen har foretaget den lovpligtige registrering af ejere samt at kontrollere, at sparekassen opbevarer den nødvendige dokumentation. Revisors pligt strækker sig alene til at kontrollere ledelsens handlepligt og således ikke til at efterse selve registreringen og dokumentationens indhold. Revisors overtrædelse af pligten til at kontrollere ledelsens overholdelse af deres forpligtelser i forhold til reelle ejere kan medføre sanktioner i medfør af revisorlovens regler.

Med det foreslåede stk. 5 er der ikke tiltænkt materielle ændringer i forhold til den gældende bestemmelse i § 81 b, stk. 2, 2. og 3. pkt., men alene en tydeliggørelse af den pligt, der allerede gælder for sparekasserne. Pligten tydeliggøres på grund af en anbefaling fra FATF og Global Forum.

Efter den gældende § 81 b, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed skal sparekassen efter anmodning udlevere oplysninger om sparekassens reelle ejere, herunder om sparekassens forsøg på at identificere dens reelle ejere, til SØIK. Sparekassen skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre offentlige myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Den gældende § 81 b, stk. 3, gennemfører artikel 30, stk. 2, i 4. hvidvaskdirektiv. 5. hvidvaskdirektiv medfører ingen ændringer af artikel 30, stk. 2, i 4. hvidvaskdirektiv.

Det foreslås i *stk. 6,* at sparekassen efter anmodning skal udlevere oplysninger om sparekassens reelle ejere, herunder om sparekassens forsøg på at identificere deres reelle ejere, til SØIK. Sparekassen skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre kompetente myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Det forudsættes, at myndigheder, som efterspørger oplysninger om reelle ejere, skal bruge disse i forhold til den offentlige myndigheds varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver i henhold til lovgivning, og at der konkret vurderes at være behov for at få oplysningerne. Bestemmelsen medfører, at f.eks. Erhvervsstyrelsen og Skattestyrelsen vil kunne anmode om de pågældende oplysninger. Det forudsættes, at myndighederne alene vil indhente oplysningerne direkte fra de omfattede sparekasser i det omfang, at oplysningerne ikke i forvejen er tilgængelige i Erhvervsstyrelsens it-system.

Med det foreslåede stk. 6, der gennemfører artikel 30, stk. 2, i 4. hvidvaskdirektiv, sikres det, at kompetente myndigheder og SØIK kan indhente oplysninger om reelle ejere, men at der også kan opnås oplysninger om de ikke-registrerede oplysninger, herunder forsøg på at identificere reelle ejere. Pligten til at give oplysninger og dokumentation om forsøg på identifikation af reelle ejere samtidig med kravet om at registrere oplysninger om reelle ejere i et centralt register, skal sikre, at særligt SØIK og Erhvervsstyrelsen, men også andre offentlige myndigheder, til enhver tid har adgang til aktuelle og opdaterede oplysninger om sparekassens reelle ejere.

Med den foreslåede nyaffattelse af stk. 6 er der ikke tiltænkt materielle ændringer i forhold til den gældende retstilstand bortset fra, at ordlyden foreslås ændret fra offentlige myndigheder til kompetente myndigheder således, at også Advokatrådet er omfattet af bestemmelsen.

Der eksisterer ikke i dag en tilstrækkelig klar bestemmelse om, at kompetente myndigheder, herunder SØIK, kan videregive oplysninger om reelle ejere til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og finansielle efterretningstjenester (Financial Intelligence Units – FIU), for nærmere herom henvises til afsnit 2.2 i almindelige bemærkninger.

I 4. hvidvaskdirektivs artikel 30, stk. 7, stilles der imidlertid krav om, at medlemsstaterne sikrer, at kompetente myndigheder og Financial Intelligence Units (FIU'er) rettidigt kan give de oplysninger, der er omhandlet i det foreslåede stk. 1 (indhentning, herunder opdatering, af oplysninger), det foreslåede stk. 3 (registrering af oplysninger) og det

foreslåede stk. 5 (opbevaring af dokumentation for oplysningerne), til andre medlemsstaters kompetente myndigheder og FIU'er. Den danske FIU er SØIK. Bestemmelsen affattes på ny i 5. hvidvaskdirektivs artikel 1, nr. 15, litra f (artikel 30, stk. 7). Den eneste ændring, som den nye affattelse medfører, er, at oplysningerne kan videregives vederlagsfrit.

Som følge af, at der i Danmark er valgt en registreringsløsning, hvorefter oplysningerne om reelle ejere offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister, har det hidtil været vurderingen, at en sådan hjemmel til videregivelse af oplysninger ikke var påkrævet, eftersom enhver kan tilgå de registrerede oplysninger om reelle ejere.

De oplysninger, som SØIK og andre kompetente myndigheder skal have mulighed for at videregive, omfatter imidlertid også oplysninger, som ikke er tilgængelige i Det Centrale Virksomhedsregister, f.eks. identitetsoplysninger (CPR-nummer eller udenlandsk identifikationsnummer, statsborgerskab m.v.), og oplysninger om ejerforhold, som er indhentet direkte hos selskabet.

På den baggrund foreslås det i *stk. 7,* at SØIK og andre kompetente myndigheder vederlagsfrit kan videregive oplysninger om reelle ejere, der er registreret eller er indhentet til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og finansielle efterretningstjenester.

Dermed vil der blive indført en klar hjemmel til, at kompetente myndigheder, herunder SØIK, kan videregive oplysninger om ejerforhold til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og FIU'er. De oplysninger, der kan videregives, er oplysninger om en sparekasses ejerforhold, som sparekassen har indhentet og opbevarer dokumentation om, samt har registreret i Erhvervsstyrelsens it-system. Det indebærer oplysninger om sparekassens reelle ejere og oplysninger om sparekassens ejer- og kontrolstruktur, som sparekassen har undersøgt for at kunne foretage en konkret vurdering af, hvem der er sparekassens reelle ejere.

Det følger af den gældende § 81 b, stk. 4, at Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om registrering og offentliggørelse af oplysninger efter stk. 1 og 2 i styrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger sparekassen skal registrere i styrelsens it-system.

Ændringen af artikel 30 i 4. hvidvaskdirektiv om reelle ejere af selskaber og andre juridiske enheder i medfør af artikel 1, nr. 15, i 5. hvidvaskdirektiv medfører ingen ændringer i minimumskravene til oplysninger om de reelle ejere. Oplysningerne omfatter således fortsat den reelle ejers navn, fødselsmåned- og år, statsborgerskab, bopælsland samt art og omfang af den reelle ejers rettigheder.

5. hvidvaskdirektiv medfører dog en væsentlig ændring i form af kravet om, at oplysningerne om reelle ejere skal være tilgængelige for ethvert medlem af offentligheden.

Eftersom oplysninger om reelle ejere, der registreres hos Erhvervsstyrelsen, allerede i henhold til den gældende ejerregistreringsbekendtgørelse offentliggøres, indebærer bestemmelsen ingen ændring med hensyn til de omfattede virksomheders registreringspligter.

Ejerregistreringsbekendtgørelsen, der er udstedt med hjemmel i den gældende § 81 b, stk. 4, fastsætter de nærmere krav til oplysninger om reelle ejere.

Ejerregistreringsbekendtgørelsen fastsætter, at oplysninger om den eller de reelle ejeres fulde navn, nationalitet, bopæl og bopælsland, art og omfang af den reelle ejers rettigheder og CPR-nummer skal registreres, og hvis den reelle ejer ikke har et CPR-nummer, dokumentation, der sikrer en entydig identifikation af den pågældende, herunder fødselsdato.

5. hvidvaskdirektiv medfører en væsentlig ændring i form af kravet om, at oplysningerne skal være tilgængelige for ethvert medlem af offentligheden. Eftersom oplysninger om reelle ejere, der registreres hos Erhvervsstyrelsen, allerede i henhold til den gældende Ejerregistreringsbekendtgørelse offentliggøres, indebærer bestemmelsen ingen ændring for sparekasser, der skal registrere reelle ejere.

Artikel 1, nr. 15, litra g, i 5. hvidvaskdirektiv, der ændrer artikel 30, stk. 9, i 4. hvidvaskdirektiv, giver endvidere mulighed for, at medlemslandene kan fastsætte regler om, at konkrete oplysninger kan undtages fra offentliggørelse. Dette gælder imidlertid ikke for kredit- og finansieringsinstitutter samt personer og virksomheder omfattet af artikel 2, stk. 1, nr. 3, litra b, i 4. hvidvaskdirektiv, som omhandler "notarer og andre retlige aktører, som er offentligt ansatte".

Artikel 1, nr. 15, litra g, i 5. hvidvaskdirektiv ændrer artikel 30, stk. 10, i 4. hvidvaskdirektiv vedrørende sammenkobling af EU-medlemslandenes registre over reelle ejere. Direktivændringen har til formål at tydeliggøre vigtigheden af sammenkoblingen. Det følger bl.a. af præambelbetragtning 35, at øget offentlig kontrol vil bidrage til at forebygge misbrug af juridiske enheder og juridiske arrangementer, herunder skatteunddragelse, hvorfor det er afgørende, at oplysninger om reelt ejerskab er tilgængelige gennem de nationale registre såvel som registersammenkoblingsløsningen. Bestemmelsen fastsætter, at oplysningerne skal være tilgængelige i mindst 5 år og højst 10 år efter, at selskabet er slettet fra registret.

Registersammenkoblingssystemet – Business Registers Interconnection System (BRIS) er systemet til sammenkobling af centrale registre og handels- og selskabsregistre, hvor visse oplysninger om kapitalselskaber har været tilgængelige siden juni 2017.

Det fremgår af præambelbetragtning 25 til Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv (EU) 2017/1132 af 14. juni 2017 om visse aspekter af selskabsretten (kodifikation), at platformen er et instrument til sammenkobling af registre, og at platformen er et centraliseret sæt it-redskaber, der integrerer tjenester og danner en fælles grænseflade, der bruges af alle nationale registre.

Efter artikel 1, nr. 42, i 5. hvidvaskdirektiv, skal sammenkoblingen af oplysninger om reelle ejere via BRIS være gennemført senest den 10. marts 2021.

Det foreslås i *stk. 9,* at Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om oplysningernes registrering, tilgængelighed og offentliggørelse efter stk. 1, 3 og 5, i Erhvervsstyrelsens

it-system, herunder hvilke oplysninger selskabet skal registrere i styrelsens it-system.

I Danmark er virksomhedsoplysninger, herunder oplysninger om fonde, offentligt tilgængelige i Det Centrale Virksomhedsregister. Siden kravet om registrering af legale ejere for selskaber trådte i kraft den 15. december 2014, og kravet om registrering af reelle ejere for en bred kreds af virksomheder, fonde og visse foreninger trådte i kraft den 23. maj 2017, anses ejer-oplysninger også som en del af virksomhedsoplysningerne, der offentliggøres på CVR.dk.

Ejerregistreringsbekendtgørelsen er udstedt med hjemmel i den gældende § 58 a, stk. 5, i selskabsloven og fastsætter de nærmere krav til oplysninger om ejere af ihændehaveraktier, legale ejere og reelle ejere.

Ejerregistreringsbekendtgørelsen fastsætter, at oplysninger om den eller de reelle ejeres fulde navn, nationalitet, bopæl og bopælsland, art og omfang af den reelle ejers rettigheder og CPR-nummer skal registreres, og hvis den reelle ejer ikke har et CPR-nummer, dokumentation, der sikrer en entydig identifikation af den pågældende, herunder fødselsdato. For personer uden CPR-nummer registreres pasnummer eller nummer fra identitetskort, der kan anvendes ved indrejse i et Schengenland, samt oplysning om fødselsdato og statsborgerskab ved fødslen. Kopi af pas eller nationalt identifikationskort, der kan anvendes ved indrejse i et Schengenland, skal vedlægges registreringen.

Ejerregistreringsbekendtgørelsen fastsætter derudover at alle oplysninger om reelle ejere, bortset fra fortrolige oplysninger som CPR-numre og lignende, vil være offentligt tilgængelige.

Den 1. februar 2019 blev det muligt at få adressebeskyttelse i Det Centrale Virksomhedsregister i medfør af CVR-loven, hvis en person har adressebeskyttelse i Det Centrale Person Register (CPR).

Hidtil har bopæl omfattet både adresse og bopælsland. Som følge af, at det fremover er muligt at få adressen beskyttet, og det samtidig er et krav, at oplysning om bopælsland skal gøres tilgængelig for offentligheden, vil det være nødvendigt at kunne skille disse oplysninger ad. Bopæl (adresse) omfatter vejnavn, husnr., postnr. og by. Bopælsland er det land, hvorunder adressen hører hjemme.

Hidtil har det været forudsat, at personer med et dansk CPR-nummer har dansk statsborgerskab, hvorfor der alene er krav om, at personer uden dansk CPR-nummer oplyser deres statsborgerskab ved fødslen. Eftersom personer med dansk CPR-nummer kan have et andet statsborgerskab end dansk, vil statsborgerskab for personer med dansk CPR-nummer fremover indgå i oplysningskravene.

Ejerregistreringsbekendtgørelsen vil på baggrund heraf skulle ændres således, at oplysning om både bopæl (adresse), bopælsland og statsborgerskab skal registreres. For personer med dansk CPR-nummer foretages i dag et opslag i CPR-registeret, og der vil blive etableret en løsning, hvor oplysning om statsborgerskab kan indhentes fra CPR-registret. Det er dog forventningen, at oplysningerne fødselsmåned og -år samt statsborgerskab ikke vil blive omfattet af de oplysninger, der offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister.

Det foreslås endvidere, at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om, at konkrete oplysninger kan undtages fra offentliggørelse. Der vil konkret under ekstraordinære omstændigheder kunne fastsættes en undtagelse fra kravet om offentliggørelse af oplysninger om reelt ejerskab, hvis en sådan adgang ville udsætte den reelle ejer for eksempelvis risiko for svig, bortførelse, pengeafpresning, vold eller intimidering.

SØIK og andre kompetente offentlige myndigheder vil dog fortsat kunne få adgang til oplysningerne uanset, om oplysningerne måtte være undtaget fra offentliggørelse i Erhvervsstyrelsens it-system.

Ejerregistreringsbekendtgørelsen skal sikre, at dobbeltregistrering så vidt muligt ikke forekommer i forhold til oplysninger, der som følge af andre bestemmelser i selskabsloven, f.eks. legale ejere og ledelse, skal registreres i Erhvervsstyrelsens it-system. Der skal desuden tages højde for, at hvis de oplysninger, der er registreret f.eks. i henhold til selskabslovens § 58 om legale ejere, ikke opfylder oplysningskravet i 5. hvidvaskdirektiv, skal ejerregistreringsbekendtgørelsen udformes, så kun de manglende oplysninger skal registreres.

Det foreslås derfor, at det i ejerregistreringsbekendtgørelsen fastsættes, hvilke oplysninger der er tilgængelige, og hvilke oplysninger der offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister samt hvilke oplysninger, der vil være tilgængelige via BRIS.

Det foreslås at § 81 b, stk. 3, 5 og 6, strafbelægges efter den foreslåede ændring af § 373, stk. 2, 1. pkt. Der henvises til bemærkninger herom nedenfor.

Til nr. 6 *(§ 81 c)*

4. hvidvaskdirektiv artikel 30, stk. 1, 2. pkt., stiller krav om, at selskaber og andre juridiske enheder omfattet af pligten til at indhente og opbevare oplysninger om reelle ejere forpligtes til at give oplysninger om deres ejerforhold. Oplysningerne skal gives til personer og virksomheder, der skal udføre kundekendskabsprocedurer.

Hvidvaskloven indeholder regler om, at virksomheder og personer, der er omfattet af loven, i forbindelse med de såkaldte kundekendskabsprocedurer ud fra en risikovurdering, skal klarlægge ejer- og kontrolstruktur for kunder, som ikke er fysiske personer, ligesom virksomhedskundens reelle ejere skal legitimeres.

For personer og virksomheder, der skal udføre kundekendskabsprocedurer i medfør af hvidvaskloven, er bl.a. kendskab til deres kundes reelle ejere en forudsætning for etablering af kundeforholdet og efterfølgende for opretholdelsen af kundeforholdet.

Det har således været en forudsætning, at de omfattede virksomheder, fonde og foreninger, medvirker til, at en kundekendskabsprocedure kan gennemføres ved at oplyse om deres ejerforhold. Hidtil har kravet i artikel 30, stk. 1, 2. pkt., i 4. hvidvaskdirektiv været en nødvendig forudsætning

for, at kundekendskabsprocedurer kan gennemføres. At der er tale om en egentlig pligt for selskaberne til at give oplysninger om deres ejerforhold har imidlertid ikke fremgået tilstrækkeligt klart.

For at skabe klarhed over, hvilke forpligtelser, der gælder i forbindelse med disse procedurer – og for at bringe dansk ret i overensstemmelse med 4. hvidvaskdirektivs artikel 30, stk. 1, 2. pkt. – foreslås det i *stk. 1*, at der indføres en forpligtelse for sparekasser til på anmodning at forsyne personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendskabsprocedurer, med oplysninger om selskabets ejerforhold.

Det foreslås på den baggrund, at der indføres en klar bestemmelse om pligten til at give oplysninger om ejerforhold i forbindelse med kundekendskabsprocedurer.

Efter artikel 1, nr. 15, litra b, i 5. hvidvaskdirektiv, der nyaffatter artikel 30, stk. 4, indføres der en forpligtelse for personer og virksomheder, der er omfattet af pligten til at udføre kundekendskabsprocedurer i medfør af hvidvaskloven, til at indberette uoverensstemmelser i selskaber og andre juridiske enheders oplysninger om reelle ejere, der er registreret i Erhvervsstyrelsens it-system, hvis de bliver bekendte hermed. Formålet med kundekendskabsprocedurer er, at enhederne skal klarlægge ejer- og kontrolstruktur for kunder, ligesom kundens reelle ejere skal legitimeres. Tilsvarende gælder for kompetente myndigheder, hvis det ikke griber unødigt ind i myndighedens funktion. Det vil sige, hvor kendskabet til en virksomheds ejerforhold indgår som led i den pågældende myndigheds opgavevaretagelse.

Artikel 1, nr. 15, litra b, i 5. hvidvaskdirektiv, der nyaffatter artikel 30, stk. 4, foreslås gennemført ved en ændring af hvidvaskloven, jf. § 1, nr. 21 (ny § 15 a) i forslag til lov om ændring af lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven) og lov om finansiel virksomhed (Gennemførelse af 5. hvidvaskdirektiv), der fremsættes samtidig med dette lovforslag. Der henvises til lovforslag nr. L 204.

Det er efter den foreslåede bestemmelse i hvidvasklovens § 15 a, Erhvervsstyrelsen, der modtager indberetninger om uoverensstemmelser fra enheder, der er omfattet af pligten til at udføre kundekendskabsprocedurer.

Indberetninger om uoverensstemmelser må forventes at kunne opdeles i tre kategorier: 1) Utilsigtet manglende registrering, f.eks. fordi de juridiske enheder ikke er bekendte med reglerne om registrering af reelle ejere, 2) Utilsigtet fejlregistrering, f.eks. fordi de juridiske enheder har misforstået reglerne om registrering af reelle ejere, og derfor har registreret forkerte eller mangelfulde oplysninger, og 3) Tilsigtet manglende registrering eller tilsigtet fejlregistrering. Kategori 1 og 2 vurderes ikke at have til formål at sløre det reelle ejerskab, mens det som udgangspunkt må lægges til grund, at tilfælde af kategori 3 tilsigter netop dette.

Da Finanstilsynet er ansvarlig myndighed for sparekasser, der skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om deres reelle ejere efter s § 81 b, i lov om finansiel virksomhed, foreslås det, at det er Finanstilsynet, der konkret forholder sig til indberetninger om uoverensstemmelser i reel ejer-oplysninger for sparekasser.

Der foreslås på denne baggrund indført en ny § 81 c i lov om finansiel virksomhed.

Efter det foreslåede *stk. 1* skal sparekasser, der skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om reelle ejere, give oplysninger om deres ejerskab, når en person eller virksomhed i medfør af hvidvaskloven iværksætter kundekendskabsprocedurer. Oplysninger om ejerskabet omfatter de oplysninger om selskabets ejer- og kontrolstruktur, der er indhentet for at kunne identificere de reelle ejere.

Efter den foreslåede *stk. 2* foretager Finanstilsynet en undersøgelse af forholdet, hvis der modtages en indberetning om uoverensstemmelser i de registrerede oplysninger om sparekassens reelle ejere i medfør af hvidvaskloven. Indberetningsløsningen vil blive indrettet i overensstemmelse med artikel 61, stk. 2, i 4. hvidvaskdirektiv, herunder med passende beskyttelse af indberetter og det selskab, som indberetningen vedrører.

Finanstilsynets undersøgelse af forholdet indebærer, at Finanstilsynet har mulighed for at rette henvendelse til sparekassens ledelse med henblik på at få afklaret baggrunden for uoverensstemmelsen. Finanstilsynet kan forlange de oplysninger, der efter Finanstilsynet skøn er nødvendige. Hvis der er tale om en sparekasse, der utilsigtet mangler at registrere reelle ejere, eller som utilsigtet har foretaget en fejlregistrering, må det forventes, at sparekassen på baggrund af henvendelsen og eventuel vejledning fra Erhvervsstyrelsen foretager den fornødne registrering eller ændring heri i reel ejerregisteret.

Eftersom oplysninger om reelle ejere skal registreres hurtigst muligt for at sikre gennemsigtighed i ejerforholdene, vil en frist for berigtigelse blive fastsat i overensstemmelse hermed.

Formålet med at registrere oplysninger om reelle ejere er at sikre den gennemsigtighed i ejerforhold, der skal medvirke til at forhindre hvidvask, terrorfinansiering og skatteunddragelse. Efter artikel 1, nr. artikel 1, nr. 15, litra b, i 5. hvidvaskdirektiv, skal medlemsstaterne således sikre, at der træffes de fornødne foranstaltninger til at løse uoverensstemmelserne i tide, og at der i reel ejer-registeret i mellemtiden offentliggøres en meddelelse om den indberettede uoverensstemmelse, såfremt det er hensigtsmæssigt.

På den baggrund foreslås det i *stk. 3*, at Erhvervsstyrelsen efter anmodning fra Finanstilsynet kan offentliggøre en meddelelse i reel ejer-registeret om, at der er indberettet uoverensstemmelser i oplysningerne om den pågældende sparekasses reelle ejere, sideløbende med undersøgelsen af uoverensstemmelsen. Det vil være en kort meddelelse, der oplyser om, at der er indberettet oplysninger om uoverensstemmelser i forhold til de oplysninger om reelle ejere, der offentliggøres i reel ejer-registeret.

Når Finanstilsynet foretager en vurdering af, om der skal offentliggøres en meddelelse om uoverensstemmelser i forhold til oplysningerne om reelle ejere, skal det sikres, at offentliggørelsen er hensigtsmæssig, og at der er tale om et

proportionelt middel, hvor dels hensynet til sparekassen må tages i betragtning og dels hensynet til, at der for omverdenen skal være gennemsigtighed i sparekassens ejerforhold.

Bestemmelsen forudsættes administreret således, at meddelelse i overensstemmelse med 5. hvidvaskdirektiv vil blive offentliggjort sideløbende med, at Finanstilsynets undersøgelse pågår, hvorfor sagen på tidspunktet for offentliggørelse af meddelelsen typisk ikke vil være undersøgt til bunds endnu.

Finanstilsynet skal således i det konkrete tilfælde hurtigst muligt efter indberetningen er modtaget foretage en vurdering af, om det er hensigtsmæssigt og proportionalt, at en meddelelse om uoverensstemmelsen offentliggøres. Vurderes en uoverensstemmelse at kunne blive bragt i overensstemmelse med § 81 b, som følge af myndighedsvejledning, anses det som udgangspunkt ikke for at være hensigtsmæssigt og proportionalt at offentliggøre en meddelelse om uoverensstemmelse i reel ejer-oplysningerne. Er det derimod konstateret, at der er tale om tilsigtet afgivelse af urigtige oplysninger, der har til formål at sløre ejerskabet, dvs. registreringer, der hører til den ovenfornævnte kategori 3, kan en sådan meddelelse om uoverensstemmelse i forhold til de registrerede oplysninger om reelle ejere offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister.

Det er vigtigt, at indberetning af uoverensstemmelser i reel ejer-oplysninger ikke kan misbruges f.eks. til at genere det pågældende selskab med en offentlig meddelelse i reel ejer-registeret. For at undgå, at der offentliggøres en meddelelse baseret på urigtige oplysninger, hvilket kan være unødigt skadeligt for sparekassen, skal sparekassen efter den foreslåede stk. 2, 2. pkt., have mulighed for at udtale sig om indberetningen, før der sker offentliggørelse af en meddelelse om uoverensstemmelse i forhold til reel ejer-oplysningerne, hvis formålet med offentliggørelsen af meddelelse ikke dermed forspildes. Meddelelsen tjener det formål, at gøre opmærksom på, at der er tvivl om forholdene omkring det reelle ejerskab. Som følge af, at reel ejer-oplysninger skal registreres hurtigst muligt, er det derfor forudsat, at undersøgelsen af uoverensstemmelsen tilsvarende skal iværksættes hurtigst muligt, og at der skal fastsættes en relativ kort frist for selskabet til at redegøre for ejerforholdene. I tilfælde, hvor der kan være frygt for, at formålet med meddelelsen forspildes, vil meddelelsen om uoverensstemmelsen imidlertid kunne offentliggøres uden at afvente sparekassens bemærkninger.

Når der er afklaring omkring de registrerede oplysninger, vil der hurtigst muligt blive offentliggjort en ny meddelelse, hvori det oplyses, at undersøgelsen af det indberettede forhold er afsluttet samt resultatet af undersøgelsen. Resultatet af undersøgelsen kan føre til, at der er foretaget en berigtigelse af oplysningerne om reelle ejere, eller at der ikke er bemærkninger til de registrerede oplysninger om reelle ejere.

Til nr. 7 (§ 85 b)

Lov om finansiel virksomhed § 85 b fastslår, at andelskasser skal indhente og opbevare oplysninger om andelskassers reelle ejere, samt at oplysningerne skal registreres i et centralt register hos Erhvervsstyrelsen. Bestemmelsen gennemfører artikel 30, stk. 1-6, i 4. hvidvaskdirektiv og medfører, at det bredest mulige spektrum af selskaber og andre juridiske enheder skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om deres reelle ejere, herunder andelskasser, der er reguleret i lov om finansiel virksomhed.

Reglerne i direktivet om registrering af reelle ejere er begrundet i, at opdaterede oplysninger om den reelle ejer er af afgørende betydning for at kunne spore kriminelle, som ellers kan skjule deres identitet bag forskellige virksomhedsstrukturer. Med henblik på at skabe øget gennemsigtighed og dermed bedre mulighed for at bekæmpe misbrug af juridiske personer foreskriver direktivet, at medlemslandene skal sikre, at oplysninger om reelt ejerskab er lagret i et centralt register.

Artikel 1, nr. 15, i hvidvaskdirektiv ændrer artikel 30 om reelle ejere i selskaber og andre juridiske enheder. Artikel 30, stk. 1, 2. pkt., stk. 2, 3 og 8, i 4. hvidvaskdirektiv er fortsat gældende. 5. hvidvaskdirektiv medfører, at artikel 30, stk. 1, første afsnit nyaffattes og tilsvarende nyaffattes stk. 4-7, 9 og 10.

Ændringerne indebærer ingen ændringer i de eksisterende krav, men alene nye krav. Disse nye krav omfatter ejerens pligt til at forsyne andelskassen med ejer-oplysninger og mekanismer til sikring af, at oplysningerne om reelle ejere er opdaterede og aktuelle, herunder bl.a. en undersøgelsespligt for selskaber.

Det følger af den gældende § 85 b, stk. 1, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed, at andelskassen skal indhente oplysninger om andelskassens reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Det gældende stk. 1, 1. pkt., gennemfører artikel 30, stk. 1, 1. pkt., i 4. hvidvaskdirektiv. Ændringen af artikel 30, stk. 1, 1. pkt., i 5. hvidvaskdirektiv medfører ingen materielle ændringer i forhold til 4. hvidvaskdirektiv, idet der alene er tale om en præcisering af, at bestemmelsen omfatter selskaber og andre juridiske enheder *etableret* på et EU-medlemslands område. Det vil sige juridiske personer, der kan stiftes i henhold til dansk lovgivning.

Det foreslås i *stk. 1*, at andelskassen skal indhente oplysninger om andelskassens reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Andelskassens pligt til at indhente oplysninger om andelskassens reelle ejere, herunder de reelle ejeres rettigheder, indebærer det konkret, at andelskassen skal identificere de reelle ejere, herunder foretage de nødvendige tiltag i forhold til at fastlægge identiteten på de reelle ejere. Pligten omfatter som minimum, hvad andelskassen vidste eller burde vide. Heri ligger bl.a., at andelskassen har pligt til at undersøge og eventuelt opdatere oplysningerne, hvis andelskassen bliver bekendt med, at der eventuelt er sket ændringer i oplysninger om andelskassens reelle ejere.

For at finde frem til, hvem der er andelskassens reelle ejere, vil det være nødvendigt at fastlægge andelskassens ejerstruktur. Andelskasser kan have en ejerstruktur, der in-

debærer, at andelskassen er ejet af en kæde af selskaber m.v., som det kan være nødvendigt at få overblik over for at kunne identificere den eller de personer, der i sidste ende er andelskassens reelle ejere.

Reelle ejere i andelskassen, jf. definitionen af reelle ejere i lov om finansiel virksomhed § 5, stk. 1, nr. 53, vil være fysiske personer, som direkte eller indirekte besidder eller har kontrol over en tilstrækkelig andel af garantkapitalen eller stemmerettighederne i en andelskasse eller på anden måde har kontrol. En besiddelse på mere end 25 pct. vil være en indikation på reelt ejerskab. Dette udelukker dog ikke, at en anden fysisk person reelt har kontrol med andelskassen. Er der tale om, at en fysisk person har ejerskab, og en anden har kontrol, skal begge betragtes som reelle ejere. Er der tale om en juridisk person, som besidder ejerandele, er det de fysiske personer bagved, der eventuelt skal betragtes som reelle ejere, hvis definitionen på at være en reel ejer er opfyldt. Der er både danske og udenlandske personer, der kan være reelle ejere af andelskassen, ligesom undersøgelsen af ejer- og kontrolstrukturen også omfatter både danske og udenlandske selskaber m.v., hvis de indgår heri.

Der henvises til bemærkningerne til lov om finansiel virksomhed § 5, stk. 1, nr. 53, for nærmere herom, jf. de specielle bemærkninger til § 7, nr. 2: Folketingstidende 2015-2016, A, L 94 som fremsat, side 40f.

Andelskasser er i henhold til den foreslåede bestemmelse forpligtede til at foretage de fornødne undersøgelser med henblik på at konstatere, hvem der reelt ejer eller kontrollerer andelskassen. Udgangspunktet er, at alle andelskasser har reelle ejere.

For andelskasser med en mere kompleks ejerstruktur, f.eks. et ejerskab gennem flere selskaber, ejeraftaler eller rettigheder, kan det være nødvendigt at undersøge ejerforholdene nærmere for at klarlægge ejerstrukturen og derved kunne foretage en vurdering af, hvem der er andelskassens reelle ejere.

Hvis en fysisk person ejer mere end 25 pct. af stemmerne eller garantkapitalen, og hvis denne person gennem aftale har overdraget stemmeretten på garantkapitalen til en anden eksempelvis en fysisk person til sikkerhed for pant eller lignende, skal begge fysiske personer betragtes som reelle ejere. Kravet om at have kendskab til de reelle ejere skal ses i sammenhæng med kravet i hvidvasklovens § 11, stk. 1, nr. 3, om, at personer og virksomheder omfattet af loven, skal klarlægge en virksomhedskundes ejer- og kontrolstruktur og identificere de reelle ejere.

Det er uden betydning, om der er tale om direkte eller indirekte ejerskab, da der skal indhentes oplysninger om de bagvedliggende personer. Det er den samlede besiddelse eller kontrol, som er afgørende for, om en fysisk person er reel ejer.

Er ejeren en offentlig myndighed, må det formodes, at ingen fysiske personer ejer eller har kontrol i et omfang, som gør dem til reelle ejere. Vurderingen af om en eller flere personer er reelle ejere vil dog altid være en konkret vurdering. Er der efter en sådan konkret vurdering ingen fysiske personer i myndigheden, som besidder tilstrækkelig kontrol, må virksomhedens ledelse registreres som den reelle ejer.

Er der tale om en andelskasse, som i tilstrækkeligt omfang ejes eller kontrolleres af en fond, vil fondens bestyrelsesmedlemmer være at betragte som reelle ejere, jf. § 21 i erhvervsfondsloven, der definerer hvem, der skal betragtes som en fonds reelle ejere, hvorefter fondens bestyrelse altid vil være reel ejer.

Hvis en fysisk person eksempelvis ejer eller kontrollerer 10 pct. af en andelskasse direkte og 20 pct. af samme andelskasse gennem et 100 pct. ejet selskab, vil den pågældende person være reel ejer med 30 pct. af andelskassen.

Det fremgår af § 12, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, at andelskasser er andelsselskaber, der blandt andet er kendetegnet ved, at hver andelshaver har én stemme. Dette princip er grundlæggende for en andelskasse, da det er med til at sikre, at det er fællesskabets interesse, som varetages, og ikke den enkelte andelshavers interesse. Princippet om én stemme pr. andelshaver er lovbestemt i § 85, stk. 2, 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed.

Det vil derfor stort set aldrig forekomme, at en andelshaver direkte eller indirekte kontrollerer mere end 25 pct. af andelskassen. I overensstemmelse med bestemmelsens stk. 1, vil direktionen blive optaget som den reelle ejer. I forhold til andelskasser er det valgt at følge den definition, som gælder for selskaber, da andelskasser først og fremmest er reguleret af lov om finansiel virksomhed, og da andelskasser har andelshavere, som investerer i andelskassen.

Det fremgår dog af den særlige regel i § 85 a, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, at de lovbestemte stemmeretsbegrænsninger bortfalder, såfremt den del af egenkapitalen, som ikke er andelskapital, udgør mindre end 20 pct. Baggrunden for denne bestemmelse er, at andelskasser med en lille reserve, der ønsker at tiltrække kapital, kan få behov for at kunne tilbyde en investor/andelshaver indflydelse svarende til dennes investering i andelskassen.

I denne situation vil det kunne forekomme, at en fysisk person direkte eller indirekte kontrollerer mere end 25 pct. af andelskassen, og det vil være relevant for andelskassen at indhente oplysninger om denne reelle ejer.

Pligten for andelskassen til at indhente oplysninger om de reelle ejere indebærer også, at andelskassen i fornødent omfang skal sikre opdaterede oplysninger om de reelle ejere. Opdateringsfrekvensen afhænger af andelskassens konkrete forhold. Det er dog vigtigt, at oplysningerne om reelle ejere ikke bliver statiske.

Oplysningerne om reelle ejere skal opdateres i det tilfælde, at der sker ændringer i allerede registrerede oplysninger. Det kan både være oplysninger om den reelle ejer eller eventuelt være ændringer i arten og omfanget af den reelle ejers rettigheder, herunder forøgelse af ejerandele, ændring i stemmer, indgåelse eller ophør af aftale eller lignende forhold.

Det er således andelskassens pligt i fornødent omfang at identificere og indhente oplysninger fra den eller de reelle ejere.

Andelskasserne vil kunne benytte årsrapporter for de selskaber, som er legale ejere, samt de offentlige registre, som måtte være til rådighed til at finde oplysninger om eventuelle reelle ejere. Det vil eksempelvis i Danmark være oplysninger om legale og reelle ejere, der er registreret hos Erhvervsstyrelsen og kan søges frem i Det Centrale Virksomhedsregister.

Andelskasserne skal, ud over at indhente oplysninger, herunder identitetsoplysninger, på de reelle ejere, også kende de reelle ejeres rettigheder. Det medfører, at andelskassen skal have kendskab til art og omfang af den reelle ejers rettigheder, herunder oplysninger om den enkelte persons konkrete ejerbesiddelse, og om der er tale om direkte ejerskab, eller indirekte ejerskab via andre selskaber, virksomheder eller lignende. Det skal desuden være oplyst, om der er tale om ejerskab via pantsætning, aftale eller på anden måde, herunder hvem der er berettiget til at udøve stemmerettigheder på ejerens vegne.

Endvidere skal der indhentes oplysninger, hvis der består kontrol ved hjælp af andre midler end de ovenfor nævnte. Denne form for kontrollerende indflydelse kan eksempelvis være en person, der besidder en ret til at udpege flertallet af personer til andelskassens ledelsesorganer, en person, der i vedtægterne besidder retten til at godkende andelskassens årsrapport i forhold til udbyttebetalinger eller en person, der med sin ejerbesiddelse selvstændigt kan gennemføre eller nedlægge veto til en vedtægtsændring. Andelskassen skal aktivt sørge for at indhente oplysninger herom.

Med indførelsen af kravet om, at andelskasser skal indhente, opbevare, herunder i fornødent omfang opdatere oplysningerne, og registrere oplysninger om reelle ejere, blev andelskasserne omfattet af *kend-dig-selv* (know your self) procedurer, hvor andelskassen skal klarlægge sin egen ejer- og kontrolstruktur.

Andelskasserne skal således indhente de oplysninger, der er nødvendige for at kunne vurdere, hvem der er andelskassens reelle ejere, herunder for at kunne dokumentere, hvad de har foretaget sig for at identificere de reelle ejere, både når det fører til identifikation af de reelle ejere, men også hvis de reelle ejere ikke kan identificeres. Herudover omfatter oplysningerne identitetsoplysninger om den reelle ejer (CPR-nummer eller udenlandsk identifikationsnummer, statsborgerskab m.v.) og oplysninger om arten og omfanget af den reelle ejers rettigheder, som andelskassens skal registrere i Erhvervsstyrelsens it-system.

Med det foreslåede stk. 1 er der ikke tiltænkt materielle ændringer. Pligten til at kontrollere og i fornødent omfang opdatere oplysningerne om andelskassens reelle ejere foreslås tydeliggjort i det foreslåede stk. 4.

En andelskasse kan i dag rette henvendelse til direkte og indirekte ejere af andelskassen, dvs. i de forskellige led i andelskassens ejerstruktur, med henblik på at indhente oplysninger om ejerforhold, men ejere er ikke forpligtet til at give oplysningerne.

Efter artikel 1, nr. 1, litra a, ii), (artikel 30, stk. 1) i 5. hvidvaskdirektiv stilles der imidlertid krav om, at reelle ejere skal forsyne den pågældende andelskasse med alle oplysninger om dens ejerskab, der er nødvendige for, at andelskassen kan opfylde forpligtelsen med hensyn til at indhente og opbevare oplysninger om dens reelle ejere, herunder de reelle ejeres rettigheder.

Eftersom andelskasser på baggrund af deres ejer- og kontrolstruktur skal foretage en konkret vurdering af, hvem der er andelskassens reelle ejere, kan oplysninger om ejerforholdet hos andelskassens direkte såvel som indirekte ejere være nødvendige at indhente. Det vil derfor være relevant, at alle ejere i andelskassens ejer- og kontrolstruktur medvirker til, at andelskassen får de nødvendige oplysninger for på den baggrund at kunne vurdere, hvem der er andelskassens reelle ejere, jf. definitionen i lovens § 5, stk. 1, nr. 53.

Det foreslås derfor i *stk. 2*, at enhver, der direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer andelskassen, skal efter andelskassens anmodning forsyne andelskassen med de oplysninger om ejerforholdet, der er nødvendige for andelskassens identifikation af reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Dermed vil alle andelskassens ejere – fysiske såvel som juridiske personer – efter anmodning fra andelskassen skulle forsyne andelskassen med alle de oplysninger, som andelskassen er forpligtet til at indhente efter stk. 1.

Det indebærer, at andelskassens ejere, på andelskassens forespørgsel, skal give andelskassen alle de oplysninger, som andelskassen har brug for, med henblik på at foretage en registrering i reel ejer-registeret i overensstemmelse med lov om finansiel virksomheds regler om registrering af reelle ejere samt ejerregistreringsbekendtgørelsen. Der er alene tale om en pligt til at medvirke til, at andelskassen kan registrere de nødvendige oplysninger. Oplysningerne skal gives efter anmodning fra andelskassen, hvis andelskassen ikke allerede er i besiddelse heraf. Der er således ikke tale om en handlepligt, hvor ejere af egen drift skal rette henvendelse til andelskassen med oplysningerne.

Ejerne skal give oplysninger om ejerskab, som de har kendskab til. Oplysningerne omfatter ejerforhold i både nedadgående og opadgående retning. Er ejeren en fysisk person, vil det alene være i nedadgående retning, dvs. oplysning om hvem personen er ejer af. Er ejeren en juridisk person, er det både i nedadgående og opadgående retning, dvs. i forhold til ejerens kapitalandele i andelskassen og i forhold til, hvem ejeren er ejet af, dvs. ejerens eventuelle legale og reelle ejere. Fonde har ikke ejere i traditionel forstand og vil derfor alene kunne give oplysninger i nedadgående retning.

De oplysninger, som de reelle ejere forpligtes til at give til andelskassen, er oplysninger om selve det reelle ejerskab og om de grundlæggende identifikationsoplysninger (navn, CPR-nummer m.v.).

Efter den gældende § 85 b, stk. 2, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed skal andelskassen registrere oplysninger samt ændringer til de registrerede oplysninger om deres reelle ejere hurtigst muligt. Efter den gældende § 85 b, stk. 1, 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed skal de registrerede medlemmer af andelskassens direktion optages som reelle